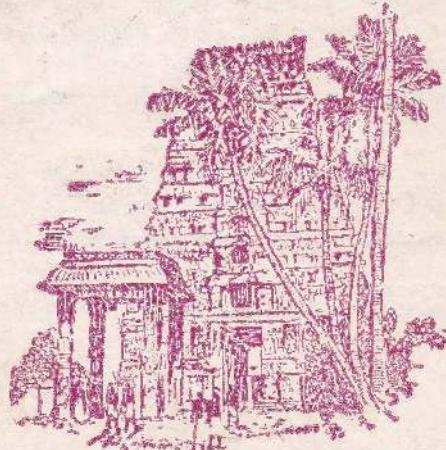

புங்குடிதீவு

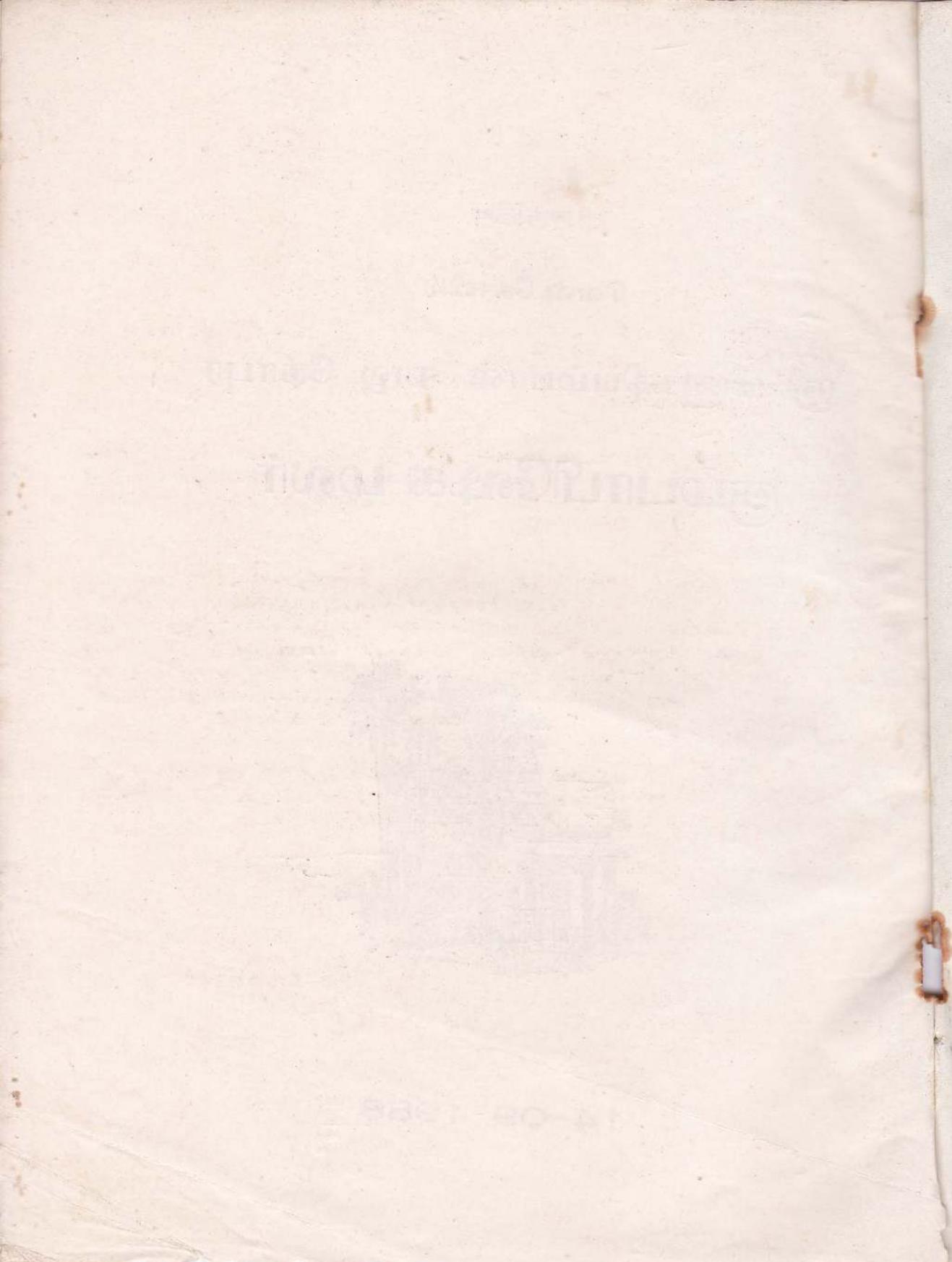
சிவன் கோயில்

ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாள் ராஜ கோபுர

கும்பாபிஷேக மலர்

14-09-1988

முன்னேட்டம்

மலர்தூவி மகீசல்வரனை வழுத்துவது நமது மரபுவழி வாழ்க்கை இவ்வாழ்க்கையே அருள் நெறிவாழ்க்கையின் முன்னேட்டமுமாகும். கடவுள்சிந்தனை, கடவுள்மொழி கடவுள்ப்பணி என்பதெல்லாம் ஆன்ம ஈட்டேற்றத்திற்கான செயல்முறைகளே.

கடவுள் உணர்வை மனிதகுலத்திற்கு ஊட்டவும், தூண்டிவிடவும், ஏடுக் கப்பட்ட முயற் சிகள் பலப்பலவாதும். மலர்மிகச ஏகினுசிசி மாண்டி சேர் வதற்கும் நிலமிசையில் நீடுவர்ம்புவதற்கும் நம்முன்னேர் திருக்கோவில் வழி பாட்டை முதலிலே வைத்தார்கள்.

எந்தையார் புங்குடுதீவில் தொடங்கிப் பரிபாலித்த சிவன்கோவிலை எம் மவர்களின்உதவியோடுபெருங்கோயிலாகக்காணும்வாய்ப்புப்பெற்றோம். அன்றையில் நடந்தேறிய மஹா கும்பாபிஷேகம் எமது பிரபாவனர்த்தற்கு மேலும் ஊக்கத்தைத் தந்துள்ளது. கும்பாபிஷேகத்தின் போது அன்பர் புலவர்க. சிவானத்தன் வர்ணித்ததுபோல கோவிலும் யாகசாலையும் அதனையொட்டிய தெய்வீகச் சூழலும் இகலோக கைலாசமாகவே மினிர்ந்தது. இதற்கு உதவிய தெய்வசக்தியும் தொண்டர்பக்தியும் எம்மால் மறக்கக் கூடியதோ?

வெளியாகும் கும்பாபிஷேகமலர் கருத்தாழுத்தாலும், ஆசிகளாலும் அன்பர்கள், அறிஞர்கள் முதலியோரின் நன்மூயற் சியாலும் உங்கள் கரங்களில் பொலிந்து புனித உணர்வைத்தரும் என்று என்னுகின்றோம்.

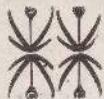
புரட்டுங்கள்! படியுங்கள்!! பயனடையுங்கள்!!!

வணக்கம்

சிவ பூர்ணி. மா. மீனாக்ஷி சுந்தரக் குருக்கள்

சிவன்கோவில்
புங்குடுதீவு

நன்கண்ட கண்டனே!
 எம் நெஞ்சுறைந்த நாயகனே!
 நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் கிடந்தும் நின்கின
 நிலைக்கின்றோம் இகலோக கைலாசநாதனே!
 இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நியே துணை

என். கே. மயில்வாகனம் அன் கோ.

(உள்ளுர் விளைபொருட்களின் விற்பனையாளர்)

68, 4-ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11

தொலைபேசி: 22250

தந்தி: “வாகனம்”

கிளை:

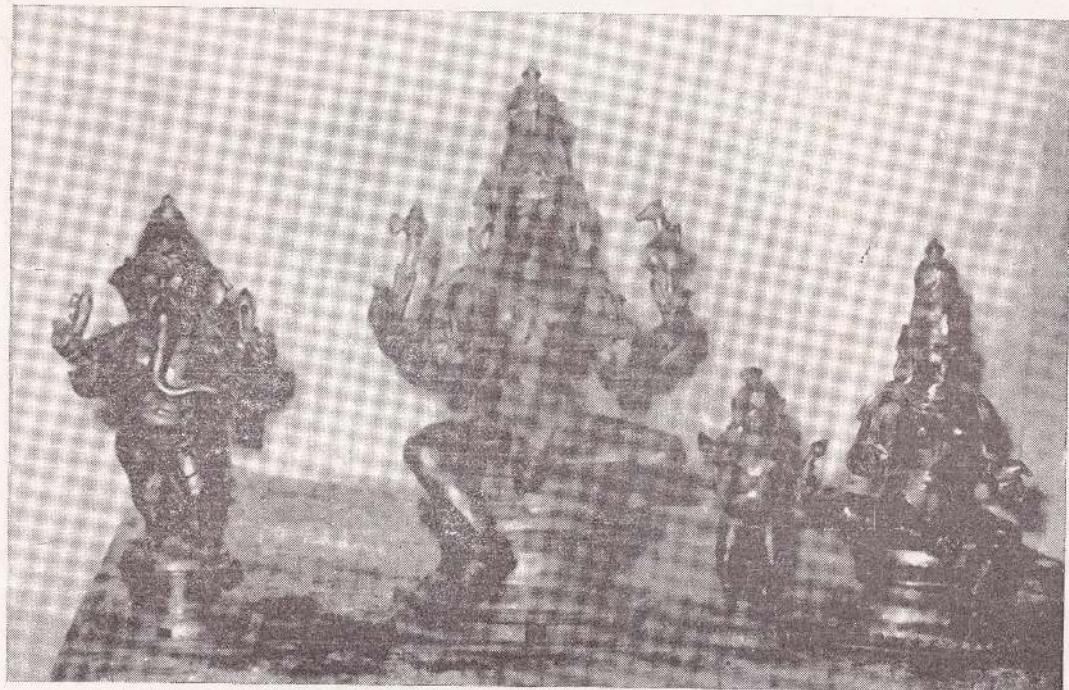
குமரன் அரிசி ஆலை

கண்டி விதி, — வவுனியா.

தொலைபேசி: 216

விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகப்பெருமான் புதுக்கோயில்
கொண்டு பொலிவடன் விளங்குகிறோம்.

முட்டோனும் இளையோனும் முறுவலிக்க முதல்வன் முதல்வியோடு
இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்துகாட்டுகிறுன்.

(வினாயகர் — சோமாஸ்கந்தஸ்ரத்தி)

மீனுட்சி கோபுரம்

புங்குடுதீவு, கிராஞ்சியம்பதி அருள்மிகு. மீனுட்சி சுந்தரேசுவரர் திருக்கோயில் கலைவளருங் கற்பகப் பூம்பெழில்; கடவுள் - தத்துவ ஞானக்கருத்துக்கள் உருவடிவங் கொண்டு உயிரோவியமாயொளிரும் அருள்நிலையம்; தத்துவாதிதரான பரம்பொருள் பக்திவிலையில் அகப்பட்டு மீனுட்சிசுந்தரராய் நாமருபங்கொண்டு அருள் வழங்கும் ஞானபண்டாரம்.

திருக்கோயிலின் அமைப்புச் சமய தத்துவங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டது. திருக்கோயிலின் ஓவ்வொரு பகுதியும் ஒரு சமய தத்துவத்தை உணர்த்தும். மாணிட உயிர் தங்குவதற்கு மனித உடம்பும் ஐம்புலன்களும் அமைந்துள்ளவாறு போல எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளுக்குத் தத்துவங்களை அங்கங்களாகக் கொண்ட தேகமாகவே திருக்கோயில் அமைந்திருக்கின்றது.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பெருமானுக்கு வாய்கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மளிவிளக்கே”

என்பது திருமூலர் கண்ட முடிபாகும்.

‘மாடக்குச் சித்திரமும் மாநசர்க்குக் கோபுரமும்’ அழகு தருஞ் சாதனங்களாக அமைந்திருந்தன. முடியடை மூவேந்தரும், விஜயநகர மன்னரும் தென்தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களிலே கோபுரங்களை இயற்றினார். தமிழ்நாட்டிலே கோயிற் கோபுரங்களைப் பார்த்து அகில உலகமுழை அதிசயிக்கின்றது. திருக்கோபுரங்கள் திருக்கோயிலுக்கு ஏற்றத்தைத் தருவதோடு, திருப்பணியின் சிராமாகவுந் திகழுகின்றன. பலநிறக் கலவைகளால் பக்தரின் கண்ணைக் கவர்ந்து உள்ளம் உவகையுறச் செய்கின்றன. மெய்யடியார் ‘கோபுரதரிசனம் கோடிபுண்ணியம்’ எனத்தொழுகின்றனர். தூரத்தே கண்டு தொழில்படுதலால் கோபுரம் தூலலிங்கம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

கிழக்குத் திசையிலே முதலாவதாகச் சுவாமிகோபுரம், முறைப்படி அமைந்தது. சுமார் ஏழு ஆண்டுகளின் பின்னர் தெற்குத் திசையில் அம்பிகையின் திருமுனிலையில் திருக்கோபுரம் அமையத் திருவருள் கூட்டியது. மீனுட்சி கோபுரம் சிரம், தூபிகள், கூடம், களத்திரநாசி முதலிய உறுப்புகளுடன் பூரண அமைவு பெற்றுப் பொலிகின்றது. ஆகமவிதிகளுக்கும், சிற்பக்கலைக்கும் அமைவாக மூன்றுதள இராசகோபுர முறையிற் காட்சித்திருக்கின்றது. மூன்றுமாடங்கொண்ட இக்கோபுர உச்சியில் ஐந்து கலசங்கள் நிறுவப்பெற்றுள்ளன. மாநசாரம் என்னும் சிற்பநூல் முறைப்படியே கோபுரத்தின் ஓவ்வொரு தளமும், அறை, தூண், சுவர் முடிகளுடன் கூடிய விமானமும் ஏனையும் அமைந்திருக்கின்றன. இவற்றேடு நவராத்திரி நாயகியரின் திருவுருவங்களும் அமைந்து மீனுட்சி கோபுரத்திற்குக் கொள்ளையழகைக் கொடுக்கின்றன.

தெட்சனைமூர்த்தி விமானத்தில் தென்முகக் கடவுளாய்வீற்றிருந்து, சனகாதி நால்வர்க்கு ஞானத்தைக் கூருமற் கூறுகின்றார். நடராசப் பெருமான் கோயிலின் வடபுறத்தே தென்முகம் நோக்கி நின்று ஐந்தொழில் நடனமாடியருளுகின்றார். தென்னாடுடைய சிவனுக்குரிய சக்தியாகிய மீணும்பிளை, தன் கர்ப்பக்கிருகத்தில் தென் முகமாக எழுந்தருளியுள்ளார். ‘தென்னந் தமிழும் பசுங்குழவித் தென்றற் கொழுந்துந் திளைக்குமலை’ பொதியமலை. அப்பொருப்பிலே பிறந்து புலவர் நாவிலே தவழ்ந்து வளர் செந்தமிழைச் செவிமடுத்துத் திளைக்கின்றார். பொதியமலையிலே தோன்றி இராமேசவரம் கேதீச்சரம் முதலாம் புனித தலங்களைத் தொழுது, இந்துசமுத்திர தீர்த்தமாடி வருந் தென்றற் காற்றுச் சுகந்தர, சுதந்தரவல்லியாய் சுயஞ்சோதியாய்த் தோன்றுகின்றார். சோதரனான திருமால் சுற்றுப்பிரகாரத்தே துணையாய் அமர்ந் திருக்க, இளமுருகன் வடபுற வீதியிலே தனிப்படை வீடுகொண்டு ஸ்கந்தகுருவாக விளங்குகின்றார். அவர் மும்மல சங்காரமாகிய சூரன்போரில் போர்க்கோலத்தோடும் ஏனைய காலங்களில் விழாக்கோலத்தோடும் வரக் கண்குளிரக்கண்டு ஆசியருளுகின்றார். மீணுட்சி சந்தரங்கள் நினைவிலே கருவாகிப், பரமேசவரியம்மையார் பணியிலே உருவான மீணுட்சி கோபுரமாய் விளங்கி ‘எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே’ என்று இன்ப அன்பாளர் ஏற்றிப்பரவ, எழில்மிகு காட்சிதந்தருளுகின்றார்.

‘இதந்தரு மடந்தை’ என என்னி ஆலயத்தை அணுகி அடிதொழுதால் அகங்குளிரக் கண் களிக்க அருள்சுரந்து குளிர்ச்சியாய் இருக்கின்றான். உலக வாழ்வில் ஈடுபட்டு வேலைச்சூழலால் உந்தப்பட்டு, ஆலயஞ்சென்று தொழுமுடியாது அகன்று ஒருவழித் தண்ண்தாலோ பிரிவுத் துயரைத் தந்து துன்பத்தியாய் நின்று சூடுகின்றான் உலகநெருப்புக்கு மாருக:

‘நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தியாண்டுப் பெற்றுள் இவள்’.

(திருக்குறள் 1104)

என்ற அன்பினாந்திலை ஞானமிர்தமாகிய காமத்துப்பாலில் உள்ள குறளின் ஞானக் கருத்தை விளக்கியருகின்றான். கோபுர உச்சியில் ஏருது எழுதப்பெற்ற விருதுக் கொடிப்பட்டொளி வீசிப் பறக்கின்றது. துவாதசாந்தம் எனப்படும்.

பன்னிரண் டந்தம்வாழ் பைங்கினியே ! மெய்யடியார்
உன்னிரு பாதங்கண்டு உய்ந்திட — இன்கிராஞ்சி
மாபுரம் வாவென்று மன்றும் மீணுட்சி
கோபுர வாசற் கொடி .

கோனுட்சி மெய்யனார்வு கோண்டிட ஈழத்தே
தானுட்சி செய்யுந் தருமமுற வானுர்க்கும்
நூபுர ஏற்றின் நொடித்தாடும் மீணுட்சி
கோபுர ஏற்றின் கொடி.

சிவன் கோவில் மூலமூர்த்தி சோமகந்தரேசவரர். அவருடைய சக்தி மீணுட்சியம்பிளை, சிவத்திரு. மீணுட்சி சந்தரக் குருக்கள் ஆலய எச்மான், திருமதி. பரமேஸ்வரியம்மா ஆலய நிர்வாகி. மூலவர் போன்ற எச்மான். சாக்கிராதீத நிலையினர், ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாவற்றையும் சிவனுக்கே அர்ப்பணித்து,

“எது எமைப்பனிகொள்ளுமாறு அது கேட்போம்.” என இறைபணி கேட்டு நிற்பவர். கோயிற்கருமே கண்ணுயிருக்கும் அவர் துணைவியார், எச்மான் நினைத்ததைச் செயற்படுத்தி நிறைவேற்றுவிப்பார். சிவசக்தி தனக்கு வாய்த்த சக்திகளால் பிரமனுதி ஜவரை நிலைக்களமாகக் கொண்டு, படைப்பாதி ஐந்தொழிலையும் செயற்படுத்துவது போலப், பரமேஸ்வரியம்மையாரும் தன் அருமை மகள் லோகேஸ்வரியம்மா மூலம் சிவத்திரு. ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்களை நிலைக்களமாகக் கொண்டு கோயில் அலுவல்களைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவிப்பார். சுவாமி கோபுரமும் மீனாட்சி கோபுரமும் பரமேஸ்வரியம்மையாரின் இறைபணிக்கு எடுத்துக்காட்டு என்றால் அது மிகையாகாது.

மீனாட்சி கோபுரத்தைக் கட்டி நிறைவேற்றிய பெருமைக்குரியவர் புங்குடுதிவு திரு. கணக்கைப் பாராத்தினம் ஸ்தபதியார் அவர்களே. அவர் பல கோபுரங்களை அமைத்த பயிற்சியும், சாஸ்திர ஞானமும்- பக்திவளமும் ஒருங்கேயமையப் பெற்ற பண்பாளர்; ஈழமணித்திருநாட்டில் பல கோபுரத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி மன நிறைவு கொண்ட உத்தமர். தூர்க்காதேவி, மகாலட்சமி, சரசுவதி திருவுருவச் சிற்பங்களை மூவர் அன்பளிப்பாக அமைத்துவினார்கள். நிறக்கலவைகள் கொண்டு அழகொழுக வர்ணந்தீட்டியவர் சண்டிலிப்பாய் மறைத்திரு. நா. கஜேந்திரசர்மா அவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் இராஜகோபுரத் திருப்பணியின் மூலம் ஆற்றிய இறைபணியை அன்பளிப்பு வழங்கிய அடியார்களாகிய நாம் அனைவரும் பாராட்டி நன்றி நவிலும் கடப்பாடுடையோம். சோமசுந்தரேசுரசுவாமி கோபுரம் 26-03-1981 இல் கும்பாபிஷேகமாகக் கண்டு களித்தோம். 14-09-1988 மீனாட்சி கோபுரக் குட நன்னீராட்டு நடைபெறுவதையும் கண்குளிரக் காணும்பாக்கியம் பெற என்ன புண்ணியம் செய்தோமோ! எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம்.

கலிப்பா

இந்திராதி தேவரும்வந் தேத்துக்காஞ் சியம்பதியில்
எந்திராதி பூசனைகள் எழில்நூன் பூசைலட்ச
மந்திராதி யருச்சனையால் வளர்த்தெடுத்த மீனாட்சி.
சுந்தரேசர் கோபுரங்கள் தொழுக்கோடி புண்ணியமே—

திருச்சிற்றப்பலம்.

தேவஸ்தான வித்துவான்,
பொன். அ. கணக்கைப்.

மீனாக்ஷி (ராணி) கோபுரம்

எல்லாவற்றையும் கடந்து நின்ற பரம்பொருள்களும் ஆன்மாக்களாகிய நம்மீது கொண்ட திருப்பெரும் கருணையினுலே பல வகைப்பட்ட (சிவன், அம்பிகை, பிள்ளையார், முருகன், பைரவர், ஜைனர், கிருஷ்ணர்) உருவத் திருமேனியை எடுத்துவருகின்றார். அவ்வகைப்பட்ட திருமேனிகளில் அன்னை மீனாட்சியாகவும் அப்பன் சோமசுந்தரனாகவும் புங்குடுதிவின் மத்தியில் பெருங்காட்டில், கிராஞ்சியம்பதியில் கோவில் கொண்டு ஆன்மாக்களுக்கு அருளாட்சி செய்கிறார்கள்.

இந்தப் பதியானது. மதுரையம்பதியாகக் காட்சி தருகிறது. வடபுறத்தில் திருப்பரங்குன்றம் போல முருகன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. தென் கிழக்கில் மாரியம்மன் ஆலயம் தெப்பக்குளத்தோடு அமைந்திருக்கிறது. வட மேற்கில் தில்லைக் காளிபோல் காளியம்மன் ஆலயம் பொருந்தியுள்ளது.

அமரர் மார்க்கண்டு ஐயர் அவர்கள் செய்த தவமே இந்த ஆலயம் அமைந்தது என்றால் மிகயாகாது. காசி திருத்தலத்திற்குச் சென்று கங்கையில் நீராடுகையில் மார்க்கண்டு ஐயர் கண்ணில் தென்பட்டு அவர் கையில் எடுத்த விங்கமே [பாணவிங்கம்] இன்று மூலஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு பூஜிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அம்பாளும் இந்தியாவில் தேவகோட்டை ஸ்தபதிகளின் கைவண்ணத்தில் உருவானது. அம்பிகையின் அழகு அழகுதான். ஒவ்வொரு அங்கங்களாக பார்ப்பதானால் ஆயிரம் கண் வேண்டும். அவள் அழகைக் காண்பதற்கு இரண்டு குடமுழுக்கு முடிந்து மூன்றாவது குடமுழுக்கு 1977 ஆம் ஆண்டு பங்குனி உத்தர நக்ஷத்திரத்தில் அமரர் சிவழீ ஜ. கைலாசநாதக் குருக்கள் தலைமையில் 33 குண்டங்களோடு சிறப்பாக நடந்தேறியது. 1982 ஆம் ஆண்டு பங்குனி அனுசநக்ஷத்திரத்தில் சிவன் பஞ்சதள ராஜகோபுர கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

1987 ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் 5 ஆம் திகதி மீனாக்ஷி கோபுரத்துக்கு அத்திவாரம் போடப்பட்டது. புங்குடுதிவைச் சேர்ந்த யாழிப்பாணவாழ் மக்கள் கொழும்புவாழ் மக்கள் புங்குடுதிவைவாழ்மக்கள் ஆகிய அன்பர்களின் உதவியோடு சமார் ஜந்துலட்சம் ரூபா பெறுமதியான கோபுரவேலைகள் பூர்த்தியடைந்துள்ளது. மீனாக்ஷிராஜ கோபுர கும்பாபிஷேகம் 1988 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 29 ஆம் திகதி [14-9-88] புதன்கிழமை நடைபெறவள்ளது.

மீனாக்ஷி கோபுரத்தை அமைத்துதலிய அன்பர் சுந்தரேஸ்வரர் கோபுரத்தையும் அமைத்த திரு. கனகசபை சபாரத்தினம் [சிற்பகேசரி] அவர்கள் புங்குடுதிவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பல ராஜகோபுரம் அமைத்து பெயர் பெருமை அடைந்தவர். அன்பே உருவானவர். அமைதியான சபாவம் கொண்டவர். ஆகம அறிவு நிரம்பப்பெற்றவர். யாருடனும் அன்னியோன்னியமாக பழகும் சபாவம் கொண்டவர். அவருக்கும் அவரது கோஷ்டியினருக்கும் சிறப்பாக ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

மீனாக்ஷி கோபுரத்திற்கு வர்ண வேலை சுந்தரேஸ்வரர் மணிமண்டப வர்ண வேலை செய்த சண்டிலிப்பாய் பிரம்மழீ நா கஜேந்திரசர்மா. திறம்பட பகல் இரவு பாராது சிறப்பாக பணியாற்றியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

நாம் சென்று கேட்டபோது தங்களால் இயன்ற நிதியுதவிகளை அளித்து கோபுரத்தை அமைக்க உதவிய அன்பர்கள் ஆதரவாளர்கள் எல் லே லா ருக்கும் எமது இதயங்களின்த நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு அம்பாள் திருவருள் பெற அம்பிகையையும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

சிவாஜி ஸ்ரீநிவாச கா. நாகேந்திரக் குருக்கள்
[சிவாகம கிரியா சிரோமணி பிரதமகுரு
சிவன் தேவஸ்தானம்]

புங்குடுதிவி,

திவாய நம

புங்குடீவு — பெருங்காடு

ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்பாள் சமேத சோமசுந்தரேஸ்வரர்

திருப்பதிகம்

1. வானுர் அழுதே வளமார்பொன் தீவிலுறை
மீனாட்சி சுந்தரனே மெய்யடியார் கைமருந்தே
தேனுய் இனிக்கும் செழுஞ்சுடரே தேபாய
ஞானமிர்தா! நலமருஞும் நற்குணனே:
2. பேசில் தவக்கொழுந்தே பெருங்கா ஸைமுதலே
காசி வளர்லிங்கா! கனக மனிக்குன்றே
மாசில் தவத்தோர் மருந்தே அருந்தேனே
பூசித திடுவோர்க்கு) பொன்றுத் துணையானே.
3. மார்க்கண்டே யஃபுனிதன் மனமருக நீராடு
நீர்க்கண்ட நிர்மலனே; நிறைந்த பரம்பொருளே
ஊர்க்கொண்டு வந்தமர்ந்த உண்மைப் பொருளோனே
பேர்கொண்ட மீனாட்சி சுந்தரவெம் பெருமானே.
4. நாமார்க்கும் அஞ்சாமல் நாளும் துணைப்பட்ட
சோமாஸ்கந் தாஶழகு சோதியோளிர் வடிவோனே
பூமாதின் மடிமீது புகழ்சேர நின்றுய்ஜும்
ஆமாம் உணையன்றி ஆரே துணையாவார்.
5. எங்கும் பெர்களைந்து இனிமை பெருகிவர
அங்கிங் கெனுதபடி அடியார் உளம்மருவி
புங்குடீ வுப்பகுதியில் புகழ்பூக்க நின்றிட்ட
செங்கமலத் தாளமகு சேர்சுந்தரா! இறைவா !!
6. நாயேம் எமையும் நாளும் இடரித்து
தீயவினை நீக்கித் திருவடியிற் சோப்பிக்க
நேயமீ ஞாட்சியவள் நிறைந்த துணையாகச்
சேயேயிடம் அஸர்ந்த தேவேசுந் தரச்செல்வா.

7. கங்கை யழகும் கார்போற் திருமுடியில்
தங்க வளையாம் தசிரிப்பிறையும் தன்னுடலில்
எங்கும் அரவும்; எரிநெருப்பும் இளமானும்
செங்கை இருந்த செல்வாசுந் தரப்பெருமான்.
8. அருவம் உருவம் அநாதி உனதாதி
மருவும் அடியார்கள் மனதை நினதாக்கி
திருவும் பெருங்கல்வி சேர் அருளாரும்
ஒருவன் கிராஞ்சி உறையும் பெருமானுர்.
9. நெஞ்சு சிறப்பாய் நிறைந்த புகழ்பாடி
தஞ்சம் என்னன்றும் தாரஸியில் பணிந்தோர்க்கு
அஞ்சேல் எனப்பெய்ம் அளிக்கும் பெருமானுர்
நஞ்சன்ட கண்டன் நம்சோம சுந்தரனூர்.
10. போற்றி அருள்சேர் பொற்றுள்கள் போற்றிநிதம்
போற்றி பெருங்காடெம் பெருமானூர் புகழ்போற்றி
போற்றி மீனுட்சியுமை; போற்றி சுந்தரேசர்
போற்றி வாழ்நானும் போற்றி அடிபோற்றி.

1-ம் வட்டாரம்.

புங்குடுதீவு

14-3-68

ஆக்கியோன்
கவிஞர் சு. சர்வானந்தன்:

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி யம்பாள் துணை

புங்குடுதீவு மேற்கு - பெருங்காடு

ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாள் திருவுஞ்சல்

[காப்பு]

பூமருவும் சைவமதம் தமிழும் ஓங்கும்
புகழியிப் புங்குடுதீ வகத்தின் மேற்பாள்
நாமவெழில் மார்க்கண்ட மறையோன் முன்னேள்
நற்றவத்தின் பேற்றினுலே சமைத்த கோயில்
சேமுற அமர்ந்தருளித் திருவ ருள்ளெய்
சோமசுந் தரன்மகிழ்மீ ஞக்ஷியம்மை
பாமலரும் தமிழுஞ்சல் தனிலே ஆடப்
பதிக்கண பதிசரஸம் காப்ப தாமே.

[நால்]

கணகமனிப் பவளக்கால் வேத மாகக்
கமமுசிவா கமம்வயிர விட்ட மாகத்
தனவரையின் கலைஞரானம் வடங்க எாகத்
தவழுமெழிற் ஸ்ரீசக்ரம் பீட மாக
அனவரதம் ஆனந்தத் தமிழின் ஊஞ்சல்
அருளொழுக அழகொழுக அமர்ந்தி ருந்தே
மனமகிழும் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
மீனாக்ஷி யம்மையே ஆஸர் ஊஞ்சல்.

அகங்குழையும் பக்தியெனும் கால்நி றுத்தி
அசையாத பஞ்சபுலன் விட்டம் பூட்டி
திகழ்ந்துலவும் நாற்கரண வடங்கள் மாட்டித்
திருவருளாம் பொற்பலகைப் பீடம் சேர்த்தே
இகந்தனிலே சொத்மா முத்தி யூஞ்சல்
இனிதாட நல்லருள்ளெய் தேவீ நீயே
மிதுந்தபுகழ்க் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
மீனாக்ஷி யம்மையே ஆஸர் ஊஞ்சல்.

விரிமலரின் வார்குழலும் கிர்ட மாட
 விளங்குதிரு வதனத்தில் அருளும் ஆட
 அரிப்பர்ந்த மலர்கண்ணில் கருணை பூப்ப
 அழகொழுத இதழ்க்கடையில் முறுவ லாடப்
 பரிவுடனே திருத்தோளில் கிளியு மாடப்
 பட்டாடை பதக்கமணி ஜோலித்தே ஆட
 மருவுதிருக் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல்.

கந்தமலர் மாலைகளும் அசைந்தே ஆடக்
 கருணைமிகும் அபயமொடு வரத மாட
 முந்துமெழில் மணிஓட்டி யானம் ஆட
 முண்டகத்தின் பதமலரில் சிலம்பு மாடக்
 கந்துகத்தின் தனமாடக் கழலு மாடக்
 கணகவளை கைகளிலே ஒலித்தே ஆடச்
 செந்தமிழின் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல் :

மரகதத்தின் திருவண்ண மேனி ஆட
 மாலாட நூலாட மறைகள் ஆட
 அரதபட வடமாட அனிக எாட
 ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அரனு மாட
 பரவுமடி யவராட விழிடி ராடப்
 பரவசத்தால் மார்க்கண்ட மறையோன் ஆட
 மருவுதலக் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல்.

நாரதரும் தும்புருவும் கீதம் பாட
 நாரியராம் அரம்பையரும் பரத மாட
 சீரதுவாய்க் கலைமகளும் வீணை மீட்டச்
 ஸ்ரீதரனும் குழலிசைத்துக் காளம் பாட
 தீரமிகு நந்திமுழு வதிரத் தாளம்
 தேடியயன் நாடலய மாகக் கொட்ட
 மாரியெழிற் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல்.

நல்வரமாய் மார்க்கண்டன் ஈன்றெ தேத
 நன்மறையோன் மீனுக்கி சுந்த ரன்தன்
 இஸ்ஸறத்துத் துணையான பத்தி னியாள்
 இனியபர மேஸ்வரியும் இறும்பு தெய்த
 செவ்வநா யகித்தாயார் கண்ப னித்தே
 செகத்தினிலே தெய்வீகத காட்சி காண
 முல்லைமலி கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல்

முவுலகும் தொழுதேத்தும் தாயும் நீயே
 மும்மூர்த்தி நின்பதத்தின், தூளி யருள்
 மேவிடவே முத்தொழிலைப் புரிய வைத்தாய்
 மேலான பராசக்தி தாயே நீயே!
 தூவிமலர் சொரிந்துந்தன் பாதம் போற்றி
 துணையெனவே சரணடைந்தார்க் கருஞும் தேவீ
 மாவரத்தின் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல்.

திங்கள்ளழில் வதனமதில் கருணை பூக்கத
 திகழ்செவ்வாய் தனில்ருளின் நகையும் பூக்கச்
 சங்கரனும் சம்புதன்னை அணைக்கும் தேவீ!
 சகவகலைச் செல்வியாளன் அயனூர் போற்றும்
 பங்கஜத்தின் சேவடியில் வெள்ளித் தண்டை
 பளபளக்கக் கினிதோளில் ஆச னிக்கும்
 மங்களஞ்சேர் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல்.

மதுரையிலே சுந்தரனைப் பொருதி நின்றுய்
 மன்னுமொரு தனம்மறைய நாணம் கொண்டாய்
 வதுவைத்தைச் சுந்தரனும் செய்தே உந்தன்
 வடிவழில் சொக்கிஅவன் சொக்க னான்
 புதுமலரின் பத்தழகே புனித வதி!
 புவிதனிலே அடியவருக கருஞும் தேவீ!
 மதுமலரின் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீனுக்கி யம்மையே ஆமர் ஊஞ்சல்.

அன்னைகு தீஸ்வரியே ஆஹர் ஊஞ்சலி
 அகிலாண்ட நாயகியே ஆஹர் ஊஞ்சலி
 வன்னவெழிற் கிளியுடையோய் ஆஹர் ஊஞ்சலி
 வாராகி வைஷ்ணவியே ஆஹர் ஊஞ்சலி
 கன்னலதைக் கரத்தனிவோய் ஆஹர் ஊஞ்சலி
 கயற்கண்ணில் வடிவழகி ஆஹர் ஊஞ்சலி
 மன்னுதலக் கிராஞ்சியம் பதியில் மேவும்
 மீறுக்கி யம்மையே ஆஹர் ஊஞ்சலி.

[வாழி]

வேதியராம் அந்தனரும் வாழி வாழி
 விளங்கிடும் தேவரொடு புவியும் வாழி
 மேதினியில் பசுவினங்கள் செழித்தே வாழி
 மேலான மாயிவளம் கொழித்தே வாழி
 மாதரவர் கற்புநெறி ஞானம் வாழி
 மன்னுதமிழ் கலைகல்வி செல்வம் வாழி
 மாதலமாம் கிராஞ்சியம் பதியும் வாழி
 மீறுக்கி யம்மையும் வாழி வாழி

திருச்சிற்றம்பலம்

இயற்றியவர்:

“முத்தமிழ் வாரிதி”
 “ஸாலாதித்ய ஸாகரம்”
 “கவிமாமணி”
 பிரம்மஸீ மா. த. ந. வீரமணி ஜயர் அவர்கள்
 யாழ்ப்பாணம்.

நல்லை ஆதீனம் அருளிய ஆசியுரை

(ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்)

செந்தமிழூடும் சிவநெறியையும் வளர்க்கும் உயரிய பணியில் முதன் மையான இடத்தைப் பெற்றிருப்பது பெருமையினால் புங்குடுதீவு சைவம் வளர்த்த சிவநெறிச் செல்வர்களையும், செந்தமிழ்ச் செல்வர்களையும், தன தகத்தே கொண்டது புங்குடுதீவு. நாடுவாழ வளம்பெற அந்தணப் பெருமக் களின் ஆண்மீகத் தொண்டு உறுதுணையாயுள்ளது. முப்போதும் திருப்பேணி தீண்டி எப்போதும் இறையுணர்வோடு வாழும் அந்தணர்களில், செந்தண்மை பூண்ட அந்தணப் பெருந்தகை சிவஸ்ரீ மார்க்கண்டையர் அவர்கள். அவர்கள் உள்ளத்தில் உருவாகி, திருவாகிப் பொலிவதுவே கிராஞ்சியம்பதி பெருங்காடு மீனாக்கி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயம். இவ்வாலயம் சமீபத்தில் சிறந்த முறையில் கும்பாபிஷேகம் நடாத்தப்பட்டது. அதையொட்டி மீனாக்கி சுந்தரேஸ்வரப் பெருமான் திருவடித்தாமரைகளில் சிவானந்தத்தேன் ததும்பும், பக்தி மணம் கமழும், கும்பாபிஷேக மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றனர். இம்மலர் சிவமணமும், செந்தமிழ் மணமும் கமழும் மலராக மிளிர அங்கயற் கண்ணி பாகனும் ஆலவாயண்ணலை உள்மாரப் பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

அர்சி உரை

உயர்திரு.வி. சிவகுப்பிரமணியம் அவர்கள்
(தலைவர் — அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம்)

இந்நாட்டு வடபகுதியில் புங்குடுதீவிலே எழுந்தருளி வேண்டுவார்ச்கு வேண்டியவரங்களை ஈந்தருளும் ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாள் சு:மத சோமசுந்தரப் பெரு மானுக்குச் சென்ற ஏப்ரில்மாதம் 3ம்திகதி 33 குண்டங்களோடுகூடிய மகாகும் பாபிஷேக வைபவம் தனிச்சிறப்புடன் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்களின் முன்னிலையில் நடந்தேறிய காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இக்கும்பா பிழேஷகம், அதையடுத்து 45 நாட்களுக்கு நடைபெறும் மண்டலாபிஷேகம், ஆசிய வைபவங்களையொட்டி ஓர்சிறப்புமலர் வெளியிட இருப்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இத்தில்லிய வைபவங்களில் பங்குபற்றினே ருக்கும், பங்குபற்ற இயலாதிருந்த சைவஅடியார்களுக்கும், மற்றும் அன்பர் களுக்கும், அவற்றைப்பற்றிய கட்டுரைகள் கொண்ட ஓர்மலர் மிகவும் பயனளிக்கும் என்பதற்கு ஜயமில்லை. இவ்வரிய தொண்டையாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றி ருக்கும் குழு வினருக்கு எனது ஆசியைத் தெரிவிக்கின்றேன். அவர்களின் தொண்டு வெற்றிக்காரமாக நிறைவேறுவதற்கு சோமசுந்தரப் பெருமானின் மலரடிகளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

வாழ்த்துரை

உயர்திரு. க. வெ. நவரத்தினம்

நீதிபதி

நீதவான், நீதிமன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

“ஆலயந்தொழுவது சாலவுந் நன்று” என்பது சமயத்தின் கோட்பாடும் பெரியோர் கண்ட அனுபழும் ஆகும். திருக்கோவில் வழிபாட்டுக்குரிய வசதியை உண்டாக்கி, மனித வாழ்க்கைக்கு ஆலயவழிபாட்டை நடைமுறையாக்கி, வருகிறதுக்கு உதவிசெய்த பெரியார் பஸ். பல்லோர் போற்றும் தீவுப்பகுதியில் ஆலயவழிபாடு மிகவும் சிறப்படைந்து உயர்திலையிலிருக்கின்றது. அதனாலேயே அந்த இ-க்திஸ் கல்வியும் செல்வழும் மேன்மேலும் பெருகி வருவதற்கு ஒரே யொரு காரணமாகும். பிரம்மழீ மார்க்கண்டு ஐயர் அவர்கள் ஜீ மீனாட்சி அம்பாள் சமேத சோமசுந்தரேஸ்வர சுவாமி கோவிலைத் தாபித்து அதன்பின் கதிர்காமத்தில் சமாதி அடைந்தது, சிவன் மைந்தனிடம் உபதேசம் கேட்டு ஞானநிலை அடைத்தற்கு ஒப்பாகும். பிரம்மழீ மார்க்கண்டு ஐயர் அவர்களின் உத்தம மனைவியும், அருகமை மகனும் குறித்த கோவிலச் செவ்வனே நடாத்தி முதல் குட்பாபிஷேகத்தை முன்னேஸ்வரம் சோமாஸ்கந்தக்குருக்களும் நயினை சுவாமிநாதக்குருக்களும் பங்குபற்றிச் சிறப்பாக இறைவன் திருவருளால் நடத்திவைத்தார்கள். 1961ஆம் ஆண்டில் பதினேழு குண்டம் அமைத்து மகா கும்பாபிஷேகம் சுவாமிநாதக் குருக்களால் மிகவும் சீரியமுறையில் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. அதன்பின்பு 1977ஆம் ஆண்டு சித்திரையில் மூப்பத்திற்குண்று குண்டம் அமைத்து மகா கும்பாபிஷேகம் நடத்திய சிறப்பையும், சீரையும், பக்தியையும் கண்டு மெய்மறந்து மகிழ்வெய்தியோர் என்றும் பிரம்மழீ மார்க்கண்டு ஐயர் குடும்பத்தினரையும் பங்கு கொண்டு சீருற நடத்திய சிவரீ கைலாசநாதக்குருக்களையும், பரமேஸ்வரக்குருக்களையும் ஏனைய குருக்கள்மார்க்களையும் என்றும் போற்றி வாழ்த்தி வணங்குவர். இந்த ஆலயத்தில் வழிபாட்டுக்காக என்றும் பக்திப் பணிபுரியும் புங்குடுதீவு மக்களுக்கும் சிவநேயச் செல்வர்கள் யாவருக்கும் நன்றிதெரிவித்து ஊரவர் அனைவரையும் வாழ்த்துகின்றேன். “மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்”.

பாராட்டுரை

போசியர் சிவ பூரி கா. கைலாசநாத குருக்கள் அவர்கள்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்வளாகம்

யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவு ஸ்ரீமீனுக்ஷ்திஅம்பிகா சமேத சோமசுந்தரேஸ்வர சுவாமிக்கு அண்மையில் மிகவும் விரிவாக நிழுந்த மகா கும்பாபிஷேகத்தை அடுத்து ஒரு மலர் வெளிவர இருப்பதை அறிந்து மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடை கின்றேன்.

கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளையும் அச்சந்தர்ப்பத்தில் எடுக்கப்பட்ட புதைப்படங்களையும். கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளோடு தொடர்புபடும் கிரியை விபரங்களையும் பல சமய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் கொண்டு இம்மலர் வர இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது.

கும்பாபிஷேகத்தின் நினைவுச் சின்னமாகவும் அதோடுமையாது இதுசம்பந்தமான அறிவுச் சைவப்பெருமக்களுக்கு வளர்க்கும் சாதனமாகவும் இம்மலர் விளங்குவது தின்னனம்.

இம்மலர் வெளிவர இருப்பதற்குக் காரணமாக உள்ள கோவில் தர்மகர்த்தா அவர்களையும் அம்மலரைச் சிறப்புற உருவாக்கிய மலர் ஆசிரிய குழுவினரையும் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

இம்மலர் பெரும்பயனுடையதாகச் சிறந்து விளங்க எவ்வளம் வல்ல ஸ்ரீ மீனுக்ஷ்தி அம்பிகா சமேத சோமசுந்தரேசப் பெருமான் திருவருள் பாலிப் பாராக.

பாராட்டுகிறோம் பணிகிறோம்

சிவதர்ம வள்ளல் க. கனகராசா J. P.

திருஷ்வலாய்,
காங்கேசன்துறை வீதி.
யாழ்ப்பாணம்

கோயிலில்லாலுரிந் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றும், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்றும் பெரியோர் கூறுவர். இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும்பொருட் டேயாம். கடவுளை வணங்குவதற்குரிய இடம் திருக்கோயிலாகும். திருக்கோயிலில்லாதலுர் குடியிருக்கக் கூடாதலூராகும்.

திருக்கோயிலில் அபிஷேகம் அர்ச்சனை ஆராதனை ஆகியன நாள் தோறும் நடைபெறுதல் வேண்டும். நாள் தோறும் நடைபெறும் நித்திய பூஜை களின் நிறைவுக்காகவே ஆண்டுதோறும் திருவிழா வென்னும் நெமித்திய உற்சவங்கள் செய்வர், எங்கும் வியாபகமாயுள்ள இறைவனைத் திருக்கோயிலிற் கண்டு தொழுவதற்கான அமைப்பு பன்னிரு ஆண்டுகளுக்கொருமுறையாயினும் பழுது பார்த்துப் பெருஞ்சாந்தி என்னும் கும்பாபிஃஷேகம் செய்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் செய்வதால் ஊரும் நாடும் டைகமும் உய்யும், இதனைச் செய்தவரும் செய்வித்தவரும் கண்டு தொழுதவரும் பிறவிப் பயன் பெற்ற வராவர்.

அண்மையில் புங்குடுதீவு ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சோமசுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயிலில் முப்பத்து மூன்று குண்ட கும்பாபிஷேகம் மிகப் பெரிய சாந்தியாக அமைந்தது. இதில் முயற்சி யெடுத்தவர்களையும் அர்ச்சகர்கள் குருக்கள் மாறையும் பாராட்டுகிறோம். பணிகிறோம்.

சுபம் !

ஆலயந் தானும் அரன் எனத் தொழுமே

சிவத்தமிழ்ச் செல்லி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

“என்னரிய பிறவிதனில் மாணிடப் பிறவி தான் யாதினுமரிதரிது காண்” என்பது ஞானிகள் வாக்கு. மாணிடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனம் வாக்கு காயம் ஆணிடத் தைந்துமாகும். அரன் பணிக்கு என்பதும் சைவம் காட்டும் குறிக்கோளாகும். இந்த நன்னேக்கம் நிறைவுற வழிகாட்டுமிடங்கள் ஆலயங்களே, ஆன்மாக்கள் உய்யம் பொருட்டு இறைவன் உருவத்திருமேனியில் எழுந் தருளிக் காட்சிதரும் இடங்களே திருக்கோயில்கள். பார்க்குமிடமெங்கனும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் பரிபூரணங்கிய இறைவன் ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்று வில்லாதவன். குணங்குறிகளற்றவன். காண்டற்கரியவன், அத்தகையோனை நாம் கண்டு வழிபடுதற்குரிய இடம் திருக்கோயிலேயாகும். அவன் பக்தி வெள்ளம் பரந்து பெருகுவதற்கு வழி குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலுமாகும். ஆன்மாக்களின் பொருட்டுச் சிறப்பாகத் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளி இருந்து அருள் புரியும் இறைவன் இம்மை, மறுமை, வீடு பேறுகளை அவரவர் பக்கு வத்துக் கேற்றபடி வழங்குகிறோன் என்பது.

“திருக் கோயில் உள்ளிருக்கும் திருமேனிதன் இனச்
சிவனைவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே
உருக்கோவி மந்திரத் தாலென நினையு மவர்க்கும்
உள்ளெங்குமில னிங்குமுள என்பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி இந்தனத் திலெரிபோல்
மந்திரத்தால் வந்துதித்து மிருசாபிக் கெங்கும்
உருக்காண வொண்ணைத் பால் முகைப்பால் விம்மி
ஒழுகுவது போல் வெளிப்பட்டருளுவனன் பர்க்கே”

என்பது சிவஞானசித்தியார். விறகில் தீபோன்றும் பாலில் நெய் போன்றும் மணியில் ஒவி போன்றும் விளங்குகின்ற பெருமான் உறவுக்கோல் நட்டு உணர் வுக்கயிற்றினால் மறுக வாங்கிக் கடைந்தால் அன்பர்களின் உள்ளத்திலும் ஆலயங்களிலும் வெளிப்பட்டருளுவன். இத்தகைய அருள் முயற்சியையே கும்பா பிசீஷங்கம் காட்டுகின்றது. முப்பத்திமூன்று குண்டமைத்து வெகு அற்புதமாக நடைபெற்ற இவ்வாலயக் கும்பாபிஷேகச் சிறப்பைப் போற்றுதார் இலரென்றே கூறிவிடலாம்.

ஸ்ரீமீனங்குமி சுந்தரேஸ்வரர் திருவருட்ட கடாட்சம் அன்பர்களின் உள்ளத்தில் செறிந்ததனால் இத்தகைய பெருநிகழ்ச்சி நிறைவுபெற்றது.

வானம் ஏத்தயான் வைகுந்த வாழ்வு பெற்றதும்
ஞானநான்முகன் சத்திய உலகம் நண்ணியதும்
ஏனை விண்ணவர் தம் வாழ்க்கை மேவியதும்
ஆனுயர்த்தவன் அருச்சனைக் குறியதுன் பயனால்

என்பது காஞ்சிபுராணம் ஆகவே உலகில் சகல சிறப்புகளும் ஆலய வளர்ச்சியிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதை உள்ளத்தில் கொண்டு மாணிடப் பிறப்பில் பெறுதற்கரிய பெரும் பேற்றினை புங்குடுதீவு மக்கள் அடைந்துவிட டார்கள் என்பதை அகமகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டுகிறோம். எல்லாம் வல்ல மீனுக்கு சுந்தரேஸ்வரர் அடியார்கள் தலையன்பிற் கட்டுள்ளு கருணை மழை பொழிந்து நல்லருள் பாலிப்பாராக.

வாழ்த்திப் பிரார்த்திக்கின் நேண்

வழக்கநினுங் ப. கதிரவேலு J. P. U. M.

சிவாச்சாரியார்கள் எப்போதும் இறைவன் திருமேனி தீண்டுபவர்கள். வழிபடும் அடியார்களுக்கு ஆண்டவளை விளங்கவைத்து, ஈசுவர கடாட்சத்திற் கான கைச்சரியங்களை கிரியை பூசை மந்திரம் முதலியவற்றால் செம்மையுறச் செய்பவர்கள். இதனால் இவர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அறவோராகவும் செந்தன்மை பூண் டொரூ கும் அந்தணர்களாகவும் கருதப்பட்டார்கள்.

குணர்தியாக குலமுறை பகுத்தாலத்தில் அந்தணர்களின் ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கையும், ஆண்மீகப் பழுப்பும் சாத்துவிக இயல்பும் அருளிக் கூறிப் பயனைக்காட்டும் செய் முறைகளும் கணக்கிலெடுக்கப்பட்டு, அந்தணர்களே முதல்வகுப்பினராகக் கணிக்கப்பட்டார்கள். ஒதல் ஒதுவித்தல், வேட்டல் வேட்பித்தல், கொடுக்கதல் கோடல் என அறுவகை ப்பட்ட கடனும் பார்ப்பனருக் கென்றே பிரிக்கப்பட்டு வழக்கில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

இந்தகைய பெரும் பாரம்பரியத்தில் வந்துதித்த பெருமகனுர் மார்க்கன் டேய ஜெரவர்களின் தளரா உள்ளத்தாலும், அயரா முயற்சியாலும் உருவானதே புங்குடுதீவு பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி சிவன்கோவில். இக்கோவில் பிராமணர்களாலேயே பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது. வேதம் ஒது வேன்விசெய்வோர் ஆலய பரிபாலனத்திலும் முன்மாதிரியாகத்திகழ்வது மகிழ்ச்சிக்குரியது. தென்னிந்தியாவில் திஸ்ஸைசிதம்பரத்தை நடராஜநக்குப் பூசைசெய்யும் தில்லைஸுவாயிரவர் வழிவந்த தீட்சிதர்கள் பரிபாலிப்பதுபோல் புங்குடுதீவுச் சிவன்கோவிலைச் சிவாச்சாரியார்களே பரிபாலிப்பதும், அப்பரிபாலனம் பழுதின்றி நடப்பதும் பாராட்டுக்குரியதே.

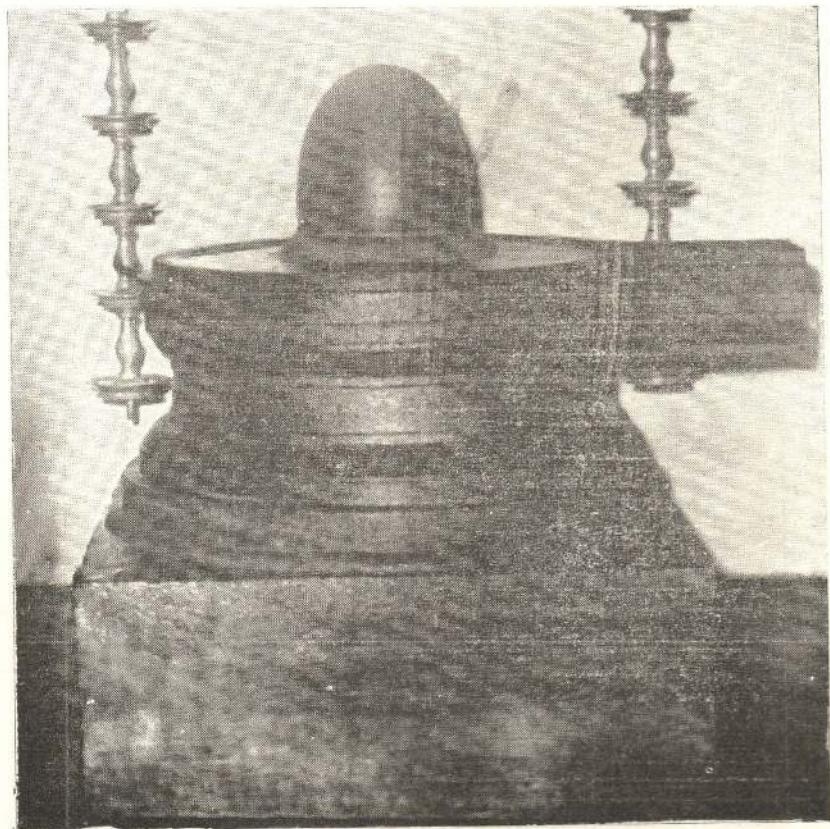
இச்சிவன் கோவிலோடு என்னுடை தந்தையார் திரு.வ. பசுபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தொடக்காலத்தில் இருந்தே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்கள். திருவிழாக்களுக்கு உபயகாரர்களைச் சேர்ப்பதிலும் அனுக்கத் தொண்டர்களைக் கூட்டி ஆலோசனை நிகழ்த்துவதிலும் கிராமத்திகாரியாய் இருந்த அவர் தனது செல்வாக்கைப் பெரிதம் பயன்படுத்தி கோவிலின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாய் இருந்தார். பிராமணர்களும் கோவிலைப் பரிபாலனம் செய்யலாமா? பூசைசெய்ய வேண்டியவர்களுக்கு ஏன்கோவில் நிர்வாகம்? என்றெல்லாம் அப்போதெழுந்த சில அபிப்பிராய பேதங்களை அகற்றி பிறப்பொழுக்கம் குன்றுத பிராமணர்கள் கோவிலைப் பரிபாலிப்பதில் என்ன தவறு? என்றுகேட்டு உதாரணங்கள் காட்டி நியாயங்களை நிறுவிப் பொதுமக்களை சிவன் கோவிலின்பால் பக்திகொண்டு பணிந்தேத்த வைத்தார்கள்.

பிராமணப் பிள்ளைகள் வேதாகமங்களையும் சைவசித்தாந்த நெறிமுறை களையும் பயின்றுகொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கோடு வேதாகம பாடசாலையைச் சிவன்கோவிலுக்குப் பக்கத்திலேயே தொடக்கி நடத்தினார்கள். அப்பாடசாலையில் வேதாகமங்களைப் போதிக்க இந்தியாவிலிருந்து வேதாகம பண்டிதர் நாராயணசாஸ்திரிகளை வரவழைத்தார். சைவசித்தாந்த சாஸ்த்திரங்களைச் சிவபதமடைந்து இப்போது சமாதிநிலையிலிருக்கின்ற சித்தாந்த ரத்தினாரம்—கானசிவன் வைத்தியர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் போதித்தார்கள்.

பிராமணப் பிள்ளைகளுக்காகச் சிவன்கோவில் குருபூசை மடத்தில் தொடங்கப்பட்ட வேதாகம சாஸ்திரபாடசாலையே இலங்கையில் முதன்முதலாக தோன்றிய வேதாகம பாடசாலைகளின்பது சைவமக்கள் அறிந்த சரித்திருண்மை. இப்பாடசாலையில் பயின்றவர்கள் இப்போது சிறந்த சிவாச்சாரியார்களாக குருப்பட்டம் ஏற்றுக் கோவில்களில் முறைப்படி பூசைசெய்வது கண்கூடு.

“மார்க்கண்டேயர் மகன்” என்று சைவமக்களால் அன்போடு அழைக்கப்படும் சிவழீ மீண்டும் சிசுந்தரக் குருக்களும், அவர்தம் பாரியார் பரமேஸ்வரி அம்மாவும், மகன்லோகாவும், மருகர் ஸீ நாகேந்திரக் குருக்களும் மார்க்கண்டேய ஜெயரும் மனைவியும் விட்டுச்சென்ற சிவப்பணியைத் தொட்டுத் தொடர்ந்து செய்து சிவன்கோவிலை சிவகடாட்சம் வழங்கும் திருக்கோவிலாகியமைய மெச்சிப்புகழ்வதோடு இத்திருப்பணிக்கு உதவிய பெருமக்களையும் வாழ்க்கி குழ்பாவிஷிக்கச் சிறப்புமலர் அழகுற அமைந்து பொலிய மீண்டும் அம்பாள் சௌமைத் தோட்டு சோமசுந்தரசுவாமியை வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

காசியிலிருந்து கிராஞ்சிக்கு வந்து அனுக்கிரகம்புரியும்
அம்மையப்பனின் அருவுருவத் தோற்றம்

பித்தா, பிறைகுட பெருமானே அருளாளா.

“ சந்திரசேகர்”

ஊஞ்சற்பாக்கணை இயற்றிய

பேராசிரியர்: சி. இ. சதாசிவம்பிளை அவர்கள்

—
சிவமயம்
கணபதி துணை

புங்குடுதீவு

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேசர் மீது பாடிய

ஊஞ்சற்பாக்கள்

காப்பு

திருச்சிற்றும்பலம்

பூந்திரைகள் மணிகாழிக்கும் நெடுநீர்வேலிப்
புங்குடுதீ வகத்துவளம் பொலியநின்றே
ஏந்தெழில்சேர் கிராஞ்சியமர்ந் தடியார் போற்ற
எழுந்தருள்மீ ஞகைசிசுந்த ரேசர்மீது
நாந்தமிழின் ஊஞ்சலிசை நயந்துபாட
நால்வாய் ஐங்கரத்தொருவெண் மருப்பின்நாதன்
காந்திமதி சடைக்கணிந்த கணத்தின் நாதன்
கற்பகத்தின் இருசரண மலர்காப்பாமே.

நால்

இருக்குமுதல் நால்வேதத் தூண்கள் நாட்டி
இலகியசீர் உபநிடத விட்டமோட்டிச்
சுருக்கமிலாக் கலைஞரான வடங்கள் பூட்டிச்
சுடர்விரிசை வாகமத்தின் பலகை மாட்டிப்
பரத்தினுறு பிரணவமாம் பதுமத்தேறிப்
பாங்கிலரம் கையர் பரவிப் பாடி ஆட்ட
விருப்பின் உயர் கிராஞ்சியனும் பதியின் மேவும்
மீனாக்ஷி சுந்தரரே ஆட்டாஞ்சல்.

செக்கர் நிறச் சடையாடக் குழுதோடாடத்
 திருநுதலில் விருபாக்கம் திகழுவாட
 அக்கமணித் தொடையாட அரவமாட
 அபயகர மாடஅருள் வரதமாடத்
 தொக்கமழுப் படையாட மானுமாடத்
 தோகையுமை அருளமிர்தம் சுரந்தேயாட
 மிக்கவிடைக் கொடியாடக் கிராஞ்சிமேவும்
 மீனுக்ஷி சுந்தரரே ஆடலுஞ்சல்.

2

நந்திதிருக் கடைவாயில் காவல்செய்ய
 நாரணர் ஆரணர் ஆஞ்னஞ் நாடிநிறபச்
 சந்திரசூ ரியர்தரளக் கவிகை தாங்கச்
 சாமரைகள் தாங்கி மருத் துவர்கள்வீச
 இந்திரர் ஆ தியர்ஏவல் இசைவிற்செய்ய
 இமயமருள் இறைவியொடும் இசைந்துபாரோர்
 வெந்துயரம் தீரவெழிற் கிராஞ்சிமேவும்
 மீனுக்ஷி சுந்தரரே ஆடலுஞ்சல்.

3

வானமரர் கற்பகப்பு மாரிபெய்ய
 மறைமுனிவர் வேதவொலி மரபில் ஒத
 கானமழு கந்தருவர் அமிழ்திற் பாடக்
 கலாபமயி லென்னவர மாதர் ஆட
 மாநிலத்தும் மேனிலத்தும் அடியார் தேங்கி
 வரமருஞ் மமயமிதை மனங்கொண்டேத்த
 மீனுலவும் தடம்புடைசூழ் கிராஞ்சிமேவும்
 மீனுக்ஷி சுந்தரரே ஆடலுஞ்சல்

4

அண்டமெலாம் ஆகியவைக் கப்பாலாகி
 ஆசில்பர வெளியாகி அருவாய் நின்றும்
 தொண்டுபடும் அன்பர் தரி சித்துவாழ்த்தித்
 தொடக்கறுத் தானந்தமது துய்க்க வேண்டி
 மண்டலத்து ராசசே கரனுக் காக
 மதுரையினிற் கான்மாறி ஆடிமூரல்
 விண்டதிரு முகங்காட்டி யருளுங்காட்டும்
 மீனுக்ஷி சுந்தரரே ஆடலுஞ்சல்

5

தத்துவங்கள் ஆரூறும் கடந்தமோனத்
 தனிச்சுட்டாரே தழைப்படுமென் னுயிர்களும்யச்
 சித்தமுவந்து ஜம்முகங்கள் திசையிற்காட்டித்
 திருமூறுவல் காட்டிமதிச் சடையுங்காட்டிப்
 பத்து மலர்க் கரங்காட்டி அருளைநல்கப்
 பான்மொழியென் ரெருபாகம் பகிர்ந்துகாட்டி
 வித்தகவே டங்காட்டிக் கிராஞ்சிமேவும்
 மீனுக்கி சுந்தரரே ஆடரூஞ்சல்

6

நான்முகனும் மாலவனும் உருத்துத் தம்மில்
 நாயகனர் எனப்பொருத் சமரினுப்பண்
 தேன்பொதியு மலர்க்கொன்றை திங்கள்கங்கை
 சிரத்தணிந்த சிவனவன் நான்தேவனென்றே
 வான்முடிவுக் கப்பாலாய் வளர்ந்துங் கீழ்போய்
 மண்டலங்கள் கடந்தொளியாம் வடிவங்காட்டும்
 மீன்பிறழும் தடம் புடைசூழ் கிராஞ்சிமேவும்
 மீனுக்கி சுந்தரரே ஆடரூஞ்சல்.

7

தாயாகி மருத்துவஞ்செய் தயவுபாடிச்
 சலந்தரனை வலியழித்த சதுரும்பாடித்
 தூயார்தம் மனக்கோவில் தோன்றல் பாடிச்
 சுந்தரர்தம் பொன்பறித்த வேடும் பாடி
 மாயாதி தொடக்கறுக்கும் வண்ணம் பாடி
 வழியடியார்க் கருள்சரக்கும் மரபும் பாடி
 வேயாரும் தோழியாடு கிராஞ்சிபாட
 மீனுக்கி சுந்தரரே ஆடரூஞ்சல்.

8

நாவளரும் மறைக்கொழுந்தே ஆடரூஞ்சல்
 ஞானமணிப் பெருஞ்சுட்டாரே ஆடரூஞ்சல்
 பூவமரும் நறுந்தேனே ஆடரூஞ்சல்
 புரமெரிசெய் புன்னகையீர் ஆடரூஞ்சல்
 பாவிலஞ் சுவையானுய் ஆடரூஞ்சல்
 பச்சைமயில் பங்கினரே ஆடரூஞ்சல்
 மீவளர்கா அழகுசெயும் கிராஞ்சிமேவும்
 மீனுக்கி சுந்தரரே ஆடரூஞ்சல்.

9

நால்வேதம் வாழிசிவா கமங்கள்வாழி
 நாவினிக்கும் திருமுறைநான் மூன்றும்வாழி
 பாலாய சாத்திரம்பன் ஞன்கும் வாழி
 பசுவாழி மழைவாழி பனவர்வாழி
 மூலவனும் மார்க்கண்ட மறையோன்வாழி
 முருகனெடு புங்குடுதீ வகமும்வாழி
 மேலுமூயர் கிராஞ்சியடி யவரும்வாழி
 மீனுக்கி சுந்தரரும் வாழி வாழி.

10

ஏச்சரீக்கை

பொன்னுரோளி மதியேர்சடைப் புனிதா வெச்சரீக்கை
 புகரார்மமூ வலனேந்திய புலவா வெச்சரீக்கை
 மின்னேளிட விடபக்கொடி விமலா வெச்சரீக்கை
 வேலாகிய சூலந்தரி விகிர்தா வெச்சரீக்கை

1

சனகாதியர்க் கருள்செய்திடு தலைவா வெச்சரீக்கை
 சதுர்மாமறை சைவாகமத் தாதா வெச்சரீக்கை
 வினைமாசறுத் தருள் ஜம்முக விமலா வெச்சரீக்கை
 மீனுக்கியொர் பாகங்கொள்ளும் வேதா வெச்சரீக்கை.

2

பன்னுக மசைத்தாடிய பாதா வெச்சரீக்கை
 பகல் மாமதி கனல்முக்கணம் பகவா வெச்சரீக்கை
 அன்னுயென வானேர்தொழும் அமலா வெச்சரீக்கை
 அருள்மேவிய கிராஞ்சிப்பதிக் கரசே யெச்சரீக்கை.

3

பராக்கு

பிள்ளைமதி சூடுமூடிப் பெம்மான் பராக்கு
 பேதையுமை பாதிகொளும் நாதா பராக்கு
 வெள்ளையெரு தேறிவரு வேதா பராக்கு
 வேலைவரு நஞ்சமுண்ட வீராபராக்கு

1

அம்மையொரு பாகமுறை ஆதீ பராக்கு
 ஆலநிழில் மோனமருள் சோதீ பராக்கு
 மும்மைமல மாசறுக்கு முனிவா பராக்கு
 முத்தியொடு சித்தியருள் முதல்வா பராக்கு

2

வேதமுத லானகலை வித்தே பராக்கு
 வெய்யபவ மாற்றுமருட் சித்தே பராக்கு
 ஆதிநடு வந்தமிலா ஐயா பர க்கு
 அம்பலத்தி லாடுகின்ற மெய்யா பராக்கு.

3

லாலி

நாதவடி வானவர்க்கு லாலி லாலி
 நங்கையொரு பங்கருக்கு லாலி லாலி
 வேதமொழி வாயருக்கு லாலி லாலி
 வில்வதள லோலருக்கு லாலி லாலி
 புதகண நாதருக்கு லாலி லாலி
 பொன்னிதழி மாலையர்க்கு லாலி
 மீதிவரும் ஆனினர்க்கு லாலி லாலி
 மீனுக்கு சுந்தரர்க்கு லாலி லாலி.

மங்களாம்

ஸ்ரீசோம சுந்தரர்க்கு ஜெயமங்களாம்—அருள்
 தேவிமீன லோசனிக்குச் சுபமங்களாம்.

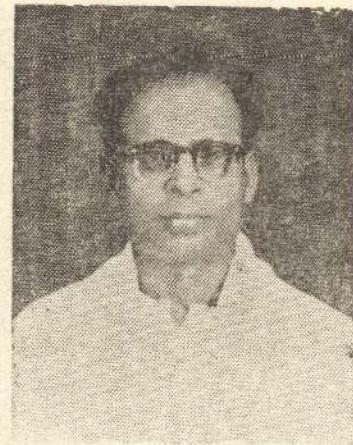
நாதமுடிவானவர்க்கு ஞானவுரு வானவர்க்கு வேதமொழி வாயினர்க்கு மீனுக்குச் சுந்தரர்க்கு—ஸ்ரீ	1
சீதமதி வேணியர்க்கு செய்யபுலி ஆடையர்க்கு மீதிலணி நூலருக்கு மீனுக்கு சுந்தரர்க்கு—ஸ்ரீ	2
துள்ளுமறி மானினர்க்கு சுண்ணமணி மேனியர்க்கு வெள்ளோவிடைப் பாகருக்கு மீனுக்கு சுந்தரர்க்கு—ஸ்ரீ	3
நீரறுகு சூடினர்க்கு நெற்றியொற்றைக் கண்ணினர்க்கு மேருமலை வில்லினர்க்கு மீனுக்கு சுந்தரர்க்கு—ஸ்ரீ	4

திருச்சிற்றுப்பலம்

வ.
சிவமயம்

மண்டல பூர்த்தி மலர்

— வித்துவான், பொன் அ. கனகசபை —

வெண்பா

திடமுறும் மார்க்கண்டன் சிந்தனைக் கோயில்
குடமுழுக் காட்டக் குறியில்—அடையருள்
விண்டலம் பூரா விளங்க மலர்ந்திடுக
மண்டல பூர்த்தி மலர்

சரியை கிரியைநெறி சார்ந்து சிவமாம்
பெரியநற் சாந்தியினில் பெற்ற—திருவருள்
மண்டலம் பூரா மணக்க மலர்ந்திடுக
மண்டல பூர்த்தி மலர்

புங்குடு தீவெனும் பூலோக கைலாசத்
தங்கணர் வீற்றிருக்கும் ஆலயம்—பொங்கருள்
கண்டலம் பூராக கலக்க மலர்ந்திடுக
மண்டல பூர்த்தி மலர்

வளம்பெற வேள்வி வளர்க்கும் மறையோர்
உளங்களில் தோன்றி யுருவில்—விளங்கருள்
எண்டலம் பூரா இறைஞ்ச மலர்ந்திடுக
மண்டல பூர்த்தி மலர்

மும்மாரி தந்திடும் முப்பத்து மூன்றுகுண்டக்
கும்பாபி டேகக் குறிக்கோளாய்—இம்பரில்
தொண்டலர் பூத்துச் சுடர மலர்ந்திடுக
மண்டல பூர்த்தி மலர்

மீனுட்சி சுந்தரனே

ஆசிரியமணி க. நாகலிங்கம்

நரையாரும் விடையேறும் நாயகனே நாயடியேன்
புரையாரும் வினைப்போகப் பொய்ந்நெறி விட்டின் பத்தின்
கரையாரும் கழல் காணக் காட்டியுளம் கலந்தருள் வாய்
விரையாரும் மலர்க் கூந்தல் மீனுட்சி சுந்தரனே

கன்னேரும் வன்னெஞ்சம் கசிந்துருக வகையறியேன்
அன்னேரும் ஆணவத்தால் அறிவழிந்தே அல்லவுற்றேன்
பொன்னேரும் திருவடியாய் புள்ளமைதீர்த் தாண்டருள்வாய்
மின்னேரும் நுடங்கிடையாள் மீனுட்சி சுந்தரனே

தாங்குகின்ற சடலத்தை சரதமென நானினைந்து
ஓங்குகின்ற உன்பாதம் ஒரு பொழுதும் நினைந்துருகேன்
பாங்குகின்ற அடியரைப்போல் பாவியேனக் கண்பாராய்
வீங்குகின்ற இளமுலையாள் மீனுட்சிசுந்தரனே

மதிக்கும் அணி புங்கையூர் வண்கிராஞ்சி கோயில்கொண்ட
விதிக்கும் அரிநாரணர்க்கும் மேனின்ற மேலவனே
கதிக்கும் என்பாசத்தின் கட்டறுப்பாய் முயலகளை
மிதிக்கும் திருவடியாய் மீனுட்சி சுந்தரனே.

குடமுழுக்குக் காண்பதற்குக் கோடியன்பர் கூடி நின்றுன்
இடமுழுக்குப் போடுகின்றூர் அரகரா என்றென்று
விடமுழுக்கும் கறைமிடற்றுய் வினையேன பாசமது
விடமுழுக்குப் போடாயோ மீனுட்சி சுந்தரனே.

‘மார்க்கண்டன்’ நினைவு

நா. கார்த்திகேசு அதிபர்

திருவளருந் தெய்வீகச் சிவனெறியும்
செந்தமிழும் திகழுநின்ற
திருவளருந் தெய்வீகத் திருப்பதி
புங்குடுதீவின் குடபால்மேவும்
திருவளருந் தெய்வீகக் கிராஞ்சியினில்
சிவலிங்க வடிவமான
திருவளருந் தெய்வீகம் பரிமளிக்கும்
மீனுட்சி சுந்தரேச!

— 1

என்றென்றும் பதினாறு வயதுடனே
மார்க்கண்டன் இசைநிறீஇ
என்றென்றும் நிலவுகென அன்றெருநாள்
அருள்செய்த இயல்பினுலே
என்றென்றும் மார்க்கண்டன் தாபித்த
சிவலிங்கம் எழிலுற் றேங்கி
என்றென்றும் புங்குடுதீவகம் மலர
வாழ்வுயர இயைந்ததம்மா!

— 2

மார்க்கண்டன் தாபித்து மன்னியதோர்
சிவலிங்க மகிமையாலே
மார்க்கண்டன் மனமகிழ அவதரித்த
மீனுட்சி சுந்தரேசன்
மார்க்கண்டன் வழிநின்று வானளாவச்
சிவன்கோவில் வகுத்துநின்றுன்
மார்க்கண்டன் மனம்போல இடங்கொண்டார்
மீனுட்சி சுந்தரேசர்!

— 3

கையிலாய மலையெடுத்த இராவணைனக்
கால்விரலால் ஊன்றிநின்ற
கைலாச மலைமேவும் கண் ணுதலெங்
கடவுளின் களைப்பு நீங்கக்
கைலாய நாதரெனுங் குருநாதர்
பொழுந்தகுட முழுக்குநீர்தான்
கைலாய மலையதனிற் பொழுந்தமழை
மாரியெனக் கலந்ததன்றே!

— 4

சிந்தைக்கு விருந்தளிக்கும் வேதாவி
 சிவாகமங்கள் தெவிட்டாநின்று
 சிந்தைக்கு விருந்தளிக்கும் தேவாரத்
 திருவழமுதம் திசைகள் தோறும்
 சிந்தைக்கு விருந்தளிக்கும் தெய்வீகக்
 கலைவளமும் சேரநின்று
 சிந்தைக்கு விருந்தளிக்கும் சிவானந்தர்
 பெரும்பேறே சிந்தைசெய்தேன்.

— 5

அன்பளிப்பு

சில்லறை சாமான், சாம்ப்புச்சாமான் மலிவாகப்பெற்றுக்
 கொள்ள சிறந்த இடம்

குமரன் ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,
 புங்குடுதீவு

அன்பளிப்பு

அருமை போசனசாலை

8, செம்மா தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

தெவ உணவிற்கும், சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும்,
சிறந்த இடம்,

நியூ பிரூந்தாவனம்

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With the Best Compliments
from

Kathirmani & Co.

142 - 144, 4 th Cross Street,
PETTAH, COLOMBO-11.

தொலைபேசி: 20246

Branch:

30/2, Manipay Road,
JAFFNA.

உள்ளுர் விலை பொருட்கள் விற்பனையாளர்.

அன்பளிப்பு

சிற்றுண்டி வகைகள் சாப்பாடு, வகைகள் சாப்பாடு வகைகளுக்கும்
யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த திடம்

புதிய வெ. சி. சி. கு.

சைவஹோட்டல்

152. ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

திருமணம், முதலிய வைபவங்களுக்கு, பலகாரம் ஒடருக்குச்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

புங்குடுதீவு மேற்கு சிவன் கோவிலில் கும்பாபிஷேகம்
சிறப்புற நடந்தேறியது அதைக் கண்டு தரிசித்தோம்.
அதன் பின்னர் நடைபெறுகின்ற மண்டலாபிஷேகம்
சிறப்புற நடக்க எம் பிரார்த்தனைகளை தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்.

- * அழகு சுரதனப் பொட்டுகள்
- * கோல்ட் கவரிங் நடைகள்
- * றிம் நூல்கள்
- * ரேங்கைசள்
- * பட்டன்கள்
- * ஏலாஸ்ரிக்
- * ஓல் நூல்கள்
- * விளையாட்டுப் பொருட்கள்

மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்கள் மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும், மலிவாகவும், பெற்றுக்கொள்ள
சிறந்த இடம்

அம்பிகாபதி ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

என்குணத்தானுகிய எம்பிரான் எவ்பெருமானை
எப்போதும் எண்ணி வாழ்ந்து
ஏற்றமுறுவோம்

S. P. N. & Company

General Merchants & Commission Agents

Importers & Exporters

181/185, Keyzer Street,

COLOMBO-11.

Grams: "Espeyen"

Phone: 20615

நெற்றிக்கண்ணனே!
 நின்சடை நங்கையை ஒற்றிக்கொண்டவனே!
 கிராஞ்சியம் பதியைப் பற்றிக்கொண்டவனே!
 நின்தான் பணிகின்றோம்.

RAMSETHU & CO.

General Merchants & Commission Agents
 (Dealers in all kinds of local Produce)

ராம்சேது அன் கோ.

65, 4 th Cross Street,
 COLOMBO-11.

T'Phone: 23686

Branch:

RAMSETHU & CO.

32, Manipay Road,
 JAFFNA.

T'Phone: 415

உங்கள் பூஜை அறைகளில்
நறுமணம் கமள

பாவியுங்கள்

ஜெயந்தி பக்தி
அண்ணை பக்தி
கஜானை பக்தி

எல்லோரும் விரும்பும்

அண்ணை கோப்பியை

நறுமணத்துடன் சுவை குன்றுமல்
அரைத்துப் பெற்றுக்கொள்ள
இன்றே நாடுங்கள்

அண்ணை தொழிலகம்
இனுவில்.

தொ. பே. இல: 7412

உரிமையாளர்:

P. S. நடராஜா
இல: 1, மத்திய சந்தை

கிளை:

இல: 4, நவீன சந்தை,
யாழிப்பாணம்.
தொ. பே. இல: 7413

தேவகோட்டையிலிருந்து தி நப்புங்குடிக்குவந்த மலயத்
துவஜன் பெற்ற பெருவாழ்வு அன்னை மீனுக்கி

இடம் போல்திட்டு வருகிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்

மாதத்திலிருமுறை வீதிவலம்
வரும் பிரதோஷமுர்த்தி.

நவராத்திரியில் கொலு வீற்றிருக்கும்
அண்ணெப்பாசக்தி.

வந்திக்கவந்தவரைச் சந்திக்கவைக்கும் நந்திகேஸ்வரர்

உறக்கத்திலும் கடவுள் நினைவு

— நா. முத்தையா —

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி

மனிதனுக்கு ஐந்து அவத்தைகள் அல்லது ஐந்து நிலைகள் உண்டு. அவை சாக்கிரம். சொற்பெனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்பன, விழிப்பு நிலைக்குச் சாக்கிரம் என்றுபெயர். கனவுகானுத மனிதனே கிடையாது. ஆனால் ஜீவன் முக்கதர்கள் இதற்குமாறுளவர்கள், அவர்களுடைய நிலையை எம்மால் உணரவே முடியாது. ஆழ்ந்த உறக்கம், அதாவது கனவு இல்லாத உறக்கம் எப்பொழுதாவது ஏற்பட்டிருக்குமானால் அது சுழுத்தியின் ஆரம்ப நிலை என்று கூறலாம். அந்தநிலை வாய்க்கப்பெற்றவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

துரியநிலை பற்றியும் துரியாதீதநிலை பற்றியும் பேசுவதற்கு எங்களுக்கு அனுபவம் கிடையாது. அங்குனம் பேசத்தொடங்கினால் பேசுவதனுக்கும் விளங்காது. எழுதுபவனுக்கும் விளங்காது, வாசிப்பவனுக்கும் விளங்காது. சொல்லுபவனுக்கும் விளங்காது, கேட்பவனுக்கும் விளங்காது. இருப்பது எது வோ அதுதான் வேதாந்தம் என்று யாரோ ஒருவர் சொல்லிவைத்தார், அதுபோன்ற ஒரு நிலைதான் துரிய, துரியாதீத நிலையைப்பற்றிப் பேசுவதும்.

நினைவு அற்ற இடம் கனவு, கனவு அற்ற இடம் உறக்கம் என்று நாம் இலக்கணம் வகுப்போமானால் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் மாணேநிலை எப்படி இருக்கும் என்றெரு கேள்வி எழுகின்றது. மனத்தில் இரு பகுதிகள் இருக்கின்றன, ஒன்று மேல்மனது அடுத்தது அடிமனது. மேல்மனது உறங்குகின்ற நேரத்திலும் அடிமனது விழித்திருக்கிறது. அது வளிமையில் கூடியது. மேல்மனது உறங்குகின்ற நேரத்திலே அடிமனதிற்குச் சிலவேலைகளைக் கொடுத்து விட்டோமானால் அது அவ்விலையைச் செவ்வகீன முடித்து மேல் மனத்திற்கு அனுப்பிவிடுகின்றது.

கடவுள் நினைவோடு உறங்கி கடவுள் நினைவோடு நித்திரை விட்டு எழுதல் கடவுளை இடைவிடாது நினைப்பதற்குரிய ஒரு சாதனையாகும், அதிகாலை நாலுமணிக்கு பஸ் வண்டி பிடித்துக் கொழும்புக்குச் செல்லவேண்டும் என்று ஒருவன் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது நினைக்கிறான். காலை 3 மணிக்கு மணிக்கூட்டில் அலாரம் வைத்துவிட்டுப் படுக்கிறான். ஆனால் அலாரம் அடிக்கு முன்பே கூரண்டரை மணிக்கு விழித்து விடுகின்றான். விழித்தவன் என்ன நினைவோடு விழிக்கிறான்? கொழும்பு நினைவோடு விழிக்கிறான்.

கொழும்புக்குச் செல்ல வேண்டிய முக்கியத்துவமான செய்தி அடிமனதிற்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டது. அடிமனது அதனை ஏற்றுக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டே இருக்கிறது. உரிய நேரம் வந்ததும் மேல்மனதிற்குச் செய்தியை அனுப்பி விழிக்கச் செய்து விடுகிறது.

திடேபோல இறைவனுடைய தியானத்தையும் நாமஜெபத்தையும் அடிமனதிற்கு அனுப்பலாம். அங்ஙஙம் அனுப்பத் தெரிந்து விட்டால் உறக்கத்தி லும் இறைதியானமும் நாமஜெபமும் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். வள்ளலார் ஒரு இடத்திலே இறைவனிடம் முறையிடுகின்றார் நான் எத்தனையோ நினைவுகளை எல்லாம் என்னுகின்றேன். என்பது கோடி நினைவுகள் மாறிச் சுழலுகின்றன. ஆனால் கனவில் கூட உனது திருவடியைக் காணும் பாக்கி கியம் கிடைக்க வில்லையே என்கிறோ.

“பண்ணேறு மொழியடியார் பரவிவாழ்த்தும்
பாதமலர் அழகினை இப்பாவி பார்க்கில்
கண்ணு படுமென்றே கனவிலேனும்
காட்டென்றால் காட்டுகிலாய் கருணைக்கோ”

என்பது வள்ளலார் வாக்கு. உள்ளத்திலே ஆசை குறையுமளவுக்கு, காமம் முதலிய தீய குணங்கள் குறையும். அளவுக்கு மனது மாசு அற்றதாகிறது. மனது ஒரு கண்ணுடி. கண்ணுடியில் தூசு படிந்தால் அதில் பிரதிபிம்பத்தைப் பார்க்க முடியாது. தூசைத்துடைத்தால் கண்ணுடி பளிச்சிடும். அதுபோல மனமாகிய கண்ணுடியும் மாசு படிந்துள்ளது. அதனைத் துடைக்க வேண்டும் “மனத்துக்கண்மாசு இலாநுதல் அனைத்து அறன்” என்பது வள்ளுவன் வாக்கு, இறைத்தியானமும் நாம ஜெபமும் மனமாகசப்போக்குதற்கு இலகுவான வழிகள் பல நாள் பயிற்சியினால்தான் உறக்கத்திலும் கடவுள் நினைவு உண்டாகலாம்.

கடவுளைத்தவிர எல்லா நினைவுகளும் எல்லாக் கனவுகளும் காண்கின் றேம். காரணம் என்ன? கடவுளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. கடவுள் தியானத்தின் முக்கியத்தை நாம் உணரவில்லை.

“துஞ்சும்போதுந் துற்றும்போதுஞ் சொல்லுவனுங்திறமே
தஞ்சுமில்லாத் தேவர் வந்தன் தாளினைக் கீழ்ப்பணிய
நஞ்சை உண்டாய்க் கென்செய்கேனே நாளுநினைந்தடியேன்
வஞ்சமுண்டு என்றஞ்சுகின்றேன் வளிவலமேயவனே.”

என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். பெருமானே உறங்கும்போதும் உண்ணும் போதும் உன்புகழையும் உன் நாமத்தையும் சொல்லுகின்றேன். என்னிடம் வஞ்சம் இருப்பதை யான் அறிவேன். ஆனபடியினால் நான் சொல்வதை நீர்ப்பாயோ ஏற்கமாட்டாயோ என்று அஞ்சுகின்றேன். வேறேர் தஞ்சமும் இல்லாது தேவர்கள் உம்மைவந்து சரண் அடைந்தார்கள் அல்லவா? அவர்களுக்காக நீர் நஞ்சையே உண்டர், எனக்கும் வேறேர் தஞ்சமே இல்லையே வஞ்சக னயினும் தஞ்சம் என்று அடைந்த என்னைக் காப்பது தங்கள் கடமை அல்லவா?

“நனவினுங் கனவினும் நம்பா உன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேனம்மான்.
புனல்விரிந்துங் கொண்றைப் போதனிந்த
கனவெறியனல் புல்குகையவனே”

என்பதும் சம்பந்தர்வாக்கு, இன்னேரிடத்தில்

“உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின்
உண்மைரடியலால் உரையாது என்நா”

என்று கூறுகின்றார். சம்பந்தப் பெருமான் சொல்லுகின்ற இந்த நிலைக்கு எமது மனத்தை நாம் ஒவ்வொருவரும் சாதனைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

நாவுக்கரசர் உலக வாழில் பட்டுப்பழுத்தவர், சமணருடைய கொடு மைகளையெல்லாம் நன்கு அநுபவித்தவர் அதனால் இறைவனைத் தவிர வேறு துணையாதும் இல்லை என்ற உறுதியும் பெற்றவர். ஆகையினால் இறைவனையே நினைந்து நினைந்து உறங்குவார். கனவிலும் இறைவன் நினைவிலும் இறைவன் எல்லாமே இறைவன். திருமதைக் காட்டிலே கோயில் கொண்டெடுந்தருளியிருந்த இறைவர் இவரைத் திருவாய் மூருக்கு வா'என்று அழைத்துச் சென்ற செய்தி யைப் பின்வருந் தேவாரத்தால் விளக்குகின்றார்.

“மன்னு மாமதைக்காட்டு மனோனு
உன்னியுன்னி உறங்குகின்றேனுக்குத்
தன்னைவாய் மூர்த்தலைவனுமா சொல்லி
என்னைவாவென்று போனாரதென் கொலோ”

நாயன்மார்களுடைய வாழ்க்கையிலே இறைவனைத் தவிர வேறு எத ஜையும் அவர்கள் பெரிதாகக் கொள்ளவில்லை. வழக்கிவிழும்போது இறைவன் திருநாமத்தையே உச்சரித்தார்கள். இதனால்தான் நால்வரையும் நாங்கள் சமயா சாரியர்களாகவும் சமயகுருமார்களாகவும் போற்றுகின்றோம். அவர்கள் உபதே சங்களை நாம் பின்பற்றுவதனால், உறக்கத்திலும் இறைவன் உன் நினைவாக விருக்கும் பேரின்பப் பெருநிலையை எய்தலாம். எமக்கெல்லாம் அந்த நிலையை அருளும் வண்ணம் மீஞ்கூடிசோமகந்தரேஸ்வரரை வணங்குவோமாக!

சிவபெருமான் அருள் வேண்டுகிறோம்.

வாசுகி நகை மாளிகை

228, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

ஸத்தியம் - சிவம் - ஸாந்தரம்

வேதாந்த தத்துவ இசை நாடகம்

இயற்றியவர் :

இயல்சை வாரிதி பிரம்மஸ்தி ந. வீரமணி ஐயர்
விரிவுகரூபாளர் ஆசிரிய கலாசாலை கோப்பாய்

காட்சி: I

இடம்:- திருக்கைலை

பாத்திரங்கள்:- சிவன் - சக்தி - முருகன்

[சிவன், சக்தியுடன் திருக்கை லையில் வீற்றிருக்கிறார். சக்தியை அந்தஸ்வ ரூபியாகிய சிவனையும். சக்தியையும் துதித்தப்பாத பூஜை செய்கிறான் முருகன்]

திரை விலகுகிறது

ராகம்:- ஹம்ஸதவனி

தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

முருகன்:- சரணகமலாயம் பணிந்கேன் - அருள்புரிவாய்
அரணவனே உமையே அம்மையப்பன் நினது

அனுபல்லவி

பரமதயனே பசுபதியே அன்ளை
பார்வதிநாதனே பக்தர் ஸகாயனே

சரணம்

ஸத்தியரூபனே ஸாம்பஸதாசிவமே
சித்தியான் சோமஞ்சந்தரனே பரனே
தத்திமிதோம் என தாண்டவ மாடியே
முத்திநல்கிடும் பஞ்சகிருத்திய மூலமூர்த்தி

— — —
[சோமாஸ்கந்த மூர்த்த ஏகதத்துவத்தை முருகன் கூறி ஏகமாகி நிற்கிறான்.]

ராகம்: ஆபேரி

விருத்தம்

ஒன்றிலே ஒன்றினுலும்
 ஒன்றன்மேல் ஒன்றினுலும்
 ஒன்றியே ஒன்றுய் ஒன்றும்
 ஒன்றனை ஒன்றுவார்க்கு
 ஒன்றதே ஒன்றதாய்
 ஒன்றுமே ஒன்றும் ஒன்றுய்
 ஒன்றியே ஒன்றை ஒன்றி
 ஒன்றதாய் ஒன்றுவேனே!

[சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி ஆத்மானந்தம் அருளல்]

பதம்

ராகம்:- ஆபேரி

தாளம்:- ஆதி

சிவம் - சக்தி - முருகன்

பல்லவி

ஆனந்த நிலை அருள்வோம் - ஆத்மா
 யானெந்த வென்றகந்தை
 யார் நீக்குவார் அவர்க்கு

அனுபல்லவி

மோனந்தவழும் ஸத்யம் முழுகமனிறைந்த சிவம்
 ஞானந்தவழ் சுந்தர சோமாஸ்கந்த சிவ

சுரணம்

பரமாத்ம தரிசனம் பாபவிமோசனம்
 சுரஞான அனுபுதி சொர்க்கேவுந்தனம்
 வரமினும் அருள்சக்தி வழங்குமனையை
 புரஞான சிவசக்தி புனிதக்குறையை.

(மத்யமகாலம்)

(முடுக்கு)

ஆணவம் கன்மம்மாயை எனும்முன்று
 அசுரமலங்கள்தனை அகற்றி ஒளி
 காணவரும் ஆன்மா கரமானதிரி
 கவின்மனம்வாக்குக் காயசுத்தி
 பேணவரியபெரும் பேராநந்தமெனும்
 பரமானந்தநிலை, பரிந்தருள்வோம்
 பூணும் சத்தியழும் பொலியிம் சிவம்சுந்தரம்
 பொருள்அறிந்து திருவருளை இறைஞ்சுவார்க்கு

[முருகன் சக்தியிடம் சிவபிரான் ஆடிய ஏழுவகைத் தாண்டவங்களையும், அவற்றை ஆடியஸ்தலங்களையும், சபைகளையும், பஞ்சகிருத்திய நோக்கங்களையும், கேட்கிறுன்.]

(தரு)

ராகம்: கல்யாணவசந்தம்

பல்லவி

தாளம்: ஆதி

முருகன்:- எந்தை சிவன் ஆடிய ஏழுவகைத் தாண்டவம் வந்தவகை ஏதம்மா?—சொல்லமீமா!

அனுபல்லவி

சிந்தையிலே சதயம் சிவம் சுந்தரம் எழில்
சிந்தும் தாண்டவமெழும் செப்பிடுவாய் அம்மா (எந்தை)

சரணம்

தோற்றம் கடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் அருள்
ஊற்றமாம் ஊன்றும்மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோதம்
நான்ற மலர்ப்பதத்தை நாடுவார்க்கு முத்திந்கும் (எந்தை)

[ஏழுவகைத் தாண்டவங்களையும் சிவபிரான் அவற்றை ஆடிய ஸ்தலங்களையும், சபைகளையும் பஞ்சகிருத்திய தத்துவங்களையும் சக்தி முருகனுக்குக் கூறுகிறுன்.

பதம்

ஏழுவகைத் தாண்டவ தத்துவம்

ராகம்:- காண்டா

பல்லவி

தாளம்:- ஆதி

சக்தி :- தாண்டவம் ஆடினான் ஜெயன்—திரீஸீயில்
ஆண்டவன் ஜூந்தொழில் பூண்டிட ஆனந்த (தாண்டவம்)

அனுபல்லவி

ஆண்டிடும் ப்ரபஞ்சத்தை ஆக்கவே துடிபாசம்
வேண்டியேந்தி மதுரை வெள்ளிச்சபையில் சந்தியா (தாண்டவம்)

திருப்புத்தூர் சிற்சபையில் சிவகாமியாள் மகிழ்ந்து
விருப்புற்றுவேண்டிடவே வீசிப்பதம் தூக்கிக்கையில்
நெருப்பும் அரவும் ஏந்தி நீணிலத்தைச் காத்திடவே
கருப்பொருள் முயலகண் மேல் காலமிதித்தே கௌரி

(தாண்டவம்)

திருநெல்வேலியிலே திருத்தாம்ரசபை தனிலே
அருமதை ஏத்தும்சசன் ஆணவம் கன்மம்மாயை
திரிமலம் நீக்கிக் காக்கும் திருவருள்செய்ய நல்கும்
விரிமலைப் பதந்தந்தே விளங்கும் தெய்வமுனி (தாண்டவம்)

தடிபாசம் சூலமொடு துயர்நீக்கும் அபயமுடன்
நடுராத்திரி மயானம் நடுவில்நின்றே ஆடும்
கடுங்கோபத்தோடு சசன் காபாலி கணங்களுடன்
நடமாடியே அழிக்கும் நாட்டியமாம் சங்கார. (தாண்டவம்)

குற்றுலச் சித்ரசபை கொடுகொட்டி பாண்டரங்கம்
செற்றுர் எலும்பணிந்து சிரித்தமுப்புமெரித்து
நற்றுமதைப் பதமதூக்கி நடமாடி இறையவன்
இற்றுரணியில் மறைத்தல் எய்திடத் திரிபுர. (தாண்டவம்)

திருவாலங்காட்டினிலே திகல் தாம்ரசபை தனிலே
பெருமானேர் கால்உயர்த்தி பெரிதுடவந்த ஆட
அருமாதவர்மசிழ் அன்னைநானும் நாணிடவே
தரும் ஆடலாம் அருளும் திருவாடலாம் ஊர்த்துவ

(தாண்டவம்)

குபம்.

[திரை]

கும்பாபிஷேகம் சிறப்புற நடந்தேறியமைக்கு எம் மனமார்ந்த
மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

அம்பாள் கபே

218, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

இயம்பினர் ஒருபால்

“கடவுளையும், அவரைவழிபடும் நெறியையும், அதனால்எம்தும் பலனையும், உனக்குப் போதிக்கும் அருள்வடிவாகிய ஆசாரியர் ஒருவரே உன் உயிர்த்துகிண; ஆதலால், அவரை ஒருகாலமும் மறவாதே.”

— நாவலர்

வேதாந்தத்தில் சைவம், வைஷ்ணவம் முதலிய சமய பேதங்கள் இல்லை. பரம்பொருளை எந்தப் பெயர் வைத்துத் தியானித்தல் நலம் என்கிற வார்த்தைகள் அதில் இல்லை. ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் எழுதிய வேதாந்த நூல்களில் நாராயணன் என்றே சசனைக் குறிப்பிடுவார். சைவ சித்தாந்த நூல்களில் பரம் பொருளை சிவனைன்றே குறிப்பிடுவார்கள். பெயர்களும் தியானத்திற்காக மனத்தில் நாம் கற்பித்துக் கொள்ளும் அங்கங்களும், சின்னங்களும், பூஜைசெய்யும் மூர்த்தி களும், ஒங்காரமும் கூட நம்முடைய உள்ளத்தைப் பரம் பொருள்வழிச் செலுத் துவதற்கு உபயோகப்படும் சாதனங்களேயொழிய வேறால். — ராஜாஜி

இறைவன் அருச்சனை வயலுள் வில்வமலர் குவியலுக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவிக்கிறார். அவனுக்குத் தேவையான ஒன்றை வயலுக்குள் தேடிப் பார்த்தான் கிடைக்கவில்லை. தனது அருமைத் தொண்டர் மாணிக்கவாசகரிடம் தெரிவித்தான். அவர் மற்றவர்களிடம், அருச்சனைவயலில் அன்புவிதையிட மறந்துவிடாதீர்கள் என்றார்.

— குன்றக்குடி அடிகளார்

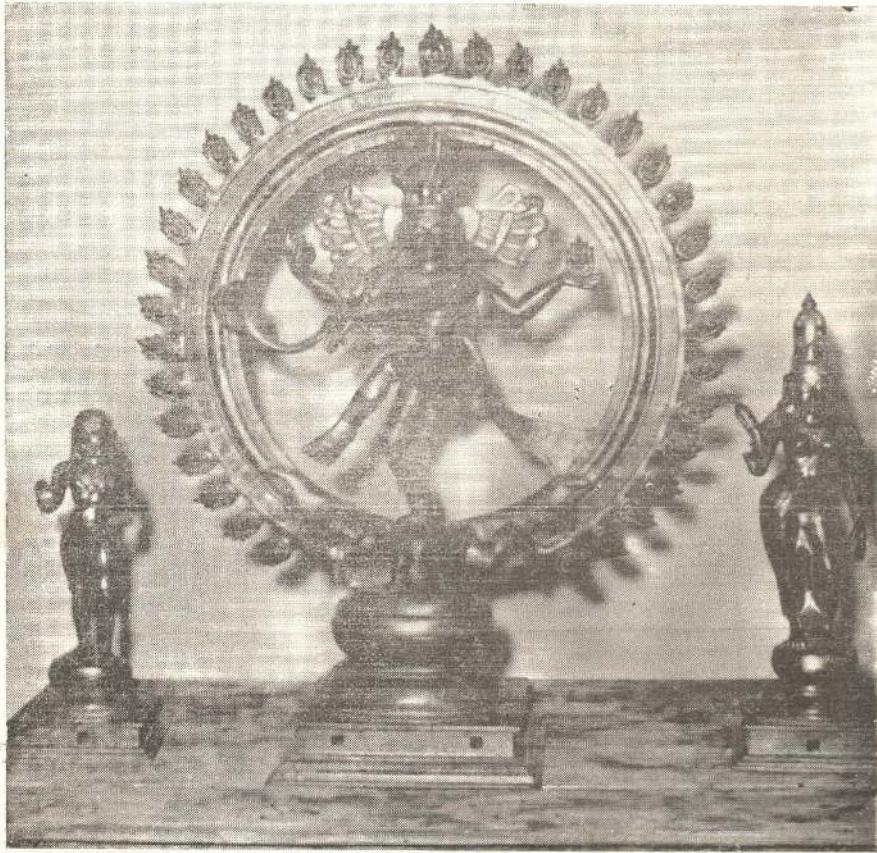
இறைவன் அறிவுவடிவானவன். அறிவே வடிவான ஆண்டவைன அறிவு என்ற ஒன்றினுலே அறிதல் வேண்டும். ஆனால் நூலறிவு அன்று. அநுபவத்தால் உண்டான மெய்யுணர்வு. திருவள்ளுவர் மெய்யுணர்வு என்ற ஓர் அதிகாரத்தில் இதனையுணர்த்துகின்றார். எனவே இறைவனை அநுபவ அறிவால் அறிய முயல் வதுவே அறிவுடமை.

— திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

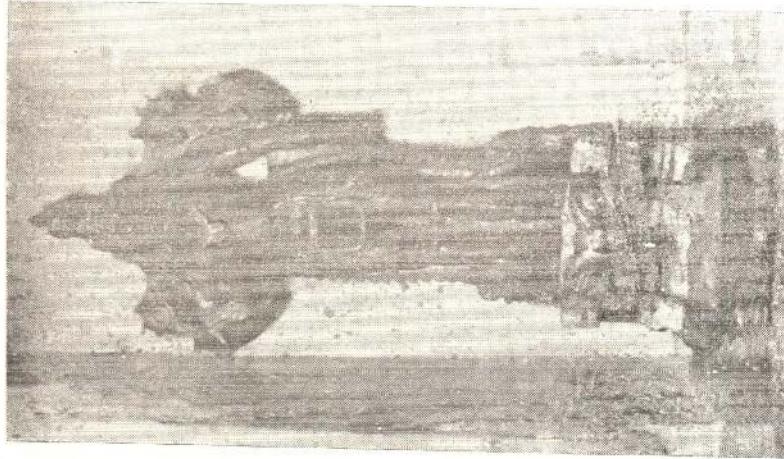
“நாகரிகம் என்னும் குழந்தை வளர்ந்த தொட்டிலே தமிழ்நாடு” என்ற மேல்நாட்டற்குர் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் தமிழ்மக்கள் தொன்மை யும், அவர்கள் தம் தெய்வக் கொள்கையின் தொன்மையும் விவாதமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. எனவே வரலாற்றுக்கால வரையறையை மட்டுமன்றி. கற்பனைக்கப்பாறபட்ட காலத்திலிருந்தே தமிழ்மக்கள் வழிபாடு தொடங்கியிருக்கவேண்டும். இதனாற் போலும் — சேக்கிமார் பெருமானும் “கற்பனைகடந்த சோதி” என்றார்.

— க. சிவராமலிங்கம் B. A.

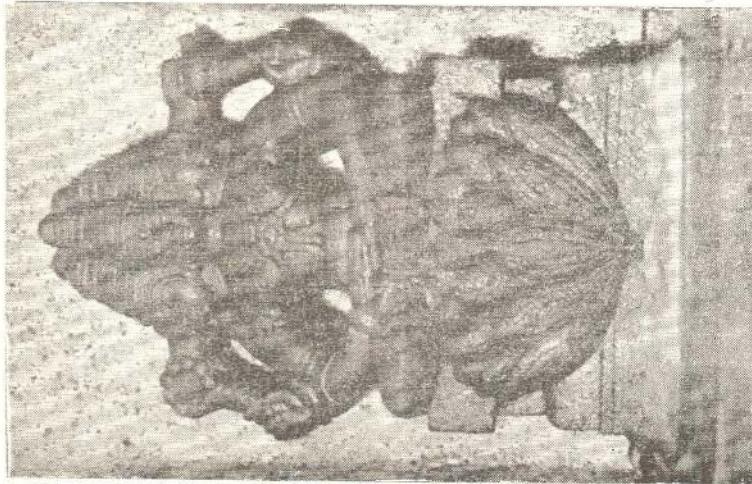
தெண்ணுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி.

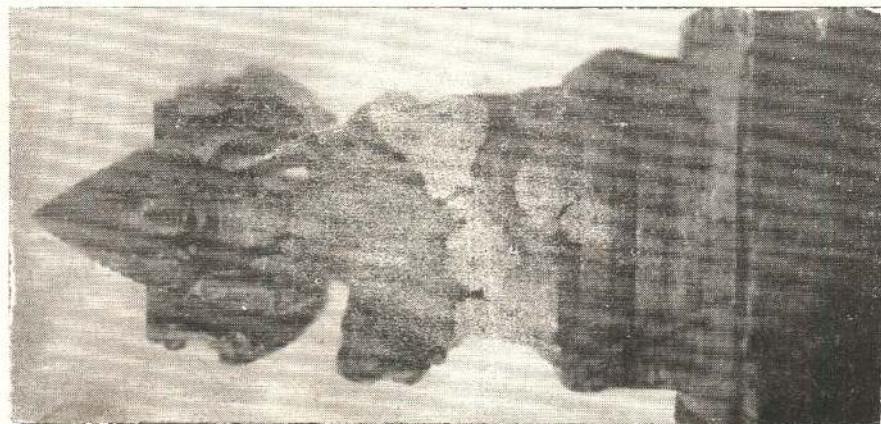
தில்லையில் ஆடிய நடனத்தைத் தீவிலும் ஆடவந்த நடராஜன்
தேவி சிவகாம சுந்தரியுடனும் சிவத் தமிழ் மணிவாசகருடனும்
அருளாரமுத்தை வழங்குகின்றுன்.

மகிளாசுரமர்த்தனி ஆர்க்கா தேவி

பண்டத்தற் சட்டுள் பிரம்மதேவர்
(கருவனற் வடமாட்க் கோயில்)

காவும் தெய்வம் கேஷத்தூபாலகர்

புங்குடுதீவு சிவன்கோவில் ரும்பாபிஷேக விழா
சிறப்புற நடந்தமைக்கு
எங்கள் மக்முச்சியைத் தெரிவிப்பதோடு

மண்டல மஞ்சனம் இனிதே நிறைவேறவும்
இவ்வாலயத்தின் திருப்பணி கள் மேன்மேலும்
வளர்ந்தோங்கவும்
சிவபிரகான வேண்டுகின்றோம்.

கல்கி சன்ஸ்

147, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With the Best Compliments

from

Srinivasan & Co Ltd.

Exporters of Ceylon Produce

10-2/2, 2nd Floor, Prince Street,

COLOMBO - 11.

P. O. Box: 673.

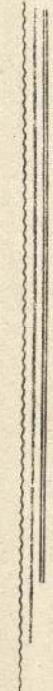
Cable : "CRYSTAL"

Telex : 1244

T'phone: 24843, 26575

Res: 82399

*With the Best Compliments
from*

V. S. S. M. & CO.

General Merchants & Commission Agents
Dealers in: Oil, Cattle Foods, Rice & Inland Produce

No. 187, Fifth Cross Street,

COLOMBO-11.

T' Phone: 23955

With the Best Compliments

from

Asantha Traders

General Merchants & Commission Agents

77. Fourth Cross Street.

COLOMBO-11.

எல்லாம் சிவன் செயல்

— பிரதிஷ்டா பூஷணம். சிவஸு. ஜி. கலாசாதக் குருக்கள் அவர்கள் —

புங்குடுதீவு கிராஞ்சியம்பதி அருணமிகு ஸ்ரீமீனுக்ஷியம்பாள் சமேத சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கும், ஸ்ரீமீனுட்சியம்பாஞ்சுக்கும், விநாயகப் பெருமானுக்கும், பஞ்சவிங்கப் பெருமானுக்கும், மகாவிஷ்ணு மூர்த்திக்கும் என்பது-ஒன்று என்ற கணக்கிற்கு அமைந்த முப்பத்துழன்று குண்டங்களுடன் மகாகும்பாபிஷேகம் என்னும் பெருஞ்சாந்தி ஒரு மண்டலத்திற்கு முன்னர் சிறப்பாக நடந்தேறியது. சிவன் செயலால் கொழும்புமாநகரில் வதியும் வர்த்தகப் பெருமக்களும், இரத்தினபுரி, நீர்கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், புங்குடுதீவு முதலிய கிடங்களிலுள்ள கனதனவான்களும் புண்ணிய தர்மசீலர்களும் மனமுவந்தனித்ததனம், தானியம், அரிசி, நெய், பால், பன்னீர், கற்பூரம் முதலிய திரவியங்களோடும் அவர்களது அயரா ஊக்கத்தோடும் ஏனையோர் உதவியோடும் கும்பாபிஷேகம் மிகப்பெரும் சிறப்பாக நடந்தது.

“தொல்லை நம்பிறவி எண்ணில் தொடுகடல் மணலும் ஆற்றால்லைய” என்ற சிந்தாமணி ஆசிரியர் கூற்றுக்கிணங்க வினாப்போகங்காரணமாக உலகத் திலை காணப்படும் பிறவிகள் எண்ணற்றன. அத்துணைப்பிறவிகளிலும் சிறந்தது மானுடப்பிறவியாகும். மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய முக்கரணங்களாலும் இறைவழிபாடு செய்யும் பெருமையுடையது இப்பிறவி. “தூர்லபம் மானுஷம் ஜனம்” என்றும், “கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியங்காண்” என்றும், “வாய்த்தது நந்தமக்கு சதோர்பிறவி மதித்திடுமின்” என்றும் பெரியோர்கள் கூறியருளினர்கள். கிடைத்தற்கரிய மானுடப்பிறவி எடுத்ததன் பயன் இறைபணி ஆற்றல் அன்றே! இதனை அப்பர் அடிகள் தலையே, கண்காள், செவிகாள், வாயே, நெஞ்சே, ஆக்கையே, என்று விளித்து ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் அதற்கேற்ற பணியை விதித்துக் காட்டுகின்றார்.

“ஆனையறும் பாசம்விடாய் ஆனசிவ பூசைபன்னைய
நேசமுடன் ஜூந்தெழுத்தை நீ நினையாய் — சீ-
சினமே தநிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்,”

என்று ஒருவர் பாடியுள்ளார். இவற்றால் மனிதப்பிறவியின் பயன் இறைவனுக்காட்பட்டு தொண்டு செய்தலேயாம் என்பது தெள்ளிதில் புலனுகின்றது. அப்பர் பெருமான் பாடியருளிய கோயில் திருவிருத்தத்தில் வரும். “காணப் பெற்றால் மனிதப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தே” என்ற பகுதியும் இதனை வற்புறுத்துகின்றது. எடுத்த பொற்பாதம் காணப் பெருராயின் மனிதப்பிறவியே வேண்டா மென்பதுதான் அதன் பொருள். நாவுக்கரசர், தொண்டு எப்படி ஆற்றுவது? ஆற்றிய தொண்டுக்கு எவ்வாறு அருள்பாலிப்பார் என்ப வற்றை இன்னென்று பாடலால் விளக்குகின்றார். வைகறையில் துயிலெழுந்து நீராடி புறத்தூய்மை அடைய வேண்டும். நீராடியபின் நந்தவனம் சென்று மலர்பறித்து

(கோயில் நந்தவனத்தில் மலர் எடுத்தல் ஆகாது) இறைவனை வழிபடவேண்டும். வழிபடும்போது கையொன்று செய்ய, கருத்தொன்று நாட, விழியொன்று நோக்காமல், ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள திரிகரணங்களும் ஒன்றுபட்டு அன்பு மிகப் பெருகி ஆர்வத்தை வைத்து வழிபாடு செய்தபின் விளக்குப்பணி, தூப்ப பணி என்பவற்றால் விதிமுறை வழுவாமல் வழிபாடு செய்தால் இறைவன் கரும் பினிற் கட்டிபோல இனியவராவார்.

“பெரும்புலர் காலை முழுகிப் பித்தர்க்குப் பத்த ராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டங் கார்வத்தை உள்ளே வைத்து
விரும்பிநால் விளக்குத் தூபம் விதியினால் இடவல் ஸார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர் வீரட் டனுரே.”

என்பது அப்பரடிகளின் அருட்பாடலாகும். இத் திருப்பாடலில் கரும்பி ஸிற் கட்டிபோல்வார் என்றாருளிச் செய்த இவர், திருவிடை மருதூர் திருப்பதி கத்தில், “கனியினுங் கட்டிப்பட்ட கரும்பினும் இனியன்” என்று அருளிச் செய்துள்ளார். அப்பாடலில் கருப்பங்கட்டியைக் காட்டிலும் மிக இனியன் என்று அருளுகின்றார். இறைவனை அனுபவித்த பெரியோர் அவரை கரும்பாக, கட்டியாக, தெனுக, பாலாக, இன்னமுதாகக் கண்டு அனுபவித்துள்ளனர் என்பது புலனு கின்றது.

பெரியோரனைவரும் எல்லாம் சிவன் செயலாக, சிவனையே காண்பார்கள். எல்லாம் சிவமாகவே தோன்றும். இதனை,

“ஏதேது செய்தாலும் ஏதேது சொன்னாலும்
ஏதேது சிந்தித் திருந்தாலும் — மாதேவா
நின்செயலே என்று நினதருளா ஸேயுணரின்
என்செயலே காணகிலே னே”

என்றபாட்டு இனிது விளக்குகின்றது.

சிவபெருமானுக்கு வழிவழி அடிமை செய்யும் சிவவேதியராகிய சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் நரசிங்க அரசர் அரண்மனையில் வளர்ந்தார். மன்னவர் திருவும் தஸ்கள் வைத்திகத் திருவும் பொங்க மணக்கோலம் பூண்டு புறப்பட்டார். “நாதன் தன்னடி மனத்துட் கொண்டு தகுந்திருந்து சாத்திப், பொன்னணி மணியார் யோகப் புரவிமேற் கொண்டுபோந்தார்” ஈண்டு எல்லா அழகுகளுக்கும் மேலான அழகுதிருந்தே என்பது சிந்திக்கற்பாலது. இத்தகைய நோக்கிலே அனைவருக்கும் ஆலயவழிபாடு அவசியமான தென்பது தெளிவாகின்றது. வழிபாட்டிற்காகக் கொடுக்கப் பெற்ற இம்மானுடப் பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ? ஏது வருமோ? அறியேம் என்று பெரியோர்கள் அஞ்சகின்றார்கள். ஆகவே நாம் அடையவேண்டியது பேரின்பம் ஒன்றேயாம். இவ்வின்பத்தை அடைய செல்வன் களேத்தும் செல்வமே வேண்டும். இச்செல்வத்தை அடையவே ஆலயவழிபாடு வந்தது. அதுவும் சிவன் செயல் அன்றே!

இம்முறை நடைபெற்ற நான்காவது மகாகும்பாபிஷேகம் சிவன் செயலாகவே நிறைவேறியது. குண்டங்கள் முப்பத்துறுள்ளு. இதற்குக் கோடுகள் அறுபத்துநான்கு, அக்கோடுகள் சிவன் அறுபத்துநான்கு கலாமயமாக விளங்குவதனைப் புலப்படுத்துவன். முதலில் பிரதான சிவன்சக்தி பதம். பின் ஒன்பது குண்டங்கள். இவற்றில் ஒன்று பிரதான குண்டம். இதுவே சிவபெருமானுடைய சொருபத்திருமேனி. ஏனையவை எட்டும் தடத்த வடிவங்கள். அவை நிலம், நீர்,

நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆண்மா, என்பனவாம், அதற்கு அடுத்த வேதிகை அட்ட வித்தியேசுவரர். அதற்கடுத்து எட்டுக் குண்டங்கள். அதற்கடுத்து நந்தியாதி யெண்மர், அதற்கடுத்து எட்டுக் குண்டங்கள். அதற்கடுத்து இந்திராதிலோக பாலகர்கள், அதற்கடுத்து எட்டுக் குண்டங்கள் அதற்கடுத்து தசாயுதம், அதற்கு வெளியில் வேதகும்பம். இவ்வாறு அமைந்தபின் ஸர் சதருத்திரர்களை நாறு தூண்களிலும் அமைத்து, துவசத்தம்பம் இடபக் கொடி நாட்டிப் பூசித்து, அங்குரரக்ஷர யாகசாலை அமைத்து ஐந்துநாட்களில் எட்டுக்கால பூசை ஒமம்செய்து வேதம், திருமுறை, இன்னிசை, பக்திப்பாடல், தோத்திரம், பஜனை மங்கள வாத்தியம், சமயச் சொற்பொழிவுகள் யாவும் நிகழ்ந்தன.

இவ்வாறு சிறப்புற நடந்தேறிய கும்பாபிஷேகத்தின் மண்டலபூர்த்தி இன்று நடைபெறுகின்றது. இம்மண்டல பூர்த்தியில் ஐந்து பிரதான மூர்த்திகளுக்கும் தனித்தனி 1009 சங்குகளும், மகாவிஷ்ணுவுக்கு 1001 சங்கும் வைத்து அபிஷேகம் செய்தும், கும்பாபிஷேகத்திற் கலந்து கொண்டவர்களைக் கொள்ள வித்தும் திருக்கல்யாணக் கோலத்தோடு இம்மலர் மலர்கின்றது. சிவன் செயலால் எல்லோரதும் இருதய மலர்மலர வேண்டி நிற்போமாக.

சுபம்!

மண்டல பூர்த்தி சங்காபிஷேகம் சிறக்க
எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

ரஞ்சன கபே

125. 5-ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு-11.

தொலைபேசி இல.: 22388

ஓம் முருகா

பிரார்த்தனை உரை

— வியாகரண சிரோமனி பிரமனி கி. சிதாராமசாஸ்திரிகள் —

வேதசிவாகமங்கள் சிவபரம்பொருளைப் பலவாறு போற்றிப் புகழ்கின்றன. அவைகளுள் ஒருமந்திரம் பின்வருமாறு போற்றியுள்ளது. இருக்லாம யஜ-ஏர் வேதங்கள் சிவபரம்பொருளின் பெருமையைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. ஆகவே இறைவனுக்கு வேதங்கள் ஆதாரமாக விளங்குகின்றன. இறைவன் ஆதேயமாக விளங்குகின்றன. இறைவனின் பெருமையை முற்றிலும் கூறவல்லவர் யார். வேதத்தினாலும் முற்றிலும் விளங்கமுடியாத பெருமைவாய்ந்தவர் இறைவன். ஆகவேதான் வேதாதீதன் என்று இறைவன் போற்றப்படுகின்றன. வேதத்தினாலும் முற்றிலும் விளக்கமுடியாதது சிவபரம்பொருள் என்று இதன் கருத்தாகும். இருந்தும் அவனுடைய பெருமையை ஒரு சிறிதளவாவது உணர்ந்து கொள்வதற்கு வேதங்கள் உதவியாக அமைந்துள்ளன என்ற தன்மையால் வேதங்கள். இறைவனுக்கு ஆதாரமாயின. அந்த வேதங்கள் இறைவனுடைய பெருமையை விளக்குவதனால் அவைகளுக்கு இவ்வளவு பெருமை உலகத்தில் பரவியுள்ளது. ஆகவே வேதங்களுக்கு இறைவன் ஆதாரமாகின்றன. வேதங்கள் ஆதேயமாக அமைந்துள்ளன. இறைவன் ஆதாரமாகவும் ஆதேயமாகவும் விளங்குகின்றன. வேதங்கள் ஆதாரமாகவும் ஆதேயமாகவும் விளக்குகின்றன என்று முழுச்கருத்தும் கிடைக்கின்றன. அது எதுபோலவெனில் வண்டியின் சக்கரத்தின் மத்தியிலுள்ள குடத்தில் சிலைக்கம்புகள் அமைந்தவைபோன்றது. வண்டியின் சக்கரத்தின் மத்தியிலுள்ள பகுதி குடமாகும், அதனைச் சுற்றிலும் சிலைக்கம்புகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சிலைக்கம்புகளின் மேல் வட்டத்தை நேமி என்று கூறுவர். கீழ்ப்பகுதியிலுள்ள சிலைக்கம்புகள் நடுவிலுள்ள குடத்திற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றன. குடம் ஆதேயமாக விளங்குகின்றது. மேற்பகுதியிலுள்ள சிலைக்கம்புகளுக்கு குடம் ஆதாரமாகின்றது. சிலைக்கம்புகள் ஆதேயமாகின்றன. சக்கரத்தின் நடுவிலுள்ள குடம் எவ்வாறு ஆதாரமாகவும் ஆதேயமாகவும் அமைந்ததோ அது போல இறைவன் வேதங்களுக்கு ஆதாரமாகவும் ஆதேயமாகவும் விளங்குகின்றன என்று உவமை கூறி விளக்கலாம். இத்துணைபெருமைவாய்ந்த சிவபரம் பொருளின் சிந்தனை என் உள்ளத்தில் நிலவட்டும் என்பது மந்திரத்தின் கருத்தாகும்.

ஆதாரம் - தாங்கும் பொருள் ஆதேயம் - தாங்கப்படும் பொருள்

அவ்வாறு போற்றப்படும் சிவபரம்பொருள் அருவத்திருமேனி, அருவருவத்திருமேனி, உருவத்திருமேனி என மூவகைத் திருமேனிகள் தாங்கி சகல ஆன்மாக்களுக்கும் அருள்புரிகின்றது, அருவருவத்திருமேனி சிவவிஸ்கவடிவமாகும். தக்ஞிணைகலாஸம் என்று விதந்து கூறப்படும் இலங்கைத்தீவின் மத்தியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தென் மேற்குத்திசையில் புங்குடுதீவு சிவ ஷேத்திரம் உள்ளது. அப்பதியின்கண சிவபரம்பொருள் அருவருவத்திருமேனி தாங்கி உருவத்திருமேனி பொருந்தியசக்தியுடன் வீற்றிருந்து அருள்புரிந்து வருகின்றார். இறைவனுடைய திருநாமம் சுந்தரேசர் என்றும் இறைவியின் திருநாமம் மீனுக்கு என்றும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அப்பெருமானையும்

பெருமாட்டியையும் நித்திய நெமித்திக பூசைகளால் விதிமுறைப்படி ஒருசிவா
 சாரியர் பக்தியுடன் பூசித்து வருகின்றார் அவருடைய திருநாமமும் மீனங்கள்
 சுந்தரேஸ்வர சிவாசாரியர் என்பதாகும் அப்பெருமானுக்கு மகாகும்பாபி
 ஷேகம் செய்து காண வேண்டுமென்று அந்த சிவாசாரியர் உள்ளத்தில் பேரவா
 உதயமாயிற்று. அப்பதியின்கண் வாழும் சைவப் பெருமக்களும் சிவாசாரியரின்
 கருத்துக்கு ஊக்கத்தையளித்தனர். எல்லோரும் சேர்ந்து தக்க ஒரு சிவாசாரி
 யரைத் தேர்ந்து எடுத்தனர். அப்பெரியார் சுந்தரேசப்பெருமானின் திருவருட்
 திருமேனியாக விளங்குகின்றார். திருவருடசக்தி சகலருக்கும் குருவடிவம் தாங்கி
 அருள்புரிகின்றது என்று சைவசாஸ்திரம் கூறுகின்றது. அப்பெரியார் அறிவு
 ஆற்றல் மிகநிறைந்தவர். அனுபவமும் ஆகமசாஸ்திர ஞானமும் நிறைந்த
 பொற்குடம் போன்றவர். அவருடைய திருநாமமும் சிவமூர்த்திகளாத சிவா
 சாரியர் என்பதாகும். அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று அப்பெரியார்
 மீனங்களி சுந்தரேசப் பெருமானுடைய மகாகும்பாபிஷேகத்தை சிறந்த முறை
 யில் நடாத்தி முடித்தனர். அதமம், மத்திமம், உத்தமம், உத்தமோத்தமம், அத்
 யுத்தமம் என்ற முறையில் சிவிலிங்கத்திற்கு சிறப்பாக கூறப்படும் முப்பத்தி
 மூன்று குண்டங்கள் அமைத்து யாகசாலை அமைக்கப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகத்
 தைச் செய்து முடித்தார். அப்பதியின்கண்வாழும் சைவப் பெருமக்கள் மகா
 பாக்கியசாலிகள். அவர்களும் பல்வேறு சிராமங்களிலிருந்து தரிசிக்கச் சென்ற
 அடியார்களும் இந்த வைபவத்தைக்கண்டு பேரானந்தக்கடலில் மூழ்கினர்,
 வாயாரப்போற்றி மகிழ்ந்தனர். பிறவி எடுத்த பயனை அடைந்தோம் என்று
 உளம்மகிழ்ந்தனர். அப்பதியின்கண்வாழும் சைவப் பெருமக்களுக்கும் சிவாலய
 நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடாத்தியவர்களுக்கும், மீனங்களி சமேத சுந்தரேசப்
 பெருமான் திருவருளால் தூயஉள்ளமும், சிவஞானமும், நிறைந்தபக்தியும்,
 நீண்ட ஆயுங்கும், ஏராளமான செல்வமும், பெருகவேண்டுமென்று இனிமை
 யாகப் பேசும் பகங்கிளியைத் திருக்கையில் ஏந்திநின்று அருள்புரியும் மீனங்களி
 அம்மையையும் சுந்தரேசப் பெருமானையும் இருகைகளைக் குவித்துப் பிரார்த்தனை
 செய்து வாழ்த்துகின்றேன். குறையாத பக்தியையும் நிறைந்த செல்வத்தை
 யும் இடைவிடாது அருள்வாராக.

மங்களம் பொங்கியே எங்குமே தங்குக!

— நியாய சிரோமனி வித்தியாசாகரம் கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் —

உலகிலே பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கொருமுறை மனித நுக்கும் ஆலயங்களுக்கும், அரசியலுக்கும், கல்விக்கும், ஞானத்திற்கும், வினாக்களுக்கும், விலங்கினங்களுக்கும், பறவையினங்களுக்கும் செல்வத்திற்கும், மாற்றம் வருவது ஆண்டவனின் நியதி. இதற்கு முக்கியகாரணம் கிரகங்களுக்குள் மிகநல்லவன் என்று கருதப்படுகின்ற சௌல்ஸ்வரபகவான் ஒருாசியில் இரண்ட்டரை வருஷவிதம் பன்னிரண்டு ராசிகளில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கொருமுறை சஞ்சரித்து, இந்த விதமான மாற்றத்தை உண்டாக்குகின்றன என்பதை ஜோதிட சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த முப்பது வருடங்களுக்குள் மீண்டும் முதல் கற்கடகம் சருக அவன் சஞ்சரிக்கும் காலங்களில் பலகஷ்டங்கள் மேலேகூறிய எல்லாபொருட்களுக்கும் பலவித மாற்றங்கள் ஏற்படும். அதன்பின் சிங்கம் முதல் கும்பம் சருக அவன் சஞ்சரிக்கும் காலத்தில் நன்மைகள் ஏற்படும். இந்த ரீதியிலே அநல வருடத்தில் புங்குடுதீவில் முப்பத்திமூன்று குண்டங்களோடு மீனுக்கிசந்தரேசருக்கு நடைபெற்ற கும்பாபிழேக வைபவத்தினால் அந்த சிவாலயத்துக்கு ஒருமாற்றமும் இந்த சிவப்பணியை மிகத்திறம்பட நடாத்திய நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தான குருவான சிவாகமஞானபானு சிவழீ. கைலாசநாதக்குருக்கள் அவர்கட்டு பெரும் புகழோடுகூடிய மாற்றமும் அவ்வாலய தர்மகர்த்தாவாக விளங்கும் சிவழீ மீனுக்கி சுந்தரேஸ்வரகுருக்கள் தம்பதிகளுக்கு குடும்பத்தில் பெரியதொரு நன்மையான மாற்றமும் ஏற்பட்டு இந்தப் புங்குடுதீவு வாசிகளுக்கு எல்லா மங்களங்களும் உண்டாகி இப்பொற்பதிக்கே பெரும் மங்களங்கள் பொங்கித்தங்கு மென்பதில் ஜூயில்லை.

இதுபோன்ற மாபெரும் கும்பாபிழேக வைபவம் இதற்குமுன் சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் சித்தன்கேணி பிள்ளையார் கோவிலில் நடாத்தப் பெற்றது. அதன்பின் இந்த மாபெரும் மகாகும்பாபிழேகம் புங்குடுதீவில் மீனுக்கி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்தில் நடைபெற்றுள்ளது என்பது உலகறிந்த உண்மை. அப்பொழுது மீனத்தில்புக ஆரம்பித்த சனிபகவான் சுமார் பன்னிரண்ட்டரை ஆண்டுகளில் எத்தனையோ நன்மை, தீமைகள், பூகம்பங்கள் அரசியல் மாற்றங்கள் இவைகளால் பலவிதமாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளான் என்பதைக் கண்கூடாக அறிந்தோம்.

ஆனால் இப்பொழுது அநல ஆண்டில் நடைபெற்ற கும்பாபிழேக வைபவத்தினால் வருகின்ற பிங்கள ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் சிங்கத்திற்கு போகின்ற சனியினால் பதினேழுமை ஆண்டுகள் நன்மைகள் எங்கும் பொங்கி பொருளாதார சுபீட்சங்கள் சுந்ததிச் செல்வத்தை விரும்புகின்றவர்களுக்கு சுந்ததிச் செல்வத்தை அளித்தல், ஆரோக்கியவாழ்வு யாவற்றையும் கிரகங்களில் சிறந்தவனுன சௌல்ஸ்வரபகவான் அளிக்கப்போகிறான் என்பதில் ஜூயில்லை.

இந்த உத்தமான சைவப்பணியினால் இதில்கலந்து கொண்டும், தரிசித்தும், கண்டும், கேட்டுமிருந்த மக்கள் யாபேருக்கும், இதைத்திறம்பட நடாத்திய சிவழீ கைலாசநாதக்குருக்கள் அவர்களுக்கும், இதில் உதவி குருமணிகளாக கடமையாற்றிய எல்லா குருமணிகளுக்கும், இப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தை தன்னகத்தே கொண்ட இங்கைக்கும் மங்களம் பொங்கித் தங்கும் என்பதில் ஜூயில்லை என்று கூறிக்கொண்டு இச்சிறு கட்டுரையை மகாவிஷ்ணுவையும் பரிவாரத்தில் ஒருவராக அமைந்திருக்கும் மீனுக்கி சுந்தரேஸ்வரரின் திருவடிக் கமலங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மங்களம் பொங்கியே எங்குமே தங்குக!
சுபம்!!

நியாயமே !

— தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் —

தேசம் உய்யக் திருவாசகம் தந்த மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் வரலாறு கருத்திற்கிணிப் பிருந்தாகும். வரலாற்றுப் போக்கில் ஐயங்கள் எழு வதற்கு வாய்ப்புண்டு. இது சரியா? அது சரியா? என்று பல கேள்விகளை மாணிக்கவாசகர் வரலாற்றில் எழுப்ப முடியும். ஆம், வெறும் அறிவு விவாதத் திற்குப்பட்டது; நடைமுறைக்கொவாதது; அனுபவத்திற் கல்லாதது. வெற்று அறிவுணர்ச்சியோடு மாணிக்கவாசகர் வரலாற்றைப் படித்தால் குழப்பமே மிஞ்சும். ஆழ்ந்த அறிவோடும். நடைமுறையோடும் அனுபவத்தையும் சாத்தியக் கூறுகளையும் கூட்டி மாணிக்கவாசகர் வரலாற்றைப் படித்தால் அவ்வரலாறு வாழ்க்கைக்குப் பெருவிருந்தாக இருப்பதை உணரலாம். இந்த முறையில் மாணிக்கவாசகரின் வரலாற்றை ஆராய்வோமாக.

பாண்டிய மன்னனிடத்தில் மாணிக்கவாசகர் அமைச்சராக இருக்கின்றார். அறிவிலும், ஆட்சி முறையிலும் குடமக்களுக்கு நல்லன செய்வதிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது, மாணிக்கவாசகரது அமைச்சியல். குடி மக்களிடத்தி லிருந்து அரசன் வரி வாங்குகின்றன. அங்ஙனம் மக்களிடம் வரிவாங்குவது அரசனுடைய ஆடம்பர வாழ்க்கைக்காக அல்ல; வரிப்பணங்களைக் கொண்டு மக்களின் வாழ்க்கைக்குரிய திருப்பணிகள் செய்யவேண்டும். பாண்டி மன்னானுமக்களின் வரிப்பணம் கொண்டு பரிகள் வாங்கிவரச் சொன்னான். பரிகள் ஆடம்பரத்தின் சின்னம் அல்லது போர்ப்படை. பரிகள் வாங்கச் சொன்ன காலத்தில் பாண்டிய அரசனுக்குப் பகையேயில்லை. ஆதலால் ஆடம்பரத்துக்காகவே அரசன் பரிகளை வாங்கிவரச் சொன்னான் என்று கருத இடமிருக்கின்றது.

தேவையற்ற ஒன்றைச் செய்ய அமைச்சர் மாணிக்கவாசகரின் மனம் துணியவில்லை. ஆனால் அரசனின் ஆரை. அரசனைப் பரிவாங்கும் எண்ணாத்தி லிருந்து நல்வாழ்வுத் துறைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். திருத்துவில் பலமுறைகள் உண்டு. திருத்துபவர் - திருத்தப்படுபவர் ஆகியோரைப் பொறுத்து முறைகள் மாறுபடும். தன்னினும் தாழ்ந்தாரை இடத்துக் கூறித் திருத்தலாம். தனக்குச் சமமானேரை அறிவுறைகள் கூறித் திருத்தலாம். தன்னினும் உயர்ந்தோரை அவர் விரும்பியது ஒழிந்து வேறென்றைச் சொல்வது அல்லது செய்வதன் மூலமே திருத்தலாம். இங்கு அரசன் திருத்தப்பட வேண்டும். ஆதலால் மாணிக்கவாசகர் அரசன் கூறியதை விடுத்து அதாவது பரிகளை வாங்காமல், திருக்கோயில் எடுப்பித்து இதுவே செய்யத்தக்கது என்று அறிவுறுத்த எண்ணினார். ஆதலால் அரசனுக்கு நன்மை தரும் எண்ணாத்தில் மாணிக்கவாசகர் செய்தாரே தவிர வேறு கருத்தில்ல. அங்ஙனம் பார்க்கும் பொழுது பரிகள் வாங்கக் கொடுத்த பணத்தைக் கொண்டு கோயில் கட்டியது நியாயமே ஆகும்.

திருக்கோயில் கட்டியது எந்த வகையில் சிறந்தது, பரிகள் வாங்குவதைவிட? என்று பகுத்தறிவு உலகம் கேட்கத்தான் செய்யும். திருக்கோயில் கட்டியதன் மூலம் நாடும் அரசனும் பெற்ற நன்மை ஒன்றல்ல; பலப்பலவாகும். சிறப்பாக அரசனுடைய பொருள் அறங்கலந்த அருளியலுக்குப் பயன்பட்டது.

அதன் மூலம் அறமும். கலையும், அருளும் வானுற வளர்ந்து அரசனுக்கு அழியாப் புகழைத் தந்தது. எப்படி அறம் ஆயிற்று? கலைஞர்களும் ஊழியர்களும் திருக்கோயில் கட்டுங்காலத்தில் தொழில் பெற்றனர். தொழிலுக்கேற்ற ஊதியம் பெற்றனர். வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொண்டனர். இதை அறம் அல்ல என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? கல்லெல்லாம் கலையாகி, கடவுளராகி, பேசும் தெய்வத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள கோயில்கள் கலையின் விளக்கந் தரும் இடம்தானே!

உலகுயிர்களுக்குத் தாயுமாகி, தந்தையுமாகி தண்ணருள் பொழியும் புனிதன் பிரார்த்தனைக்குப் பயன்படுவதால் திருக்கோயில்கள் அருளியல் விளை விக்கும் பண்ணைகள் தானே! அது மட்டுமா? அகன்ற மன்றபங்களும் அவை களின் ஊடே கலை பயில் கூடங்களும், மருத்துவ மனைகளும், நடுவனர் தம் மன்றமும் இன்ன பல அமைப்புகளும் அமைந்து விளங்கினமையால் மக்கள் பணி செய்யும் மன்றமாகவும் திருக்கோயில் விளங்கிறது. இத்தகு திருக்கோயில் ஒன்றை மாணிக்கவாசகர் எடுத்தது நியாயமே.

அரசன் குதிரைகளோடு வரும்படி மாணிக்கவாசகருக்கு ஆணை பிறப் பித்தான். மாணிக்கவாசகர் என்கெய்வார்? தமக்கு உற்ற புகவிடமாய் விளங்கும் இறைவனிடத்தில் முறையிட்டார். ஆம்; அவன் தானே எல்லாம் தமக்கு; அன்புப்பட்டவர் பாரம் பூண்பது இறைவனின் குணமன்றே? குதிரைகள் கொண்டு வருவதாகத் திருவருள் ஆணை பிறந்தது. குறிப்பிட்ட நாளில் குதிரை வரும் என்ற செய்தியோடு மாணிக்கவாசகர் மதுரை சென்றார்; அரசனிடம் தெரிவித்தார். குதிரைகளும் குறிப்பிட்ட நாளில் வந்தன. இறைவன் ஒரு பெருந் திருவிளையாடல் நடத்தினான். காட்டில் திரியும் நரிகளை எல்லாம் பரிகளாக்கினான். தாமே குதிரைச் சேவகங்கை அமர்ந்தான். குதிரைகளைக் கொண்டுவந்து அரசனிடம் கயிறுமாற்றிச் சேர்ப்பித்தான். அரசனும் நிலையற்ற மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனன். கதிரவன் படுத்தனன். காரிருள் சூழ்ந்தது. பரிகளெல்லாம் நரிகளாயின. உலகமே நடுங்க ஊளையிட்டன. அரசனுக்குச் செய்தி எட்டியது. வெகுண்டெழுந்தனன். மாணிக்கவாசகரை வெஞ்சிறையில் இட்டு கல்லுடைக்கச் செய்தான். இடையில் பகலில் பரியும், இரவில் நரியுமாக ஆக்கிய திருவிளையாடலின் உட்குறிப்புற்றான் என்ன? இக்கருத்தை ஆராய “உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு” என்ற திருக்குறளை நினைவிற் கொண்டு ஆராய்ந்தால் அரிய கருத்துக்கள் வெளிப்படும். இக்குறளின் படி இம்மைபகலுக்கும், மறுமை-இரவுக்கும் உவமிக்கப்படுவது தெளிவாகிறது. இம்மையில் இன்பம் போலத் தோன்றுவன மறுமையில் துண்பத்தை விளைவிக்கக் கூடும். இந்தப் படிப்பினையைப் பலருக்கு நினைவுபடுத்துவதற்காகவே, பகலில் இன்பந்தரும் குதிரைகளாகவும் இரவில் தொல்லைதரும் நரிகளாகவும் ஆக்கித் திருவிளையாடல் செய்தருளினான். இங்ஙனம் சிந்தித்துப் பார்க்கும்பொழுது பரமன் நரிகளைப் பரிகளாக்கியதும் நியாயமே! நிற்க.

சிறையில் வாடிய மாணிக்கவாசகர் ஆற்றிருந்த துயருற்றார். அருளாளராகிய மாணிக்கவாசகர் அல்லவுறுவது இயற்கைக்கே தாங்கமுடியவில்லை. இயற்கை அன்னை சினங்கொண்டாள். வைகையில் வெள்ளமெனப் பொக்கிப் பாண்டி மாநகரை அழிக்கத்தொடங்கினான். பெரும்புயல் மதுரையைச் சூழ்ந்தது. நல்லவர் படும் துள்பந் தாளாமல் இயற்கை பொங்கி எழுவதும் நியாயமே.

“வைகையாற்றின் வெள்ளந்தடுக்கக் குடிக்கோர் ஆள் ‘வருக’” என்று அரசனின் ஆணை பிறந்தது. அரசனின் ஆணை கேட்ட குடிமக்கள் வெள்ளம்

போல் திரண்டு வெள்ளாந் தடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் ஒரே ஒரு குடிவெள்ளத் தடுப்பு வேலைக்கு ஆளனுப்ப முடியாமல் தவித்தது. ஆம், அந்தக் குடியில் பெண் ணெருத்தியே வாழ்ந்தாள். அவனும் முதியவன். வேலை செய்யும் சக்தியற்றவன். அரசன் ஆஜைவழி ஆஜையனுப்ப இயலவில்லையே என்று ஏங்குகின்றன். அற்றவர்களுக்குத் துணையாக விளங்கும் ஆண்டவளை நோக்கி வேண்டுகின்றன். வீதிவழி: “குவியோ குவி” என்ற குரல் கேட்கின்றது. ஆம் ‘தேவரே காவறியாத தேவதேவன்’ தெருவீதியில் நடந்து வருகின்றன். தட்டும் மண்வெட்டியும் தாங்கி, “குவியோ குவி” என்று குவி நடந்து வருகின்றன். குரல் கேட்ட கிழவி—வந்தி ஆறுதல் பெற்றார்கள்; அமைதி கொண்டாள். வந்திக்கு ஆளாக அமைகின்றார்கள். குவி பொன்னல்ல, பொருளால்ல; வயிற்றுப் பசி தீர்க்கும் பிட்டேயாம். பிட்டைத் தின்றுவிட்டு வெள்ளாந் தடுக்கும் வேலையில் ஈடுபடச் சென்ற கூலியாள் அங்கு தனது வேலையை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை. தான் செய்யாததோடு மாத்திரமின்றி செய்பவரையும் கெடுக்கின்றார்கள். இதனால் வந்தியின் பகுதி அடைப்பாமலே கிடக்கின்றது. மாலையில் அரசன் வெள்ளாந் தடுப்பு வேலையைப் பார்க்கவிட வருகின்றார்கள். அடைப்பாத பகுதியைப் பார்க்கின்றார்கள். அதற்குரிய வந்தியின் ஆளை வெகுண்டு அடிக்கின்றார்கள். அடித்ததென்னவோ எதிரிலிருந்த ஆளை. ஆனால் அடிப்பட்டது வையத் துயிர்கெல்லாம்; அடித்தவன் உட்பட. கொற்றார்கள் மறைந்தனன்! இந்திகழ்ச்சி களின் தொடர்பிலே பெறப்படும் நற்கருத்துகள் எவை? எவை? ஏன் இறைவன் கொற்றாளாக வந்தனன்? அவன் நினைத்த மாத்திரையில் எல்லாவற்றையும் செய்யக்கூடியவனுயிற்றே? அப்படியிருக்க அவனே கொற்றாளாக வந்தது திருத் தொண்டின் நெறியை உலகுக்கு உணர்த்தவேயாகும். சமுதாயத் திருத்தொண்டு களைச் செய்வதில் எல்லோரும் ஈடுபடவேண்டுமென்ற படிப்பினையைக் காட்டுவதற்காகவே இறைவனே கொற்றாளாக வந்தனன்!

அப்படி வந்தபோதும் பொன்னுக்கும் பொருளுக்கும் மண் சுமக்காமல் வெறும் பிட்டுக்கு மண் சுமந்தது ஏன்? உலகுயிர்கள் வாழ உணவு தேவை. தனக்குத் தேவையான அளவு ஒன்றையே இவ்வுலகிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு பொன் பொருளில் ஆசைப்படாமல் திருத்தொண்டு செய்யவேண்டும்; என்ற கருத்தை விளக்கவே பிட்டுக்கு மண் சுமந்தான்! இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஒர் ஒழுங்கிலும் முறை பிறழாத நிகழ்ச்சியிலும் அழைத்துச் செல்லும் ஆண்டவன் ஏன் தன்னுடைய கொற்றார்கள் கோலத்தில் அதற்குரிய பொறுப்பைச் செய்து நிறைவேற்றிருது விட்டனன்: வாழ்க்கை கடமையோடு பினைக்கப்பட்டது. கடமையைச் செய்யத் தவறுகிறவர்கள் கடுந் தண்டனைக்குரியோர் என்பதை வையகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டவே கடமை தவறுவதுபோல் நடித்து அடிபெற்று அறிவுறை கொடுத்தனன். இந்த உலகுயிர்கள் அனைத்தும் இறைவனின் இருப்பிடம் என்பதை உலகுக்குக்கு உணர்த்தவே, அவன்மீது விழுந்த அடி உலகம் முழுவதும் விழுந்தது! இங்ஙனமெல்லாம் மாணிக்கவாசகரது வரலாற்றை உணரும்பொழுது, இந்த வரலாற்றை உலகம் முழுவதும் உணர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை மேற்படுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் மாணிக்கவாசகரது வரலாற்றைப் படித்துப் பயன்டைவார்களாக.

கண்டறியாதன கண்டேன்

— ஆதிரையான் —

வேதசிவாகம முறைப்படி நிர்மாணிக்கப்படும் திருக்கோயில்களில் பன் னீராண்டுக்கு ஒருமுறையாவது கும்பாபிஷேகம் என்னும் மகாசாந்தி செய்தல் வேண்டும் என்பது மரபு. அம்மரபையாட்டி பல சைவாலயங்கள் அவ்வாறே செய்தும் செய்வித்தும் வருகின்றன.

சமுமண்டலத்து யாழிப்பாண நாட்டின் வடபாலிலுள்ள சப்த தீவுகளில் ஒன்றுகிய புங்குடுதீவில் கோயில்கொண்டு இருக்கும் அருள் திரு. மீனங்குடியம் பாள் சமேத சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கு இற்றைக்கு ஒருமண்டலத்துக்கு முன் குடமுழுக்கு விழா சிறப்புற நடந்தேறியது.

கும்பாபிஷேகமும் உத்தமோத்தமம், உத்தமம், மத்திமம் என சக்திக் கேற்றவாறு பல வழிகளில் செய்யப்படுகின்றன. அவற்றுள் உத்தமோத்தம நிலையில் நடந்தேறிய கும்பாபிஷேகத்தின் விமர்சனமே இங்கு நினைவுக்கு கொண்டுவரப்படுகிறது.

சென்ற பங்குனி உத்தர திருநாளில் நிறைவெய்திய கும்பாபிஷேகக்கிரி யைகள் ஒன்பது நாட்களுக்குமுன் ஆரம்பமாகி மிகு விரிவான் முறையில் நடைபெற்றன.

இத்தகைய விரிவான மகாசாந்தி சமுநாட்டில் நடைபெற்ற மூன்றாவது விழாவாகும்.

அம்பிகைக்கும் மற்றும் பரிவார தெய்வங்களுக்கும் நவகுண்ட பஞ்சகுண்ட, பட்சத்தோடு கூடிய யாகசாலைகளும் ஸ்தலநாயகராகிய சோமகுந்தர பெருமானுக்கு முப்பத்திமூன்று குண்டங்களையும் ஐந்து ஆவரணங்களையும் கொண்ட பிரமாண்டமான யாகசாலையும் அமைக்கப்பெற்று கிரியைகள் ஆரம்ப மாயின.

சமுநாட்டின் பலபாகங்களில் இருந்து தெரிந்து அழைக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான சிவாசாரியார்கள் சிவாகம ஞானபானு பிரதிஷ்டா பூஷணம், சிவஸ்ரீ, ஐ. கைலாசநாத சிவாசாரியார் தலைமையில் கிரியைகளை ஆரம்பித்தனர்.

மங்கள வாத்தியங்கள் முழுங்க வேதகோஷம், திருமுறைப் பாராயணம் இடமிடங்கள் தோறும் ஒலிக்க நாட்டிலும் புற இடங்களிலும் இருந்து வந்து கூடிய பன்னுராற்றுக்கணக்கான அடியார் கூட்டங்களின் அரஹர ஒலி பொலிய சிவாசாரியார்கள் தங்கள் மகாசுந்தியை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வரிசைவரி சையாக யாகசாலைகளில் பிரவேசிக்கும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். பக்தி சிரத்தையோடு கிரியைகளை பூர்த்தி செய்து மகாயாகத்தில் ஆசாரியார்கள்

யாவரும் உடன்சென்று ஓமங்கள் தீபாராதணைகளை நிறைவேற்றி நான்குவேதங்களையும் முறையாக பாராயணம் செய்து பன்னிரு திருமுறைகளையும் ஒதுவித்து ஆசீர்வாதம் சொல்லி பிரதான சிவாசாரியார் முன்செல்ல நூற்றுக்கணக்கான ஆசாரியார்கள் பின்தொடர்ந்து ஐந்து ஆவரணங்களையும் முறையாக வலம் வந்து கும்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தியை வணங்கி நிற்கும்காட்சி கண்ணஞ்சையும் உருக்கும் தன்மையுடையது.

கிரியைகள் நிறைவூற்றதும் பிரதான சிவாசாரியார் சிவபூரீ. ஐ. கைலாச நாதக்குருக்கள் அன்றன்று நடந்த கிரியைகளின் தத்துவங்களை விளக்கி சொற் பொழிவு ஆற்றினார். இலங்கை வானெனியும் நிகழ்ச்சிகளை உடனுக்குடன் அஞ்சல் செய்தது. அன்னதான சபையினர் அடியார்களுக்கு அன்னம் பாலித்தனர்.

குறித்த சுபழகூர்த்தத்தில் திருவருளால் மகாகும்பாபிஷேகம் மங்கள கரமாக பூர்த்தியாயிற்று. அன்பர்கள் அருட்பிரசாதம் பெற்று சிவானந்த நிறைவோடு இல்லம் சென்றனர்.

வையம் இன்புற மாதர் கற்போங்குக
செய்ய கோலை அரசன் செலுத்துக
பெய்க வானம் சிவாலயம் பீடுற
சைவம் என்னும் சமயம் தழைக்கவே.

மீனுக்கியம்பாள் சமேத சோமசுந்தரப் பெருமான் திருவடி வாழ்க.

சுபம்!

With the Best Compliments

from

Malar Trading Co.,

General Merchants & Commission Agents

Dealers in Groceries & Curry Stuffs

No. 167, 5th Cross Street

Colombo-11

T'Phone: 34881

வீர தீர மார்க்கண்டேய ஜயர்

— வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் —

எங்கள் தாயகமாகிய புங்குடுதீவு ஒரு புண்ணிய பூமி. நான்மறை அந்தணர்களும். செந்தமிழ்ச் செல்வர்களும், பத்திமிகுந்த உத்தமர்களும், தரும சீலர்களும், பலகசீலவல்லுநரும் பல்கிப்பழகிப் பயன்தந்து நிற்கும் ஊர் புங்குடுதீவு என்றால் அது புனைந்துரையாகாது. ‘புங்குடுதீவு ஒரு சிவிதெந்தி விளை நிலம்’ என்று அருட்டிருக்கும் ருடியடிகளார் ஒருமுறை கூறிய கூற்றும் நினைவுக்கு வருகின்றது! என் தாய்த்திருநாட்டின் மேற்குப் பகுதியில் ‘கிராஞ்சி’ என்னும் அழகிய திருப்பதியில் அமைந்துள்ளது மீனாட்சி சுந்தரேசர் திருக்கோயில், இத்திருக்கோயிலில் அண்மையில் முப்பத்தி மூன்று குண்டங்களுடன் அதிகிந்த அஷ்டபந்தன ரஜதபந்தன மகாரும்பாபிஷேகம் இனிது நடைபெற்றது. மகாரும்பாபிஷேகம், பெருஞ்சாந்தி எனப் பண்டைநாளில் அழைக்கப்பெற்றது.

“கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச்சுரத்தான்றன்
பெருஞ் சாந்தி காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்”

என்னும் சம்மந்தப்பெருமான் தேவாரப்பாடற் பகுதி பெருஞ்சாந்தியின் பழமையை நன்கு காட்டுகின்றது.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாளைடன் எழுந்தருளியள்ள சோமசுந்தரேசவரப் பெருமான் அருள்புரியும் இத்திருக்கோவிலில் குருவாகி விளங்கிய அந்தணைசீலர் அஞ்சா நெஞ்சுசம் படைத்த ஆண்டகையே பிரம்மஸீத் மார்க்கண்டேய ஜயர் அவர்கள். அவரை மார்க்கண்டையர் என்றே எல்லோரும் அழைப்பர்; மார்க்கண்டையர் என்றால் சாதாரண ஜயரா அவர்? அவர் நாவலர் பாடசாலையில் ஆரம்பத்தில் நடைபெற்ற குருவகுப்பில் கற்றுத் தெளிந்தவர்; தருக்கத்தில் நிபுணர்: பத்தியிற் கணிந்த சித்தர். புங்குடுதீவு கிழக்கிலேயே அவருடைய முன்னேர்கள் திருக்கோயிற்பூசை புரிந்தவர்கள். மாதம் மும்மாரி பெய்யும் வண்ணம் பூசை புரிந்த அந்தணர் பரம்பரையில் உதித்த மார்க்கண்டேய ஜயரை என் இளம்பருவம் முதல் நன்கு அறியும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது. அவர் என் அருமைத் தந்தையாரின் ஆருயிர் நண்பர். இருவரும் உரையாடத் தொடங்கினால் உணவையும் உறக்கத்தையும் மறந்து விடுவார்கள். அந்த நாளில் கோவிற்திருவிழாக்களில் ஏதாவது சலசலப்பு நிகழ்ந்தாலும் மார்க்கண்டையருடைய தலைவெறிந்தாற்போதும் எல்லாம் அழைத்தியாகிவிடும். வீரர்கள் எல்லோரும் அவருக்கு அடிபணிந்து நிற்பர், பத்திமான்கள் அவருடன் பழகிப்பழகிப் பண்பு மிகுந்து நிற்பர்; உத்தமர்க்கூட்டம் அவருடன் கூடி அமர்ந்து குதாக விக்கும். அவர் கதிர்காமம்முதல் காசி வரைக்கும் சென்று கடவுட்காட்சி கண்டு மகிழ்ந்தவர். காசிக்குச் சென்று விசுவநாதப் பெருமானை வணக்கிவிட்டுக் கண்கையில் நீராடியபோது அவரது கண்களில் தென்பட்டதுதான் இன்று இக்கோவிலில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் சிவவிளங்கம். அந்தச் சிவவிளங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டு இலங்கைக்குத் திரும்பும்போது தேவைகோட்டையில் தங்கி மீனாட்சி யம்பாள் விக்கிரகத்தையும் பெற்றுவந்தார் என்பது உண்மை வரலாறு, அவர் 1924-ஆம் ஆண்டளவில் சிவவிளங்கத்தையும் அம்பாளையும் பிரதிட்டைசெய்தார்.

பின்னர் அவருடைய உத்தம பத்தினியர் செல்வநாயகி அம்மாவின் முயற்சி னாலும் அடியார்களின் பேருதவியினாலும் இக்கோவில் 1962-ஆம் ஆண்டளவில் புனரூத்தாரணாந் செய்யப்பட்டது. இவ்வாண்டில் சிவநேயச் செல்வர் பலரின் பேருதவிகொண்டு மார்க்கண்டையர் அவருடைய அருமைத் திருக்குமாரர் மீனாகுபுசந்தரக் குருக்கள் அவர்கள் அதியுத்தமப் பெருஞ்சாந்தி விழாவிலே இனிது நிறைவேற்றியுள்ளார். பிரதிஷ்டாபூஷணம் பிரதிஷ்டாதிலகம், சிவாகம பானு கருமலீர் சிவஸீ ஜ. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற இப்பெருங்கும்பாபிஷேகத்தைக் கண்குளிர்க்கண்டவர் கைலாசக் காட்சியைப் பூலோகத்திற் கண்டவராவர். உண்மையாகவே பூலோககைலாச மாகப் பொலிவுடன் விளங்கிற்று மகாகும்பாபிஷேக மரமணிமண்டபம். கண் பெற்ற பேருபெற்றேரும் களிப்புடன் வணங்கி நின்றேரும், இன்செவிக்கமுதம் பெற்றேரும், இரும்வயிற்றுக் கழுதம் பெற்றேரும் என்று அடுக்கியடுக்கிக் கூறின மூலம் அடங்காது கும்பாபிஷேகக் காட்சி. அதன் மாட்சியை இலங்கை வானை வியும் எதிர்நின்று புகழ்ந்தது.

இத்தகைய சிறப்புடன் இன்று இலங்கும் இத்திருக்கோவிலின் மாண்புக்குக் காரணமாக அன்று பணிபுரிந்து அமரராகிவிட்ட மார்க்கண்டையர் காலி நகரில் உள்ள சிவன் கோவிலில் அருச்சகராகவும் பணிபுரிந்தவர். அடிக்கடி அவர் கதிர்காமக்கந்தலைக் காணப்புறப்பட்டும் விடுவார். காலி வழிதானே கதிர்காமம் போகிறது! காலியில் ஒருமுறை பொல்லாத வரட்சி மழையே இல்லை! வெய்யிற் கொடுமையால் வாணிகம் புரியும் செட்டிமார் உடலம் வெம்பத் தொடங்கிற்று, பத்தரும் சித்தருமாகிய மார்க்கண்டையர்தான் அப்பொழுது காலிநகர்ச் சிவன்கோவில் அருச்சகர். பத்தி மிகுந்த செட்டிமார் பலர்கூடி ஜூயரூடன் ‘இன்று மழை பெய்யுமா?’ என்று வினவினர், ‘ஆம்’ என்றார் மார்க்கண்டேயர். பத்தி மிகுந்த மார்க்கண்டர் காலிச் சிவன் கோவிலில் உள்ள சிவலிங்கத்துக்கு அருகில் அமர்ந்தார்! அபிஷேகம் தொடங்கினார்! வேதம் முழங்கிற்று, அபிஷேகம் உச்சநிலையடைந்தது! ‘அரகரா’ என்று ஒவி ஏழுந்தது. இடிமுழுக்கத்துடன் மழை பொழுந்தது! இறைவன் திருவருள்தானே மழை-சிவசத்தியே மழை—மழை பொழுந்தது! மார்க்கண்டேய ஜூயர் கண்ணீர் மழை பொழுந்தார்! செட்டிமார் ஜூயரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்தனர். மார்க்கண்டையர் ஒரு பத்தர் மட்டுமல்லர், சிறந்த சித்தரும் ஆவார் என்பதற்கு இஃது ஓர் உதாரணம்.

அடுத்தபடியாக மார்க்கண்டையர் மறைவிலும் அவர் சித்து மலர்ந்தது! கதிர்காமத்தில் நிற்கின்றார் மார்க்கண்டையர்; என் அருமைச் சிறியதந்தையார் பத்திமிகு செல்வர் இ. க. கந்தையா அவர்களைக் கண்டுவிட்டார். “கந்தையா! இன்று இது சமாதியடையும்” என்று கூறிவிட்டார் மார்க்கண்டையர்! குஞ்சியப்பர் நம்பவில்லை! ஆனால் அன்று நடந்தது அதிசயம். மார்க்கண்டையர் வீதிவலம் சுற்றி உருளத்தொடங்கினார் குறித்த இடமும் நேரமும் வந்தன! சமாதி கூடிவிட்டார்! கண்டோர் எல்லாம் ‘ஓரங்பன் சமாதி கூடிவிட்டான்!’ என்றனர். ஜூயருடைய அருமை நண்பர் கந்தையனார் ஒடோடிவந்தார்; கண்குளிர்க்கண்டார். வணங்கினார். சமாதியும் அமைத்துவிட்டுத் திரும்பினார். காலி யிலும் கதிர்காமத்திலும் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள், கட்டுக்கதையன்று உண்மை வரலாறு. வீரராயும், பத்திமிகு தீரராயும் விளங்கிய மார்க்கண்டையர் புங்குடுதீவு பெற்றெடுத்த புனித அந்தனை. கதிர்காமம் முதல் காசிவரை கைதொழுத பத்தி நெறியாளர். அவர் மாணிக்கைக் கங்கையிலும் நீராடினார். மாண்புமிகு வடநாட்டு மாதவநதியாகிய புனித கங்கையிலும் நீராடினார். முடிவில் கதிர்காமத்தில் சமாதி கூடினார்; கந்தனைடு கலந்துவிட்ட அந்தனைர் குலதிலகம் கண்டெடுத்த சிவலிங்கம் என்றும் எம்மைக் காக்கும் காசிலிங்கம்! சுபம்.

அனைத்துமாய் நிற்கும் சிவலிங்கம்

— சிவாகம ஞானபானு சிவ ஸ்ரீ சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள் —

சமயக் கொள்கைகளை விளக்க நூல்களும் வழிபாட்டு முறைபற்றிக் கூறும் நூல்களும் ஆகமங்கள் எனப்படும். சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம் ஆசியவை தமகோட்பாடுகளை அவற்றிற்குரிய ஆகமங்களை அடிப்படையாக அமைத்துக் கொண்டு அமைந்தனர். சைவர்களுக்கு இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் உண்டு இந்த இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் சர்வேசுவரங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்ட சிறப்பினைடையன. இந்த ஆகமங்களிலே பிரதிஷ்டை, உற்சவம் பிராயச்சித்தம் முதலிய கிரியைகள், சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு அருளிச் செய்த சிவாகம விதிப்படியே நடைபெற்றத்தக்கன. இவையெல்லாம் வேறிறந்த நூல்களிலும் விதிக்கப்படவில்லை. திருக்கோயிலும் அங்கே நடைபெறும் பூசை ஆதியனவும் அகவழிபாட்டின் உண்மையை விளக்கி ஞானத்தை உண்டாக்குவதற்கு இன்றியமையாத கருவிகளாக உள்ளன. சிவபெருமான் ஆலயங்களையும் பிரதிஷ்டைபூசை உற்சவாதிகளையும் செய்யுமாறு விதித்திருத்தல் புறவழிபாடு காரணமாக ஆன்மாக்கள் அந்தர்யாக பூசையின் உண்மையை உணர்ந்து செய்து சிவஞான மேலிட்டவிடத்து பரமுக்தியில் சேர்த்தருளும் பொருட்டாம். சிவலிங்கமும் சிவாலயங்களிலே அமைக்கப்பட்டுள்ள மண்டபங்களாலும் தூபி, பிரகாரம் கோபுரம் முதலியன சர்ரத்திலே ஆரூதாரங்கள் அமைந்திருத்தல் போலபுறத்தே காணப்படும் ஆலயத்திலுள் கர்பக்கிரகம் முதலிய மண்டபங்கள் ஆரூதார சொருபமாய் விளங்குகின்றன. சிவலிங்கம், நந்தி, பலிபீடம் என்னும் மூன்றாவது சிவலிங்கம் பதியும் நந்திபசுவும் பலிபீடம்பாசமாகவும் கொள்ளப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுடைய தியான பூசா நிமித்தமாக அருவருவத் திருமேனியைத் தாங்கியநிலை ஆவடையாருடன் கூடிய இலிங்கமாம் சங்கார காலத்தில் சமஸ்தசேதன சேதனப் பிரபஞ்சங்களும் ஒடுங்கி சிருஷ்டி காலத்தில் அங்ஙனம் உற்பத்தியா கின்றமையால் இலிங்கமெனப்படும். எனச் சுப்பிரபேதாகமம் கூறுகின்றது.

சிவலிங்கமே பிரணவ முதற்பொருள். இதன் சோதித்தன்மையே அகரஉகர, மகரமாகியிருக்கும் அகரம்சிவமும், உகரம் சக்தியும், மகரம் கலைவடிவமுமாம். நாத விந்துக்கள் அகர உகரங்களும் அடங்கும். அகரம் கண்டமும் உகரம் கோழுகியும் மகரம் வட்டமுமாம். பிரணவம் லிங்கமாகவும் இருக்கும்.

அகர முதலா வளைத்து மாய் நிற்கும்
உகர முதலா உயிர்ப்பெய்தி நிற்கும்
அகார உகார பிரண்டு மறியில்
அகார உகார மிலிங்க மதாமே.

(திருமந்திரம்)

இவ்வாறு மந்திரத்திருமேனி தாங்கிய இறைவனை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், என்ற நான்கினுலும் வழிபட மனிதப்பிறவி நல்லதாக அமைகின்றது. ஞானிகள் இறைவனை எங்கும் கண்டுவணங்கலாம். சகலராகிய நாம் அருவுவத்திருமேனியை வழிபட குருவிங்கசங்கமத்தை நிலைக்கழுகுக்க கொண்டு அருள்புரிவர் இறைவனை வழிபட அமைந்த என்பொருள்களாகிய நிலம், நீர், தீ,

காற்று, வானம், ஞாயிறு, திங்கள், உயிர் ஆகியவைகளில் இறைவனை வழிபடத் தொடங்கினர்'

இரு நிலஞ்சுத் தீயாகி நீருமாகி
இயமான னுய எறியும் காற்றுமாகி
அருந்திலை திங்களாய் ஞாயிறுகி
ஆகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாகிப்

பெருநல்மும் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறர் உருவும் தம்சுருவும் தாமேயாகி
நெருதலையாய் இன்றுகி நாளையாகி
நிமிஸ்புன் சடையடிகள் நின்றவாரே.

என்றும்,

இதையேநிலம் நீர்நெருப்புயிர் நீர்விசம்பு நிலாப்பகலோன் புலனுய மைந்தனே டெண்வகையாய் புணர்ந்து நின்றூன் என்றும் இறைவன் அட்டமூர்த்தி யாய்விருக்கிறார் என்பதையும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இறைவன் அருள் வடித்தைத் தாங்குகின்ற போது தடத்தநிலை உருவாகின்றது. தடத்தத் திருமேனி யைத்தோற்றும்படி வழிபாடுகள் செய்யும் இடம்தான்யாகசாலை. அங்கேசெய்யப்படும் பஞ்சோபகாரங்கள் தான் கும்பாபிஷேகத்தில் செய்யப்படும் ஆவாக னம்தான் மக்களுக்கு அருள்கொடுக்க ஏதுவாகின்றது.

பிரதிஷ்டா காலத்திலே சர்வசங்கார காலமளவாக சிவவிங்கத்திலே சாந்தித்ய மாதற்காகக் செய்யப்படும் ஆவாகனம் “சிற்பிரசாவாகனம் எனவும் தினாந்தோறும் பூசாகாலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் சதாசிவ மூர்த்தயினுடைய நான்கு முகங்களிலும் தன்னைப் பார்க்கும்படி செய்வது அபிமுகீகரண ஆவாகனம் எனவும் ஆவாகனம் இருவகைப்படும். மூலமந்திரத்தால் தரிசிக்கப்பட்ட பரீபூரணத்தை ஆண்மாவானது சிவப்பிரகாசமாகிய அருளினால் அறிந்து அதில் அழுந்துதலே இதன் உண்மையாகும்.

இவ்வகையான கும்பாபிஷேகத்தைத் தரிசிப்பதற்கு அன்பினால் வளர்ந்து அறிவினால் உயர்வுகோர வேண்டும் அறிவுதான் உயர்வைத் தருவது. அன்புபரவுதற்கு தன்னாலம் குறையவேண்டும். அறிவுபெருகுவதற்கு பொருளின் தெளிவு ஏற்படவேண்டும். அன்பும் அறிவும் நிறைவு பெறும்போது அருளும் மெய்யுணர்வும் கைகூடுகின்றது. நாட்டுக்கு விளக்கம் கூறவந்த வள்ளுவர் “தள்ளா விளையுனும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்வதுநாடு” என்றார் இத்துணை சிறப்புவாய்ந்தது புங்குடீவு. நித்திய நைமித்தியங்கள் ஆகமம் விதித்தவண்ணம் சிறப்புற நடைபெற்றுவருவது மீண்ட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயம் ஆகும். 33குண்டமகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பையும் அருளையும் பெருகவைத் தது இவ்ஆலயத்தை நாமும் தரிசித்து உய்வடைவோமாக.

வரலாறு கண்ட சிவ வழிபாடு

— அன்புக்கடல் வி. வி. கே. ஆறுமுகம் —

சிவசிவ என்ஜிலர் தீவினையாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மானும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதிதானே.

திருமூலர் திருமந்திரம்—2716

மேலேயுள்ள “தமிழ் மூவாயிரம்” என்று, போற்றும் திருமந்திரப் பாடல் சிவநாமந் தித்திக்கும் செம்பொருள் செறிந்த பாடல். திருமந்திரம் பாடிய சுந்தரநாதராகிய திருமூலர் காலம் கி. மு. 6000 துக்கு முந்தியது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

மெய்கண்ட சாஸ்திரத்தின் கருப் பொருட்களையெல்லாந் தன்னகத்தே கொண்டு மினிரும் திருமந்திரம் சிவவழிபாட்டின் உறுதிப்பாட்டை ஒழிவு மறை விண்றி விளக்கும் உத்தமோத்தமமான நூலாகும்.

சைவசமயமாம் சிவசமயம் வரலாற்றுக்கு முந்தியதும் உலகம் முழுவ தும் பரவியிருந்ததுமாகிய தொன்மையாம் தெய்வீகச் சமயம் என்பதற்கு சான்றுகள் பலவுள்.

சில வழிபாட்டின் சிவநெறிவந்த சிவாநுபூதிச் செல்வர்களில் பரம்பரையிலே வந்து அவதரித்தவர் திருமூலர்.

உள்ளத்திலே எழுந்த திருவருதம் ஆண்டுக்கு ஒரு மலராக மலர்ந்து சைவமணங்க கமய்ந்தது. சிவமாகிய தேன் துளித்தது. அந்தப் பேரானந்தத் தேனை உண்டவர்கள் தீவினை மாண்டது தேவர்களாயினர் சிவகதியடைந்தனர்.

இந்தப் பேருண்மை உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற் கரியது.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

என்று செந்தமிழூச் சிவத் தமிழ் தூக்கிவிட்டார் திருமூலர்.

“சிவநெடௌக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை — என்று”
சைவசமயியின் உறுதிப்பொருள் கூறப்படுகிறது.

இவையாவும் வேதத்தின் சாரமாயமைந்தவை, என்பது அறிஞர்கள் துணிபு.

இப்போதுள்ள வேதங்கள் ஏறக்குறைய 5000 ம் ஆண்டுக்கு வழங்கி யவையானாலும் இக்காலத்துக்கு முன்பு, தொல்காப்பியர் காலத்து முன்பே கர்ணபரம்பரையாக வந்த வேதங்கள் இருந்தன என்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதியுள்ளதாக அறியக்கிடக்கிறது.

வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சிவபிரான் அருளினார் எனச் சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. எனவே சிவசமயத்தைப் போலவே, வேதங்கள், ஆகமங்களும் தொன்மை வாழ்ந்தவையாகும்.

புராணங்கள் உலகத்தோற்றத்தையும் பழைய நிகழ்ச்சிகளையும் பழைய முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிவவழிபாட்டினராய் இருந்தமையையும் கூறும்.

கடல் கொண்ட தென் நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த சூரன் முதலியோரும் மற்றப் பூவுலகில் வாழ்ந்த ஏஜனயோரும் சிவனே முழு முதற் கடவுளென ஆகம விதிப்படி இவிங்க வழிபாடு செய்து வாழ்ந்தமை பற்றி கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் முதலாம் புராணங்களிற் காணக்கிடக்கின்றது.

வேதமே முதல் யாவையும்
உணர்கினும் மேலாம்
ஆதிவானவன் கறைமிடற்று
இறையென அறியாய்
பேதமாக்கள் தம் உணர்வென
அலைந்து போகின்ற
சீத நீரெலாந் தெளிதல்
இன்றுயது சிறிதும்.

— கந்தபுராணம்

வேதம் முதலிய சகல கலைகளையுணர்ந்தும், நீலகண்டராகிய சிவபெருமானே முழு முதற் கடவுளே என்பதை உணராத மூடமனிதர்களின் அறிவு கலங்கி இருப்பதுபோல ஆற்று நீர் முழுதும் சிறிதும் தெளிவின்றிக் கலங்கி ஓடியது. (என்பது பொழுப்பு)

இராவணன் வாலி முதலியோர் சிவபக்தர்களாக வாழ்ந்ததையும், இராம பிரான் இராமேஸ்வரத்தில் இராமலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துச் சிவவழிபாடு செய்ததையும், இராமாயணம் கூறுகிறது.

அருச்சுனன் சிவத்தலங்களைத் தரிசித்ததையும், தபசிருந்து சிவபிரானிடம் அஸ்திரம்பெற்றதையும் கண்ணபிரானுடன் சென்று வழிபட்டதையும் தவஞ் செய்ததையும் வில்லி பாரதம் கூறுகின்றது.

“ஆசில் நான்மறைப்படியும், எண்ணில்கோடி ஆகமத்தின்படியும், எழுத்து ஐந்தும் கூறிப் பூசினான் வடிவம் எல்லாம் விபூதியால்; அப் பூதியினைப் புரிந்த சடைப்புறத்தே சேர்த்தான், “தேசினால்” அப்பொருப்பின் சிகரம் மேவும். சிவன் இவனே போலும்! எனத் தேவர் எல்லாம் பேசினார்; வரி சிலைக்கை விசயன் பூண்ட பெருந்தவத்தின் நிலை சிலர்க்குப் பேசலாமோ? ‘வில்லிபாரதம்’

மேலே கூறிய இதிகாசங்களின் காலம் கி. மு. 3000 ம், கி. மு. 1500 என்பர்.

கடல் கொண்ட தென்னகப் பூமியில் இருந்த தலைச்சங்கத்தில் சிவபெறுமான் புலவராக இருந்ததைக் கடைச்சங்க இறையனுரின் களவியலுரை கூறுகிறது.

சங்க காலத்தில் சிவ வழிபாடு முதன்மை பெற்றிருந்ததையும், அரசு னும் குடிகளும் சிவபக்தராய் இருந்ததையும் முதுமுதல்வன் ஆலமர் கடவுள், சர்த்துச்சடையந்தனன், காரியுண்டிக்கடவுள், ஆனேற்றுக் கொடியோன், சூலம் பிடித்த காலக் கடவுள், நெடியோன், வாவிமூபாகத்து ஒருவன் எனப் பேராயிரம் பரவிப்பணிந்ததையும், சங்கநூல்கள் கூறுகின்றன. சங்ககாலம் 2000 ம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என ஆய்வாளர் கூறுவர்.

சைவத்தின் வழிபாட்டுக்கமைந்த திருவுருவ அமைப்புக்களும், வழிபாட்டிடங்களும், புதிய கற்காலத்துக்கு முதலே சிவவழிபாடு தோன்றியிருந்தது என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன,

சிந்துவெளியில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சி, சிவவழிபாடு 6000ம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்பதைத் தெளிவாக்கியது. அன்றி சிவவழிபாடு உலகம் முழுவதும் பரவி இருந்தது என்பதற்குப் பல நாடுகளில் சான்றுகள் உள்ளன.

ஆஸ்திரேவிய-நியூசிலந்துப் பழங்குடி மக்களின் மொழியில் இலிங்கம் என்னும் சொல் காணப்படுகிறது. பக்தத்தில் பிஜித்தீவில் இன்றும் இந்து சமய மக்கள் வாழ்கின்றதை அறிகின்றோம், நியூகினி, யாவா முதலிய இடங்களில் இந்து சமயச் சிவ சின்னங்களின் சிதைவுகளையும், சுமாத்திராவில் மெடான் பகுதியில் இந்துக்கள் கோடிக்கணக்காக வாழ்வதையும் காணலாம். பாலித் தீவில் சிவவழிபாடும் கோயில்களும் இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றன. சீயம், கம்போடியா போன்ற நாடுகளிலும் பழைய பழைய திருவுருவங்களையும் சிவவழிபாட்டின் சிதைவுகளையும் காணலாம்.

இப்படியாக யப்பான், பாபிலோனியா, சின்னுசியா, சிரியா, எகிப்து, கிரேக்கம் போன்ற உலகின் பல நாடுகளிலும் பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பு அழிந்து சிதைந்து போனவை போக, இப்பொழுது காணக் கிடக்கின்ற அழிந்துபோன சிவவழிபாட்டுச் சின்னங்கள், சிவவழிபாட்டின் காலங்கடந்த பழம் பெறுமையை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வளர்ந்த இந்தச் சமயம் தென்னாட்டில் வானளாவிய கோபுரங்களுடன் கூடிய சிவன் கோயில்களை கண்டு—

“தென்னாட்டைய சிவனே”

என்று போற்றும் பேறுபெற்றது. அந்தப் பழம் பெரும் வணக்கம் ஈழத்திலும் சரித்திர காலந்தொட்டுப் பரவிப் பண்பான சிவவழிபாட்டுக்கு வழிவகுத்துள்ள எழை கண்டு, பெருமை கொள்வோமாக.

“சிவனேபொக்கும் தெய்வம் தேடினுமில்லை
அவனேபொப்பார் இங்குயாவரும் இல்லை
புவனங்கடந்தன்று பொன்னேளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரையானே”

“ஓம் சிவம்”

சிவமயம்

யோகசாதனை

தி. சுதாசிவம்,

இளைப்பாறிய அதிபர் இணக்க சபைத் தலைவர், புங்குடுதீவு.

“அரிது அரிது மாணிடர் ஆதல் அரிது” என்ற நம் ஒளவைப்பிராட்டியின் முதுமொழிக்கிணங்க இப்பூவுலகின் கண்ணே : ‘அநாதி மலமுத்தரும்-சர்வஞ்ஞதாதி அநந்தசத்தியந்தரும் சுத்தசாத்துண்ய பரிபூணரும்-கோடானுகோடி சூரியப் பிரகாசருமாகிய பரமசிவனின் திருவருட் கருணையினால், மாணிடவடிவெடுத்துப் பிறந்துள்ளோம். அவ்வாறு பிறப்பெடுத்த நாமெல்லோரும் இப்பிறவி எடுத்ததின் பெரும்பயணை அடையவேண்டிய எம்பெருமானின் இளையடிமலரை இறைஞ்சி வழிபடவேண்டிய தவசியமன்றே.

அவ்வாறு அத்திருவருட் சோதியை வழிபடு மார்க்கங்கள் பலவுளவாயி னும் அவற்றுள் சிறப்புடையன என அறிஞர்கள் வகுத்துக் கூறிவைத்தபடிகள் நான்கு. அவையாவன ! சரியை, சிரியை. யோகம், ஞானம் என்பனவாகும். அவை சரியையிற் சரியை, சிரியையிற் கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என்பன போன்று பதினாறு படிகளாகவும், இன்னும் அவை அறுபத்து நான்கு படிகளாக விரியலாம் எனவும் ஆன்றேர் கூறியுள்ளார்கள்.

அச்சிறப்புப் படிகள் நான்கினுள் மூன்றாம் படியாகிய யோகம் பற்றி

“ மூலாதாரத்தின் மூண் டெழுகனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறிவிக்க ”

என்ற ஒளவையார் திருவாக்கிற்கமைய இங்கு சிறிது ஆராய்வாம்.

“ நகரமாகிய சேரியை நஞ்சென வெறுத்து
மகரமாகிய மயலெல்லாம் வேறாக்களைந்து
வகரமாகிய வனத்தினிலிருந் திளைப்பாறிச்
சிகரமாகிய சிவகதியடைந்தனன் சீவன் ”

என்ற தன்மையிலும், ‘யகரசீவன் வகர அருளால் சிகாசிவத்தையடையும்’ என்ற அனுபவிகள் வாக்கியப்படியும், முதன் முதலில் ஸ்ரீ பராசக்தியை உபாஷ்டை செய்தே யோக சாதனையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பது நமக்குப்புலனுக்கின்றது.

அவ்வாறு யோகப்பயிற்சியை ஆரம்பிக்கத்தக்க வயது பன்னிரண்டாகும். அப்பருவமே அதற்கு மிக மிக வாய்ப்பானதாகும். நேரம் அதிகாலை நான்கு மணி, ஆசனம் மான்தோலாகும். நாம் எல்லாவற்றையும் படித்தறிந்திருந்தாலும் குருவில்லாமல் எக்காரியமும் நிறைவெய்தாதென்பது :

“கானுமூச்சதடக்கி விழியதுமுருட்டிக்

கபாலமுந் திறந்தனர் கோடி ” என்ற சித்தர் வாக்கால் அறியக்கிடக்கின்றது. வீணில் மூச்சையடக்கி, விழியும் புரண்டு உச்சியும் வெடிக்கும் நிலையையடைந்து உயிரிழந்து போகாமல், அளவுப்பிரமாணங்களைக் குருவாயிலாக அறிந்து அதனை அப்பியாசிக்க வேண்டும்.

இதுமாத்திரமன்றி ;-

“மன்னுயிருந்தன்னுயிர் போல் என்னுவது சரியை
மனுநீதி குருமொழியுந் தப்பாதிருப்பது கிரியை
ஒண்ணுமே அலையுமனமொடுங்குவது யோகம் ”

என்ற பெரியார் வாக்கிலூண்மையுணர்ந்து சரியை கிரியை மார்க்கங்களிற் திறம் பட நடந்து, குருவின் சொற்படி யோகத்தில் கிரியையான பிராண்யாமத்தில் இறங்க வேண்டும். மூலாதாரத்தில் இறங்கிக்கொண்டிருக்குங் குண்டலி சக்தியைத் தட்டியெழுப்புதற்குரிய பத்மாசன விதியையும் யோகமுத்திரையையும் குருமுகாந்தரத்தில் கண்டு உணர வேண்டும். அதற்கிணங்க முதலில்—

“ ஏறுதல் பூரகமீ ரெட்டு மைந்தா
ஸாறுதல் கும்பகமறு பத்து நாலதி
லுருதல் முப்பந்திரண்டதி ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சகமாமே ”

என்ற திருமூலர் திருவாக்கின்படி—

பதினாறு எண்ணிக்கைவரை வாயுவைப் பூரித்து (உள்ளிழுத்து) அறுபத்திநான்கு எண்ணிக்கைவரை கும்பித்து (நிறுத்தி) மூப்பத்திரண்டு எண்ணிக்கைவரை ரேசிக்க (வெளிவிடுதல்) வேண்டும். அதுவும் ஒரு நாசித்துவாரத்தினால் உள்ளிழுத்துக் கும்பித்து மறு நாசியால் மெல்ல வெளிவிடுதல் (பஞ்சமசையாதவாறு) வேண்டுமென்பதாம்.

இதற்குக் குருவின் உதவியுடன்:-

“ எல்லையி லெழுந்த நாடி எழுபத்தீராயிரத்தில்
நல்ல தோர் நாடி மூன்றும் நயந்து நீபார்த்திடாயே ”

என்றபடி இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனையின் பேதமறிதல் வேண்டும். அப்பேதமறிந்து பிராண்யாமத்திற்கு உதவியாக :-

“ மூலவாயுவை எழுப்பி யிருவழியைச் சிக்கெனும்படி
யடைத்து, ஒரு வழியைத் திறந்து

என்ற வாதவூரிப்புராண வாக்கின்படி, இடைகலை பிங்கலை வழியில் வாசி செல்லாது தடுத்துச் சுழுமுனு நாடியில் இயங்கும் வண்ணம் நிறுத்துதல் வேண்டும் அப்பொழுது பிராண்யாம யோகசாதனை சுலபமானதாகும்.

“ ஏற்றி யிறக்கி யிருக்காறும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கருத்தறிவாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கருத்தறிவாளர்க்கு
கூற்றை யுதைக்குங் குறியதுவாமே ”

என்ற திருமூலர் மகா வாக்கிற கமையைப் பன்னிரண்டு அங்குலம் நீண்டு பாய்கின்ற பிராணவாயுவானது (சவாசம்) திரும்ப உட்செல்லும்போது எட்டு அங்குலமே திரும்புகின்றது. இவ்வாரூக மனிதன் உடம்பிலிருந்து வெளிப்பட்ட சவாசம் நான்கு நான்கு அங்குலமாகக் குறைவடைவதனால் ஆயுள் கூடினமடைகின்றது. அதனை நீக்கும் வண்ணம்—

“பன்னிரண்டு காலான புரவியப்பா பாங்கான மூலவெளிதன்னில் நிற்கும்
நன்னயமாய் வாசிதனில் ஏறிக்கொண்டு நாட்டியந்த
நடுவீதி தன்னில் நின்றான் ”

என்றபடி சமூழனு நாடியாகிய நடுநாடியின் மூலம் பிராண்யாமஞ் செய்து, யோகசாதனையாம் மன ஒருமைப்பாட்டை யுண்டாக்கிப் பரம் பொருளினிடத்து மனதை வைப்போமாக.

“உருத்தரித்த நாடியில் ஒடுகின்ற வாயுவைக்
கருத்தினால் இருத்தியே கபால மேத்த வல்லிரேல்
விருத்தர்களும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும்”

என்ற சித்தர் வாக்கினால் என்றும் இளமையுடையவராகி நீண்டகாலஞ் சீவிக் குந் தன்மையை அடைவர் என்பது அறியக்கிடக்கின்றது.

நிச்ச வாசமாக அழிந்து போகின்ற வாசியானது இப்பிராண்யாமப் பயிற்சியினால் அடங்கப் பெற்று மூலதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம் அனுகதம், விசத்தி என்னும் ஐந்து ஆதாரங்களையுங்கடந்து ஆடுவது ஆதாரமாகிய ஆஞ்சௌயினிடத்துஞ் சென்று உலாவித் திரும்பிச் சமூன்று கொண்டிருக்கும் எனவும், அஃது வெளிச்செல்லாது எனவும் அனுபவிகள் வாயிலாக அறிகின்றோம். அதன் காரணமாகவே எத்தனையோ தவசிரேட்டர்கள் உண்ணுமல்ல உறங்காமல் சமாதிநிலையில் இருந்தனர், என்பதையும் அறியக்கிடக்கின்றது, அதற்கமைவாகவே ஒரு பெரியாரும்:-

“அஷ்டாங்கயோகமும் ஆதாரமாறும் அவஸ்தை ஐந்தும்
விட்டேறிப் போன வெளிதனிலே ஒன்று கண்டேன்
வட்டாகிச் செம்மதிப்பாலுற ஹுண்டுமகிழ்ந் திருக்க
எட்டாத பேரின்ப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே”

என்று கூறியுள்ளார்.

இதற் கொப்ப ‘மந்திரங்கால் மதிமுக்கால்’ என்னும் முதுமொழிப்படி வலாடத்தானமாய விசத்தி ஆதாரத்தின் கால் அங்குல தூரத்தில் சூரியமண்டலமும் முக்கால் அங்குல தூரத்தில் சந்திரமண்டலமும் இருக்கின்றன. அச்சந்திர மண்டலத்தினின்றும் யோகிகள் உண்ணக்கின் மூலம் அமிர்தத்தை இறக்கி உட்கொள்வதால், உணவு என்ற சிந்தனையின்றி நெடுங்காலம் சமாதிநிலையில் இருந்து வருகின்றார்கள் என்றும், அட்டமாசித்துக்களையுஞ் செய்கின்றார்கள் எனவும் அறிகின்றோம்.

இவைகளால் யோகசாதனை, காயசித்திக்கும்—கடவுட்பக்திக்கும்—மன ஒருமைப்பாட்டிற்கும், ஞானமான நான்காம் படியில் மோன நிலைபெற்று மோட் சமடைதற்கும் உறுதுணையான சிறந்த வழியாகும்,

—

சிவமயம்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்படம்களைப் பெற்றவள் மங்கினன்
தென் கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்கடன் அடியேளையும் தாங்குதல்
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே.

— அப்பர்க்வாமிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னுடைய சிவனே போற்றி!

“சிவன் உய்யக்கொள்கின்ற ஆறு”

— ச. வே. ச. நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் —

மனிதப்பிறவி எடுத்த ஆண்மா உய்தி பெறுவதற்கு வழி இறை வணக்கம் என்று உண்மை அறிந்த பெரியார்கள் சொல்லுவார்கள். நமது தீவுப்பகுதி களிலிருந்து அந்தக் காலங்களில் சிவபெருமானைத் தரிசிப்பதற்கு சிதம்பரம் மற்றும் சிவத்தலங்களுக்கு நமது தீவு மக்கள் செல்வதுண்டு அப்படிப்போய் வருபவர்கள் நரைதிரை மூப்பும் மனதில் ஊறிய இறைப்பற்றும் ஏதோ கொஞ்சம் வயதி படைத்தவர்களுமே போகமுடியும்! மற்றையோருக்கு சிவனைக்கண்டு வணக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது தீவுகள் பலவற்றிலும் சிவன் கோயில்கள் இருக்கின்றன.

நமது தீவுமக்கள் செய்தவத்தால் புங்குடுதீவில் கிராஞ்சி என்னும் தலத்தில், நாம் எல்லோரும் உய்யும் பொருட்டு. சிவனேதான் உய்ய அரு உருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கின்றுள் கிராஞ்சி என்னும் தலத்தில் சுமார் இருநூற்றிப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னரே, ஸ்ரீ சங்கர மூர்த்தி கந்தசுவாமி கோயில் இந்தத் தலத்தில் உண்டாகியது. இதேபோன்று ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்பாள் கோயிலும் நூற்றி அறுபது வருஷங்களுக்கு கிட்டத் தாக உண்டாகியது. இக் கோயில்கள் உண்டாவதற்கு முன்னரே கிராஞ்சி என்னும் தலம் சைவநெறிச் செல்வர்களால் சிறப்புற்று இருந்தது என்றும், போத்துக் கீசரின் ஆட்சிக்காலத்தில் சைவ வணக்கத்துக்கு தடைகள் ஏற்பட்டது என்றும் ஆங்கில அரசாட்சியின் தொடக்க காலத்தில் சைவம் வளர் கோயில்கள் தோன்றியது என்றும் முதிய பெரியார்கள் சொல்லியுள்ளார்கள்.

இத்தலம் ஈழத்தில் எந்த இடத்திலும் இல்லாத சிறப்புக்கொண்டது என்றால் இந்தப் புங்குடுதீவில் பிறந்த நாம் எல்லோரும் புண்ணியம் செய்த வர்களே.

மதுரை எப்படியோ அப்படியே இங்குள்ள மீனுக்கி அம்பாள் சோம சுந்தரேஸ்வரரும் அப்படியே. இங்குள்ள பிள்ளையாரைப் பார்ப்பதற்கு பதினாறியிரம்

கண்கள் வேண்டும். தஞ்சாவூரில், கல்லூபள்ள கூரில் திருக்கும் சுயம்பு ரூபமான பிள்ளையாரே இங்கு வந்துவிட்டார் போலும். இத்தலத்தில் இன்னும் ஒரு மகிழமை அதுதான்! மதுரையில் தென் கிழக்கில் மகாமாரியம்மன் கோயிலும் தெப்பக் குளமும் தென் மேற்கில் திருப்பரங்குன்றமும் முருகன் கோயிலும் இருப்பதுபோல் இங்கு சிராஞ்சித் தலத்திலும் தென் கிழக்கில் மகா மாரியம்மன் கோயிலும் தெப்பக்குளமும் வடக்கில் சங்கர மூர்த்தி கந்தசவாமி கோயிலும் அமைந்துள்ளது.

இற்றைக்கு பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கு வந்த இந்திய யாத்திரத் திருக்கூட்டத்தார்கள், இக்கோயிலையும் இங்கு இருக்கின்ற திரு உருவங்களையும் தல அமைப்பையும் கண்டு ஆஹா! திரு ஆலவாய் எழுத்து மதுரையே! என்று போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

இக்கோயில் தோன்றிய குறுகிய கால எல்லைக்குள், அநேகமாக தீவுப் பகுதிக்குள் புங்குடுதீவில் இந்தக்கோயில் பாரிய திருப்பணிகளோடும் முறையான நித்தியநமித்தியங்களோடும் நடைபெறுவதென்றால் அது இங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீ மீனாக்ஷியின் அனுக்கிரகம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்,

நித்திய நைமித்திகம்

பங்குனிமாசத்தில் உத்தரத்தில் தீர்த்தாந்தமாக வருடாந்த உற்சவ விழாவும் மாச சுங்கிராந்தி பிரதோஷம், நால்வர் பூஜை நவராத்திரி நடராஜர் அபிஷேகம் கேதாரகளென்ற நோன்பு, இலட்சார்ச்சனை மார்கழித்திருவாதிரை ஒன்பதாம் நாள் நடேசர் தேர் விழாவும், முறையாக நடைபெற்று வருகின்றது.

கௌரி நோன்பின்போது, ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாளின் கொலுவைப் பார்ப்பதற்கும் அவளின் அருள் வேண்டியும் இருபத்தொரு நாட்களிலும் வரும் அடியார்கள் கூட்டமும் அம்பாளின் அருட் காட்சியும் கண்கள் கொள்ளாத காட்சியாகும்.

“மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே”!

என்றார் அப்பர் சுவாமிகள், புங்குடுதீவில் பிறந்த நாம் இங்கு எழுந்தருளி யுள்ள சிவபெருமானைக் கண்டு தொழுவும் அவனுடைய அருட் திருக்கோலங்களைக் கண்ணால் காணவும் எத்தனை புண்ணியம் செய்தோமோ! இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் மீனாக்ஷி அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரம் கொடுக்கின்றார்கள். இவைகளை அடியேன் பெருமையாகச் சொல்ல வில்லை. அன்பர்களின் அனுபவத்தில் அறிந்த தொன்றாகும்.

இந்த நளவருஷம் பங்குனி மாசம் 21-ம் திகதி (3-4-1977) ஞாயிற்றுக் கிழமை நடந்த இக் கோயிலின் மூன்றாவது கும்பாபிஷேகமானது இலங்கையில் எங்கும் நடைபெற்றிராத சிறப்புடையது. இதை நடத்தியவர் சிவஸ்ரீ ஐ. கைலாச நாதக் குருக்களாவார். இவர் நயினுதீவு பிறந்த வீடானாலும் புகுந்த வீடு புங்குடுதீவாகும். இவர் பல பல சான்றுகளைப் பெற்றவர். இலங்கையில் மட்டுமல்ல. இந்தியாவில் பிரபல கோயில்களில் சிவாச்சாரியராக இருந்து கும்பாபிஷேகம் நடத்தியவர். அந்த அளவில் இங்கு எவ்வித கைமாறும் கருதாது மாசுக்கணக்கில் இக் கோயிலில் செய்ய வேண்டிய பணிகளை முன்னின்று செய்வித்தும் நூற்றுக் கணக்கான சிவாச்சாரியர்களின் உதவியுடன் முப்பத்து மூன்று குண்டங்களில் வேள்வி சுமைத்து மற்றும் ஒன்பது; ஐந்து, ஒன்று என்ற எண்ணால் வேண்டும்.

ணிக்கையில் ஒமம் செய்து, பெருமானுக்கும் பெருமாட்டிக்கும், மற்றும் பரி
வாரங்களுக்கும் அபிஷேகம் செய்தார்கள் அவர்களின் திருவடிகளுக்கு புங்குடு
தீவு மக்களாகிய நாம் மலர்தூவி வந்தனை செய்வோமாக.

இந்த மாணிடப்பிறவியில் நாம் நமது ஊனக் கண்ணல் கண்ட காட்சியும் பெற்ற மாட்சியும் பேச முடியாதன. இந்த மூன்றுவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெறத் திருவருள் கூட்டியமையால் புதிதாக சிறந்த திருப்பணியாக பஞ்சலிங்க கோயிலும் பிரதிஷ்டையும், பூலக்ஷ்மி ஸ்ரீலக்ஷ்மி சமேத மகா விஷ்ணு கோயிலும் பிரதிஷ்டையும் நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

எல்லாம் சிவன் செயல்

சிவன் கோயிலில் முருகன் ஆலயம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் மகா விஷ்ணுகோயிலை அமைக்கலாமா? என்ற ஆராய்வும் கும்பாபிஷேக முடிவில் தோன்றியுள்ளது. சிவன் கோயில் தோற்றத்திற்கு மூன்னரே முருகன் கோயில் கிராஞ்சியில் இடம் கொண்டுள்ளது. சிவன் கோயிலின் ஆரம்ப கர்த்தா தான் கோயிலைக் கட்டும்போதே, முருகன் கோயிலை சிவன் கோயிலுக்கு அணியா கவே வைத்துக் கட்டினார். அமரர் சிவழீ மார்க்கண்டேயக் குருக்கள் கந்த சுவாமி கோயிலில் ஈடுபாடுடையவர். அவர் சிவன் கோயிலைக் கட்டுவதற்கு மூன்னர் கந்தசுவாமி கோயிலில் சண்முக மூர்த்தியைத் தனது சொந்தச் செல வில் பிரதிஷ்டைசெய்தவர். அப்படியான தீவிர சிவபக்தர். சிவன் கோயிலில் முருகன் கோயிலை அமைக்கக் கூடாது என்று நினைத்து இருக்கமாட்டார். தற் போது சிவன் கோயிலில் மகாவிஷ்ணுகோயில் இருக்கும் இடத்திலேயே இக் கோயிலுக்கு அத்திவாரம் போட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவன் கோயிலில் உள் மகா மண்டபத்துள் வேல் பிரதிஷ்டை முதல் கும்பாபிஷேகத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் பிரகாரத்தில் பரிவார மூர்த்தியாக முருகன் வேலாயுதனுக் கோயிலில் வீற்றிருப்பது அன்பர்கள் அறிவார்கள்.

ஆண்டவனை வணங்குவதற்கு அது வேறு கிது வேறு என்று வேற் றுமை காட்டுவது பக்திக்கு மரபு அல்ல என்று பல அருளாளர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். எனவே எல்லாம் சிவன் செயல் என்று நாம் கடமையைச் செய்வோம்.

கோயில் தோற்றமும், அதன் வளர்ச்சியும்!

புங்குடுதீவில் வாழ்ந்துவந்த சிவப்பிராமண வழித்தோன்றலும் இனுவி ஹாரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் புங்குடுதீவு பெருங்காடு கிராஞ்சியம் பதி ஶீ சங்கரமூர்த்தி கந்தசுவாமி கோயில் பிரதான பூசகருமாகிய சிவழீ திருஞான சம்பந்தக் குருக்களின் தலைமகளாகிய செல்வநாயகி அம்மாவின் அன்புக் கணவருமாகிய சிவழீ தம்பையா ஜயர் மார்க்கண்டேயக் குருக்கள் அவர்கள் காலி நகரத்தில் இருக்கும் ஶீ மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வர சுவாமி கோயிலில் பூசகராக பல ஆண்டுகள் கடமையாற்றிவரும் நாளில் ஒருபோது அந்தகரில் ஆறு மாசமாக மழை இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் குடி தண்ணீருக்கும் கஷ்டப்பட்டார்கள்.

அப்போது புத்ததிரிபிடக நூலை ஆராய்ந்து ஆய்ந்த அறிவு சான்ற புத்த பிக்குகள் ஏன்று கூடி அந்நாளில் பிரிட்டிஸ் அரசாங்க சட்டசபை உறுப்பினரும் பிரபல நிலக்கிழாரும் தனவந்தருமாகிய அமரசேகரா என்பவரின்

தலைமையில் (தற்போது நகரமண்டபம் இருக்கும்) முன்னர் முற்றவெளி மைதானத்தில் எல்லா சமயப் பெரியார்களையும் அழைத்து (இந்த இடம் சிவன் கோயிலின் முன்னுள்ளது) சர்வசமய மழைப் பிரார்த்தனையை ஒவ்வொரு சமயத்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் கோயில்களிலும் பள்ளிவாசல், விகாரைகள், கிறிஸ்தவக் கோயில்களிலெல்லாம் செய்யும் படி கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அவ்வண்ணமே இங்குள்ள சிவன் கோயிலிலும் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை ராஜா அண்ணுமலைச் செட்டியார் கண்டிலிருந்த மேலாள் இலட்சமணன் செட்டியார் அவர்கள் நகரத்தார் சார்பில் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு மார்க்கண்டேயை குருக்களோடு கோயில் அபிஷேகம் சுவாமி வீதி உலா, மற்றும் செலவுகளுக்கும் நகரத்தார் சார்பில் செலவு செய்யப்பட்டது.

அன்று ஒரு அன்பர் குருக்களை அணுகி நாங்கள் எவ்வளவோ ஆட்கள் இருக்கிறோம், நீங்கள் செட்டியார்களிடத்தில் இந்த அபிஷேகத்தை செய்யும்படி எப்படிச் சொல்ல முடியும்? எங்கே உங்கள் மந்திர சக்தி மழை பெய்கிறதா? பார்ப்போம் என்றாம்.

இதைக் கேட்ட குருக்கள் மனம் வருந்தி தனது உணவையும் துறந்து அன்று நித்திரையாகி விட்டார். அடுத்தநாள் முதல் நாள் தான் என்னிய படியே சிவலிங்கக் கருவறை வாசஸை செங்கட்டியும் மன்னும் கொண்டு விங்கத்தின் மேல் மட்டம் வரைக்கும் வாசஸை அடைத்து தன்னீர் விட்டு நிரப்பி தானும் இரண்டு நாள் உணவு நீர், சாப்பிடாமலும் அபிஷேகம் செய்து பகலும் இரவும் தொடர்பாக பூசை அர்ச்சனைகள் செய்து பின் இரவு இரண்டு மணி அளவில் சுவாமியை வீதியுலா கொண்டுவரும்போது வட கிழக்குத் திக்கிலிருந்து இட முழக்கத்துடன் மழை பொழிய ஆரம்பித்து சுமார் அதிகாலை ஐந்து மணிவரையில் மழை பெய்தும் சுவாமியோடு கூடவந்த சனங்கள் தாளம் மேளம் எல்லாரும் ஒதுங்க்கொண்டார்களாம். சுவாமியும் குருக்களும் சகடையும் மாடும் நின்ற இடத்திலேயே மழை பெய்து ஓய்வு காணுமட்டும் நின்றதாக அந்த நாட்களில் காலியில் இருந்த அன்பர் ஒருவர் சொன்னார்.

குருக்களோடு வாதிட்டு அவரை விளையாட்டாக பரிகாசம் செய்த அன்பரின் முகதாவிலும் இலட்சமணன் செட்டியாரிடமும் தான் ஒரு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தல்லாது சோறு தின்பதில்லை என்று பிரமாணிக்கம் செய்து கொண்டு அக்கோயிலில் தான் அர்ச்சகராக கடமை செய்ய முடியாதென்றும் மனு எழுதிக் கொடுத்து காலக்கிரமத்தில் அக் கோயிலைவிட்டு விலகியதும் புங்குடுதீவுக்கு வந்து தனது மனைவியாரையும் தனது ஒரே மகன் மீனு கூதிசுந்தரம் என்னும் மூன்று வயது குழந்தையுமாக காசி யாத்திரை சென்றுர்கள். இது நடந்தது 1922-ம் ஆண்டு தந்துபி வருஷம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மார்க்கண்டேயர் தீவிர பக்திமானங்கயால் காசி சென்ற முதல் நாளே கங்கையில் மூழ்கிஸ்நானம் செய்யும்போதே புங்குடுதீவில் தாபிக்கப் பட்டிருக்கும் சிவலிங்கம் அவர்கைக்குக் கிடைத்தது. இந்தச் சிவலிங்கம் சுத்தப்படிக வாணவிங்கம் கரும்பொன் சிவப்பு நிறத்தையுடையது. சம நாட்டில் உள்ள கோயில்களில் இதைப்போன்ற இலிங்கம் இல்லை என்றே சொல்லாம்.

குருக்கள் காசியிலிருந்து இலிங்கத்தோடுவந்து கந்தசவாமி கோவிலில் சிலநாட்கள் மக்களின் தரிசனைக்கு இலிங்கத்தை வைத்து பின்னர் கொழும்பு காலி முதலிய இடங்களுக்கு கொண்டு வெண்று, காலிச்சிவன் கோயிலில் சிலநாட்கள் வைத்து அங்குள்ள மக்களின் பாராட்டையும் அன்பளிப்பையும் பெற்றுர்கள் - காலியில் அன்பளிப்புச் செய்தவர்களில் நிலக்கிழார் அமரசேகராவும் நகரத்தார் என்று சொல்லப்படும் செட்டியார்களுமே ஆவார்கள்.

புங்குடுதீவில் கோயில் அமைப்பதற்கு கோயில் நிலைக்கல்லு படிக்கல்லு ஆவுடையார் செய்தகல்லு இவை முதலான கருங்கற்கள் எல்லாம் திரு அமரசேகராவின் உதவியால் கிடைத்தத்தென்பர். காலியிலிருந்து திரும்பவும் சிவவிங்கத்தைப் புங்குடுதீவுக்குக் கொண்டுவந்து ஏந்ததிடத்தில் தாபனம் செய்யலாம் என பல அன்பர்களிடமும் கேட்டும் ஒரு இடமும் வயதிப்படாமையால் தற்போது கோயிலிருக்கும் மேற்குப்புற வீதியில் இளங்கோயில் அமைத்து வழிபாடு நடை பெற்றது.

இப்படி வழிபாடு நடைபெற்று வரும்போது, தனது சீதனமான பெரிய நாற்சாரம் வீட்டையும் உடைத்து கோயில் அமைக்கத்தொடங்கி, ஊரில் அந்நாட்களில் சைவசீலர்களாக இருந்தபல பெரியார்களினது உதவியும் ஊர்மக்களிடத்தில் பிடிஅரிசியும் தண்டல்செய்தும் வெளியூர் அன்பர்களிடத்திலும் சிங்கப்பூர் முதலான இடத்து அன்பர்களிடத்தும் உதவிபெற்றும் கோயில் வேலை நடைபெற்றது.

உற்சவ மூர்த்திகள் சோமஸ்கந்த மூர்த்தி இராஜ இராஜேஸ்வரி முதலிய உருவங்களும் செய்து வந்ததும்

அம்பாள் சிலா உருவமாக அமைக்கும் நோக்குடன் இந்தியாவில் தேவ கோட்டையில் அன்பர் ஒருவரின் உபயமாக செய்யப்பட்டு அந்தத் திரு உருவை இங்குகொண்டுவரச் சென்றபோது அதைசெய்த சிற்பி நெல் மணியில் பின்புறம் மேல் இருக்குமாறு சாய்த்து வைத்திருந்ததனால் குருக்கள் அதைப்பார்த்ததும் மனங்கலங்கி மீனங்களியை இந்தநிலையில் பார்த்துவிட்டு இதை கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்யமாட்டேன் என்று மனதில் எண்ணியவராய் மதுரை சென்று மீனங்களியும் அம்மன் கோயிலில் ஒன்பதுநாட்கள் உண்ணுவிரதம் இருந்தார்கள்.

ஒன்பதாவது நாள் மீனங்களியம்பாள் குருக்கள் கனவிலும் சிற்பியின் கனவிலும் தோன்றி தன்னையாத்த உருவம் அமைத்துக் கொடுக்கும்படி பணித்தாள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இதனை அடுத்து புதிதாக அமைத்த அம்பாளும் முன்னரே அமைக்கப்பட்டதும் இரண்டு அம்பாளும் புங்குடுதீவுக்கு வந்து சேர்ந்தன.

முன்னர்செய்த அம்பாளே தற்போது இரத்தினபுரிச் சிவன் கோயிலில் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது - இங்கு கோயில்வேலை நாள் - மாதம் - வருஷக் கணக்காக நடைபெற்றது. இத்தனை திருப்பணிகளும் தனதுகாணிகள் நகை தனது உழைப்பு ஊரவர்களின் அன்பளிப்பு யாவும் செலவுசெய்து கோயில்வேலைகள் எல்லாம் சுற்றுமதில்கள் உட்பட வியாழமட்டம் வரையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது குருக்களுக்கு வயிற்றேட்டம் போன்றனாய் கண்டது.

ஊரில் பல வைத்திர்யகளிடமும் வைத்தியம் செய்து குணம் காணப்பட வில்லை. குருக்கள் தனது அந்தியகாலம் வந்துவிட்டதை உணர்ந்ததனால்தானே? தனது மனைவியாரிடமும் அவவின் தமையனுர் சிவபூரீ சதாசிவக் குருக்களிடமும் தான் கதிர்காமம் போகவேண்டுமென்றாம். இந்த நிலையில் தாங்கள் போகமுடியாதே என்று மனைவியார் சொன்னதும், இல்லை இதோ நான் நடந்து கதிர்காமம் போவேன் என்று எழுந்து நடக்கும்போது, மனைவியாரும் மைத் துனரும் வண்டிகட்டி யாழ்ப்பாணம் போய் ரயிலில் காலிபோய்ச் சேர்ந்து மீனுக்கி சுந்தரேசரரின் அனுமதியோடு கதிர்காமம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

கதிர்காமம் போய் தீர்த்த தினத்தன்று மாணிக்கக்கங்கையில் நீராட கோயிலுக்கு முன்னுள்ள ஓர் மரத்தினடியில் கோடி வெள்ளைப்பிடவையை விரிக் கும்படி சொல்லி—அந்த இடத்தில் சப்பாணி கொட்டி இருந்து புங்குடுதீவிலும் மற்றும் சுற்றுப்புற ஊர்களிலும் இருந்தும் கதிர்காமம் சென்றிருந்த அன்பர்களை அழைத்து தான் ஒன்பது மணி அளவில் சமாதியாவதாகவும் தனது சமாதிக்கிரியகளை தனக்காகவே பழனியில் இருந்து இரண்டு பண்டாரப் பரதேசிமார் வந்திருப்பதாகவும், அவர்கள் தான் சமாதியானவுடன் இந்த இடத்துக்கு வருவார்களென்றும் அவர்கள் ஆவன செப்வார்கள் என்றும் அங்கு கூடியிருந்த ஊர் அன்பர்களையும் தனது மனைவியாரையும் மைத்துனரையும் நோக்கி நீங்கள் எப்படியும் கோயிலின் வேலைகளை முடித்து கும்பாபிஷேகத்தை செய்து விடுங்கள் என்று சொன்னதும் இருந்தபடியே! சமாதி அடைந்தார். என்றும் அவர் சொல்லியபடியே குருக்கள் சமாதியானதும் பழனிப் பண்டாரப் பரதேசிலைம் வாலிபர்கள் இருவர் வந்து மற்றவர்களைத் தீண்டவிடாது தாங்களே சகலமும் செய்து சமாதி அடக்கம் நடைபெற்றதாக குருக்களின் மனைவியார் சொன்னார்கள். இது நடந்தது விபவ வருஷம் 1928-ல் அதன் பின்னர்—

கோவில் திருப்பணியும் சிவன் கோவில் அம்மாவும்

சிவன் கோயில் அம்மா என்று ஊர்மக்களைல்லாம் அன்போடு அழைக்கும் அம்மா அவர்கள் தனது கணவர் விட்டுச் சென்ற கோயில் திருப்பணி வேலைகளையும் பூசையையும் தனது தமையனுர் சிவபூரீ தி, சதரசிவக்குருக்களின் உதவியுடன் பிடியரிகி தண்டல் முதலியதைகளைக் கொண்டும் பத்து பதினைத்து மைல்கள் பல அன்பர்களிடம் கால் நடையாகச் சென்றும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் சிங்கப்பூர் சென்றும் பணம் சேகரித்து அம்பாள், சுவாமி மற்றும் பரிவார மூர்த்திகளின் விமானங்கள் மண்டபங்களின் கோப்பிசுவேலைகள் சகல பூசை வேலைகள் திருஉருவங்கள் சுந்திரசேகரர் நவக்கிரகம், வைரவர், சண்டேசரர், பிள்ளையார். பிரதோஷமூர்த்தி என்பனவாகிய தாம்பரசிலா உருவங்கள் செய்வித்தும் 1933-ம் ஆண்டு ஆங்கீரச வருஷம் தைமாசம் புனர்பூச நஷ்டசத்திரத்தில் முனீஸ்வரம் கோயில் சிவபூரீ சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் அவர்கள் தலைமையில் அனுவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இதை அடுத்து அம்மா அவர்கள் தனது காலத்திலேயே நித்தியநைமித்தியங்களை ஆகமமுறைப்படி நவராத்திரி திருவாதிரை மகோற்சவம் முதலிய யாவும் ஒழுங்காக நடப்பித்து வந்ததோடு சிறுகச் சிறுக திருப்பணிகளையும் செய்வித்தும் வந்தார்கள்.

அம்மா அவர்கள் தனது ஒரே மகன் சிவபூரீ மீனுக்கி சுந்தரக்குருக்களுக்கு தந்தையார் இல்லை என்ற குறை இல்லாது தகுந்த ஆச்சாரியர்களைக் கொண்டு சகல கல்வி சாத்திரங்களையும் படிப்பித்தும் திருமணம் செய்வித்தும் ஆசாரிய அபிஷேகம் செய்வித்தும் தனது மகனுரின் உதவியுடன் கோயிலை

சிறப்பாக நடப்பித்தும் இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் 1961-ம் ஆண்டு சார்வரி வருஷம் பங்களி மாசம் சிவபூரீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களால் சுவாமிக்கு பதினேற்றும் அம்பாளுக்கு ஒன்பதும் மற்றும் தனித்தனி குண்டமாக ஒம்ம் செய்து கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இதை அடுத்து கோயில்முன் கொட்டகை வேலைகள் நடைபெற்றதோடு ஸ்ரீ நடேசர் பிரதிட்டையும் 1963-ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாசம் நடைபெற்றது. புதியதேர் உருவானது இப்படியாக கோயிலில் பல திருப்பணிகள் நடைபெற்றன, அம்மா அவர்கள் 1968-ம் ஆண்டு மாசி மாசம் சிவபதம் அடைந்தார்கள்,

கோயில் புதிய திருப்பணியும்

சிவபூரீ த. மா. மீனுக்ஷந்தரக்குருக்களும் மனைவியார் பரமேஸ்வரி அம்மாவும்

சிவன் கோயில் அம்மா அவர்கள் சிவபதம் அடைந்த பின்னர் கோயில் பரிபாலனம் சிவபூரீ மீனுக்ஷந்தரக் குருக்களும் மனைவியார் பரமேஸ்வரி அம்மாவும் அவர்களின் தனி மகள் உலகேஸ்வரியும் அவர்தம் கணவர் சிவபூரீ ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்கள் அவர்களும் சேர்ந்து புதிய திருப்பணிகளான வசந்த மண்டபக் கொட்டகை கோபுரக் கொட்டகை உள்வீதி தெற்கு வடக்குக் கொட்டகைகள் மற்றும் பஞ்சவிங்ககோயில் மகாவிஷ்ணுகோயில் பிள்ளையாருக்கு புனர் நிர்மாணமாகக் கோயிலும் அமைத்து கோயில் உள்மண்டபங்கள் மூடுசாந்தாகக் கட்டியும் திருத்தங்கள் செய்து 1977-ம் ஆண்டு பங்குனி மாசம் முப்பத்திலுள்ள உத்தமோத்தம பக்ஷ்யாக கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இந்த சிவகைங்கிரியத்தை ஊக்கமாக செய்விப்பதற்கு தனது மாமியாரான சிவன் கோயில் அம்மாவைப்போன்று சுந்தரபரமேஸ்வரி அம்மா அவர்களும் தனது கணவருடனும் தனித்தும் வள்ளி நாடுகளில் காட்டுப்புறங்களில் கால்நடையாகச் சென்று தண்டல் செய்தும் கொழும்பு முதலிய நகரங்களுக்குச் சென்று செல்வம் படைத்தவர்களிடம் யாசகம் செய்தும் இந்தப் பாரிய திருப்பணிகளையும், மகாகும்பாபிஷேகத்தையும் செய்து முடித்தார்கள்.

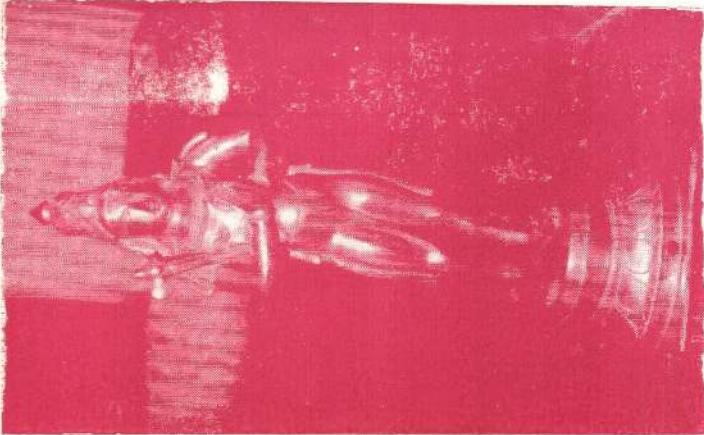
தற்போது இந்தக் கோயிலின் இளவரசாக எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபூரீ ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்களும் இவரின் மனைவியாரும் கோயிலின் தனிவாரிசான உலகேஸ்வரி அம்மாவும் வருங்காலத்தில் முன்னியிலும் பார்க்கச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ மீனுக்ஷி சோமசுந்தரேஸ்வரப் பெருமான் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும். நாடும் மக்களும் நலம்பெற வேண்டும். கோயில் பரிபாலனத்துக்கு நாட்டு மக்களாகிய நாமும் தொண்டு செய்யவேண்டும். சிவன் நம்மை உய்விப்பான் !

வளர்க சைவம் ! வாழ்க உலகேஸ்லாம் !!

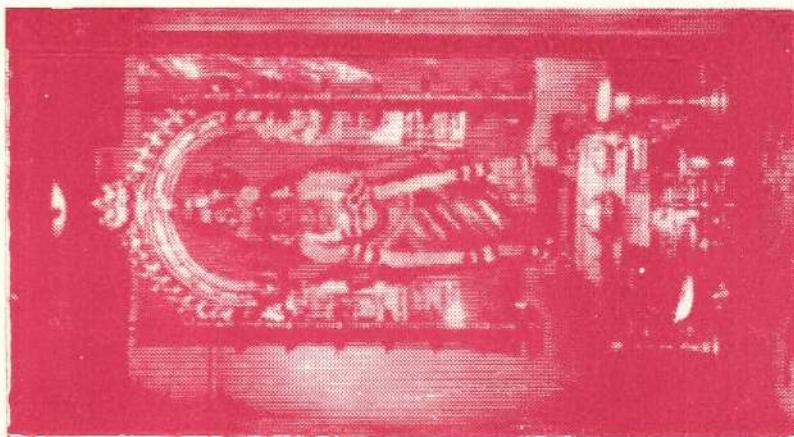
ஓம் சாந்தி

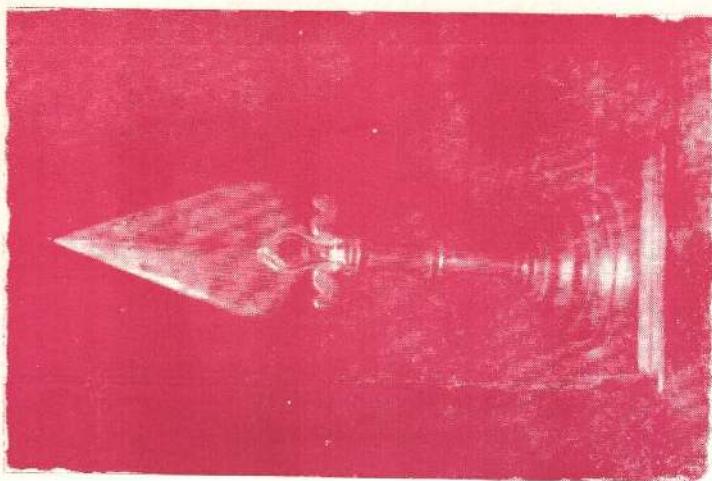
புதிதாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள,
தேவியர் இருவருடன் கூடிய திருமால்.

சிவன் வழிபட்ட பல இந்த தருகின் ப
சன்னடையர்.

அங்கயற் கண்ண் ஏன் ஸீ யீ முக்கு
அஸ்தாராயாக நின்ற அருள்கிளுள்.

மஹா மணபத்தில் முருகன்
வேலாயுதமுக விளங்குகிள் ரூபம் ..

யாரோடு நோவேன்!

யார்க்கெடுத் துறைப்பேன்?

— புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் —

மனித வாழ்க்கையைப் புனித வாழ்க்கையாக்கப் புறப்பட்ட மார்க்கங்களே சமயங்களாகும். சமயம் என்பது உள்ளத்தைச் சமைத்து பதப்படுத்தி பக்குவப்படுத்தி பயனுற வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் சாதனம். சமயங்களுள் சிவபிரானை முழுமுதற் பொருளாகக் கொள்ளும் சைவமே காலத்தாலும் கருத்தாலும் முந்தியது, முத்தது, முதன்மையானது. முன்னைப் பழம்பொருளும் பின்னைப் புதுப்பொருளும் வாழ்முதலாகிய பொருளும் சிவப்பொருளே என்பது அநுபூதிமானிகளின் முடிபு. அனுபவம் கண்ட முடிந்த முடிபும் இதுவே!

சிவபெருமான் எல்லா உலகமும் ஆனவன்- எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன், எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானவன். தானேவந்து புறம் புறம் திரிந்து (முன் ஞால் நின்று அல்ல, தண்ணளி செய்பவன். இதனாலேயே கைலாசத்து உச்சியுள்ளானுக்கு பிரியாதவன் என்ற பெயர் காரணத்தோடு கலந்து இயைந்தது, இயல்பான செம்மை (சிவம்) காரணத்தோடுகூடி காலத்தால் மருஉவி சிவபிரான் என்றாகியது என்றால் மறுப்பார் உண்டோ?

ஒன்றை நினைப்பதுவும் நாடுவகும் விருப்பத்தினாலேயே. விழைவு இன்றி விருப்பம் இல்லை. விருப்பம் இன்றி விரைவும் நாட்டமும் கூட்டமும் கிடையா. சம்பந்தம் உண்டாவதற்கு இணக்கமே முதற்படி. இணக்கமில்லாச் சம்பந்தங்கள் இணக்கசபப்படிகளில் ஏறிவிடும் சிவ சம்பந்தத்திற்கும் இதயநாட்டமும் இணக்கமுமே வேண்டற்பாலது. நமது நன்மைக்காக நாம் சிவனை நினையாது கிடந்தாலும் கருணைக்கடலாகி பெர்மானுகிய அவன் நம்மை இணக்கி இயைவித்துப் பிசைந்து கணியாக்கி வாழ்விக்க வந்துவிடுவான். “என்னால் அறியாப்பகர் தந்தாய் யானாது அறியாதே கெட்டேன்” என்கிறுர் மாணிக்கவாசகர். சீலமிள்ளி நோன்பின்றி செந்திவேயின்றி அறிவின்றி சுழன்று விழுந்து கிடந்தாலும் வழிகாட்டி வாரா உலகினெந்தி யேறக் கோஸங்காட்டி ஆட்கொள்பவன் எம்மைப் பிரியாதவனுகிய சிவபிரான்.

மூவேற் உலகுக்கும் தாயாகியும், பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தாகியும் விளங்குகின்ற வானேர்பிரானை நினைந்து நினைந்து உருகி நம்மைச் சமைத்துக் கொள்ளுவதே வழிபாடாகும். வழிபாடு என்னும் சாதனையால் வாழ்க்கை என்னும் சாதனத்தை செழுமைப்படுத்த வேண்டும். வழிபடும் வாய்ப்புத் தரும் மனிதப் பிறவியை இந்த மாநிலத்தே வேண்டும் பிறவி என்றார் அப்பரடிகள். வழிபாடும் ஒரு சமயலே. நம்முடைய நெஞ்சத்தில் நமக்குத் தெரியாமலேயே பல குணங்கள் குடிகொண்டுவிடுகின்றன. சிவன் எப்படி அநாதியானவனே,

ஆன்மா எப்படி அநாதியானதுவோ அதுபோல் மனங்களின் குணங்களும் அநாதியே. வழிபாட்டுச் சமயங்கள் மனத்தில் உள்ள குற்றறூள்ள குணங்களாகிய அழுக்காறு—அவா—வெகுளி—இன்னுசௌரல் முதலியவைகளை அழித்தொழில்து அறந்துக்குறிய, தர்மத்துக்கு வேண்டிய நற்குணங்களை பக்திவயலில் படுவோனை பற்றி செழித்து வளர்வைக்கலாம்.

மனிததுக்கு தெய்வதெஞ்சம் வேண்டுமென்றார் திரு. வி. க. தெய்வ நெஞ்சம் தெய்வத்தோடு. கலந்து கொண்டாலே பெறக்கூடியது தெய்வத் தோடு கலந்து நெருங்குவதற்கும் நெஞ்சக்கொருத்து வேண்டும். தகுதியற்ற நெஞ்சங்கள் தெய்வத்தை அனுகவும் அநுபவிக்கவும் ஆனந்தம் கொள்ளவும் கீயலாதவை. அழுக்கு மனத்து அடியார்களால் பழுத்தமனத்து அடியார்களுக்குக் கிடைக்கும் பேற்றினைப் பெறமுடியாது. அழுக்கு மனங்கள் ஆண்டவனிடத்திலே உண்மையைச் சொல்லி நானும் பொய் என் நெஞ்சம் பொய் என் அன்பும் பொய் வினையேன் விதியின்மையால் தவிக்கின்றேன் என்று அரற்றி அழுது மனங்களைப் பழுக்கவைக்க வேண்டும்.

பக்குவழுடைய பழுத்த மெய்ஞ்சானிகளே பரம் பொருளை கண்டுணரக் கூடியவர்கள். அவர்களுடைய அருளுணர்வு அவர்கள் கவைக்கே உதவியது, தாங்கள் பெற்ற அருளமுத இன்ப அநுபவத்தினை இவ்வையகத்திற்கும் வழங்க அவாவி, இயலாமை கண்டு வேதனைப்பட்டுமிருக்கிறார்கள். “சொல்லுவது அறியேன் வாழி” “பேசா அநுபுதி” என்பன அவ்வருளார்களின் வாக்கியங்களாகும். “கண்ணிகைதான் காமரசம் காணுள் மருவி இருவரும் புணரவந்த இன்பம் வாயினாற் பேசரிது மணந்தவர் தாம் உணர்வர்” என கைவ சித்தாந்தப் பெருநூலாகிய சிவகுான சித்தியாரில் அதன் ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார் அகத்துறை உவமானத்தால் அருட்டுறை உண்மையினாத் தெளிய வைக்கின்றார்.

தெய்வம் கொள்கையில் தெளிந்தோர் ஆகிய சிவதெந்திச் செம்மையினர் தாம் அநுபவித்த சிவசம்பந்தப் பேற்றினை எல்லாரும் அநுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், இறைவனேருடு ஒவ்வொருவரும் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு அருட்கடவில் மிதக்கவேண்டும் என்ற விருப்பத்தினாலுமே மேற்கண்டவாறு கூறி யிருக்கவேண்டும்.

பழக்கத்தாலும் பயிற்சியாலுமே நமக்கு உறவுகள் உண்டாகின்றன. புதிய மனிதர்களோடு நாம் மனந்திறந்து உண்மையோடும் ஒழுங்குகளோடும் நெருங்கிப் பழகினால் அவர்கள் நம்மோடு; உறவினர்களைவிட அதிக அக்கறை கொண்டவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். நமது குழந்தைகள் அவர்களை உறவு முறை கூறி—அக்கா—அண்ணன், மாமா, மாமி என்றெல்லாம் அழுக்கத் தொடங்குகின்றனர். சில வேளைகளில் அவர்கள் குடும்பத்தில் நம்மவர்களுக்கு கல்யாணமே நடந்து விடுவதும் உண்டு. இது போலவேதான் கடவுளுடன் அதிக நெருக்கம் வைத்தால் அவர் நமது உறவினராகிவிடுவார். அப்பரடிகள் அன்னையும் அப்பனும் அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ, என்று குறிப்பிட்ட தில் பெரிய உண்மை இருக்கின்றதல்லவா? ஆங்கிலக் கவிஞர்களுடன் நமது திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன என்றார். இதனை அப்பரடிகள் ஏழாம் நூற்றுண்டிலே உறவு முறைகாட்டி கூறிவிட்டார்.

எல்லா மக்களையும் பரம் பொருளோடு உறவு கொள்ள வைப்பதற்காக செய்த சிவப்பணிகளே ஆலயங்களாகவும் அறநிலையங்களாகவும் எழுந்தன. உலகியல் வாழ்க்கை நான்யமாக நடக்கவே அருளியல் ஆலயங்கள் எழுந்தன.

கோவில் இல்லா ஜரில் குடியிருக்க வேண்டாமென்பது அநுபவக்குரல். கோவி மூக்கும் குடிசைக்கும் உள்ள தூரம் அதிகமாகக்கூடாது என்பது குற்றக்குடியின் குரல். எங்கும் நிறைந்து, எல்லாம் அறிந்து அருளாட்சி நடாத்துகின்ற பரம் பொருள் கோயில் கொண்டெடுமுந்தருளியே குடிமுழுதையும் ஆழுகின்றன. குடிகளின் நல்வாழ்வுப் பண்ணைகளாகவும், கூட்டுவாழ்க்கையை குடும்பவாழ்க்கையை போதிக்கும் பல்கலைக் கழகங்களாகவும் ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன.

தேரும் திருக்கல்யாண்மூம் கூட்டுவாழ்க்கையை குடும்ப வாழ்க்கையைப் புரியவைக்கவில்லையா? தேரை இழுக்கின்ற போது தேர் வடத்தினை பக்கத்தின் ஒற்றுமையாகப் பிடித்து தேர் செல்ல வேண்டிய சரியான பாதையால் இழுத்துச் செல்கிறார்கள். இப்படியே சமுதாய அரங்கில் வாழ்க்கையை ஒற்றுமையாகவும் சரியான பாதையிலும் இழுத்துச் செல்லவேண்டுமென்பது தேர்த் திருவிழாவின் கருத்துக்களில் ஒன்றாகும். வயது வந்த ஆணும் பெண்ணும் உரிய காலத்தில் திருமணமாகி இல்வாழ்வில் ஈடுபடவேண்டுமென்பது திருக்கல்யாண்மீழாவின் அர்த்தமஸ்லவா? சீதனப் பிரச்சனையாலும் சீர்வரிசைக் கோளாறு களினாலும் தரகர் தொந்தரவுகளினாலும் பரமசிவன் பார்வதி திருக்கல்யாணம் பிறபோடப்பட்டதும் நிறுத்திவைக்கப்பட்டதும் என்காவது நடந்துள்ளதா? இவைபோல் ஒவ்வொரு திருவிழாக்களும் தினங்களும் சமயவாய்ப்புச் சித்தாந்தங்களை சமதர்ம வாழ்வியலைங்க வைக்கின்றன. சிவசிந்தனை, சிவப்பணி—சிசம்பந்தம், சிவானந்தம் ஆகியன சைவமக்களின் குறிக்கோளாக, கொள்கையாக, இலட்சியமாக அரும்பிவளர ஆலயங்களின் நித்திய நெமித்தியங்கள் வழி செய்கின்றன.

உயிர்களில் அன்பு செலுத்தவும் உயிர்களுக்காக உழைக்கவும் உயிர்களுக்காகச் சகிக்கவும் உயிர்களுக்காக விட்டுக்கொடுக்கவும்—தியாகஞ் செய்யவும். ஏன்? போராடவும்கூட நமது அநுபூதிமான்களாகிய நாயன்மார்கள் தோத்திரகாலங்களில் இயக்கமாக இயங்கிச் சிவதத்துவத்தின் தார்ப்பரியங்களை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சமூகவியல், பொருளியல், அரசியல் எல்லாம் அருளியலின் பண்பு வழியில் செயல்பட சிவாலயங்களும் சிவனெந்திச் செல்வர்களும் முனைந்து பாடுபடவில்லையா? கடலோடு சேர்ந்த நீர் கடல்நீராவது பேரால் கடவுளோடு சிவனேடு சேர்ந்த சீலர்கள் சிவதத்தன்மை பெறவேண்டாமா? சைவ ஆலயங்களில் கும்பல் சேர்த்து மகிழவும் கூட்டம் சேர்த்துக் காட்டவும் துடிக்கின்ற நெஞ்சங்கள் கூடும் அன்பினில் கும்பிடலேயன்றி வீடும் வேண்டாவிறவினர் போல் அருள் நெறித்திருக்கூட்டச் சிறப்பியல்புகளை தம்முள் வளர்த்துக்கொள்ள முயற்சி செய்யவேண்டாமா?

செலவு போனாலும் பாதகமில்லை திருவிழாவை உச்சமாக்கிவிட வேண்டுமென்று விருப்பம் கொள்ளும் உபயகாரர்கள் இறைவனுக்கு மகிழ்வளிக்கும் சமூகப் பணிகளில் அவர்களுடைய திருவிழாவன்றே ஈடுபட எண்ண வேண்டும். சீதனமற்ற பின்னொலைக்கு உதவி திருமணம் செய்து வைக்கவும் வசதியற்றமானவர்களுக்கு கல்விகற்க வகைசெய்யவும், திக்கற்ற திறமைசாலிகளுக்கு திசைகாட்டி வாழ்வு கொடுக்கவும் வேண்டியது மெய்யடியார்களின் கடமையன்றே. இத்தகைய சீரிய சமூக நலத்திட்டங்களும் கடவுட் பணிகளே என்றுணரும் நாள் எந்நாளோ?

தமிழகக் கோயில்களில் சமனர் கழுவேற்றத் திருவிழாவும் அர்த்தமற்ற உயிர்ப்பலி நிகழ்ச்சிகளும் நிறுத்தப்பட்டது போல் இலங்கை மண்ணிலும் திருவிழாக்களின் பேரால் நடக்கும் வீணை விரயங்களும் தேவையற்ற நிகழ்ச்சி

கனும் நிறுத்தப்படவேண்டும். வல்லமை தாராயோ இம்மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி வேண்டுதல் செய்தது போல் அவனுடைய பரம்பரையினர் இறைவனிடம் வேண்டுதல் செய்து வணங்கும் காலம் சைவசமயிகளுக்கோர் பொற்காலமென்றால் புனைந்துரையாமோ!

இறைவனைப்பற்றி இதயபூர்வமாகச் சிந்தித்து அவனுடைய திருவிளையாடல்களின் உண்மையினை இனங்கண்டு மனித குலத்திற்குச் சொல்லிமகிழவும் மகிழ்விக்கவும் இயலாத காலம் இந்தக்காலமென்றால் யாரால் மறுக்க முடியும்? இறைவனுக்குச் சாட்சியாய் நிற்பவனை விளங்கிக்கொண்டு அவன் கூற்றுக்களை மதிக்கும் காலநிலை எப்போது வந்து சேரும்? சீலங்களை வளர்க்க வேண்டிய நாம் கோலங்களை வளர்ப்பது எப்போது நீங்கும்? காலத்தின் கோலம் அவலமான போக்கிலிருந்தும் சாமாறு விரையும் நோக்கிலிருந்தும் மாற்றம் கானும் வரை உண்மையான சிவவழிக் சிந்தனைகளை சிறைவைக்க வேண்டியிருக்கிறதே. கடவுள் கொள்கைகளால் மனிதர்களை மகான்களாக மகாத்மாக்களாக பிராமணர்களாக மாற்றத்துடிக்கும் இதயங்களின் வேதனைகள் எப்போது நீங்கும்? எது புனிதம்? எது மனிதம்! எது புரட்டு? எது மருட்டு? எது புதுமை? என்று பகுத்துணரும் பக்குவம் பக்தர்களுக்கு வரும் வரை சாம்பிராணிகளும் சந்தனக்குச் சிக்கனும் கற்பூரங்களும் கருத்தில்லாமல் புதைந்து கொண்டும் ஏறிந்து கொண்டும் இருக்க வேண்டி இருக்கிறதே.

உண்மையான சிவவிநறிக்கு கெடுதல் இல்லாக கடவுட் கொள்கைக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் எப்போது வருகின்றனவோ அப்போதுதான் ஆன்மீகராச்சியமும் அமைதியான வாழ்வும் அமையமுடியும். அஞ்ஞானந்தனை அகல்விக்கும் நல்லறிவும் மெய்ஞ்ஞானமாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சடரும் மின்டுமனதைவர்களை விலக்கி மெய்யடியார்களை விரைந்து சுட்டிக்காட்டும் காலம் இனிமேல் தாண் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவதாரபுருஷர்களை ஆண்டவனின் பிள்ளைகளை அடையாளம் காணமுடியாது தவிக்கும் இன்றைய காலத்திற்காக யாரைத்தான் நோவேன்? யார்க்கெடுத்துரைப்பேன்? ஆண்டவனின் அருளில்லையானால் இவ்வுலகில் இயற்கையோடியைந்த வாழ்வை இறைவனேடு இயைந்த இன்பத்தை அநுபவிப்பது இயலாது போய்விடும்.

வான்பழித்து இம்மன் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொள்ளும் வள்ளை. இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகளை அடிசீயங்கட்காரமுதை, வேண்டப்படுவதை அறிந்து வேண்டமுழுதும் தருபவனை மெய்யடியார்கள் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரியவேண்டுவதோடு தடம்புரண்டு தடுமாறும் வாழ்வியலை தண்ணளியால் தகுதிப்படுத்தி இயக்கப் பிரார்த்திப் போமாக.

நால்வர் காட்டிய நன்னெறி

— வி. த. துரைசிங்கம், இந்து இளைஞர் சங்கம், புங்குடிதீவு —

மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெக்ஸ்கும் மேவிநிற்கும் இவ்வேளையில் இம் மேன்மையை ஏற்படுத்தியவர்களைப் பெருமிதத்துடன் எண்ணிப் பார்த்திடல் இன்பம் பயப்பது மட்டுமன்று, இவர்கள் வழிசீசல்லும் வைராக்கியத்தை இன்னும் நமக்கு ஏற்படுத்துமென்றும் கூறலாம். சேக்கிழார் சுவாமிகள் தமது பெரியபூராணத்தில் சைவம்வாழ வாழ்ந்த அறுபத்துரூபங்கள் நாயன்மார் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வறுபத்து மூவரிலும் முதன்மை மிக்கவர்களாக சைவ உலகம் ஏற்றிப்போற்றும் நால்வரைப் பற்றியுமே நாம் இங்கு எடுத்துக் கொள் வோம். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாததாகச் சைவம் வாழ்கின்ற போதும் இடை வந்த இடையூறுகளை யெல்லாம் இறையருளால் வெற்றிகண்ட அருளாளர் நால் வருமே. இன்றைய சைவ உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டானவர்கள் என்பது ஜயத்திற்கப்பாற்பட்டது.

பன்னிரு திருமுறைகளிலும் முதல்எட்டுத் திருமுறைகளும் இந்நால்வரி னுடையதே. இத்தணைச் சிறப்புமிக்க இந்நால்வர் காட்டிய வழியிலேயேதான் இன்றைய சைவர்கள் அனைவரும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களின்றிச் சைவமில்லை. சைவமும் இவர்களை விலக்கியதாக இல்லை யென்பதை யாவரும் ஏற்பர். உண்மைச் சைவர்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உன்னத இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் இந்நால்வரினதும் வாழ்க்கையே ஒருவழிபாடாகும். ஆண்டவன் இவர்களை ‘ஆட்கொண்டாரா?’ அல்லது இவர்கள் தான் ‘ஆண்டவனை ‘ஆட்கொண்டாரோ’ என்ற ஜூயம் இவர்களது வரலாற்றி னுடு செல்லும்போது எழுதல் நியாயமானதே. ஆனாடைய பிள்ளையானார் ஒரு வர்; ஆண்டவனைத்துணைக் கொண்டபின் ‘நாமார்க்குங் குடியல்லோம்’ என்று ஆர்ப்பரித்தார் ஒருவர். “ஆண்டவனேயானுலும் என்தோழுஞ்சிவிட்டாய்” “ஆளிலி எம்பெருமான் அவை அடிட்ததறப் பணியே” — என்று கூவிக்குக் கூப்பிட்டார் இன்னென்றுவர் தான்பாடும் கோவையினைத் தம்பிரான் கையினால் எழுதுவித்தார் நான்காமவர். ஆனாலும் இவர்களது அற்புதங்கள் மட்டும் இவர்களது வாழ்க்கையினை மேம்படுத்தியதாக அமைந்துவிடாது.

இந்த நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த காலம் சைவசமயத்தின் வரலாற்றிலேயே பொற்காலமாகப் போற்றிட வேண்டியதாகும். அதேவேளை இவர்களது சமகாலத்து அரசியல், சமூக நிலைகள் இவர்களுக்குச் சாதகமாக அமைந்திருக்காமை இங்கு குறிப்பிடவேண்டியதாகும். இதுவங்கூட சைவந்துலங்க ஒரு விதத்தில் உதவியதென்றே கூறவேண்டும். எத்தனையோ அரும்பாடுபட்டு - தம்மை முற்றுக இறையிடம் அர்ப்பணித்த இணையிலாத் தியாகத்தின் மூலந்தான் சைவசமயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கு இவர்கள் அத்திவார மிட்டார்கள். நாவுக்கரசரும் மாணிக்கவாசகரும் அனுபவித்த துன்பங்கள் தான் அவர்கள் வாழ்வை மேலுந் துலங்கச் செய்தது. ஆன்மீக நெறியில் இந்த இருவர் கடைப்பிடித்த நெறிகூடச் சுற்றுக்கடினமானதுதான். வைராக்கியத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கூறப்படுகின் இந்த இருவரையுமே குறிப்பிடல் சாலும். ‘எந்நிலையுற்ற போது எம்பிரான் பாதம் போற்றும்’ இவர்களது மனதறுதி இன்னுங்கூட எம்மவர்க்கு

எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளது. இவர்களைப் போலன்றிச் சம்பந்தரும் சுந்தரரும் அம்மையப்பனின் செல்லப் பின்னொகளாகச் சிறந்தது மட்டுமன்றி யாவரையும் ஆட்காள்வோனைக் கூடத் தங்கள் தேவைகளுக்காக ஆட்டி அலைக்கும் அளவிற்கு அன்பு உறுதி - அருட்டிறம் பெற்றிருந்தார்கள்.

நால்வர் நெறி

எங்கள் சமயத்தின் சாத்திர நூல்களுக்கும் தோத்திர நூல்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை அலாதியானது மட்டுமல்ல, அற்புதமான துங்கட. இலக்கியமா — இலக்கணமா என்ற முதன்மைப் போட்டிக்கு இங்கு இடமில்லை. சைவசித்தாந்தம் வரைவிலக்கணம் கூறும் சமயதெந்திகள் நான்கிற்கும் நல்ல தோர் உதாரணமாக நால்வரது வாழ்வும் வாக்கும் அமைந்துள்ளன. சரியை கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்குபாதங்களிலும் ஒன்றிலேனும் ஒருவர் ஒழுங்காக நின்றால்லன்றி வீடுபேறு சாத்தியமாகாது என்கிறது சைவசித்தாந்தம். இதற்கு விளக்கம் கூறுமாப்போல் அமைந்துள்ளது நால்வரதும் வாழ்க்கை. நால்வரை முத்திரைகளையே வரிசைப்படுத்தி நிற்கின்றது.

சரியை எனும் உண்மைத் தொண்டும் கிரியை எனும் புறவழிபாடும் யோகமெனும் தியானநிலையும் ஞானமெனும் அவைழிபாட்டுப் பூரணத்துவம் அடைந்த நிலையந்தான் இறையிடத்தில் நம்மை இட்டுச்செல்லும் என்பதையே நால்வரது வாழ்க்கை நமக்கெடுத் தியம்புகின்றது. அல்லாமலும் பத்தி என்பது எந்தவிதத்தில் அமைதல் வேண்டும் என்பதற்கும் இவர்களே வழிகாட்டு கிரூர்கள். பத்தி செய்து பரவுதல் எப்படி என்ற வினாவிற்கு விடைபகர்வதும் இவர்கள் வாழ்வே. எப்படியும் அன்பு செய்யலாம். உண்மை அன்பாக அது இருந்தால் போதும் எனச் செப்பி நிற்கும் இவர்கள் வாழ்வைச் சிறந்ததோர் காவியமாகக் கண்டுகளித்திடல் களிபேறுவகை தரும். இப்படித்தான் அன்பு செய்ய வேண்டுமென்று சைவம் வரையறைக்கவில்லை. இது சைவத்தின் பெருமை ‘எப்படியும் அன்பு செய்யலாம்’ என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தது இவர்கள் து தனிப்பெருமை. இரண்டுமே இன்றைய சைவஉலகிற்கு இணையிலாப் பெருமையாகும். தனித்தனி இவர்கள் வாழ்வின் பெருமையைப்பேசுதல் தமிழிலே காவியமாகிவிடும். எனினும் அவர்களது அருள்நிலையின் உச்சத்தை எட்டிப் பார்த்திடல் வேண்டின் இங்கு என்னளவேனும் விரிக்கத்தான் வேண்டும்.

மறுசமய இருள் நீங்க

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்க பூதபரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத சீதவளவயற்புகிலத்” திருஞானசம்பந்தர் இறைவனை அம்மை அப்பனுக அதாவது தாய் தந்தையாகக் கண்டார். அதே வேளையில் கண்ணினிய காதலியாக இருந்து கொண்டு “பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயோ” என்று சிருங்காரரசஞ்சிந்தக் காதலிசை பாடுகிறார். இங்கு அன்பின் தூய்மையும் உண்மையுந்தான் சம்பந்தரை நம்முள்ளத்தில் ஏற்று நிற்கின்றது. தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சம்பந்தர் தனியிடமே பெறுகிறார். இசைப்பாடல்களால் இறையினை ஏத்திப் பொறி புலன் வேதனை தீய்த் துப் புத்திரமார்க்கமெனும்—கிரியை வழிநின்ற பரசமய கோளரியாம் சம்பந்தர் மறுசமய இநள்நீங்க ஆற்றிய பணிகள் அளப்பில, இசைப்பித்தனும் எம்மிறைவன் திருமறைக்காட்டிலே இவர் இசையிலே மயங்கி அடையாது கதவைச் சந்று அயர்ந்தமை அறிவோம். எம்மிலே இசைவல்லோர் இவ்வழி இறையினை ஏற்ற

லாம் என்பதற்கு இவர்வாழ்வு வழிகாட்டும். தந்தையரக இறைவனைக் கண்டு மைந்தராக எம்மைப் பாவித்து வந்தனை செய்திடவே வாய்த்த ஒருமுறையைத் தீந்தமிழ் தனில் தீட்டித் திருமுறையாகத் தந்த இவரது நெறி அன்பின் ஆழத்தை அறிந்து உய்திட உதவும்.

தொண்டின் சின்னம்

அப்பரோ எனின் ஆண்டான் - அடிமை நிலையில் அன்பு செய்தார். “நீ எஜமான், நான்டனது அடிமை. உங்க்குத்தொண்டு செய்தல் எனது கடமை” என்கிறார் நாவுக்கரசர். தனினை அடிமையாக்குதல் எவருக்கும் கைவரக் கூடியதல்ல. அப்பரது இந்தத் தாழ்மையான - தியாகம் மிக்க மனப் பக்குவமே ஆளுடைய பின்னொவாயால் அப்பர்என்று அழைத்திடக் காரணமாயிற்று கர்மயோகத்திற்கும் இவரே உதாரண புருட்டனகிறார். “செய் தொழில் எல்லாம் மெய்யவனுக்கே” என்ற உணர்வோடு சேவையாற்றினால் அச்சேவையொன்றே போதும், நம் வீடுபேற்றிற்கு என்னும் விசாலமான வழியைக் காட்டிய வித்தகர் அப்பரேதான். சரியை வழிநின்று தாசமார்க்கம் கண்டபோதும் “கடமையைச் செய்” என்று யோகியாய் நின்று உய்வழிகாட்டிய உத்தமராகவும் இவர் விளங்குகிறார். இவர் பாடல்கள் காட்டும் பரிவு ஒன்றே போதும் பத்தி செய் வதற்கு என்று கூறுமளவிற்கு எளிமையோடியைந்ததாய் இலங்குகின்றன. இவரது திருமுறைகள். எஜமான் வருத்தினாலும் அடிமைக்கு விசுவாசம் வேண்டும் என்று விளம்புதல் போல் இவரதுபாடல்கள் அழைந்து படிப்போர் கண்களை குளமாக்கும் திறன் பெற்றுவிடுகின்றன.

“சலம் பூவொடு தூபம்மறந்தறியேன், தமிழோடிசைபாடல் மறந்தறியேன்” என்கின்றபோது பத்திசெய்வதற்கொரு முறையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார் இந்தப்பத்தர். “நித்தறும் எம்பிரானுடைய கோயில்புக்கு, புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலை புளைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடி தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடுதல்” தனிப்பேரின் பம் என்று எம்மைப் பெருமைப்பட வைக்கிறது அவரது தமிழ். நாவுக்கரசர்ஸ்லவா அவர் ஈசன்எந்தை இணையடி நீழல் எப்படியிருக்கும் என்பதை எவ்வளவு அழகாகக் கூறுகிறார் ‘மாசில்லீனை யென்று’ தொடங்கி. ஆசைகள் அறுமவரைக்கும் அல்லற்படும் வாழ்க்கை என்பதைக்காட்டி மூல வாசசை களையும் நீத்து முத்தி பெற்ற இவரது வாழ்க்கை வைராக்கியத்தின் வாழ்க்கையாகும். புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தரவேண்டும்” எனும்போது எத்துணை எளிமை வாழ்க்கை இவருடையது என்பதை எண்ணிப்பார்த்திடல் வேண்டும் தன்னைத் தாழ்த்துதல் தவத்தோர் இயல்புதானே.”

அன்பரூள்ள மே கோயிலாகக் கொண்டவன் இறைவன். அன்பர் இடும் கட்டளையை ஆண்டவன் ஏற்றுநடப்பன் என்பதற்கும் இலக்கணம் வகுத்து வாழ்ந்த பெருந்தகை வன்றெருண்டர் எனப்பெயரிய சுந்தராவார், ஆண்டவளையே பலமுறை அலைக்களித்த பெருமையுடையவர் இவர். ‘பரவை மனைமீதிலன்று ஒரு பொழுது தூதுசென்ற’ இறைவனை, “உண்மைப்பக்தர்க்காக எதுவுஞ் செய்வேன்” என்பதைச் சுந்தரவாயிலாக எமக்கெடுத் தியம்புகிறார் போலும், ஆண்டவளைத் தன்னேடொத்த நண்பனுகவே கருத்துர் நம் பியா ரூர். அதனாலேதான் நினைத்த நேரமெல்லாம் தனக்குதவ வேண்டுமென்று இறைவனை அடிக்கடி அழைத்தார். அரனும் அழைப்பினை ஏற்கிறான். நண்பனுக்காக அந்த ‘நண்பன்’ கேட்டதெலாஞ் செய்துகொடுக்கிறான்.

தம்பிரான் தோழர்

“வாளன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமல்-கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன் ஆளிலி எம்பெருமான் அவை அட்டித்தரப் பணி யே” — இதுவஸ்லவோ - தோழமை. நண்பன் என்றால் இப்படி நண்பனல்லவா வேண்டும். ஆம், முடிந்தால் நீங்கள் அந்த நஞ்சன்டானை நண்பனுக்கப் பெற்றுப்பாருங்களேன் என்பதைப்போல் ஏவல் செய்யும் இறைவனைக் காட்டு கிறூர் இவர். அப்பர் எப்படி அத்தனை-எந்தாய். என்றாலோ அதற்குமாறுக இறைவனைப் பித்தா என்கிறூர் இவர் அதுவும் ஆண்டவன்தானே எடுத்துக்கொடுத்த அட்தானே. இறைவனைவைத்து இன்பமுடன் வாழும் ஒரு கலையைக் கற்றுத்தரு தல் போல் அமைகிறது இவர்வாழ்க்கை. தனக்கிறுக்கும் செல்வாக்கை-அதாவது ஆண்டவனிடம் தான் பெறும் இன்பத்தைத் துய்த்தால் போலும் இவர் அடியவர் பெருமைபற்றி திருத்தொண்டர் தொகை பாடவிழைந்தார். தம்பிரான் தோழராகிச் சகமார்க்கம் கண்டயோகியாக நிலைபெறும் இவர்நின்ற நெறி எல்லோர்க் கும் ஏற்புடைத்தேயாயினும் அத்தனை அன்புசெய்ய யார் வல்லரோ!

அன்பின் உயர்வு

தேனினுமினிய திருவாசகந்தந்த மணிவாசகப் பெருமான் வாழ்வு உயரிய ஞானவழியமைந்ததாகும். உண்மையன்பினைக் காதலாகக் கண்டு களித்தவர்டுருகியவர் இவராகும். மணிவாசகப் பெருமானது பாடல்களின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுதல் — உண்மையிலேயே அவர்செய்த அன் பின் உயர்வினைப் பற்றிப் பேசுதலேயாகும். இவரது வாக்கும் வழிபாடும் யாவராலும் புரிந்து கொள்ளவோ — பின்பற்றுதல் செய்யவோ மிகவுங் கடினமானதாகும். எத் துணைக்கு அவை இனியபொருள் பயப்பினும் அத்துணைக்கு அவை தத்துவச் சாருனவை என்பதை அறிந்திடல் அவசியமாம். கல்லும் கனியப்பாடும் கலை கைவரப்பெற்றமை அவர் அன்புசெய்த முறையினுலேயாகும் எனல் மிகையா காது. இரண்டறக்கலத்தல் எனும் இணையிலா இன்பநிலை உய்த்த இப்பெருந் தகையின் பிறவி மாணிடப் பிறப்பிற்கு மகுடமிட்டாற்போல் அமைகின்றது. இலக்கியச் சிறப்பிலும் ஈடற்றுநிற்கும் இவர் படையல்கள் அதே வேளையில் நிறைந்த அனுபவஞானத்தின் பொக்கிளங்களாகவும் மினிர்கின்றன. மற்ற நாயன்மார்களிலும் பார்க்க இவரதுமார்க்கம் சர்று வேறானதாகும். இவரது வாழ்வில் நிகழ்ந்த அற்புதங்களில் இவராக ஆண்டவனை அழைக்கவில்லை. தன்னையர்ப்பணித்த போதே இறைவன் அவர்க்குக் காவலனுகின்றன் என்பதை மெய்ப்பித்தாற் போல் இவர் அல்லற்படும் போதெல்லாம் இறைவனே ஆற்றுது ஓடிவந்து அற்புதங்கள் நிகழ்த்திவிடுகின்றன. தலைவனும் தலைவியும் காணும் இன்பத்தைத் தமிழிற்குத்தந்து பெருமையும் பெற்றுவிடும் அதேவேளையில் பத்திப் பரவசத்தில் உருக்கவைத்து மெய்சிலிர்க்கச் செய்தும் விடுகிறூர். “இம்மையே உன்னைச் சிக்கனப்பிடித்தேன் எங்கெழுந்தருஞ்வது இனியே” என உரிமையோடு உறவாடுகிறூர் இவர். சக்மார்க்க நெறிகண்ட ஞானியாகிய இவரது வாழ்வில் வாக்கிலும் தமை மறந்தோர் தொகை பெரிதாம்.

இந்நால்வர் காட்டிய வழிகள் சித்தாந்தத்தின் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாய் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். சம்பந்தரும், மணிவாசகரும், சுந்தரரும் அந்தனர் குலத்துதித்தவர்கள். நாவுக்கரசரோ அத்தகைய குலத் துதித்தவர் அன்று. சம்பந்தர் பெற்ற அத்தனை இன்பங்களையும் சலுகைகளையும்

சுந்தரரும் பெற்றிருக்கிறார். அதேபோன்று நாவுக்கரசர் அனுபவித்த வேதனை களையும் துயரி னையும் மணிவாசகரும் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் அன்பினால் அழுந்தியவர்களேயன்றி அல்லால் அழுந்தியவர்களாகக் கொள்ளக்கூடாது. எனவேதான் சாதி, மத பேதமற்றவர்களாக அடியார்கள் வாழ்ந்து ஆண்டவன் அருள் பெறுகிறார்கள். இறைவன் திருமுன்பு இன்பந்தரும் அன்புதான் வெல்லும் என்பதற்கு இவர்கள் வாழ்வைவிடச் சிறந்த விளக்கம் வேண்டியதில்லை.

இவர்கள் கடைப்பிடித்த வழிகள் அவரவர் பக்குவநிலைக்கேற்ப வேறு படினும் இவ்வழிகளை ‘நுண்மாண் நுழைபுல’ அறிவோடு அனுகிப்பார்ப்பின் அவை ‘உண்மை அன்பு’ என்ற ஒருவழியாகவே அமைவதைக் காணலாம். ஒழுக்கம் அதற்குரிய வைராக்கியம் — இவைதான் முத்தி விரும்பும் பத்தனுக்குரியவை என்பதையே இவர்கள் காட்டிய வழிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. அன்புக்காகவே அன்புசெய்தல் எனும்கிந்த உயரியவழியை — உன்னதெந்றியை — நால் வர் காட்டிய நன்றெந்றியைக் கடைப்பிடித்து வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் இன்பநிலையாம் இணையிலா முத்திநிலையடைய நாம் முந்துவோமாக!

‘பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அஸைந்த பிரான்டிபோற்றி
வாழி திருநாவலூர் வன்றெண்டர் பதம்போற்றி
ஐழிமலி திருவாத ஹர்திருத்தாள் போற்றி’

With the Best Compliments

from

Uma Trading Centre

General Merchants & Commission Agents

No. 57, 4th Cross Street

Colombo—11

T'Phone: 27457

Telegrams: “UMATCO”

ஹம் பிரார்ப்தமும்

— நல்லை ஆதின வித்துவான் பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A. அவர்கள், —

பிரார்ப்தம் என்பது என்ன? உயிர் செய்யும் முயற்சிகள் அவ்வப்போதே ஒழிந்து போகின்றன, முயற்சிகள் ஒழிந்தாலும் அவற்றின் பேறுகளான புண்ணிய பாவங்கள் ஒழிவதில்லை. செய்த உயிரின் புத்தி தத்துவத்திலே அவ்விழிருக்குத் தெரியாமல் அவை பதிவாய் இருக்கின்றன. இப்படிப் பலவேறு பிறவிகளிலும் வந்துசேரும் புண்ணிய பாவங்கள் பெருந்தொகையாய்க் குவிந்திருக்கும். அதற்குச் சஞ்சிதம் என்று பெயர். சஞ்சிதம் என்றால் (accumulated) தொகுக்கப்பட்டு இருப்பது என்று பொருள். உயிருக்கு உண்மையான ஈடேற்றம் ஏற்படும் வரை சஞ்சிதமான பாவ புண்ணியங்கள் அநுபவத்துக்கு வரவேண்டியன. ஆனால் சஞ்சிதத் தொகை தனிப்பட்ட ஒரு பிறப்பில் அநுபவித்தொழியாது. அதற்காக உயிர் கோடிக்கணக்கான பிறவிகளை எடுக்குமென்பர்.

இறைவன் ஒவ்வொரு தடவையும் உயிருக்குப் பிறப்புக் கொடுத்து அதைத் தாய்க்கருப்பத்தில் அமைக்கும் அத்தருணத்திலேயே, உள்ள சஞ்சிதத்தில், அநுபவத்துக்குத் தகுதியான ஒரு பகுதியை, இவ்வளவும் இப்பிறப்பில் அநுபவிக்கற்பாலதென் வகுக்குத் தொடுக்கிறீர்கள். வகுக்கப்பட்ட இப்பாவ புண்ணியப் பகுதி கருப்பத்தில் இருந்தே அநுபவமாக தொடங்கி விடுகின்றது. அதனால் அதற்குப் பிரார்ப்தம் என்று பெயர் ஏற்பட்டு இருப்பதாக தெரிகிறது. பிரார்ப்தம் என்றால் தொடங்கப்பட்டது என்று பொருள்.

பிரார்ப்தம் அநுபவத்திற்கு வருவதெப்படி? முந்தையோர் கூறும் நூற்கருத்துக்களுக்கும் பாரம்பரியமாய் கேட்கப்பட்டு வரும் சரித்திர, இதிகாச அநுபவங்களுக்கும் இணங்க இதை நாம் விசாரிக்கக் கடவேம். அநுபவத்துக்கு வரும் ஒவ்வொரு புண்ணியமும், ஒவ்வொரு பாவமும் எழுந்தமானத்துக்குத் தாமாக வந்து போவதாக அறியப்படவில்லை. அவை சடம் ஆதலால் அவை தாமாக அநுபவத்திற்கு வருதலில்லை எனச் சாஸ்திரம் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. உயிர்தானே எடுத்துக் கொள்ளுமோவனில் அல்ல என்பதற்கு காரணங்கள் உள். பாவபுண்ணியங்கள் உயிர் அறியாமலேயே உயிரைச் சாற்றித்திருப்பனவாதவின் அது இயலாதென்பது ஒரு காரணம். அன்றி, உயிர் எடுப்பதாயிருந்தாலும் பாவ அநுபவத்தை விரும்பி எடுத்துக்கொள்ள இசையாது என்பது மறுகாரணம். ஆதலால் முப்பொருள்களில், விளையும், உயிரும் நீங்க நின்ற கடவுள் ஒன்றே அப்பாவ புண்ணியங்களை அநுபவத்திற்கு வருவிக்கிறது என்பதே துணிபு. அப்படி அநுபவத்திற்கு வருதலின் கண் விசித்திரமான காரண காரியத் தொடர்புகள் இருக்கல் தெளிவாக தெரிகின்றது. பிரசித்தமான சரித்திரச் செய்திகள் பற்றிய உண்மைகள் இதனைப் பறை சாற்றுகின்றன.

தக்கன் யாகத்தில் பங்கு பற்றியது தேவர்கள் சார்பில் உள்ள பாவம் பின் அவர்கள் அநுபவிக்கப்போகும் துன்பத்துக்கு அது காரணம். அத்துன்பம் அநுபவத்துக்கு வருவதற்கு தேவர்கள், முன் அசர்களை அடக்கி ஒடுக்கி வைத்திருந்தமை காரணம். இனிச் சூரதையிர் தோற்றவேண்டியிருந்தமை அதனால் விளைந்த காரியம். அக்காரியர்த்தமாக அவர்கள் தோற்றியதற்கு ஏலவே அவர்கள் சுப்பிரமணியராற் சபிக்கப்பட்டு இருந்தமையும் ஒருகாரணம். அதன் காரணம் அவர்கள் கைலாயத்தில் அக்கிரமம் புரிந்தமை. இதைக்

கவனிக்கும்போது தேவர்கள் துன்பம் அநுபவித்தலாகிய ஒருகாரியம் எத்த ஸ்ரோ வகையான காரண காரிய தொடர்புகளுக்குள்ளால் நிறைவேறி இருப்பது தெரிகிறது. இனி. இன்னும் இதற்குள்ளே சிந்திக்கற்பாலன உள.

அசுரர்கள் தம்பாவ பலனுக சுப்பிரமணியர் கையால் அழிவுறும் நிகழ்ச் சியோடு அவர்கள் எல்லே பெற்றிருந்த வரப்பேருகிய சேவல் மயில் ஆதலும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. அத்துடன் இந்திரன் நெடுங்காலமியற்றிய தலப் பேருகிய சுவர்க்காதிபத்தியப் பேறும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. இராமாயணம், பாரதம், சிலப்பதிகாரம் முதலிய பிரசித்தமான சரித்திர இதிகாச நிகழ்ச்சிகள் எல்லாவற்றிலும் இப்படியான அமைப்பைக்காண இடமுண்டு. கோவலன் தன் பழவினைப் பாவப் பலனுக்கிய கொலைத்துண்பத்தை அடைதற்கு அவனுடைய மாதவி சேர்க்கை மூலகாரணமாகின்றது. அவன் கொலைப்பயன் உறுதலோடு அவன் தேவனுகும் மற்றிருக்கு பலனும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. நம் நடைமுறை வாழ்க்கை அநுபவ நிகழ்ச்சிகளும் இத்தகையனவாதல் உற்றுணரும் போது புலனும்.

இதனால் நாம் அறியக்கிடப்பது என்ன? நமது பாவபுண்ணியமாய பிரார்ப்தப் பலன்கள், காரியகாரண ரீதியான பலவேறு விசித்திரமான தொடர்புகள் மூலமாக அநுபவத்துக்கு வருகின்றன. இக்காரண காரிய அமைப்பு பிரார்ப்தமல்ல. இது அதற்கு வேறுன்று. ஆனால் அதனேடு தொடர்புடையது. இந்த அமைப்பு தெய்வசக்தி அல்ல. ஆனால் அதை இன்றியமையாதது, ஏனெனில் யாதானும் ஒரு சித்தின் சம்பந்தமின்றி எதுவும் நிகழுதாகவின்.

இறைவன் சர்வஆற்றலும் உடையவர். தாம் இருந்தாங்கிருந்த அளவிலேயே எல்லாம் நிகழ்விக்க வல்லவர், அப்படியிருந்தும் உயிரை நோக்கி தாம் புரியும் கிருத்தியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பொருத்தமான அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலமாகவே இயற்றிவருகிறார். தனு, கரண, புவன போகங்கள் பிரேரககாண்டமாகிய செலுத்துதற்கருவிகள். போக காண்டமாகிய ஊட்டுதற்கருவிகள், போக்கிய காண்டமாகிய அநுபவக்கருவிகளாக உள்ள தத்துவக்கருவிகள் முப்பத்தாலும், ஆங்காங்கு இருந்து இயலும் காரணேஸ்வரர் படைப்பும் இறைவனுடைய அத்தன்மையையே தெரிவிக்கின்றன. உடலிலிருந்து உயிரைப் பிரிப்பதற்கே தனியான இயமன் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாகவே அதனை இயற்றுகின்றன.

பிரார்ப்தத்தின் வேறுக, பிராரத்த அநுபவத்தை ஊட்டுவதற்கான அமைப்பு மற்றிருன்று இருப்பதை இவ்வாற்றால் நாம் ஏற்கவேண்டி இருக்கின்றது.

அந்தக்கருவி எது?

இதையும் நாம் முந்தையோர்நூல் அநுபவம் கொண்டே நிதானிக்க வேண்டும், “தாம் தாம் முன் செய்தவினை தாமே அநுபவிப்பர்”

“பூந்தாமரரயோன் பொறி வழியே” என்பதோர் நல்வழிச் செய்யுள். ஒவ்வொருவரும் தம் முன் வினைப் பயனைப் பூந்தாமரரயோன் பொறி வழியே அநுபவிப்பர் என்பது இச்செய்யுள். இதில் பொறி என்பது என்ன? இதற்கு ஆங்கிலத்தில் விளக்கந் தரும் T. B. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் M. A., B. L. அவர்கள் “Each one Keaps the benefit of one's past deeds even as it write by the lotus lord Brahma” என்று கூறுகின்றார். பிரமன் எழுத்து தலையெழுத்து தலைவிதி என்ற பிரசித்தமான அநுபவ வாக்கியங்களை இது நினைவுட்டுகிறது, ‘எழுதிச் செல்லும் விதியின் கை, எழுதி எழுதி மேற்செல்லும்’ என்ற பாரசீக

பழங்கவிஞரின் கவிதையும் கேட்கப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றில் எழுத்து என்று என்ன? என்பது கேள்வி, இவ்வாசங்கை ஒளவைபாடல் என விளங்கும் மற்றோர் பாடலால் விடுவிக்கப்படுகின்றது.

“ இட்டமுடன் என்தலையில் இன்னபடி என்றெழுதி விட்டசிவனும் செத்து விட்டானே ” என்பது அப்பாடற் பகுதி. இதிலுள்ள இன்னபடி என்ற வார்த்தை பிரதானமானது. என் அநுபவம் இப்படி நடந்து இப்படி முடியவேண்டும் என்று விரிவு கொள்ளுத்தற்கு அவ்வார்த்தை இடம்தருகிறது. எப்படியும் இவ் வெழுத்து பிராரத்துவம் அல்ல, பிராரதம் உயிரின் செயல். இங்கே இவ் வெழுத்து கடவுள் செயல்.

திருக்குறள் ஆள்விஜை உடமை எட்டாம் செய்யுளில் பொறி என்ற இச் சொல் வருகின்றது. “பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று” என்ற அச்செய்யுள் பகுதி உரையில், பயனைத் தருவதாகிய விதியென்று பரிமேலழகர் விரித்து உரை செய்திருக்கின்றார்.

இவ்வாற்றால் பொறி, விதி, இன்னபடி என்று எழுதிய எழுத்து என்ற பதங்களால் கருதப்படும் அமைப்பொன்று பிராரதத்தின் வேறூகவள்ளது என்பது தெளிவாகும். பொறியென்ற பதத்துக்குப் பொருளாக பரிமேலழகர் வாயிலாக இங்கு கண்ட கருத்தும் ஒளவையார் பாடலில் வரும் இன்னபடி என்ற கருத்தும், ஊழ் அதிகார அவதாரி கையில் பரிமேலழகர், வாக்கில் அமைந்து கிடக்கின்றன. அஃது; “இருவிஜைப்பயன் செய்தவஜையே சென்றடைவதற் கேதுவாகிய நியதி” என்பது அவ்வசனம். இவ்வசனத்தில் “செய்தவஜையே சென்றடைதற் கேதுவாகிய” என்ற பகுதி மேல்வந்த, வருவதாகிய என்பதனே பொடக்கும். இதன்கண்ணுள்ள ‘நியதி’ என்பது மேல்வந்த இன்னபடி யென்பதோடு ஒக்கும். இங்கு அஃது என்று கூறப்பட்டது. அதிகாரப் பொருளாகிய ஊழ்.

அதே அவதாரிகையில் இவ்வசனத்தை தொடர்ந்து பின்வரும் வசனம் காணப்படுகிறது. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி. விதி என்பன ஒரு பொருட் கிளவி, என்பது அவ்வசனம். ஆதலால், பிராரதத்தின் வேறூக அதன் பயனை ஊட்டும் அமைப்பு ஊள் என்பதாகும் என்பதற்கு ஜயமில்லை. இத்தொடர்பில், இதற்குப் பரிபகங்களாக வந்துள்ள சொற்கள் ஆறும் இதன் பலவேறு இயல்புகளை தெரிவிப்பன வாயிருப்பதும் நாம் அவதாரிக்கற்பால தாகும். அவற்றுள் முறை, நியதி, விதி, தெய்வம் நான்கும் மிகப் பிரதானத்துவம் பெறும். பிராரதமாகிய புண்ணிய பாவுங்கள் நமது அநுபவத்துக்கு தரப் படுவதில் குறிக்கப்பட்ட ஒருமுறை இருப்பதை முறை என்ற சொல் உணர்த்துகிறது. எந்த ஒழுங்கில் அவை அநுபவத்துக்கு வருதல் மூலம் நமது மலம் தீர்தல் இலகுவாகுமா. அந்த ஒழுங்கே முறையெனப்பட்டது என நாம் கருதலாம். நமக்கு இன்ப துன்பங்கள் மாறிமாறி வருதல் பற்றிய சூக்ஷமமும் அதற்குள்ளேயே அமைந்து கிடக்கின்றது.

ஒவ்வொரு நிக்கிரக முடிவிலும் ஒவ்வொர் அநுக்கிரகஞ் சம்பந்தப்பட்டிருந்த அமைதியை ஏலவே நாம் கந்த புராண நிகழ்ச்சியில் கண்டோம் நாங்கள் பிராரத்துவத்தை செய்தபோது ஒன்றுவிட்டு ஒன்று பாவமும் புண்ணியமுராக வரும்படியாக அறிந்து செய்தோமென்று சொல்வதற்கில்லை. ஆதலால் அவை எல்லாவற்றையும் ஒருங்கு நோக்கி அவை பக்குவுப்பட்ட இயல்பைத் தெரிந்து வன்மை மென்மை நோக்கி அவற்றை ஒருங்குபடுத்திவைக்கும் ஒரு முறையையே இச்சொல் கருதுவதாக கருதலாம்.

நியதியென்றுல் இந்த முறை இப்படித்தான். இதில் மாற்றம் ஏற்பட முடியாது. இதற்குரிய அநுபவம் இவ்வளவுதான். இதில் கூடுதல் குறைதல் நிகழ்தல் தகாது என்ற ஒரு கண்டிப்பான வரையறை,

விதியென்றுல் A sacred precept or rule. ஒரு தெய்வீகச் சட்டம் அல்லது ஆஜை.

ஆழுக்குப் பரிமேலழகர் தரும் பரியாயங்களில், தெய்வம் என்ற பதம் விசேட கவனத்துக்கு உரியது. தெய்வமே ஆழானது. ஆனால் தெய்வசம்பந்த மான ஓன்று ஊழி எனக் கருத நிற்கிறது. அச் சொல் தெய்வசம்பந்தம் என்றால் தெய்வ அநுக்கிரக, நிக்கிரகங்களை உயிருக்குச் சேர்க்கும் அளவுக்குத் தெய்வத் தோடு இயைபுடையது என்பது பொருள். இத்தொடர்பில் எமது அநுபவத்தில் பட்ட ஓன்றையும் குறிப்பிடல் தகும். போககாண்டமாகிய வித்தியாதத்து வங்கள் ஏழில் கால்பர் நியதி இரண்டும் ஏஜைய ஐந்தையும் விட மேலானவை. அவையிரண்டும் இறைவனுல் மிக அனுற்கமாக வைத்திருக்கப்படுபவை என பழைய சித்தாந்த அறிஞர்கள் நாம் அறியக்கூறியது உண்டு. ஊழின் பரியாயப் பெயர்கள் தெய்வம் என்றும் நியதியென்றும் இருத்தல்பற்றி அவர்கள் அவ்வாறு கொண்டு இருக்கிறார்கள் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

கைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களில் ஊழி.

நியதி பின்தோன்றி கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும் என்பது சித்தியார் 2-55. நியதி அவரவர் செய்த கன்மம், அவரவரே அநுபவிக்குமாறு முதல் வனுணையால் நியமிக்கும் என்பது பொருள். இங்கு சொல்லும் நியதி பிராரப்தம் அன்று. அதனின் வேறுயது. சிவாக்கிரயோகிகள் இதற்கு கூறும் உரை வருமாறு நியதி தத்துவமானது தோன்றிக் கன்ம நியமனத்தைப் பண்ணி ஒருவர் பண்ணிய கன்மபலத்தை ஒருவர் புரியாதபடியும் விஷய சௌந்தர்யத்தினாலே அதிகப்பிரவிர்த்திகள் வராதபடியும் பிராரப்தமான பாவபலபோகம் அநுஷ்டம் என்று விடாதபடியும் பரிபக்குவமான கர்ம பலத்தை முன்பின்னுக் புசிக்க ஒட்டாமலும் ஈசு சக்திப் பிரேரணையினாலும் இராச ஆக்ஞா ஆனதுபோல நியமனம் செய்து புசிப்பிக்கும்.

சித்தியார் தரும் செய்தி இவ்வாருக சிவப்பிரகாசம் நியதியைப் பற்றிக் கூறுவதாவது :- “நியதி தேசமிகுமரசர் தரும் ஆஜை செய்தி செய்தவரைத் துய்ப்பிக்கும் செய்திபோல நேசமுறுதங்களம் நிச்சயித்து நிறுத்தும்” என இங்கும் நியதியைப் பற்றிய விளக்கம் விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதனால் யாம் கருதும் ஊழி என்ற பொருள் சித்தாந்த ஆசிரியர்களால் நியதி என்ற தத்துவத்தில் அடங்கக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றது என்றால் பொருந்தும்.

இன்னும் மதங்க பரமேஸ்வரம் என்ற ஆகமத்தில் இந்த நியதியைப் பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் வருகின்றன. இவ்வாகமத்தில் உள்ள சக்தி படத்தில் திரோதான சக்தி பத்து வகையாக பிரித்து கூறப்பட்டு உள்ளது. அப்பிரிவுகளில் ஒன்று நியாமண சக்தி என்று கூறி அப்பால் நியதிக்கென

தனியான படலமொன்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பாடல் ஆரம்பத்தில் “சக்திர் நியாமிகா பும்சாம் ஸஹுதத் வேத ஸ்திதி ஹேதுனுயயா அஹுர்போக சுந்தானே நியம்மிய விநிவார்யதே” எனக் கூறப்பட்டு இருக்கின்றது. நியாமிகா என்ற சக்தி நியதி என்ற தத்துவத்தை நிர்வகித்து நிற்பது. அதுதன் நியமிக்கும் தன்மையினால் போகத் தொடர்ச்சியில் ஆஸ்மா நிலை பெறுமாறு தடுத்து வைக்கிறது என்ற கருத்துக்கள் அதில் வருகின்றன. மேலும் முப்பது சுலோகங்களில் இக்கருத்துக்கள் பற்றிய விளக்கம் விபரிக்கப்படுகிறது. ஊழ் தெய்வம் என்ற காரணத்தை இதுவும் உறுதி செய்கின்றது.

இவ்வளவில் யாம் கண்ட உண்மைகள் பிராப்தம் வேறு ஊழ் வேறு என்ற கருத்தை நன்கு தெளிவுப்படுத்துகின்றன. அன்றியும் பிராரப்தம் அநுபவமாம் விஷயத்தில் பிராரப்தம், ஊழ், தெய்வசக்தி என்ற சாதனங்கள் இடம் பெறுமாற்றத்தையும் விளங்கிக் கொள்கின்றோம். இன்னும் இவ்விஷயத்தில் சம்பந்தப்படுத்துகிறிய உயிர் முயற்சி என்பதும் ஒன்றுண்டு. அதற்கும் ஊழுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் தனி விஷயமாக ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்றும்.

புங்குடுதீவு – பேருங்காடு

சிவன் கோயிற் திருப்பணிகள் இனிது நடந்தேறப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

கிருஷ்ண பவான்

35, காங்கேசன்துறை வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையும் மகிமையும்

— ம. போ. செல்வரெத்தினம் —

(தொல் பொருள்துறை பிரதேச அதிகாரி, யாழ்ப்பாணம்)

உயிருலகின் தொடக்கம் தெய்வீக மறைபொருளாய் மனத்துக்கு எட்டாததாயிருக்கிறது. மேல்நாட்டு விஞ்ஞானந்தானும் அதன் அரிய தொடக்கத்தை அறிந்ததென்ற சொல்லமுடியாது. எனினும், மிகப் புராதன காலந் தொட்டு சைவ சமயத்தவர்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனை இலிங்க ரூபத்தில் வணங்கினர். மறைபொருளாக விளங்கும் உயிரின் தோற்றத்தினை, அது தோற்றுதற்கு ஏதுவாகவிருக்கும் மூலகாரண சக்தியோடு பின்னத்து அச்சக்தியிலே தெய்வங்கள்டு அச்சக்திக்கு வழிபாடியற்றினர். இந்து மதத்தின் மாபெரும் பிரிவாகிய சைவத்தில் சிவவிங்கம் சிவமேதான். அது உயிருலகின் தெய்வம். அது படைப்புத் தெய்வம், இயற்கையே கடவுள் என்ற உண்மைப் பொருள் சைவத்தில் அமைந்திருக்கும் மாண்புதான் என்னே! வானத்தை நடுவாகவும், பூமியைப் பீடமாகவும் கொண்டு சகல படைப்புக்களின் தோற்றமும் அடக்கமும் அங்கு அமைவதால் இலிங்கம் என்ற பெயரைப் பெற்றதென்று வடமொழிக் கந்த புராணங் கூறும். இலிங்க வழிபாடு இருவகைப்படும். சாதாரண மக்களுக்கு பார்வைக்கு ஒரு உருவம் தேவையானது. சிவனை ஒரு குறி அல்லது அடையாளத்தின் மூலமாக வழிபட்டனர். பரிபக்குவமுடையோர், தியான பாவளியால் பரம்பொருளை சிவவிங்கத்தின் மூலம் அனுகவரி. ‘ஒரு நாமம் ஓருருவம் ஒன்று மில்லார்க்கு’ இலிங்கம் குறிப்பொருளாக அமைந்தது வியப்புக்குரியதே. சிவ விங்க வழிபாடு ஆதிகாலத்தைச் சார்ந்தது, புராதன சின்னங்களின் சரித்திரமும் சிவவிங்கச் சிற்பங்கள் மிகப் புராதன காலத்தைச் சார்ந்தவை என்று கூறும். தமிழகத்தில் குடிபள்ளத்து ஆலயத்திலமைந்த சிவவிங்கம் மிகப் புராதன வடிவம் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். இதன் அமைப்பு, வேலைப்பாடு ஆதியவற்றைக் கொண்டு, இச்சிவவிங்கம் கி. மு. 2-ந் நூற்றுண்டைச் சார்ந்ததென்று தொடர்ந்து தெரிவித்தனர். பல்லவரசர் காலத்தில் சைவம் உச்சஸ்நிலை அடைந்தது. இதற்குப் பல்லவ சின்னங்கள் சான்று பகரும். பல்லவரசன் மகேந்திரவர்மனால் கட்டப்பட்ட கைலாசநாதர் ஆலயம் சிறந்த சிற்பக் களன்றுசியமாக விளங்குகிறது. இவ்வாலயத்தில் நீள் பிழம்புருவமைத்த சிவவிங்கங்கள் காணப்படுகின்றன. சோழப் பேரரசர் காலத்திலும் பிரமாண்டமான சிவவிங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ராசராசசோழனால் தஞ்சையில் கட்டப்பட்ட பிருகதீஸ்வரர் ஆலயத்தில் அனேக சிவவிங்கங்கள் நிர்மாணிக்கப் பட்டன.

ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் ஆதி மூலத்தில் ஆதிமூர்த்தியாக சிவவிங்கம் எழுந்தருளியிருக்கும். சிவவிங்கம் இரு பெரும் பகுதியினைக் கொண்டது. அடிப்பாகம் மேலும் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒன்று பீடம். இதனை ஆவுடையார் என அழைப்பர். இரண்டாவது நீண்ட சதுர வடிவிலமைந்தது. அனேகமாக இது வட்டவடிவிலும் காணப்படுகிறது. முதலாவது, பிரமணியும், இரண்டாவது

விஷ்ணுவையும் குறிக்கும். இவை இரண்டு சேர்ந்து சிவலிங்கத்துக்கு அதாவது சிவனுக்கு ஆதாரமாக விளக்குகிறது. இவை நிலையான இலிங்கங்கள் இவை கருங்கல்லினாலே அமைக்கப்பட்டு சிவாலயங்களின் ஆதி மூலத்தில் நிறுவப்படும்.

சழக்தில் முன்னேஸ்வரம், ராமேஸ்வரம், கோணேஸ்வரம் நகுலேஸ்வரம் ஆகிய பஞ்சேஸ்வரங்கள் காலத்தால் முற்பட்டவை. இவற்றைத் தொடர்ந்து சோழர் காலத்தில் பொலன்றுவையை மத்தியாகக் கொண்டு பல சிவாலயங்கள் எழுந்தன. பொலன்றுவை வீழ்ச்சியடைந்ததும், மக்கள் வடக்கு நோக்கிப் பெயர்ந்தகாலை வண்ணி நாட்டில் வவனிக்குளம், உருத்திரபுரம், பனங்காமம் ஆகிய பிரதேசங்களிலும் சிவஸ்தலங்கள் தோற்றின. தொடர்ந்து சிவ வழிபாட்டின் மறுமலர்ச்சியாக யாழிப்பாணத்திலும் பல சிவாலயங்களைக் காணலாம். நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட தமிழ் அரசர்கள் சட்டநாத சிவன் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தார்கள். வாணிபத் தொழிலில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த பெருமக்கள், வண்ணுர்பண்ணையில் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலைத் தாபித் தார்கள். நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் பெருமுயற்சியால் சைவமும் தமிழும் உன்னத நிலையடைந்து பரவலாயிற்று. இதன் விழைவாக பல சிவாலயங்கள் யாழிப்பாணமெங்கும் கட்டப்பட்டன.

புங்குடுதீவு பெருங்காடு சிவாலயத்தில் பாணவிங்கம் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டதில் திவ்விய சேத்திரமானது. இயற்கையான கோளமான இலிங்கத்தை சுயம்புலிங்கம் என வழங்கப்பட்டது போன்று, கங்கையாற்றின் பெருக்கில் மலைக் கற்பாறைகள் அரிக்கப்பட்டு, மீண்டும் பன்முறை உருட்டப் பட்டு கோளமாக உருப்பெற்ற கோளவடிவமே பாணவிங்கமாகும். இது வழி பாட்டுக்கு உகந்ததென்று கொள்ளப்பட்டது. முதுகாடுடை முக்கண்ணான சிவனுக்கு பெருங்காட்டில் கோயில் எடுக்கப்பட்டதும் பொருத்தமானதே! இக் கோயிலில் திருமாலுக்கும் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவபிரானுடைய நலந்தரு பேதங்களில் திருமால் மூர்த்தமும் ஒன்று. தாருகவனத்து முனிவர்களுக்கு நல்லறிவு புகட்டச் சிவபிரான் பிட்சாடன மூர்த்தியாகச் செல்லத் திருமால் பெண் வடிவத்தோடு சென்றுர் என்ற வரலாறுகளைப் பார்க்குமிடத்து திருமாலும் சிவபிரானுக்கு ஒரு சக்தியாகும் என்பது வெளிப்படை. சிவபிரானது இடப் பாகத்திற் திருமாலாக இருக்கும் மூர்த்தி கேசவார்த்தி மூர்த்தியே. இலிங்கோற்பவருர்த்தி தொடக்கம் கங்காதரமூர்த்தி வரையுள்ள இருபத்தைந்து மூகர்த்தங்களில் ஒன்பதாவது என்று ஸ்காந்தபுராண உபதேச காண்டம் எடுத்துரைக்கும். இவ்வகையில் சிவபிரானுக்கும் திருமாலுக்கும் உள்ள தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டும் வண்ணம் இம்மூர்த்தங்கள் போற்றப்பட்டன. சிவபிரானுக்கு ஒன்பது பேதமான வடிவங்கள் உண்டு என்றும், ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தோன்றும் என்றும், இவ்வுருவங்களைக் கொண்டு நாடகம் நடிப்பன என்றும் புராணங்களும், சிவன் சத்தனுக்கில் சிவசத்தியாவாள். மகேசவரனுகில் மகேசவரியாவாள். திருமாலாகில் இலக்குமியாவாள். ‘எத்திறம் நின்றான் சகன் அத்திறம் அவரும் நிற்பாள்’ என உரைக்கின்றது சிவஞானசித்தியார். சிவன் திறன் எல்லையில்லாததன்கூடும்.

அகிலத்தின் சிருஷ்டி தத்துவத்தின் மூவேறு கூறுகளையே சிவலிங்கம் குறிக்கிறது. மன்னுலைகையும் விண்ணுலைகையும் பிணைக்கும் தத்துவத்தை இயற்கையின் மலைகளே குறிப்பொருளாக விளக்குகின்றன. இக்காரணத்தாலே மலைகள் இந்துமதத்தில் மிகமுக்கிய இடம் பெறுகின்றன. அதனால் மேருமலை உலகின் அச்சாணியென்றும், திருக்கைலாயம் தெய்வங்கள் வதியுந்தலமென்றும்

கொள்ளப்படுகின்றது. இக்கருத்தையே மலைகள் பாறைகளுந் தெரிவிக்கின்றன. இம்மலைக் கற்பாறையின் கற்கள் தகுந்த உருப்பெற்று ஏற்றவிடங்களில் தாபிக் கப்பட்டதும், சுயம்புவிங்கங்கள் என்று வழங்கப்படுகின்றன. சிற்சில சமயங்களில் மலைக் கற்பாறைகள் சிறியதாயும் பதிந்துங் காணப்பட்டால் ஏற்ற மாதிரிக் கற்கள் வெட்டப்பட்டு கோயில்களாக அமைக்கப்படுகின்றன. வட இந்திய புவனேஸ் வரர் கோயிலும், விஸ்கராசர் கோயிலுந் தக்க உதாரணங்களாகும். தென்னிந்தி யாவில் திருவடிக்கோணம் என்னுங் கோயில் இவ்வகையைச் சார்ந்தது. இக் கோயிலின் செய்குன்றம் போன்ற கோபுரம், தெய்வங்களின் மலை திருப்பிடக் கருத்தையே குறிக்கிறது. அங்கு ஒரே தொடர்பான சிறு மாடங்களில், தெய்வங்களுக்கு வாசஸ்தலங்கள் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திராவிடக் கோயிற் கட்டடக் கலை விற்பன்னருக்குப் பல்வேறு அடுக்குகள் கொண்ட செய்குன்ற போன்ற கட்டுமானம் தெய்வங்கள் வதியும் புண்ணிய கைலாயமாகும். தஞ்சைப் பிருகதீஸ்வரர் கோயிலின் பிரமாண்டமான கோபுரத்தை தென்னுட்டு மேருமலை என்று கூறுவர்.

முதற்பொருள் அல்லது பஞ்சபூதப் பொருளினைக் கொண்ட இலிங்கங்கள் விசேஷத்துக் கூறப்படுகின்றன. பிருதுவிலிங்கம் காஞ்சீபுரத்திலும், அப்ப லிங்கம் திருவாணைக் காவிலும், தேயுவிங்கம் திருவண்ணாமலையிலும், வாயுவிங்கம் திருக்காளத்தியிலும், ஆகாயவிங்கம் சிதம்பரத்திலும் புகழ் பெற்றன. உயிரியங்கு வதற்கு ஐந்து தாதுக்களாலாகிய உடம்பு வேண்டப்படுகிறது. இந்த ஐந்து தாதுப்பொருட்களுக்கு பஞ்சபூதங்கள் அடிப்படையாயிருக்கின்றன. இதனால் உயிருடலாதியவற்றிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதென்பது வெளிப்படத். இதனால்ருந் பூதப்பொருளினைக் கொண்ட இலிங்க வழிபாடு விசேஷத்துக் சொல்லப்படுகிறது.

சிவபிரான் சிவலிங்கத்திலிருந்து தோற்றப்பட்டு அய்யார்கள் அல்லல் தீர்த்தருளினார் என்று புராணங்கள் இயம்புகின்றன. ‘அளக்கலாகா ஏரிபுரியும் இலிங்கபூராணத்துள்ளானே, இங்குற்றேனன்று இலிங்கத்தே தோற்றினான் பொங்குசடைப் புண்ணியலுர்த்தியே’ என்று இலிங்கபூராணக் குறுந்தொகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மார்க்கண்டேயர் காசிக்குச் சென்று மணிக்ரணிகை என்னுஞ் சிவாலயத்தில் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபாடியற்றி யமனைவென்று ரென்று கந்தப்பூராணங் கூறும். சிவபிரான் சிவலிங்கத்திலிருந்து தோன்றி கண்ணப்பநாயனாருக்குக் காட்சி கொடுத்ததைத் திருத்தொண்டர் பூராணம் எடுத்துரைக்கும். எல்லோராக் குகைகளில் 6, 7, 8-ந் நூற்றுண்டுச் சிற்பங்கள் இப்பூராண வரலாற்றையுஞ் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றன.

திருமுறைகளே தமிழ் வேதம்

ஈசவப்புலவர் ஆ. தாமோதரம் பிள்ளை

உலகம் உய்ய இறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இருக்கு முதலிய நான்கும் பண்டு தொட்டு வேதமென வழங்கப்படும். திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் முதலிய உண்மை நாயன்மார் அருளிச்செய்த தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், திருப்பாக்ரம் முதலிய பாடல்கள், பெரியபுராணம் ஆகிய பாடல்கள் திருமுறைகளென்று வழங்கப்படும்.

தேவாராதி திருமுறைகளை வேதம் என்று வழங்குதல் மரபாகும். சேக் கிழார் பெருமான் ஒதியருளிய திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்தில்

“எழுது மாமறையாம் பதிகத் திசை முழுதும்பாடி முதல்வரை போற்றி”
— என்றும்

“ மிக்க சொற்றமிழினால் வேதமும் பாடினார் ”

“ விருப்புடன் பாடவிசைத்தார் வேதந்தமிழான் விரித்தார் ”
எனவும்

“—திருத்தோணி மிசை மேவினார்கள் தங்கள் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார்”
எனவும், ஒசியருஞ்சிலின் அவை தம்மைத் தமிழ்வேதமென்று அவ்வாறு வழங்குதல் மரபோயாகும்.

பாசமனைத்தினும் நீங்கி விளங்கிய ஆஞ்சைய பிள்ளையார் முதலிய சமயாசாரியர் தூயவறிவின் மேம்பட்டு விளங்கிய சிவசக்தி அத்துவித இயை பால் திருவாயினின்று தோன்றின. கடவுள் மொழியாகவின். தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளைத் தமிழ்வேதம் என்றும் திருமுறைகள் என்றும் திருவருட்பாக்கள் என்றும் ஆன்றேர் போற்றி வழங்குவாராயினர்.

திருமுறைகள் இறைவன் அருளிய வேதங்கள் போலப் பெருமையும் அருமையும் உடையவை என்பது

“எனதுரை தனதுரையாக நீறணிந்தேறுகந் தேறிய நிமலன்”
எனவரும் சம்பந்தப்பெருமான் திருவாக்கால் தெளிந்து கொள்ளலாம்,

உலகில் வழங்கும் மொழிகளுள் தமிழ்மொழி தொன்மையும், இனிமையும் அழகும் உடையதென்பதை பன்மொழியறிவுபடைத்த சான்றேர்கள் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். வேறெந்த மொழிக்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்புத் தமிழ்மொழிக்குண்டு என்பதை இறைவனே நாயன்மார் வாயிலாக விளங்க வைத்துள்ளார். “அர்ச்சனைபாட்டே ஆகும்- ஆதலால் மணமேல் நம்மைச் சொற்றமிழ்பாடு” எனத்தூமறைபாடும் வாயார் சுந்தரரை நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். மற்றைய மொழிகளுக்கில்லாத சிறப்பு இறைவனே அதை விரும்பிய பான்மையால் தெரிவிக்கப்படும் தமிழுக்காகத் தூது சென்றதும் ஞானப்பால் கொடுத்தருளியதும் கன்மிதப்பித்தலும் நரியைப்பரியாக்கியதும் உலகறிந்த உண்மையன்றே.

பைந்துளாய் மாலை மார்பன் திருமாலும் பைந்தமிழ்ப்பின் சென்றூர். சிவகாமசுந்தரி குமரகுருபரர்க்கு முத்துமாலைதந்து பிள்ளைத்தமிழின் பெருமையையும் இனிமையையும் பாராட்டியருளினார். திருவாசகத்தின் மேன்மையை உலகறிந்து உய்ய வேண்டு மென்றே எம்பெருமான் திருக்கரத்தால் எழுதியருளினார்.

இத்துணைச் சிறப்பு மிக்க தமிழ்மொழியில் எழுந்த வேதத்தை திருமூறை களை திராவிடவேதம் என்று கூறுகின்றனர், திராவிடம் ஆரியம் என்ற வர்க்க பேதம் பராட்டும் மனப்பாங்கு மனமாசுள்ளவர்க்கன்றி பக்திஞான நெறி நிற்கும் அந்தணுளர்க்கு அமையாது. வடமொழியும் தென்தமிழும் ஆனால் கண்டாய்” என அப்பர் சுவாமிகள் போற்றியருளினார். வடமொழி, அறிவுமொழி தென்தமிழ் அன்புமொழி இரண்டும் உலகத்துக்கு இரண்டு கண் போன்றவை. அறிவும் அன்பும் ஆன்மாக்களுக்கு அவசியம் தேவையான விழுமிய பண்புகள் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாச் சிறப்புடைய அரிய பண்புகள் போல ஆரியமும் தென்தமிழும் உலகை உய்விக்க இறைவனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மொழிகளாகும். அன்பு மொழியில் அமைந்த திருமூறைகளே தமிழ்வேதம் என்றால் அது மிகைபடக் கூறும் கூற்றுமோ.

திருக்கோயில்களின் அரச்சகர்களாகப் பணிபுரியும் அந்தணர்கள் தமிழ்மொழியறிவு குறைந்தவர்களாக இருப்பது மனவருத்தத்துக் குரிய நிலையாகும். இந்த நிலைமாற வேண்டுமாயின் பிராமண உத்தமர்கள் செந்தமிழை நன்கு கற்றுத் தெளியவேண்டும். ஆரிய மொழியில் அமைந்த மந்திரங்களே அமையும் என்றிருப்பார்களாயின் “போவிப்பம், பாழினுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால் நாழியரிசிக்கே நாம்” எனவரும் ஒளவையின் பாட்டிற் கிலக்கியமாய் விளங்குவார்கள்.

தமிழ்மொழியை நன்குணர்ந்த அந்தணர்கள் திருக்கோயில்களில் பூசகர்களாக இருக்கப்பெறின் திருமூறைகளின் தெய்வத்தன்மை பேணப்பட்டு உலகில் திருவிளங்கும் என்பது தின்னாம். திருமூறைகளே தமிழ்வேதம் என்பதை உணர்ந்து குருமார்கள் மக்களுக்குப் பொய்யா வழிகாட்டிகளாக விளங்குவர்.

கும்பாபிஷேக மலர் சிவமணம் பரப்பப் பிரார்த்திக் கிண்ணேம்.

ஜேயா புத்தக நிலையம்

பிரபல புத்தக வியாபாரி,

231, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு,

கொழும்பு - 13

சிவமயம்

கண் கொள்ளாக் காட்சி

க. முத்தையா —பதுணி

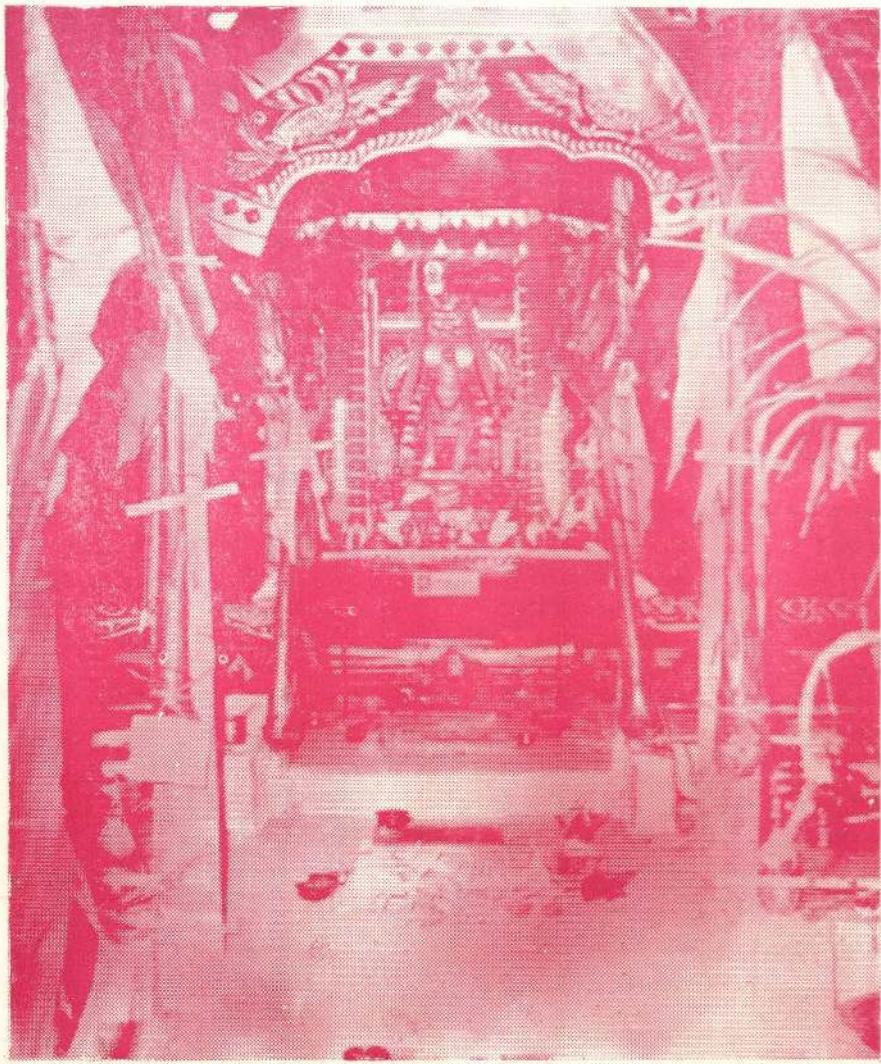
ஸழநாட்டின் தலைசிறந்த சிவாலயங்களுள் ஒன்றுக்கிளாங்கி—சைவசமய மாண்புகளை வளர்த்துவரும் புங்குடுதீவு கிராஞ்சியம்பதியில் கோயில்கொண்டுள்ள சிவன்கோவிலில் (30-3-77—3-4-77) நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்ற மஹா கும்பாபிஷேகத்தைக் கானும் தவப்பேறு பெற்றதை எனது பிறவிப் பெரும் பேற்றின் பெரும் பயனாகும்.

இச்சிவபதியில் நடைபெற்றதைப் போன்ற சிறப்புவாய்ந்த “மஹாகும் பாபிஷேகத்தினை” எங்குமே கண்டதில்லை.

பக்தர்கள் நாற்புறமும் சூழ்நின்று அங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் கண்டுகளிக்க கூடியதாக அமைக்கப்பட்டிருந்த கும்பாபிஷேக மண்டபம் மிக அழகாக அமைந்திருந்ததை தனிப்பெரும் சிறப்பாகும்.

யாகமண்டபங்களில் சோமசுந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்கும் மீனாக்ஷியம் பாளுக்கும் அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டு அழகாகவைக்கப்பட்டிருந்த காட்சியும், கிரியாகாலங்களில் சிவாச்சாரியார்கள் ஆங்கிருந்து கிரியாகாரியலங்களை நிறைவேறிய வகையும் பக்தர்கூட்டமும் எங்கள்மனதை உருக்கி பக்திப் பரவசத்தை ஏற்படுத்தியமையை என்றும் எங்களால் மறக்கமுடியாத கண் கொள்ளாக் காட்சி

சாயங்கால வேளைகளில் சிவாச்சாரியார்கள் யாவரும் சிவழீ ஐ. கைலாச நாதகுருக்கள் தலைமையில் ஒருங்கிளைந்து—ஒழுங்காக ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்பாள் ஆலயத்திருக்குளத்துக்கு சகலசீருடனும் எழுந்தருளிச் சென்று ஆங்கு அழகாக அமைக்கப்பட்டிருந்த திருக்குளப்படிகளில் நின்று தங்கள் சந்தியானுஷ்டானக் கிரிகைகளைச் செய்வதைக்காணும் பெரும்பேற்றினையும் யான்பெற்றேன். இக்காட்சியைக் காணும்போது மதுரை எனவழங்கும் திருவாலவாய் எனும் திருப்பதியின் தென்கிழக்குத் திசையில் அமைந்துள்ள தெப்பக்குளமும் மஹாமாரி அம்மன் ஆலயமும் என்றினைவுக்கு வந்தது. மதேஹாற்சவ காலங்களில் தெப்பக்குளம் மாரியம்மன் ஆலயத்துக்குச் சென்று உத்தரவுபெற்றே விழா ஆரம்பமாவது போன்று இங்கும் சோமசுந்தரேஸ்வரப் பெருமானுக்கு வருடாந்த மதேஹாற்சவம் நடைபெறுவதற்கு முதல்நாள் அம்பாள் ஆலயத்திற்குச் சென்று உற்சவ அனுமதி (அநுக்கூ) பெற்றே விழா நடைபெறுகிற தென்பதை அறியும்போது மட்டாந்த மகிழ்வடைகின்றேம்.

இகலோக நகலாசமாக விளங்கும் பிரதான யாகசாலையில்
எம்பிரான் காட்சிதரும் மாட்சி காணீர்!

திருக்கைலாயத்தில் அம்மையப்பன் அருமை மைந்தர்களைச்
சமாதானப்படுத்துகின்ற சரித்திரக் காட்சி.
(மாம்பழும் பெறுதல்) சிற்பம்

இறை அன்பு

சி. மாணிக்கம் ஆசிரியர்

உலகில் மக்கள் தோன்றிய காலமுதலே இறைவழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. காலமாற்றத்திற்கேற்ப மக்கள் அறிவுவளர்ச்சியில் விரிவடைகிறார்கள். மனிதப்பிறவியின் நோக்கம் யாதெனச் சிந்திக்கின்றுன். ஈற்றில் இறைவன் திருவடிகளையடைதலே பிறவியின் நோக்கம் என்னும் முடிவை ஏற்றுக்கொள்கின்றுன். இன்னோக்கை எய்த வழிவகைகளைக் கண்டறிவதில்லை தனது அறிவாற்றலைப் பயன்படுத்தி - புதிய-புதிய மார்க்கங்களை - வழிவகைகளைக் கண்டறிவதில் வெற்றி காண்கின்றுன். இவ்வித சிந்தனையில்ஈடுபட்டு - தமக்குப்பின் னே தோன்றும் மக்களுக்குச் சிறந்த இறை அன்பு' பெறும் மார்க்கங்களையும் - தத்துவங்களையும், அருளிப்போந்த மகாண்கள் பலர் உளர்.

மகாண்கள் ஒவ்வொருவரும் கண்டறிந்த கொள்கைகளை உள்ளடக்கிய தாகப்பல சமயங்கள் உலகில்தோன்றி மக்களை நல்வழியில் இறைவழிபாட்டில் இட்டிசெல்கின்றன. எச்சமயத்தவரும் - சமயஞானிகளும் - இறைதிருவடிகளை அடைவதற்கேற்ற ஒரேவழி இறைஅன்பே என்னும் உண்மையை ஒருமுகமாக ஏற்று. மக்களுக்கு தம் அனுபவமுறையாலும் - அருள்வாக்காலும் உணர்த்தி உள்ளார்கள்.

இக்காலமக்கள் இவ்வுண்மையை உணராதவர்களாய் அஞ்ஞானிகளாய் உலகப்பற்றினையே நிலையானதென எண்ணி பிறவியின் நோக்கினையே மறந்து வாழ்கின்றார்கள். இவ்விதநிலையினை மாற்றுதல் மிக அவசியமாகிறது. இச்சீரிய இறைஅன்பை இளம்சிறுர்களுக்கு இளம்பருவத்திலிருந்தே வளர்ந்துவருதல் வேண்டும். - இத்திருத்தொண்டினை - நம் ஆஸ்யங்கள் - பாடசாலைகள் - மதசார்புஸ்தாபனங்கள் மூலம் நிறைவேற்றி வருதல் வேண்டும். இறைஅன்புக்கு முதற்கண் வேண்டப்படுவது பக்தியாகும். பத்தியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு புலன்டக்கம், அகத்தூய்மை என்பன இன்றியமையாதன. இவைகளை மக்கள் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியவகையில் சைவசிவாலயங்களில் நடைபெறும் விழாக்கள், பூசைகள் என்பன சைவாகமவிதிகளுக்கு கேற்றவகையில் நடைபெற வேண்டும். இயற்கையோடும் நியதியோடும் கூடியபூசை அலங்காரங்கள் பக்திப் பாடல்கள் - ஆகியன இடம்பெறுதல்முக்கியம்.

இறைஅன்பினை ஏற்படுத்தும் இச்சீரிய பண்புகளுக்கும் மாசுபடுத்தும் வகையில் பல சைவாலயங்களில் நடைபெறும் வீண்கேளிக்கைகளைக் கண்டு சைவநன்மக்களாகிய நாம் மற்றையசமயத்தவர்கள் முன்னிலையில் வெட்கித்தலை குனிய வேண்டியவர்களாகின்றோம். வழிபாடு செய்வோரும் - வழிபாட்டுக்கு வழி காட்டுவோருமாகிய இருதிறத்தாருமே பக்தியுடன் இறையன்பை வளர்க்கும் திருத்தொண்டினை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மக்கள் மனதில் பக்தியை - இறை அன்பைவளர்க்கும் சீரியதொண்டினை நிறைவேற்றிவரும் தலைசிறிந்த சிவாலயமாக விளங்கிவருகின்றது, புங்குடுதீவு கிராஞ்சியம்பதியில் கோவில்கொண்ட பெறுந்தருளியிருக்கும் ஸீ மீனுட்சி அம்பாள் சோமசுந்தரேஸ்வரப் பெறுமான் (சிவன் கோவில்) ஆஸ்யம். இவ்வாலயத்தில் சமீபத்தில் சிவபூஜை கைலாசநாதக்குருக்கள் தலைமையில் நடந்தேறிய மஹாகும்பாபிஷேகத்தைக் காணும் தவப்பேறுடையவர்கள் இதனுண்மையை நேரே அறிந்திருப்பார்கள். இத்தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்றமை, நாமும் நம்நாடும் செய்தவப் பயனும் பிறவிப்பெறும் பயனுமாகும்.

சிவநெறியின் மாண்பும் இன்றைய நிலையும்

— ஒரு கண்ணேட்டம் —

ம. நமசிவாயம், B. A. (London)

1. ஸ்தாபகர், இந்துவாலிபர் சங்கம் (கொழும்பு)
2. செயலாளர், தில்விய ஜீவன சங்கம (சுப்த தீவக சமாஜம்)

உலகில் மனிதர் தோன்றி அவர்கட்டுத் தெய்வமென்பதோர் சித்தம் உண்டாகிய அக்காலத்திலேயே சிவ வழிபாடு நிலைத்திருந்ததை ஆராயச் சியாளர் கண்டு எமக்கு அறியத்தருகிறார்கள் மனித நாகரீகம் தோன்றியதே பாரத நாட்டின் தென்பகுதியில்தான் என அறிஞர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறுவர். இதனால் “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து முன்தோன்றிய மூத்தகுடிகள்” எனத் தமிழக, ஈழ, வெஸுரியாக்கண்ட மக்களைக் குறிக்கும் சொற்றெடுத்து எம்மிடையே வழங்கி வருகிறது.

உலகில் முதன் முதல் நாகரிக மடைந்த தமிழ் மக்கள் தமது நாகரிகத் தையும் சிவ வழிபாட்டையும் உலகெங்கிலும் எடுத்துச் சென்று பரவச் செய்த மைக்கு, உலகின் பல நாடுகளிலும் அகழ்வு ஆராயச் சியாளர்கள் தோன்றி எடுக்கப்படும் சிவவிங்க மூர்த்திகளே சான்றாவர்கள். இதனால் எமது சிவ சமய மானது ஆதியிலேயே உலக சமயமாக நிலவியது என்பதை நாம் உணரலாம்.

இம்மை மறுக்கமைப் பயன்களையெல்லாம் ஒருங்கே தரவல்ல தன்மையால் ஆதி வழிபாடாகிய சிவவிங்க வடிவிலான சௌதிவழிபாடு ஒப்புயர்வற்றது என்பர்.

பேரநிஞராம் மெய்ஞ்ஞான பண்டிதர்கள். “இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும் ஏத்தலாம், இடர் கெடலுமாம்; அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு யாதும் ஜூயறவில்லையே” என்பது சிவயோக நிலைக்கோர் மலைவிளக்காக வாழ்ந்த தமிழ் நாவலர் பெருமான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது சுந்ததமும் திடம் நல்கும் சஞ்சீவி போன்ற அழுதவாக்காகும்.

சிவவிங்க தரிசன விசேஷத்தை சிவாகமங்கள் விரித் துறைக்கின்றன. காலையில் சிவவிங்கப் பெருமானைத் தினமும் தரிசனம் செய்வதால் சர்வலோக பாக்கியமும், மத்தியானத்தில் வழிபடுவதால் மிகப் பெரிய அஸ்வமேதயாகம் செய்த பலனும், சாயங்காலத்தில் செய்யும் தரிசன விசேடத்தால் மோக்ஷமும், சூரிய அஸ்தமன சமயமாகிய பிரதோஷ காலத்தில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மந்திர ஜபம் செய்வதால் மூன்று காலங்களிலும் சிவதரிசனம் செய்த புண்ணியமும் அபீஷ்ட சித்தி என்னும் விரும்பியவற்றை. விரும்பியவர்கு பெறும் வலிமையும், பாவ நிவிர்த்தியும் நிச்சயம் கைகூடும் எனச் சாஸ்திரங்கள் கூறும்.

ஏனைய மதத்தவர்களது வழிபாடுகள் ஆலய பூதைகள் முதலியவற்றையும் எமது கைவசமய ஆலய பூதை உற்சவங்களையும் பண்டிகைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து, எமது வழிபாட்டு முறைகள் மிகப் பெருமளவு செலவு செய்து

நிறைவேற்ற வேண்டியனவாக உள்ளதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்வாரூப பெரும் பொருட்செலவு செய்வதற்கு முற்காலத்தில் இருந்த தமிழ் மன்னர்கள் இன்று இல்லை. சைவப் புரவலர்கள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றனர். எனவே பொருள் வசதி குறைந்தோரும் வந்து மனக்குறைவின்றி வழிபடும் தலங்களாக எமது ஆலயங்களில் பூசைச் செலவு முதலியவற்றைக் குறைப்ப தும், அத்துடன் மனம் வாக்குக் காயத்தால் வழிபட விரும்புவோருக்கும் இயன்ற அளவு வசதி செய்து தருவதும் எமது ஆலய பரிபாலகர்களின் கடனாகும்.

சைவ சமயிகள் மத்தியில் சமய எழுச்சியும் சமூக நன்மையும் கருதி நாயன்மார்கள் உண்டாக்கிய கூட்டு வழிபாடு. கசிந்துருகிப் பாடிப் பரவும் வழிபாடு, மனம் ஒன்றி லயப்படுத்தக் கூடியதும்; அடியார் உறவு அரன் பூசை நேசம் அன்பு ஆகியவை பின்னிப் பிணைந்து சமுதாயம் முழுவதற்குமே நன்மை பயக்கவல்ல அரியவழிபாடு, ஓரளவு சமூக சமய நலனில் அக்கறை யுடையவர்களது உதவியினால் மறுமலர்ச்சியடைந்து, பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் பரவிவரினும், இந்து ஆலய பரிபாலகர்களது ஊக்கக் குறைவாலும் சமய ஸ்தாபனங்கள் போதிய கவனம் செலுத்தாமையாலும், சமூகத்துக்கு பெரு நன்மைதரும் பேரியக்கமாக இனிமேல்தான் வளர்ச்சியடைய வேண்டியுள்ளது. பிரிந்து நிற்கும் இந்து சமூகத்தை ஒன்றுக்கும் வல்லமை பிரார்த்தனைக்கு உண்டு என்பதை காந்தியடிகளின் வாழ்வினாலும் வாக்கினாலும் நாம் அறிய ஸாம். இமயம் முதல் குமரிவரை பரந்துவாழும் இந்து சமூகம் முழுவதற்கும் காந்தியடிகள் அரசியல் விமோசனம் பெற உபயோகித்த மாபெரும் ஆயுதம் கூட்டு வழிபாடுதான். அவர் வாழ்வே ஒரு நெடும் பிரார்த்தனையாக அமைந்தது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குப் புத்துயிருட்டும் சக்தி வழிபாட்டுக் கூட்டங்களுக்குப் பெரிதும் உண்டென்பதை நாம் மறத்தலாகாது. பொப் இசை போன்ற தப்பு இசைகளும், மெஸ்லிசைபோன்ற நமது இசைமரபைச் சிறுகச் சிறுகக் கொல்லும் கலப்படங்களும் குறைந்து; தமிழிசையாம் பண்ணிசை யுடன் நாயன்மாரின் நற்றமிழ்த் திருமுறைகள் கலந்து எமது இதயவெளி யையும் வானப் பெருவெளியையும் ஒருங்கே நிரப்புவதோடு, தமிழ் இளைஞர் சமுதாயத்துக்கு ஞானப் பாலூட்டி வளர வைக்கும் பணியும் கூட்டுவழிபாட்டு இயக்கத்துக்கே உண்டு.

தற்போது ஏனைய மதத்தினரும் சைவசமய உண்மைகளை ஆர்வத் துடன் அறிய விரும்புகிறார்கள். இதனால் இந்துமதக் குருமார்கள், சிவாச்சாரியர்கள் ஆகியோரது பொறுப்பு முன்னையிலும் பன்மடங்கு பெரிதாக உள்ளது எனலாம். முப்போதும் திருமேனி தீண்டும் சிவபுண்ணியமாகிய மிகப்பெரும் பேற்றினைத் தாம் முற்பிறப்பில் செய்த புண்ணிய வசத்தால் பெற்ற சிவாச்சாரியப் பெருமக்கள் அதனை வெறுமனே பாரம்பரியமான ஒரு சடங்காக மட்டும் கருதக்கூடாது. தெய்வீகக் கிரியை முதலிய காரியங்களை ஒட்டிய அறிவை நன்கு விருத்தி செய்வதுடன், நித்திய சிவபூசை என்னும் ஆளுமார்த்த பூசையையும் விடாது செய்து வருவது அவர்களது தலையாய கடனாகும். இத்தகைய சிவப் பிராமணர்களின் சிறப்புப் பற்றி நாவலர் பெருமான் கூறுவது சிந்தனைக் குரியது:-

“பரார்த்தவிங்கப் பிரதிட்டை, பரார்த்தபூசை உற்சவம் என்பனவும் தீக்கூ முதலியனவுமான சகலகர்மங்களும் செய்தற்கு கெளசிகாதி பஞ்சரிவி கோத்திரத்தில் பிறந்த ஆதிசைவர் என்னும் சிவப்பிராமணர்களுள், பாவங்களை

செறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய் சிவாகமங்களில் விதித்த இன் ஞேரன்ன பல இலக்கணங்களையும் உடையவர்களாய் ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்ற சிவாசாரியர்களே அதிகாரிகள் என்றும், மற்றைப் பிராமணர், கஷ்டத்திரியா, வைசியர், சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணைத்தார்களுள்ளும் மேற்கூறியவாறே ஆசாரியாபிஷேகம் பெற்றவர்கள் மேற்கூறிய பரார்த்தவிங்கப் பிரதிட்டை முதலியன நீங்கலாக மற்றை ஆங்மார்த்தலிங்கப் பிரதிட்டை, தீவை முதலியன செய்தற்கு அதிகாரிகள் என்றும், அவர்களெல்லாரும் மனிதப் பிறப்பினாயி னும் தேவர்களாகப் பாவிக்கப் பாலர் என்றும் அவர்களைத் தூஷிப்பவர்கள் சிவனைத் தூஷிப்பவர்கள் என்றும் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்து அவர்கள் சொற் கேட்டு நடத்தல் பெரும் புண்ணியமென்றும் சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.”

இவ்வாருண சிவாசாரியர்களுக்கும், அவர்வழி வந்தோருக்கும், அவர்களது சிவப்பொலிவாம் திருக்கோலம் என்றும் குன்றுதவாறு புணியவேண்டியங்கள் மூட்டுவதும், குருகுலப் பயிற்சியின்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதும் சைவசமயத்தின் காவலர்களாகிய சிவாசாரியர்களை கோலமும், குறியும், நெறியும் பிறழாது பாதுகாப்பதும் சைவ சமுதாயத்தின் நீங்காக் கடன் என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து செயலற்ற வேண்டும். வேறு எவ்வகை நன்மையையும் குருகுலத்தினராகிய சிவப்பிராமணர்களுக்குச் செய்ய இயலாதவர்கள் “யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரைதானே” என்று நாயனார்கூறிய வண்ணம் நல்ல வாழ்த்துக்களையேனும் அந்தணர் குலம் தழைக்க அன்புடன் வழங்குவது பெரிதும் உதவும். பொது சனங்கள் தம் மீது நல்லன்புடையோராக உள்ளனர் எனச் சிவாசாரியர்கள் உணர இது அவசியம்.

சமயாசாரியர்கள். சந்தானுசிரியர்கள் ஞான குரவர்கள், வாழையடி வாழையென சைவ சமயத்தை வளர்க்க வந்த திருக்கூட்ட மரபு விளங்க உதித்த சிவநெறித் தோன்றல்கள், ஆகியோரது குருபூசைகளையும் விசேட தினங்களையும் கொண்டாடுவதுடன் அந்த அனுபுதிமான்களின் போதனைத் தம் வாழ்வில் சாதனைகளாக்க முயலுதல் சைவ சமய வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரியும் சேவையாகும். சிவபூசைக்கும், குருபூசைக்கும் மாணிடசேவை என்றும் மகாதேவன் பூசைக்கும் இடையே எவ்வித வித்தியாசமும் இல்லை. படமாடும் கோயில் என்றும் சிவாலயங்களுடன் நடமாடுங் கோயிலாகிய அடியார் வழி பாடும் அத்தியாவசியமாகும். குரு லிங்க சங்கம வழிபாடு மூன்றும் ஒருங்கு சேர்ந்ததே சிவ நெறியாகும் குருவழிபாடு அடியார்வழிபாடு ஆகியவற்றுக்கு உரிய இடம் தரவேண்டியது சிவாலயங்கள், மடாலயங்கள், அறிவாலயங்களாகிய பாடசாலைகள் சமய வளர்ச்சிக் கழகங்கள் ஆகியவற்றின் முக்கிய கடமையாகும்.

சிவாகமங்களால் வகுக்கப்பெற்றுள் நான்கு பாதங்களாகிய உடல் தொண்டு என்றும் சரியை, பூசையோடு கூடிய கிரியை, இவற்றுக்கு மேம் பட்ட யோகம், ஞானம். ஆகியவை ஒன்றை விட்டொன்று பிரிக்க முடியாத அளவு தொடர்பு உடையன. சரியை கிரியை யோகம் என்றும் மூன்றும் பொதுப்பட்ட கிரியைகள் எனவே கூறப்படும் என்பர் நாவலர் பெருமான். இந்த நான்கினுள்ளும் சரியையின்றிக் கிரியையும், கிரியையின்றி யோகமும், யோகமின்றி ஞானமும் கைகூடா, தென்பதை

“விரும்பும் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞான — நான்கும்
அரும்புமலர் காய்களிபோலன்றே பராபரமே”

என்றும் தாயுமான சவாமிகளின் திருவாக்கால் அறியலாம்.

முதன் மூன்று பாதங்களாகிய கிரியைகளைச் செய்து அவற்றுக்குரிய பதமுத்திகளைப் பெற்றுப் போகம் புசித்தவர்கள் திரும்பவும் பூலோகத்தில் வந்து பிறந்து இருவினையொப்பு மலபரிபாகங்களால் சிவஞானம் பெற்றுச் சிவசாயுச் சியம் அடைவார்கள். பட்டினத்துப் பிள்ளையார் போன்ற சிவஞானிகள் இவ்வகையினரே. சிவஞானமே பரமுத்தி சாதனம். கிரியைகள் அதற்குக் கருவிகளே. இதனை அறியாதார் பலர் கிரியைகளே பொருளெனக் களிப்பதுமுண்டு. இவ்வாருக்க களிப்போருக்கு அறிவு புகட்டவே பட்டினத்தார் “கல்லிலும் செம்பிலுமா இருப்பான் எங்கள் கண்ணுதலே?” எனக் கேட்டு மெய்யறி ஹட்டினார்.

மேலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தவே அவர்.

“எட்டுத்திசையும் பதினாறு கோணமும் எங்குமொன்றும் முட்டித் ததும்பிழைத் தோங்கு சோதியை மூடுவெல்லாம் கட்டிச் சுருட்டித்தம் கக்கத்தில் வைப்பார் கருத்தில் வையார் பட்டப்பகலை இரவென்று கூறினும் பாதகரே” என்றும் கூறினார்.

இவ்வாருக துறவறத்துக்கு ஓர் சிகரமாக மினிர்ந்த மாதவஞானியாம் பட்டினத்தார் கூறியது மிகப் பொருத்தமே, ஆனால் அதன் கருத்தை மேலெழுந்த வாரியாக மட்டும் காணும் அன்பர்கள் சிலர் இதை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டிக் கிரியை முறைகளை முற்றுகப் புறக்கணித்துவிட்டுச் சிவஞானத்தையே வேண்டுவது அரும்பு மலர் காய் மூன்று நிலைகளுக்கும் இடம்தராது உடனடியாக கணியே வேண்டுவதை நிகர்க்கும். இயற்கை வளர்ச்சியையும். பரினாம நியதியையும் சிந்தியாத இவர்கள் கொள்கை அறியாமையால் ஏற்பட்ட ஒன்றுகும். இவர்களது அறிவும் உரைகளும், பிஞ்சில் கணிந்த கணியைப் போன்று பயன் தராமல் போகும். இவ்வாறு கூறுவோர் துறவி வேந்தராகிய பட்டினத்திடகள் கூறிய கீழ்க்காணும் பாடல்களை ஊனிப்படித்தால் உண்மையை உணர்வர்:-

1. “ஜூயும் தொடர்ந்து விழியும் செருகி அறிவழிந்து மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான் செய்யும் திவொற்றியூருடையீர் திருநீறுமிட்டுக் கையும் தொழப்பண்ணி ஜந்திதழுத்தோதவும் கற்பியுமே”
2. “நல்லாய் எனக்கு மனுவொன்று தந்தருள் ஞானமிலாப் பொல்லா எனைக் கொன்று போடும்பொழுது இயல் பூசை-செபம் சொல்லார் நற்கோயில் நியமம் பலவகைத் தோத்திருக்கள் எல்லாம் முடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய் கச்சிலுயகம்பனே,
3. “அடியார் உறவும் அரன் பூசைநேசமும் அன்புமின்றி படிமீதில் வேறு பயனுள்ளதோ?”

ஒருவர் இறக்கும் பொழுதுகூடச் சைவசமயக் கிரியையும் ஒழுக்கமும் வேண்டும் என பட்டினத்தார் கூறியதை நாம் உண்ணித் தெளிவு பெறல் வேண்டும்.

மேலும் தமிழ் மந்திரம் தந்த சிவயோகியாம் திருமூலர் பெருமான் இக்கலியுகத்தில் கூட எல்லோரும் மிக எளிதிலே செய்யக்கூடிய நான்கு கடமைகளை ஒரு அருமையான திருமந்திரத்தில் அமைத்துள்ளார். தமது நான்கு கட்டளைகளையும் யாவருமே மிகச் சுலபமாகச் செய்யலாம் என்று அவரே அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்.

“யாவர்க்குமாம் இறைவற் கொருபச்சிலை
 யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
 யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை
 யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரைதானே”

(திருமந்திரம்)

வசதி குறைந்தோர் கூட ஒவ்வொரு நாளும் தவறாது ஒரு பச்சிலையாவது இறைவனுக்கு சாத்தல் வேண்டும் எனவும், ஒரு கைப்பிடி உணவாவது அடியார்க்குத் தரவேண்டும் எனவும், ஒரு பிடி புல்லோ தீணியோ பசுவுக்கு இடவேண்டும் என்றும், இனிய வார்த்தைகளை மட்டுமே பிறருடன் பேசதல் வேண்டும் என்றும் திருமூலநாயனார் கூறியது அணைவருக்குமே பொருத்தமான நடைமுறை சைவக் கோபாடுகளாகக் கொள்ளாத் தக்கவை. இதில் எதனையுமே கடைப்பிடியாத இல்லறத்தார் மாணிடப் பிறவியால் கிட்டும் பேற்றினைப் பெறுவரோ எனச் சிந்திப்பது நற்சிந்தனைக்கோர் விருந்தாலும்.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் மண்ணினில் பிறந்த சைவ சமயிகள் செய்ய வேண்டிய இரண்டு கடமைகளைக் குறிப்பிட்டுத் தாம் சொல்வது சத்தி யமே என்பதை உலகம் முழுவதும் அறியும்வன்னைம் ஒரு மாபெரும் அற்புத்த தையே நிகழ்த்திக் காட்டினார் என்பர் சேக்கிழார் பெருமான்.

“மண்ணினில் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிருடும்
 அண்ணலார் அடியார்த்தமை அமுதுசெய்வித்தல்
 கண்ணினால் அவர் நல்லிழாப் பொலிவு கண்டார்தல்
 உண்மையாமெனில் உலகர்முன் வருகனன உரைத்தார்.”

என்பது பெரியபுராணம்.

தமது பிறவிப் பயன் கிட்ட மனிதராயிப் பிறந்தோர் செய்யவேண்டிய அத்தியாவசியக் கடமைகள் இரண்டு என்பது தமிழ்ஞானசம்பந்தர் திருவள்ளக் கிடக்கை. முதலாவது சிவன்டியார்களைச் சிவமாகவே பாவித்துத் திருவழுது செய்விப்பது (மகேசர பூசை); இரண்டாவது இறைவன் திருவிழாப் பொலிவைக் கண்டு சந்தோஷ மிகுதியினாலே ஆரவாரம் செய்து புகழ்வது மகிழ்ச்சி பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமான நிலையில் திருவருளை வியந்து ஜெகோஷம் செய்வது “நான் கூறிய இந்த இரண்டும் சத்தியமானால் தற்போது இங்கு திரண்டிருக்கும் மகா சனங்கள் காணக்கூடியதாகப் பூம்பாவை என்னும் பெண்ணே! நீ வெளியில் வருவாயாக” என ஞான சம்பந்தப் பெருமான் சத்தியம் செய்து “உண்மையாம் எனில் உலகர் முன்வருக” என்ற உடனே எலும்பும் சாம்பருமாகக் குடத்தள் இருந்த பூம்பாவையின் அங்கமானது உருப்பெற்று உயிர்பெற்று வந்தது சைவசமய உண்மையைப் பறைசாற்றும் அற்புதமான சரித்திரமாகும். பாடலில் கூறிய இரண்டு உண்மைகளையும் சைவ சமயிகள் உயிரைப்போல போற்றினால் நடமாடுங் கோயிலாகிய சிவன்டியார் கூட்டமும் படமாகுங் கோயிலாகிய சிவாலயங்களும் வளர்ச்சியடையும், சைவ சமயம் மேலோங்கும், வையகமும் துயர்த்திரும் என்பது முக்காலும் நிச்சயம்.

காயமே கோயில் என்பது சைவ சமயிகள் கொள்கை. சைவ ஆசார விதிகள் யாவுக்கும் இக் கொள்கையே அடிப்படை. சைவக் கிரியைகளுள் அதி உண்மைான சிவவிங்க பூசை இதனை விளக்கும். சிவபூசை இதனை விளக்கும் சிவபூசை செய்வோர் அகத்தே உயிரை இடமாகக் கொண்டு நிற்கும் சிவபரம் பொருளை வெளியில் சிவவிங்க உருவாகச் சிந்தனை செய்து வழிபடுகிறார்கள்.

இதனால் தான் ஆன்மார்த்த லிங்கத்தை “உடையவர்” எனப் பக்தியுடன் பூசிக்கிறார்கள். சகலீகரணம், சிவோகம் பாவனை முதலிய கிரியைகளும் இதனையே விளக்கும்.

கோயில்கள் மனித உடம்பு வடிவில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. உடம்பில் ஆதாரங்களைப்போன்று கோயிலில் மண்டபங்கள் உள்ளன. தமது உடம்பைக் போன்று பரிசுத்தமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் வைத்திருக்கும் சிவனடியார்கள் பிறர் உடம்புக்குத் தீமை செய்ய மாட்டார்கள். உயிர்க்கொலையை நீக்குவோர் சுத்த சைவ உணவை இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்து உண்ணும் வழக்கத்தைக் கொண்டோராவர் சைவசமயிகள் வசிக்கும் பல நகரங்களிலும் ஆலய வீதிகளிலும் அமைந்த உணவுச் சாலைகள் சைவ நல்லுணவை வழங்குவதுடன் தூய மங்கலப் பொருள்களாகிய விழுதி, சந்தனம், குங்குமம் முதலிய யிகள் அணைவரும் சிவசின்னங்கள் அணிந்து சைவப் பண்பினைப் பாதுகாக்கவும் நந்திந்தனைப் பெருக்கால் எய்தும் உள், உடல் வலிமையைப் பெறவும் உதவிவருவது மிகவும் போற்றக் கூடிய செயலாகும் கொழும்புபோன்ற நகரங்களில் இதனால் சைவ சமயிகள் அல்லாத நண்பர்களும் சிவசின்னங்களை அணிந்து உடல் மனத்தூய்மை பெறவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இவ்வாறு ஒன்றும் வகையால் சிவமணம் பரப்பும் சைவ உணவுச்சாலை அதிபர்கள் ஏனையோருக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறார்கள்.

சைவசமய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டுவரும் இக்காலத்தில் ஈழத்திலும் பாரத நாட்டிலும் பல ஆலயங்கள் புதுக்கியும் திருத்தியும் அமைக்கப் பெற்றுக் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படுவது கண்கூடு. இவ்வாறே சைவசமய தீர்க்கூட விசேஷ தீவை, சிவபூசை முதலியவற்றைப் பெற அருகத்தையுடையவர்களாய் ஆனது கிதுவரை இவற்றைப் பெறச் சந்தர்ப்பம் கிட்டாதவர்களாயுள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான அன்பர்கள் அவசியம் அவந்தை விரைவில் பெற்றுச் சைவ அனுஷ்டானம், சமயப் பிரசாரம் ஆகியவற்றுக்குப் பேருதவி புரிவார்களாக. இவ்வாறு செய்தால் “செத்தபிறகு சிவலோகம்” என்னும் நிலை மாறி, இவ்வுலகிலேயே அவர்கள் உயிர்கொண்டுவும் போதே சிவலோகப் பிராਪ்தி பெறுவோராவர். இப்பூசைக்கத்தைக் கைலாயமாக்கும் பொறுப்பு. மணிவாசகர் கூறிய வண்ணம் “இப்பூசி சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறு” என்னும் உண்மையை நேரில்காட்டும் பண்புடையோராக இவர்கள் திகழ்வர். இவ்வாறு நடைமுறைச் சைவத் தகுதி படைத்தோரையே ஆலயச் சிப்பந்திகளாகவும், தருமகர்த்தாக்களாகவும் குருமாராகவும், சமயப் பிரசாரகர்களாகவும், பொதுநலத் தொண்டர்களாகவும் நியமிப்பதில் சைவ சமயிகள் மிகுந்த அக்கறை காட்டவேண்டியது அத்தியாவசியம்.

ஏனைய மதகுருமார்களைப் போன்று சமய அறிவு, அனுட்டானம், சமய ஒழுக்கம் சமய சின்னங்களைப் போற்றுதல் சிவாசாரியர்களுக்கென்று சாஸ்திரங்கள் விதிக்கும் புறச் சின்னங்களை உடையராயிருத்தல் ஆசியன குருகுல வாழ்வின் போதே சைவசமயக் குருமாருக்கு நன்கு புகட்டப்பட்டுவிட வேண்டும். ஆலயங்களில் சேவை செய்யத் தக்கோரென்று அவர்கட்டு அத்தாட்சிப் பத்திரம் வழங்கும் ஒழுங்கும் நன்மை தரும். ஆசாரியாபிஷேகம் பரார்த்தவிங்க சிவபூசை செய்வது, தகுதி அற்றேருக்கு அரைகுறை அறிவுடையோன் ஆசாரியாபிஷேகம் செய்து வைப்பது எவ்வாறுமெனில் திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடும் “குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடிக், குருடும் குருடும் குழிவிழும்” தன்மை போன்று என அண்மையில் ஒரு சிவாசாரியப் பெருந்தகை குறிப்பிட்டார். இவ்வாறு தான் தோன்றிக் குருமார்கள் சேவை செய்யும் ஆலயத்துக்கு மட்டு

மல்ல நாட்டுக்கே அனர்த்தம் ஏற்படலாம். ஆலய பூசை தப்பினால் என்ன கதி நேரும் எனத் திருமூலநாயகுர் கூறுவது மிகப் பயங்கர செய்தியாயுள்ளது. சைவ சமயத்தில் அபிமானமும் அக்கறையுறுடையோர் இதனை எப்பொழுதும் கருத்துள்கொள்ள வேண்டும்.

தமது பெருங்கருணையால் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் அருள்ள மறைத் தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களும் ஆம்மாக்களது நன்மை கருதிச் செய்யும் பதி சிவபெருமானே. அவரை வழிபடுவோர் சைவர்கள். சிவபெருமானது அருட் சக்தியாகிய உமாதேவியையும் அவரது திருக்குமாரர்களாகிய விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வயிரவர், வீரபத்திரர் ஆகியோரையும் சிவஞுடைய அடியார்களாகிய விஷ்ணு முதலிய தேவர்களையும் சைவ சமயிகள் வழிபடுவர். சிவபெருமானு னவர் தம்முடைய அடியார்களை வழிபடுவோர் தம்மையே வழிபடுவார்கள் என்றும் தம் அடியாரை நிந்திப்பவர் சிவமாகிய தம்மையே நிந்திப்பவர் என்றும் அவ்வாறு நிந்திப்போருக்கு தக்க தண்டனை கிட்டும் என்றும் வேதாகமங்களிலே திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

சிவசின்னங்களைப் போற்றுவதோடு சைவசமயிகள் சிவமூல மந்திரத் தைக் குருமூலாக அறிந்து சிவனைத் தியானித்துக் காதலாகிக் கசிந்த உள்ளத் தோடு அழிவிடப்பட்ட மெழுகுபோலே கண்ணீர் சிந்தி விதிப்படி செபம் பண்ணுதலும், சிவநாமங்களையும், தோத்திரங்கள் கீர்த்தனங்களை இசைத்து வழிபடுதலும் சிவ புண்ணியங்களாகும்.

சிவ புராணங்களிலே சிவமகிழமையும் சிவ புண்ணியம் பசு புண்ணியம் செய்யும் முறை, அவ்வாறு செய்வோர் பெற்ற பெரும்பேறு, பாவம் பெற்ற தண்டனை ஆகியன கூறப்படுவதால் பக்தி பெருகுவதற்கும், புண்ணியங்களிலே பக்தி பெருவிடவதற்கும் புண்ணியங்களிலே மக்களுக்கு விருப்பு ஏற்படவும் சிவபுராணங்களை ஆலயம் மடம் சமயநிலையங்களில் பூசித்து வாசிக்கு விளக்குதல், பிரசாரம் செய்தல், கேட்டல், புண்ணியத்தின் பால்படும் நவீன நாவல்களால் ஏற்படும் கேடுகள் நீங்கிச் சிவபுராணப் பிரவசனங்களால் மிகப் பெரும் நன்மைகள் கிட்டும் என அறிஞர் கூறினர்.

திருவாசகத்தின் முதல் பாடலாக அமைந்தது ‘நமச்சிவாய வாஅழ்க’ எனத் தொடங்கும் சிவபுராணம். இது அருட்பாடல்களுள் அதி உயர்ந்த இடத்தை வகிப்பது என்பது ஸ்ரீஸ்ரீ சிவயோக சுவாமிகள் போன்ற உண்மை ஞானிகள் அனுபவமாகும். மனத்தைத் தியானத்தில் நிற்கச் செய்வதற்கு சிவபுராணத்துக்கு நிகராக வேறொரு சமய சாதனத்தைக் காண்பது அரிது என்பது பல்லாயிரக் கணக்கான மெய்யடியார்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளக்கிய இப்பேரருளாளர் கூறிய உண்மையாகும்.

இமைப்பொழுதும் நெஞ்சில் நீங்கா இறைவனை அவனருளாலே வணங்கும் பெரிய போதனை, ஐந்தொழிலை இறைவன் செய்யும் மாண்பு, அவன் ஆன்மாக்களுக்கு அஞ்ஞானத்தை நீக்கி நல்லறிவாக மிலிரும் பெற்றி, இவையாவும் ஒருங்கே கொண்ட ஞானப் பூங்கோயிலாகவும், வீட்டின்பத்துக்குத் துறவு கோலாகவும், சிவனெந்தியின் சாரமாகவும் உள்ள சிவபுராணத்தை நாமெல்லாம் தினமும் அன்புடன் ஒதி உய்வோமாக!

“இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில்
நீங்காதான் தாழ்வாழ்க!”

குரு பக்தியும் ஈசுவர பக்தியும்

சிவ ஸ்ரீ பா. சண்முகாட்ஜி சர்மா
ஸ்ரீ பாலசெல்வ விநாயக மூர்த்திகோயில் - மருதானை

ஈசுவரனைக் காட்டிலும் குரு பெரியவர். ஈசுவர பக்தியைக் காட்டிலும் குருபக்தி விசேஷம் என்கிறார்களே ஏன்? என்று கேட்டால் ஈசுவரனை யாரும் பார்க்கவில்லை. பிரத்தியஷமாக நாம் பார்க்கக்கூடிய ஒருமனிதர் எப்போதும் சுத்தமாய் ஞானம் உடையவராய் அதை இல்லாத் சித்தம் உடையவராக அப் பழக்கு இல்லாமல் நமக்குக் கிடைத்து விட்டால் நாம் எந்தக்காரியத்திற்காக ஈசுவரனிடத்தில் போகிறோமோ அந்தக்காரியம் இவரிடம் பக்தி செலுத்தினாலே முடிந்து விடுகிறது. அதனால்தான் குருப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணு குருர் தேவோ மஹேஶ்வர என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

ஐத்தைச் சிருஷ்டிப்பது பரிபாலிப்பது போன்ற பலகாரியங்கள் ஈசுவரனுக்கு இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் குருவுக்கு இல்லை. அவனுக்கு ஆபிஸ் உண்டு, இவருக்கு ஆபீஸ் இல்லை. ஆபீஸ் இருக்கிறவனிடம் போய்த் தொந்தரவு கொடுப்பதைவிட ஆபீஸ் இல்லாமல் சம்மா இருக்கிறவரிடம் நம் காரியத்தை மிக எளிதாக முடித்துக் கொண்டு விடலாம். ஈசுவரனுக்கு என்ன என்ன உத்தமமான குணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவை யாவும் இந்தக் குருவினிடத்தில் உள்ளன. இவர் சுத்தமானவர். பொய் பேசாதவர். வஞ்சளை தெரியாதவர். இந்திரியங்களை யெல்லாம் வென்றவர். மகாஞானி இவரைப் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே குருவின் தீருவடிகளை பற்றிக்கொண்டு பக்திசெய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் ஈசுவர பக்தியினால் நமக்கு என்ன அனுகூலங்கள் உண்டாகின்றனவோ அத்தனையும் ஈலபமாக உண்டாகிவிடும் அதனால்தான் குருபக்தி உயர்ந்தது எனக் கூறினார்கள்.

ஆனாலும் தெய்வபக்தியை மறக்கக்கூடாது என்பதற்குக் காரணம் இந்தக் குருவை இவனேடு சேர்த்து வைப்பதே தெய்வம் தானே. தெய்வ அனுக்கிரகம் இல்லாவிடன் இந்தக் குருவை இவன் எப்படி அடைவான்?

துர்லபம் த்ரயமேவதைந்

தைவாருக்ரஹ ஹேதுகம்
மநுஷ்யத்வம் முழுக்ஷதவம்
மகாபுருஷஸம்சரய

11

தக்ஞைமூர்த்தி குரு, எல்லோருக்கும் எக்காலத்திலும் குரு ஸ்பூர்வேஷமபிகுரு
காலேநாநவச் சேதாத் 1

இந்தக் குருவுக்கும் ஞானம் எப்படிப் பூரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும்? அதனால்தான் தெய்வத்தை மறக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். குரு அரைகுறையாக இருந்தாலும் அவரை வழிகாட்டியாக வைத்துக்கொண்டு ஈசுவரபக்தி செய்தால் நம்முடைய காரியம் பலிதமாகிவிடும். ஆகவே எப்போதும் குருபக்தி இருக்கவேண்டும். பூரணமான ஞானம் உடையவராய் எப்போதும் வாக்கு, மனம்,

காயம் எல்லாம் சுத்தமானவராய் அசைவு இல்லாத சித்தம் உடையவராய் நமக்குத் தெய்வ அனுக்கிரகத்தினுலே ஒரு குரு கிடைத்து விட்டார் என்றால் நமக்கு அவரேபோதும். நம் காரியமாகத் தெய்வத்தினிடம் பேரகவேண்டிய அவசியமே இல்லை, வியாசகரப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது,

அசதூர்வதநோ ப்ரஹமா

தவிபாறூரப்ரோ ஹரி

I

அபாலலோசந், சம்பு பகவாந்

பாதராயண

II

என்பார்கள் பாதராயணர் என்று வியாசருக்குப் பெயர் அவர் “அசதூர் வதநோ ப்ரஹமா” நான்கு முகம் இல்லாத பிரம்மா தவபாறும்” அபரோ ஹரி” இரண்டு கையுள்ள வேறு ஒரு விஷ்ணு அபால லோசந் சம்பு: நெற்றிக்கள் இல்லாத சிவன் இப்படிப்பட்ட குரு கிடைத்து விட்டால் இவரைப் பிரத்தியீங்மாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே குருவை விடச் சிரேஷ்டமானவர் இல்லை. நமக்கு அவரிடத்தில் பூரணமான நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும்: அது நிஜமான நம்பிக்கையாகவும் இருக்கவேண்டும். நமக்கு அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வந்து விட்டால் சுவாமி கூடவேண்டாம். இந்த நம்பிக்கையே அவரிடத்தில் நாம் வைக்கிற பக்தியே நம்மைக் கடைத்தேறச் செய்துவிடும்.

எப்போதும் சுத்தமாகக் குரு இருக்கவேண்டும் வீதராகராக ஆசை ஒன்றும் இல்லாதவராக இருக்கவேண்டும்: அப்படிப்பட்ட ஒருவர் நமக்குக் குருவாக அகப்படாதபோதுதான் நாம் அவரை வழிகாட்டியாகக்கொண்டு சுகவர பக்திபண்ண வேண்டும்.

நாம் அழுக்கு உடையவர்களாய் இருக்கிறோம். சஞ்சலம் உடையவர் களாய் இருக்கிறோம். மனசை ஒரு நிமிஷங்கூட ஓர் இடத்தில் நிறுத்த முடியாதவர்களாய் இருக்கிறோம். எப்போதும் சுத்தமாக, நிரம்பிய ஞானம் உடையவனுக அசையாமல், ஆடாமல் பட்ட கட்டை மாதிரியாக இருக்கிற அவனை நாம் நினைத்தால் நாம் நினைக்கிற படியே அவனுக நாம் ஆகிவிடுவோம், சுசுவரைனத்தான் அப்படி நினைக்கவேண்டும் என்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட குணங்கள் உடையதாக எதை நினைத்துக் கொண்டாலும், நம்மைப் போன்ற ஒரு மனிதரையே இவ்வளவு குணங்கள் உடையவராக அவரையே குருவாக நினைத்துப் பக்தி செய்தாலும் நாமும் அப்படியே ஆகிவிடுவோம்,

இதற்காகத்தான் குருபக்தி வேண்டும். சுகவர பக்திவேண்டும் என்று நம் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன, இந்தக் காலத்தில் இவையிரண்டும் குறைந்து வருகின்றன. குருகுலப் படிப்பு இல்லாமல் குருபக்தி வளராது, சுகரவ பக்தியும் வளராது.

அப்படி குருகுலப் படிப்புத்தான் வேண்டும் என்று சொன்னால் அது இந்தக் காலத்தில் சிரமம்தான் பூரணமாகக் கொண்டுவர முடியும் என்ற நம் பிக்கையில் சொல்லவில்லை. அப்படி வந்துவிட்டால் நல்லதுதான். ஆனாலும் இதுமாதிரியான ஒரு முறை இருந்திருக்கிறது என்பது தெரியாமல் அடியோடு அழிந்துபோக விடக்கூடாது அல்லவா? மியூசியத்தில் வைக்கிற மாதிரியாவது “நான் குருகுல வாசம் செய்து படித்தேன்” என்று வருங்காலத்தில் சொல்லிக் கொள்வதற்காவது பத்துப் பேர்களை அப்படிப்படிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் விதை முதலையாவது ரூபாக்கவேண்டும்.

யாராவது ஒரு பையன் குருவினிடத்தில் சென்று அவருக்குச் சுச்சுதலை
செய்து கொண்டு படித்து வருகிறேன் என்று தெரிந்தால் அவரவர்கள் அவனுக்கு
ஆங்காங்கே கொஞ்சம் உதவி செய்தாலும் போதும், பெரிய ஸ்தாபனம் வேண்டாம். வேண்டாம் என்றால் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.
அது தனியாக இருக்கட்டும். கூடநாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மாலான உதவிகளைத்
தனிப்பட்ட முறையில் செய்யவேண்டும் என்ற முனைபாவும் வரவேண்டும். அது
தான் அவசியம்.

குருபக்தி வேண்டும் என்றால் குருக்லப் படிப்புக் கொஞ்சம் அவசியம்
தான். நம்மால் முடிந்த அளவு அதற்கு வசதி செய்வோம். பலன் பத்துப் பேர்
களுக்காவது ஏற்படும். அதுதான் நமக்கு விதை முதல் உலகம் ஷுமாக
இருக்க குருபக்தி, ஈசுவரபக்தி இவை இரண்டும் அழிந்து போகாமல் இருந்தால்
போதும். இப்படியான அனுக்கிரகம் செய்தருணம்படி ஸ்ரீமீனுட்சி சுந்தரேஸ்
வரப் பெருமானை எல்லோரும் பிரார்த்திப்போமாக.

சுபம்.

With the Best Compliments

from

Nallooran Traders

General Merchants

No. 57, 4th Cross Street

Colombo-11

திருவாளூரைப் பாடியதேன்?

— க. மு. நடேசன் ஆசிரியர் —

(காரியதறிசி அரியநாயகன் புலம் ஸ்ரீ வீரகத்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம்)

செந்தேன் சைவ சொட்டும் செம்மைசான்ற இலக்கியங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது நம்மன்னைத் தமிழ்மொழி, என்று முளதென்றமிழில் இன் பக்காவியங்கள் பலபடைத்துப் பாரில்லாம் போற்றும் பெருமை பெற்றனர் நம் தமிழ்ப் புலவர்கள். அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்கள், காவியங்கள் காலவெள் எத்தைக் கடந்து நிற்கும் வண்மைவாய்ந்தன.

சேக்கிழார் பெருமான் நல்கிய பெரிய புராணம் தமிழுலகின்தும் சைவ உலகினதும் தலையாய் இலக்கியங்களில் ஒன்று. பக்திச்சைவ. நனிசொட்டும் இக்காப்பியம் தமிழில் உள்ள ஏனைய காப்பியங்களிலும் பார்க்கத் தனிச்சிறப் புடையதாய்த் திகழ்க்கிறது. சைவ இலக்கியங்களாகிய காப்பியங்களிற் பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக அமைய இது ஒன்று மட்டுமேதமிழின் முதல் நூலாகவே அமைகின்றது. காப்பிய இலக்கணங்கள் அணைத்தும் அமைந்திலங்கும் இந்தால் சைவர்கள் மட்டுமன்றிச் சகல மதத்தவர்களும் பயிலத்தக்க பண்புடையதாய் விளங்குகின்றது.

இத்தகைய சிறப்புடைய பெரிய புராணத்திற்குச் சேக்கிழார் சூட்டிய பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதே. திருத்தொண்டர்கள் தம் வரலாறு கூறும் இம் மாக்கதையினை நுனுகி ஆராய்வோமாயின் அதன் ஆதி அந்தம் நடு எல்லாம் சுந்தரரூர்த்தி சுவாமிகளின் சரிதம்தான் என்பது தெற்றெனப் புலனாகும். மற்றச் சரிதங்கள் எல்லாம் அதிலே கிளைக் கதைகளாக வருகின்றன. புராணத்துக்குத் தலைவர் சுந்தரர். இவருடைய வரலாற்றின் இடையில் கோத்த நன்மணிகளே ஏனைய சிவனாரூப் செல்வர்களின் வரலாறுகள்.

காப்பியத் தலைவர் தம் நாட்டையும் ஊரையும் தானே ஆசிரியர் வருணித்தல் மரபு. சுந்தரர் பிறந்த நாடு திருமுகளைப்பாடி நாடு. அந்நாட்டில் திரு நாவலூர் என்ற ஊரில் அவர் தோன்றினார். இந்நாட்டையும் ஊரையும் பற்றக் காப்பிய மரபுக் கேற்பச் சேக்கிழார் பெருமளவில் பாடியிருக்க வேண்டும். ஆனால் சேக்கிழார் பெருமான் இரண்டே இரண்டுபாடல்களில் மட்டுமே இந்நாட்டையும், ஊரையும் பற்றிப் பேசுகிறார். இதைவிடுத்துச் சோழநாடு பேசப் பெறுகிறது நாட்டுச் சிறப்பு என்ற பெயர் தாங்கிய நாட்டுப்படலத்தில்; திருவாளூர் பேசப் பெறுகிறது, ‘நகரச் சிறப்பு’ என்ற நகரப்படலத்தில். இதன் காரணம் என்ன?

திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்குக் கொடுக்காத சிறப்பினை திருநாவலூருக்கு மழங்காத சிறப்பினைச் சோழநாட்டுக்கும் திருவாளூருக்கும் சேக்கிழார் வழங்கியதேன்? சுந்தரரூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் காதல் கொண்ட பரவையாரை மனத்து வன்றெண்டராக வாழ்ந்தது திருவாளூரில். ஆதலால் சேக்கிழார் அவ்வுரைச் சிறப்புறப் பேசுகின்றார் எனக் கூறலாம். அங்ஙனமாயின் அதே சுந்தரர் சங்கிலியாரை விரும்பிமணந்து திருவொற்றியூரிலும் வாழ்ந்தாராதலின் அவ்வுரூம் பாடப் பெற்றிருக்கலாம். அவ்வாறில்லை யாதலின் இக்காரணங்கள் ஏற்படைத்தாயில்லை. எனவே சேக்கிழார் பெருமான் சோழவளநாட்டையும் திருவாளூரையும் பாடியதேன்? என்பதற்கான காரணங்களை நோக்குவோம்.

திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ளவை அடியார்கள் வரலாறுகள். அந்தால் எடுத்துக்கொண்ட அனுபத்துமுன்று நாயன்மார்களில் முப்பத்தேழுபேர் சோழநாட்டவர்கள். எனவே பெரும்பாலோர் வாழ்ந்த சோழ நாட்டை ஆசிரியர் பாட எடுத்துக்கொள்கிறார் என நாம் கருதலாம். தமிழை ஆதரித்த சோழனுசிய அனபாயனுடைய நகரம் அதுவாச இருந்தது. இக்கருத்திற்கு வன்மையளிக்கிறது. அடுத்து நாம் நோக்கவேண்டியது திருவாரூரை ஏன் பாடினார் என்பது. சுந்தரலூர்த்தி சுவாமிகள் தம்பிரான் தோழன். இறைவனுலேயே தடுத்து ஆட்கொள்ளப் பெற்ற பேறு பெற்றவர். அவைவியல்லாம் அவர்வீடுபேறு பெறுவதற்கு மட்டுமே வழிசெய்தன. ஆனால் அவர் திருவாரூரில் தேவாசிரியமன்றபத்தில் அடியார்களைச் சந்திக்காமல் இருந்திருப்பாரேயாயின் திருத்தொண்டத் தொகை தோன்றியிராதன்றே : அஃது இல்லையாயின் தமிழ்நாட்டில் திருத்தொண்டர் தம் வரலாறு கூறும் பெருநால் எதுவுமே தோன்றியிரா, எனவேதான் தமிழ்நாட்டில் தோன்றி நிகழ்ந்த இந்த சமயப் புரட்சியை உலகநியச் செய்த பெருமை திருவாரூரையே சாரும். ஆதலாற்றுன் சேக்கிழார் பெருமான் அவ்யூரைப் பாட எடுத்துக்கொள்கிறார்.

சுந்தரர் வாழ்க்கையிலேயே பெரிதும் ஈடுபட்டவர் சேக்கிழார். அவர் பெருமை பேசுவதில் மிகவும் விருப்புடையவர். ஆனால் சுந்தரனுரை இறைவன் தடுத்து ஆட்கொண்டதிலும் இறைவன் அவர் தாது விடுத்ததிலும் சேக்கிழார் காட்டும் ஆர்வத்தைப் பார்க்கினும் சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகை பாடியதில் அதிகம் ஈடுபடுகின்றார்.

“ நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால்
நீலம் நிறைந்த மணிகண்டத் (து)
சகன் அடியார் பெருமையினை
எல்லா உயிரும் தொழ எடுத்துத்
தேசம் உய்யத் திருத்தொண்டத்
தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல் வணங்க
வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.”

(பெரிய புராணம்—சண்டேசவரர்—60)

என்று மகிழ்ந்து கூறுகிறார். திருவாரூர் கோயிலுக்குச் சென்ற சுந்தரர் கோயிலின் முன் உள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தில் இறைவன் :அடியார்கள் நிறைந்திருப்பதைக் காண்கிறார். அவ்வடியார்களைக் கண்ட ஆசூர் இவ்வடியார்க்கு யான் அடியவனுக ஆகும் நாள் எந்நாளோ? என எண்ணிக்கொண்டே இறைவனை வணங்கப் போகிறார். இறைவன் அருளால் அடியார்கள் பெருமை உணர்த்தப் பெறுகிறார் ஆசூரார். இறைவனே அடியார் பெருமையினை இதோ பேசுகிறான்.

“ பெருமையால் தமிழை ஒப்பார் பேணலால் எம்மைப் பெற்றுர்
ஒருமையால் உலகை வெல்வார் ஊனமேல் ஒன்றும் இல்லார்
அருமையால் நிலையில் நின்றார் அன்பினால் இன்பம் ஆர்வார்
இருமையும் கடந்து நின்றார் இவரை நீ அடைவாய்.”

(பெரியபுராணம்—தடுத்தாள்—196)

இத்தகைய அடியார்க்கட்குத் தாழும் அடியவனுக ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பெற்ற நம்பியாரூரர் இறைவனை வேண்டுகின்றார். “தில்ஸீ வாழுந்தனர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று தொடர்க்கிட திருத்தொண்டதை பாடுகின்றார். அவர் காலத்தும், அவருடைய காலத்தின் முன்பும் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த அடியார்கள் அனைவரையும் குறிப்பிட்டு அனைவருக்கும் அடியேன் என்று பாடினார்.

நம்பியாரூர் பாடிய பதினெடு பாடல்கள் கொண்ட திருத்தொண்டதை கொண்டானது தமிழ் நாட்டியற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் சைவத்திற்கும் ஒப்பற்ற தொண்டாற்றியுள்ளது என்றால் அதுமிகையல்ல. சேக்கிழார் பெரியபுராணம் பாடுதற்குக் காரணமாயிருந்த பெருமைக்குரியது இத்திருத்தொண்டதை கொண்ட “உயிர்கள் மாட்டுக் கொண்ட கருணையினால் திருத்தொண்டதை தொகையை நம்பியாரூர் பாடினார்; அவ்வாறு பாடிய அவருடைய திருவடிகளை வணங்க வந்த திப்பிறவிக்கு வணக்கம் செலுத்தகிறேன்” என்று பாடுகிறார் சேக்கிழார். சேக்கிழாரை இங்ஙனம் உள்ளமுருகப்பேச வைக்கின்றது திருத்தொண்டதை கொண்டதை அத்திருத்தொண்டதை கொண்டிரை நம்பியாரூர் அருளிச் செய்ய வழிவகுத்தது திருவாரூர் தேவாசிரியமண்டபம். எனவேதான் சேக்கி ழார் திருவாரூரை மறவாது போற்றிப் பாடினார். தொண்டர் தம் பெருமைகளும் திருத்தொண்டர் புராணம் உருவாவதற்கு ஊர்நெடுத்த இடம் திருவாரூரே. இதனுற்றுன் நகரச் சிறப்புப் படலத்தில் திருவாரூரைச் சிறப்புறப் பாடினார் சேக்கிழார்.

அவர் புகழ் வாழ்க !
ஆரூரான் திருவடிகள் வாழ்க !!

With the Best Compliments

from

JAFFNA BRASS STORES

Stockist in Various Kinds of Brass

Copper, Enamel & Silver Ware

238, Gasworks Street

COLOMBO.

Proprietor: S. K. Nallathamby

அருள் தரும் அன்னை மீனாட்சி

இ. சிவராமலிங்கக் குருக்கள்

சமுத்திருநாட்டின் வடபால் அமைந்த தீவுக் கூட்டங்களில் பொன் வழங்கு புண்ணிய பூமியாகத் திகழ்வது புங்குடுதீவு. இத்தீவுகத்தில் பிரபல மடைந்த திருத்தலங்களும் கோவில்களும் நெருக்கமாக அமைந்து விளங்குவது பெருங்காடு என்றும் பதி. இக்கிராஞ்சியம்பதியில் ஸ்ரீ மீனாட்சி சோமசுந்தரே சர் கோவில் என்றும் பதியில் சிவன் கோவில் என்றும் கூறப்படும்! ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. இடமருக்கின் அருகாமையில் கலியுக வரதப் பெருமான் கோவில் கொண்டெடுமூந்தருளியிருக்கிறார் தென்கிழக்கில் கண்ணுக் கெட்டிய தொலைவில் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் திருக்கோவில் இருக்கிறது. கற்றேரும் வர்த் தகரும் வித்துவான்களும் விற்பனைரும் பண்டிதர்களும் புலவர்களும் வேத சிவாகமங்கற்றேரும் பாவலர்களும் இத்தீவுகத்தை சைவநாடாக விளங்க வைத் திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசர் ஆலயத்தை ஆரம்பித்தவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ மா. த. மார்க் கண்ட ஜயர் அவர்கள், இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் விக்கிரகங்களில் பிரதானமான சிவலிங்கம் ஸ்ரீ காசி கோஷத்திரத்திலிருந்தும் அம்பிகையின் சிலை தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் அவரால் கொண்டுவரப்பட்டதை. ஆலயத்திருப்பணிகள் முடியும்னனரே அவர் கதிர்காம கோஷத்திரத்தில் சமாதி ஆயினர் மிகுதித் திருப்பணியை அவரது மனைவியார் ஸ்ரீமதி செல்லம்மாள் அவர்கள் நம்நாட்டு மக்கள் இருக்கும் இடம் எல்லாம் சென்று பொருள் திரட்டி, திருப்பணிகளை முடித்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்து வைத்தார். அதன் பின் சிலகாலத்துள் அவ்வம்மை யாரும் அமர்ராணர்.

இவ்வாலயம் சிவன் கோவில் எனப்பெயர்பெற்றிரும் அம்பிகை ஸ்ரீமீனாட்சி தேவியே அங்கு அருளாட்சி புரிகிறன். இவ்வம்பாளின் திருவுருவச் சிலை மிகக் கலை நுணுக்கமானது மிருதுவானது அழகானது. அடியார்கள் அம்பிகையின் திருமுன்னே நின்று ஆனந்தக்கண்ணீர் வடிப்பார்கள், இவ்வழியை திருவருவச் சிலையின் கண்ணேதான் அன்னை மீனாட்சி உருவத்திருமேனி கொண்டு ஏழுந் தருளி இருக்கிறார். ஒரு பெண்ணின் உயரமுள்ள அம்பாளின் திருமேனிக்கு பதினெட்டு அல்லது பன்னிரண்டு முழுப் புடவைகளையே அணிந்து அலங்கரிப்பதுண்டு. கேதார கௌரி நோன்புக் காலத்தில் சிவன் அம்பாள் இவர்களுக்கு தனித்தனியே இருபத்தியொரு நாட்களும் இலட்சார்ச்சனை நடைபெறுகின்றது. நவராத்திரி காலத்தில் ஸ்ரீ சக்ரபூதையும் பங்குனி மாதத்தில் மகோற்சவமும் மற்றும் எல்லா அபிஷேக தினங்களிலும் பண்டிகை நாட்களிலும் விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இவ்விழாக்களை ஊர்மக்களின் நலன்கருதி ஊரவர்களின் உபயமாகவே நடாத்துகிறார்கள்.

“ மண்ணினில் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிகூடும்
அண்ணலார் அடியார்த்தமை அழுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொவிவு கண்டார்தல்
உண்மையாமெனில் உலகர்முன் வருகென்றுகரத்தார்
— புராணம் —

இவ்விழாக்காலங்களில் அம்பிகையின் திருமேனிக்கு அபிஷேகத்துச் சந்தணக்காப்பிட்டு வர்ணாச்சேலை உடுத்தி அலங்கரிப்பார்கள். ஆராதை செய் வார்கள். அவ்வக்காலங்களில் அம்பிகையின் திருக்கோலங்கள் பலவிதமாகப்

பார்ப்போர் மனதில் பதியும் ஒரு பக்கம் பார்க்கில் காசி விசாலாட்சியாகக் காட்சி தருகிறூர். மறுபுறம் நோக்கின் காஞ்சி காமாட்சியாகக் கருணைகாட்டுகிறூன். முன்னின்று கண்டால் மதுரை மீனுட்சியாகத் தானுட்சி செய்கிறூன். முகத்தைமட்டும் காண்கின் ஆதிபராசக்தியாக ஆசிதருகிறூன். முழு உருவத்தையும் தரிசிக்கில் அன்னை அபிராமியாக ஆள்மாக்களை ரட்சிக்கிறூன். இவ்விதம் அருளாட்சி செய்யும் ஸ்ரீ மீனுட்சி தேவியின் கருணையை என்னென்பது,

ஒருமுறை கேதாரகௌரி நோன்புக் காலம் அம்பாளுக்கு அபிவேஷிகம் செய்து சந்தணக்காப்பிட்டு விதவிதமாக புடவை கட்டி அலங்கரித்து ஆராதளை செய்து அர்ச்சனை நடைபெறுகிறது. கோவில் இளைய குருக்களே இவ்வளஸ் காரங்களைச் செய்வார். அவரது மனைவி மூல்லை அரும்பில் மாலை கட்டிக்கொடுப்பது தினசரி வழக்கம். ஒருநாள் மனைவியார் எமது ஊராகிய நெடுந்தீவுக்கு பது வரைநேர்ந்தது. அவசியம் ஏற்பட்டதால் அன்று வந்தும் விட்டார். எமது வீட்டுக்கு வந்ததும் அன்று அம்பாளைத்தரிசிக்க முடியவில்லையே என்ற கவலை வாட்டியது. இரவு தூக்கமத்தியில் எழுந்திருந்து ‘ஏதோ ஓர் பெண் பச்சைப்பக்கே வென்று தெரிகிறோன்’ என்று கூறின்டு பின்பும் படுத்துக்கொண்டார். மறு நாட்காலை புங்குடுதீவுக்குத் திரும்பி வந்து அம்பாளைத் தரிசித்த பொழுது பச்சை உடுத்திப் பகஞ்சாந்தம் பூசி அலங்கரித்திருந்ததைப் பார்த்து அதிசயித்துப்போனார். முதல்நாள் இரவு சொர்ப்பனத்தில் தான் கண்ட காட்சி இது வென்றும் அம்பிகையின் திருவிளையாடல்தான் என்றும் எண்ணி மனமகிழ்ந்திருந்தார். பல காலமாக மகப்பேறில்லாதிருந்த இவ்விளங்குருக்கள் தம்பதி கருங்கு ஒரு குழந்தையைப்பெறும் வாய்ப்பையும் அன்னை மீனுட்சி வரமளித்திருக்கிறூன். இவ்விதம் வேண்டி நிற்போர்க்கெல்லாம் விரும்பும் வரமளிக்கும் அன்னையின் அருளை எப்படி எழுதுவது. நோயாளர் தங்கள் பிணியைத் தீர்த்துக் கொள்கின்றனர். பிள்ளை இல்லாதவர்க்கும் புத்திர பாக்கியம் கிடைக்கிறது. கண்ணியர் தகுந்த கணவரை அடைகின்றனர், அன்னையின் கணகள் தனம் தரும். கல்விதரும், தளர்வில்லாத மனம்தரும் நல்லனவெல்லாம் தரும் சற்றில் தெய்வ வடிவும் தரும். இவ்வுளக்கருணை காட்டும் சக்தியை வழிபடாமல் வாளாதிருக்க முடியுமா? நாம் அன்னை மீனுட்சியை வணங்கி நல்லனவெல்லாம் பெறுவோம்.

‘கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடு வராத நட்பும்
கன்றுத வளமையும் குன்றுத இளமையும்
கழிபினியிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
தவறுத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாருத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணை கோலுமொரு
துன்பமில்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பு முதவிப்பெரிய
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயில் கொள்மாயனது தங்கையே
ஆதி கடலூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகமகலாத சுகபாணி
அருள்வாழி அபிராமியே!

(அபிராமிப்பதிகம்)

மலையத்துவசன் பெற்ற பெருவாழ்வே வருக வருகவே!..

ஓர் எழுத்தாளரும் ஓர் ஆச்சம் ஞானியும்

மொழிபெயர்ப்பு: மு. பொன்னம்பலம்

[The Gospel of Sri Ramakrishna என்ற நூலில் இருந்து இது மொழி பெயர்க்கப்பட்டுத் தாப்படிரது. பிரபல வங்க எழுத்தாளரான பங்கிம் சந்திர சட்டேர் ஜியை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் சந்திரக்கபோது நிகழ்ந்த உரையாடல் இது. அன்றாகு ரூப் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் போதித்தவற்றையும் புரிந்தவற்றையும் அவரோடு ஏறக்குறைய நான்கு வருடங்களாக கூடி வாழ்ந்த அவரது முக்கிய சீடர்களுள் ஒருவரான மகேந்திரநாத் குப்த அவர்கள் 'M' என்ற புனைப் பெயரில் மிதந்த கலையழகோடு வங்க மொழியில் தந்துள்ளார். இந்தவகை நூல்களில் இது ஒரு தனியானது என இதற்கு முன்னுரை வழங்கிய அல்டஸ் ஹஸ்லி குறிப்பிடுகிறார். இந்தப் பெரிய நூலை (1000 பக்கங்கள் கொண்டது) ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர் சுவாமி நிதிலானந்தராவர்.]

காலம்: சனிக்கிழமை டிசம்பர் 6. 1894

ஒருநாள் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் தனது பக்தான அதார் என்பவருடைய வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தார். அதார் ஒரு தலை நீதிபதியாக உத்தியோகம் வகித்ததால் இராமகிருஷ்ணர் அவரைச் சந்திக்க சென்றிருந்தபோது பல ஆங்கிலம் படித்த உயர்மட்ட நண்பர்கள் அவர் வீட்டில் குழுமியிருந்தனர். அவர்களுள் நவீன வங்க இலக்கியத்தின் மூலகர்த்தாவான பங்கிம் சந்திரரும் ஒருவர். பங்கிம் சந்திரரை இராமகிருஷ்ணருக்கு அதார் அறிமுகம் செய்தார். ஐயா இவர் பெரும் அறிவாளி, பல புத்தகங்கள் எழுதியுள்ளார். பெயர் பங்கிம் சந்திரர். (பங்கிம் என்ற சொல் வங்க மொழியில் 'வளைந்த' என்ற கருத்துடையது)

இரா: (சிரித்தபடி) பங்கிம்! தங்களை என்ன வளையச் செய்தது?

பங்: (சிரித்தபடி) சப்பாத்து உதைதான் காரணம். நமது வெள்ளைத் துரை மாரின் சப்பாத்து உதைதான் என்ன வளையச் செய்தது.

இரா: இல்லை ஐயா. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் தனது பேரன்பினால் வளைத்துள்ளார். கிருஷ்ணரின் உடல் மூன்றிடத்தில் வளைந்துள்ளது ராதையின் மேலுள்ள காதலால்! (கிருஷ்ணரின் உருவக்கை விளக்குகிறார். அவர் முடித்ததும் பங்கிமும் நண்பர்களும் ஆங்கிலத்தில் கதைக்கின்றனர்)

இரா: சரி. ஆங்கிலத்தில் என்ன கதைக்கிறீர்கள்?

அதா: நீங்கள் கிருஷ்ணரைப்பற்றி சொன்னதைப் பற்றியே.

இரா: இது ஒரு வேடிக்கையான கதையை என்கு ஞாபகம் ஊட்டுகிறது. ஒரு கனவான் சலுங்கில் முகச்சவரம் செய்து கொண்டிருந்தார். கத்தி சிறிது கூடுதலாக அழுத்தி விடவே அவர் “டாம்” (Dama) என்று கத்தினார். சலுங்காரனுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாததால் விளக்கம் கேட்டான் கனவான்

மழுப்பினர், ஆனால் அவர் விடுவதாய் இல்லை. அவன் “டாம்” என்ற வார்த்தை நல்ல கருத்துடைய தென்றால் நான் ஒரு டாம் என் அம்மா அப்பா ஒரு டாம், எங்கள் பரம்பரையே டாம். ஆனால் அதற்கு தீய கருத்தென்றால் நீ ஒரு டாம் உன் அம்மா அப்பா ஒரு டாம் உங்கள் பரம் பரையே டாம் டாம் டாம்! (எல்லாரும் சிரிக்கின்றனர்) சிரிப்பு ஒய்ந்ததும் பங்கிம் கதையைத் தொடங்கினார்,

பங்: ஐயா, நீங்கள் ஏன் போதிப்பதில்லை?

இரா: போதிப்பதா? மனிதனின் வெறும் ஆணவந்தான் போதிப்பது பற்றி நினைக்கச் செய்கிறது. போதிப்பது என்பது என்ன சின்ன விஷயமா? மனிதன் வெறும் அற்ப பிராணி. கடவுளுக்குத்தான் போதிப்பதற்கு உரிமை உண்டு. கடவுள் தரிசனம் தந்து உனக்கு கட்டளை தந்தாலன்றி நீ போதிக்க முடியாது. அப்படியில்லாமல் நீ போதித்தால், மற்றைய புலனுணர்வுகளைப் போல் அதையும் அடுத்தகணமே மக்கள் மறந்துவிடுவர். ஆற்றங்கரையை சிலர் அசுத்தப் படுத்துவதுண்டு! அதைப் பார்த்து அப்படிச் செய்யபவர்களை பலர் கண்டித்தபோதும் அவர்கள் அதை நிறுத்துவதில்லை. ஆனால் நகரசபை அதில் கவனமெடுத்து “இதில் அசுத்தப் படுத்துபவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள்” என்று அறிவித்தல் போட்டதுமே அது நிறுத்தப்படுகிறது. கடவுள் கட்டளை என்பதும் அப்படித்தான்.

(அங்கிருந்தோர் அக்கறையோடு கேட்கின்றனர்)

இரா: (குறிப்பாக பங்கிமை பார்த்து) நீங்கள் ஒரு பெரிய பண்டிதன். பல புத்தக கங்களை எழுதியுள்ளீர்கள். தயவு செய்து மனிதனின் கடமைகள் என்ன வென்று சொல்லுகின்கள் பார்ப்போம், சாவுக்குப் பின்னர் அவனைத் தொடர்வது என்ன? நீங்கள் இதற்கடுத்த பிறப்பில் நம்பிக்கை உடையவரா?

பங்: இதற்கடுத்தது? அது என்ன?

இரா: உண்மைதான். ஞானமடைந்தவன் இறந்தால் மீண்டும் பிறப்பதில்லை. ஆனால் ஞானம் அடையாதவர் திரும்பவும் உலகில் பிறக்கின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இதற்கடுத்த பிறப்பென்பது உண்டு. ஆனால் முக்தியடைந்தவனுக்கு இது இல்லை. அவன் வெந்த நெல்லைப் போன்ற வன். அது பயிராவதில்லை, ஞான நெருப்பால் வெந்தவன் படைப்பு லீலையில் பங்கெடுப்பதில்லை. வெந்த நெல்லை விதைப்பதால் பயனுண்டா?

பங்: (சிரித்துக்கொண்டே) ஐயா, களைகளும் மரமாகப் பயன்படுவதில்லையல்லவா?

ராம்: ஆனால் ஞானியைக் களையென்று கூற முடியாது, கடவுளை உணர்ந்தவன் அமர்த்தவக்கனியை உண்டவன் அந்தக் கணி சாதாரண சுறைக்காயோ பூசனிக்காயோ அல்ல. அவன் மறுபிறப்பில் இருந்து விடுதலை பெறுகிறன் அவன் எங்குமே பிறப்பதில்லை.

உவமானம் என்பது ஒருபக்கமானது. நீங்கள் ஒரு பண்டிதன். தர்க்கம் படிக்கவில்லையா? யாராவது உதாரணத்துக்கு ஒருவளைப் புலியைப் போன்றவன் என்று சொன்னால் அவன் புலியைப் போன்ற பயங்கரவானும் சட்டித்தலையும் உடையவன் என்பதா அர்த்தம்? (எல்லோம் சிரிக்கின்றனர்) நான் ஒருமுறை இதைத்தான் கோப் சந்திரசேனுக்குச் சொன்னேன்:

சூளையில் வேகமுன் உடைந்துபோகும் சுரப்பாளைகளை குயவன் மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பித்து உருவாக்குகிறான். சூளையில் வெந்தபின் உடைந்து போனால் புதுப்பிக்கப்படுவதில்லை. அப்படித்தான் ஞானத்தால் வேகாத வளை இறைவன் திரும்பத்திருப்ப புதுப்பிக்கிறான், ஆனால் மக்களுக்குப் போதிப்பதற்காகவே இறைவன் ஞானிகளை உலகில் உலவவிடுவதுண்டு, அது வேறுவகை. சங்கராச்சாரியர் சுகதேவர் இந்தவகையினர்.

ராம: (பங்கிமைபார்த்து சிரித்துக் கொண்டே) நல்லது, மனிதனின் கடமை கள் என்ன;

பா: இதுபற்றி நீங்கள் என்னைக் கேட்டால், நான் சாப்பிடுதல் உறங்குதல் என்றுதான் பதில் சொல்வேன்.

ராம: எப்படி வெட்கமில்லாமல் சொல்கிறீர்கள்! இரவும் பகலும் நீங்கள் எதைச் செய்கிறீர்களோ அதேதான் உங்கள் வாயால் வெளிவருகிறது. எவன் எதைச் சாப்பிடுகிறேயே அந்த மணத்தோடேயே ஏவற்றையாக விடுகிறான். நீங்கள் சதா பெண்ணேடும் பொன்னேடும் வாழ்பவர்கள் சதாலெளகீக் சிந்தனை உடையவன் பெருமை பிடித்தவனுகவும் கூட்டிக் கழிக்கும் சிந்தனை உடையவனுகவும் உள்ளான். ஆனால் சதா கடவுளைப் பற்றிச் சிந்திப்பவன் கபடற்றவனுக வாழ்கிறான் கடவுளைக் கண்டவன் நீங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை சொல்லியிருக்க மாட்டான். ஒரு பண்டிதனின் படிப்பாலும் புலமையாலும் என்ன பயன் அவனிடம் கடவுள் சிந்தனை பகுத்தாயும் போக்கு, துறவு இல்லாவிடின்? பெண்ணிலும் பொன்னிலும் அவன் மனம் மிதந்தால் அவன் கல்வியால் என்ன பயன்? கழுகுகள் உயரப் பறந்தாலும் சவுக்குழியில்தான் அவற்றின் கண். பண்டிதன் பல புத்தகங்களை படித்திருந்தாலும் பணத்திலும் புகழிலும் பெண்ணிலும் அவன் மனம் மூழ்கியிருந்தால் அவன் பண்டிதனு?

சிலர் பக்தர்களைப் பார்த்து பைத்தியங்கள் என்று பழிப்பதுண்டு, தாம் பணம், புகழ் போகங்களை அணுபவிக்கும் கெட்டிக்காரர் எனப் பெருமைப்படுவதுண்டு, காகமும் தன்னைக் கெட்டிக்காரப் பறவை என்றுதான் என்னுடையது. ஆனால் அதிகாலையில் எழுந்ததுமே மற்றவரின் மலத்தைத் தான் தின்கிறது, ஆ! எவ்வளவு கெட்டித்தனம்!

(பேரமைதி அங்கு நிலவுகிறது)

ராம: (பாங்கிமை அண்போடு) என்னுடைய வார்த்தைகளால் கோபம் கொள்ளாதீர்கள்.

பா: நான் இங்கு இனியவை கேட்க வரவில்லை, ஐயா.

ராம: பெண்ணும் பொன்னுமே உலகம். அதுதான் மாயை கணவனும் மனைவியும் இரண்டொரு குழந்தைகளுக்குப் பிறகு சுகோதர் போல் வாழ வேண்டும் பரஸ்பர ஆத்ம எழுச்சியில் ஈடுபடவேண்டும் இறைவனே நமது அக்கட்டுப்பாட்டத்திகாரி. உண்மைக் கூவலுக்கு நிச்சயம் செவி சாய்ப்பான்.

நான் சிலவேளை கங்கைக்கரையில் ஒரு ரூபாவையும் கனிமன்னையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு களிமன்னைக் காசென்றும் காசை களி மன்னைன்றும் சொல்வதுண்டு பின்னர் அவற்றை ஆற்றில் வீசிவிடுவேன்.

பங்கி: என்ன! பணம் களிமன்னே? ஐயா உங்களிடம் சில சதங்கள் இருந்தால் அவற்றை ஏழைகளுக்கு கொடுந்து உதவலாம் அல்லவா? காசு களிமன் ஜென்றுல் ஒருவனுக்கு தர்மம் செய்வதோ உதவுவதோ எப்படி?

ராம்: தானதர்மம்! மற்றவருக்கு உதவி செய்தல்? என்ன தெரியத்தோடு மற்ற றவருக்கு உதவி செய்யலாம் என்று சொல்கிறீர்கள்! இப்படிப் பெரிதாகப் பேத்துகிற மனிதன் தான் நிதித்திரயாகக் கிடக்கும்போது வாயில் கடை நீரை ஊற்றினாலும் அறிவதில்லை: வாய் நிறைய சாக்கடை நீர் இந்த நிலையில் தான் தானதர்மம் செய்கிறேன் பிறருக்கு உதவி செய்கிறேன் என்ற அவனது பெருமை என்கே? ஆணவும் என்கே? உண்மையான சந்நியாசி பெண்ணையும் பொன்னையும் துறந்தவன் அவன் பிறருக்கு ஏதாவது கொடுக்கும் போது தான் கொடுப் பதில்லை என்பதை அறிகிறேன். அன்பு என்பது ஆண்டவனுக்கு உரியதே தானதர்மம் என்பது அவன் விருப்பில் விளைவது. அதற்கு மனிதன் உருத்தாட முடியாது. குடும்பஸ்தனுக்கு பணம் தேவைப்படுகிறது, தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு குடும்பஸ்தன் உண்மையான பக்த னாலும் அவன் அதையும் பற்றற்ற முறையும் செய்கிறேன். அவன் பிற ருக்கு தர்மம் செய்யும்போதும் அவன் பிறருக்கு நன்மை மசய்வதில்லை அவன் தனக்குத்தானே நன்மை செய்கிறேன் ஏனெனில் அவன் சேவையெல்லாம் கடவுளுக்கே உரியது கடவுள் எல்லாவற்றும் ஜாடியியங்கு பவர். ஆகவே அவன் கடவுளுக்கு பணியாற்றும்போது தனக்கே நன்மை செய்கிறேன். அத்தோடு பிறருக்கு உதவுதல் நன்மை புரிதல் எல்லரம் இறைவனது வேலைகளே. நீ தர்மவானுக இருந்தாலும் சரி ஜில்லாவிட்டாலும் சரி இறைவன் இக்காரியங்களைச் செய்வித்துக்கொண்டே இருப்பான் அதை எவராலும் தடுக்க முடியாது.

ஆகவே மனிதனின் கடமை என்பது என்ன? உண்மையில் இறைவனிடம் சரணடைவதே, அவனை அறிவதே

சிலர் நினைக்கிறார்கள் கடவுளை அறிவதற்கு புத்தகங்களையும் வேதங்களையும் படிக்க வேண்டும் என்று. அதாவது முதலாவதாக இந்த உலகத்தையும் படைப்புகளையும் படிக்கவேண்டும் என்று. அதாவது 'சயன்ஸ்' படிக்க படிக்கவேண்டுமாம் (சிரிப்பு)

இறைவனின் படைப்புகளை அறியாமல் இறைவனை அறிய முடியாதாம். அப்படியா? எது முதல் வந்தது? விஞ்ஞானமா? கடவுளா?

பங்கி: நானும் நினைக்கிறேன் முதலாவது உலகின் பல விஷயங்களை அறிய வேண்டும் என்று. இந்த உலகின் சில விஷயங்களையாவது தெரியாமல் எப்படி கடவுளை அறிவது? நாம் முதலில் புத்தகத்திலிருந்தே அறிய வேண்டும்.

இரா: இதான் இன்றைய சிலரின் கூச்சல். ஆனால் முதலில் கடவுள், அதன் பின்பே படைப்புகள். கடவுளை உணர்ந்தபின் தேவையானால் எல்லா வற்றையும் அறியலாம். உதாரணமாக நீங்கள் கனவான் ஐடுமாலிக் - கோடு பழக்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டதால் அவருக்குள் வீடுகள், தோட்டங்கள், அவர் முடலீடு செய்துள்ள பணத்தொகை, ஏன் அவரது வங்கிக் கணக்குகள் முதல் கொண்டு அறியலாம். இவற்றை ஐடுமாலிக்கே சொல்லித்தருவார் ஆனால் அவரோடு உங்களுக்கு பழக்கமில்லாமல் அவரது வீட்டுக்குள் நுழைய முடியாவிட்டால் இவற்றை நீங்கள் அறிய முடியாது.

இவை பற்றிய பூரணமான தகவல்வராது. அப்படித்தான் நீங்கள் கடவுளை உணர்ந்தால் மற்றவை எல்லாம் தானாகவே தெரியவரும். ஆனால் அந்த

நிலையில் இவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டார்கள்.

கடவுளை அறிதலே தேவையான ஒன்று. நீங்கள் மாந்தோட்டத்துள் வந்துள்ளீர்கள். உங்கள் வேலை மாம்பழும் சாப்பிடுவதே. வீணாக அங்கு எத்தனை மரங்கள், எத்தனை இலைகள், எத்தனை கிளைகள் என்று என்னிக் கணக்கிட முற்படாதீர்கள். மாம்பழுத்தைச் சாப்பிடுங்கள்.

பா: பாம்பழுத்தை நாம் எங்கே பெறலாம்?

இரா: அவா நிறைந்த நெஞ்சோடு கடவுளை வேண்டுங்கள். அல்ல உங்களை ஞானிகளிடம் அனுப்புவார். அல்லது யாராவது “இப்படிச் செய்தால் கடவுளை அடையலாம்” எனச் சொல்லித்தருவார்கள்.

பா: யார்? குருவா? அவர் நல்ல மாம்பழுங்களைத்தான் சாப்பிட்டுக்கொண்டு எமக்குக் கூடாதவற்றையே தருகிறார். (சிரிக்கின்றனர்)

இரா: ஏன் அப்படி நினைக்கவேண்டும்? தாய்க்குத் தெரியும் எந்தப் பின்னையின் உடம்புக்கு எந்தெந்த விதமான உணவு ஒத்துக் கொள்ளும் என்று. எல்லாருக்கும் பொரியலும் அவியலும் சரிவராது. பலவீனப்பட்ட வயிறுடைய சிலருக்கு லேசான ரசம்தான் சரிவரும்.

குருவின் வாக்கில் நம்பிக்கை வேண்டும். குரு என்பவர் கடவுளேதான். அவரிடம் குழந்தையைப் போன்று நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். தாய்தன் குழந்தையிடம் யாரையாவது காட்டி “இது உன் அண்ணு” என்றால் அது நம்பி விடுகிறது. அந்த நம்பிக்கை போலிகளிடமும் கூட்டிக் கழிப் போரிடமும் வீண் விவாதக்காரர்களிடமும் கடவுள் வருத்திலீ.

அத்தோடு கடவுளைச் காணவேண்டும். என்ற மன அவஸ்தை இருக்க வேண்டும். தாயிடம் போகத் துடிக்கும் குழந்தையின் அஸ்தை. எந்த வழியைப் பின் பற்றினாலும் — இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம், இந்து. சாக்தம் — இந்த அவஸ்தையே உயிர்நாடி. இது இருந்தால் தவறான வழியில் சென்றால் கூட உன்னைச் சரியான வழியில் கடவுள் இட்டுச் செல்லுவார். எல்லா வழிகளிலும் பிழையுண்டு. தன் கடிகாரமே சரியென ஒவ்வொருவரும் நினைக்கிறார்கள். ஆல் எல்லாரதும் பூரணமாகச் சரியல்ல. உங்களதைச் சரிப்படுத்த இறைவன் சாதுக்களை அனுப்புவார்.

【இந்த நேரத்தில் திரிலோக என்பவர் பாடுகிறார். உடனே ஸீ இராம கிருஷ்ணர் எழுத்து நிற்கிறார். ஆனால் அவர் அக்கணமே உலகப் பிரச்சனா இழந்து சமாதி நிலை அடைகிறார். சமாதி நிலையை ஒருநாளும் காணுத பங்கிம் சுற்றி நிக்கு பக்தர்களை விலக்கிக்கொண்டு கிட்டே வந்து உன்னிப் பாகக் கவனிக்கிறார். சமாதி நிலையிலிருந்து சிறிது விழிப்பேற்பட்டதும் ராமகிருஷ்ணர் ஆனாந்தமாக ஆடுகிறார். இதுதான் தெய்வ வெறியேறிய நிலையோ? அது ஓர் மறக்கமுடியாத காட்சி. பங்கிம் — நண்பர்கள். ஆச்சரியத்தோடு பாக்கின்றனர்.]

மீண்டும் சுகஜ நிலைக்கு வந்ததும் —

பா: ஜயா, தெய்வீக காதலை எப்படி ஒருவர் வளர்க்கலாம்?

இரா: தாயை அடைய தவிக்கும், குழந்தையின் மன அவஸ்தை கடவுளைக் காண இருக்கவேண்டும். உதயம் அன்மிக்கையில் அடிவானம் சிவக்கிறது. இந்த

அவஸ்தை ஏற்பட்டால் நிச்சயம் கடவுள் தரிசனம் ஆகப்போகிறது என்பது அர்த்தம். (பங்கிமை குறிப்பாகப் பார்த்து) நான் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். மேலே கிடந்து யிதப்பதால் பணில்லை. நீருள் பாந்து ஆழச் செல்லுங்கள். அங்கே தான் மாணிக்கம் உண்டு. ஆழப் பாயுங்கள்.

பங் : நாங்கள் என்ன செய்வது ஜூயா, நாங்கள் மரத்தோடு கட்டப்பட்டுள்ளோம். எங்களைப்பாய அதுவிடுவதில்லை.
(சிரிப்பு)

இரா: ஆண்டவளை நினைத்தாலே எல்லா கர்மங்களும் தொலையும் எல்லா விலங்கு களும் அறுமேம் இதோ ஒரு பாடசாலைக் கேளுங்கள். (பாடுகிறீர்)

ஆழப்பாய், ஓ! மனமே, ஆழப்பாய்
கடவுளின் அழகு சமுத்திரத்துள்
ஆழம்பாய்.....

என்ற பாடலை பாடிமுடிக்கிறீர். எல்லா ரூம் வாய்ப்புதைத்துச் சேட்டு நிற்கின்றனர்.

இரா: (பங்கிமை பார்த்து) சிலர் ஆழப்பாய்வதற்கு பயந்து நிற்கின்றனர். மூளை பிச்சிவிடும் என்று அஞ்சுகின்றனர். தெய்வீகவெறியில் திரிபவரை அப்படித்தான் இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். கடவுள் ஆனந்த—அமரத்துவ சமுத்திராம். அதற்குள் பாய்பவன் சாவதில்லை. மாருக அமரத்துவ புஷ்ணுகிறுன். இந்த இடத்தில் பங்கிம் அவர்கள் அங்கிருந்து விடைபெறுவதற்கு ராம கிருஷ்ணர் முன்னே தலைதாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்துகிற்.

பங்: ஜூயா, நான் நீங்கள் நினைக்கக்கூடுமாப்போல் ஒரு மூட்டாள் அல்ல. நான் உங்களைக் கேட்பது இதுதான் தங்கள் பரிசுத்த பாதத்தின் தூசு என்னிட்டிலும் படதாங்கள் அங்குவந்து அருள்புரிய வேண்டும்.

இரா: அது நல்லது. இறைவன் விரும்பினால் நான் வருவேன்.

பங்: அங்கும் நீங்கள் இறைவனின் பக்தர்களைக் காணலாம்.

இரா: (சிரித்துக்கொண்டே) எத்தகைய பக்தர்கள் அவர்கள்? அவர்கள் “கேசவா கோபாலா” என்று கூறுபவரைப் போன்ற பக்தர்களா?

அங்குநின்ற ஒருவர்: ஜூயா, அது என்ன “கேசவா கோபால்” கடை?

இரா: ஒர் ஊரில் ஒரு பொற்கொல்லர் கடை இருந்தது. அங்குவேலை செய்தவர் கள் பக்திமான்களாகக் கணிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் உருத்திராட்ச யாலை அணிந்திருந்தனர். வாடிக்கைகாரர் வந்ததும் தருமர் “கேசவா கேசவா” என்பார். மற்றவர் “கோபரல் கோபால்” என்பார். இன்னொரு வர் “ஹரி ஹரி” என்பார். மற்றவர் “ஹர ஹர” என்பார். இப்படித் தெய்வநாமங்களையே இவர்கள் உச்சரித்ததால் மக்கள் இவர்களை பொய்களெற்றவர்கள் எனநம்பி அங்குவந்தனர். ஆனால் இந்த தெய்வ நாம உச்சரிப்பின் பின்னே இருந்த உண்மை என்ன?

வாடிக்கைகாரர்கள் வந்ததும் ஒருவர் “கேசவா” என்றால் “யார் அவர்கள்? வந்தவர்கள் புத்திசாலிகளா?” என்றுஅறிய விரும்புகிறோ என்பதுஅர்த்தம் மற்றவர் “கோபால்” என்றால் “வந்தவர்கள் வெறும்மந்தைக் கூட்டம் — (புத்தியற்றவர்கள்) என்பது அர்த்தம் அடுத்தவர் “ஹரி ஹரி” என்றால் “அப்போ நான் களவாடலாமா?” என்பது அர்த்தம். கடைசியாள் “ஹர ஹர” என்றால் “ஆம் களவாடலாம் — அதாவது வந்துள்ளவர்கள் புத்தியற்றவர்கள் அதனால் களவாடலாம்” என்பது அர்த்தம். பார்த்தீர்களா? இங்கும் ஒருபக்தர்கூட்டம் கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து இயங்குவதை (சிரிப்பு)

பங்கிம் இதைக் கேட்டுவிட்டு விடைபெறுகிறோ. மனம் மறதியுற்ற நிலையில் தன் மேலங்கியை விட்டுவிட்டு சென்றவர் கதவடிக்குச் சென்று மீண்டும் திரும்பி வருகிறோ. நன்பர் ஒருவர் மேலங்கியைக் கொடுக்கிறோ.

ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணரா பங்கிம் சந்திரர் மீண்டும் சந்திக்க விரும்பிய போதும் அவரது ஆசைநிறை வேறவில்லை.

அன்பளிப்பு

ஸ்ரீ சக்தி ஸ்ரோர்ஸ்

எங்களிடம் திறம் அரிசிவகைகள் மற்றும் சில்லறைச் சாமான் கயிறு வகைள் முதலியன மளிவான விலையில் பெற்றுக் கொல்லலாம்.

116, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அன்பளிப்பு

சௌவன் ரேஷன் கோம்பனி

8, கச்சேரி ரூடு,

கொழும்பு.

தொலைபேசி: 29611

சாவன் ரேஷன் கோம்பனி

உள்ளார் விலைபொருள் விற்பனையாளர்

61, 4-ம் குறுக்குத் தெரு.

கொழும்பு.

தொலைபேசி: 27487

கும்பாபிஷேக தத்துவார்த்தம்

பிரதிஷ்டா பூஷணம் சிவபூர்ண. கைலாசநாதக் குருக்கள் நயினை

முவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி; முன்னமே தோன்றி முனைத்தாய் போற்றி;
தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி; சென்றேறி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவாய் அடியேஞுக்கு எல்லாம் போற்றி; அல்லல் நலிய அலந்தென் போற்றி;
காவாய் களைத் திரளே போற்றி; கமிலை மலையானே போற்றி! போற்றி;

அனுதி மலமுக்க சித்துருவாகிய பரம்பொருள் கற்பனை கடந்த சோதி யாயினும். அனுதிமல பெத்தர்களாகிய ஆண்மாக்கள் வணங்கி, போக, மோகங்களையடைய ஆலயத்தில் நிறுவப்படும் சிவவிங்கத் திருவுருவில் கருணையே உருவாகும்படி. பிரார்த்தித்து அபிஷேகித்தலே கும்பாபிஷேமாகும். கும்பாபிஷேகம் என்பது — குடமுழுக்கு — பெருஞ்சாந்தியாகும்.

சுத்த சிவஜோதி நிஷ்கள் நிருத்தவத்தில் நின்று உண்டான எல்லை கடந்த வட்டவடிவமான பரபிந்துவையடைய நாதமயமான சிவம் தோன்றி அதில் நின்று எல்லை கடந்த பராசக்தி தோன்றும். அதில் நின்று எல்லைப் பட்ட அபரநாதம் தோன்றும். அதில் நின்று எல்லைப் பட்ட அபரபிந்து தோன்றும். அதில் நின்று ஆதிசக்தி தோன்றி உலகவியாபக பேதத்தால் இச்சா சக்தி ஞானசக்தி—கிரியாசக்தி தோன்றும். மேலே கூறிய அபரபிந்துவாகிய பராசக்தி முதல் பஞ்சசக்திகளில் நின்றும் முறையே சிவசாதாக்கியம் — அழர்த்தி சாதாக்கியம் — மூர்த்தி சாதாக்கியம் — கர்த்துரு சாதாக்கியம் — கன்ம சாதாக்கியம் என்றும் பஞ்ச சாதாக்கியங்கள் தோன்றும். இவற்றுள் கன்ம சாதாக்கியம் என்பது ஆலயத்தில் தாயிக்கப்பெற்ற லிங்க ஆவுடையாரின் உருவமாகும். இதுவே அருவுருவமாகிய சதாசிவரூபமாம். இச்சதாசிவத்தினின்று மனோன்மணியும், மனோன்மணியினின்று மகேஸ்வரரும், மகேஸ்வரனிலிருந்து மகேஸ்வரியும், மகேஸ்வரியிலிருந்து ஸ்ரீ கண்ட உருத்திரும், ஸ்ரீ கண்ட உருத்திரரிலிருந்து உமையும், உமையிலிருந்து விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவிலிருந்து இஸ்குமியும், இஸ்குமியிலிருந்து பிரம்மாவும், பிரம்மாவிலிருந்து வாணியும் தோன்றி உலகத்தைக் காரியப்படுத்துகின்றார்கள்.

இங்ஙனம் செயல்படும் பொழுது உயிர்களின் பக்குவ நிலைக்கேற்ப அறிவு இச்சைகளையும், தனு, கரண, புவன, போகங்களையும் கொடுப்பார். ஆண்மாக்களாகிய நாம் இத்தநுவாகிய சர்ரத்தைக் கொண்டு சிவசாஸ்திர உணர்ச்சியால் நல்லறிவு தலைப்பட்டு பதி புண்ணியமாகிய கும்பாபிஷேகம் முதலிய சிவத்ரைமத்தில் பங்குபற்றி தரிசிக்க வேண்டியது முதற்கடமையாகும். அங்ஙனம் தரிசிக்கும் அன்பர்கள் ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் ஜன்றிக் கவனித்து உணர்ந்து தரிசித்தல் அதிகப் பயனைத் தரும் எனக் கருதியே இக்கட்டுரையினை எழுதத் தலைப்படுகின்றேன்.

1. தனழுசை:- திரவியத்தைப் பூசிப்பது புண்ணிய வசத்தை ஸ்சம்பாதிக்கப்பெற்ற திரவியத்தை சிவார்ப்பணம் செய்து பின்னர் அதனை மூன்று பாகம் செய்து ஒரு பாகம் ஆலய கட்டிட வேலைக்கும், மற்ற பாகத்தைக் கொண்டு, நித்திய பூசை, மாதந்தோறும் வருகிற — நக்ஷத்திர திதிகளில் செய்கின்ற நைமித்திகச் செலவு, சுவாமிக்கு வேண்டிய திரு ஆபரணம். கிராமம் முதலியன வாங்குவதற்கும் மூன்றுவது பாகத்தால் கும்பாபிஷேகச் செலவும் செய்யவேண்டும்.

இனி கும்பாபிஷேக பாகத்தைப் பதினெடு பாகம் செய்ய வேண்டியது.

1. யாகம் கட்டுதல் முதலானவற்றிற்கு	— இரண்டு பாகம்
2. அபிஷேக திரவியம்	— ஒரு பாகம்
3. ஆசார்ய தகூணினக்கு	— இரண்டு பாகம்
4. மூர்த்திபர்கட்கு	— ஒரு பாகம்
5. வேதம் தேவாரம் ஒத	— ஒரு பாகம்
6. தானுதிகட்கு	— ஒரு பாகம்
7. அன்ன தானத்திற்கு	— ஒரு பாகம்
8. சிற்பி பரிசாரகத்திற்கு	— ஒரு பாகம்
9. யாக சாமான்களுக்கு	— ஒரு பாகம்

பதினெடு உருத்திரர்கள் பூஜித்தல் தனபூஜையாம்.

2. அனுக்கூ:- உத்தரவு பெறுதல் தனது குரு; சர்வசாதகர், போதகர் முதலானவர்களையும் சிவனையும் வழிபட்டு நல்ல வழிவந்த இந்தத் திரவியம் கும்பாபிஷேகச் செலவிற்கு யோக்யதை உண்டாகும் படியாகவும் சாஸ்திரப்படி செய்ய உத்தரவு தரவேண்டும் என உத்தரவு பெறுதலாம்.

சிவனிடம் உத்தரவு பெறுதலில் இரண்டுவகை உண்டு. ஒன்று சாங்கம், மற்றையது உபாங்கம். சிவனிடமும் சக்தியிடமும் கேட்டல் சாங்கமாகும் உபாங்கத்தில்

கணேசர்	சிவஞாரின்	வலக்கண்
முருகன்	சிவஞாரின்	இடக்கண்
நந்தி	சிவஞாரின்	முக்கு
சண்டிகேஸ்வரர்	சிவஞாரின்	காது

ஆதலால் இவைகளை நாம் செய்யும் கிரியைக்கு ஏற்றவாறு உணர்ந்து செய்ய வேண்டும். இது உபாங்க அனுக்களுயாகும்.

3. பிரவேச பலி:- பிரவேசிக்கச் செல்லுமிடத்தில் உள்ள தேவதைகளை பூசித்து உணவு கொடுத்து எல்லோரையும் நோக்கி “கடல், வனம், மலை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று சுலபமாக இருங்கள். இவ்விடத்தில் இறைவனை இருத்தல் வேண்டும்”. எனக் கூறி அவர்களை திருப்திப்படுத்தலாம்.

4. வாஸ்து சாந்தி:- வாஸ்துப் பிரமணை வழிபடல். பூமிக்கு அதிபதியாகிய பிரமணை பூசித்து பூமியின் அசத்பாவமாகிய குற்றங்களை எரித்துப் பின்னர் பிரமாவின் கந்த தன்மாத்திரையான மூக்கிலிருந்து உண்டானதாகப் பாவித்து அமிர்தத்தால் நனைத்து சுத்தமாக்கிக்கொள்வதே “வாஸ்து சாந்தி”யாம்.

5. மிருத் சங்கிரகணம்:- மண் எடுத்தல்.

முன் அமிர்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட மண்ணை முளையிடுவதற்காக பூமி தேவியை வணங்கி அவள் வயிற்றினின்று எடுத்தலாம்.

6. ஆசார்ய பூஜை:- குருவை வழிபடுதல்.

பிரதான குருவுக்கு சகல உபகாரங்களும் கொடுத்து “குருவே! நீங்கள் பிரமாவாகவும், விஷ்ணுவாகவும், பரப்பிரம்மாகவும் இருக்கின்றபடியால் இச் சிவ கைங்கரியத்தைச் செய்து பக்தர்களைச் சிவானுக்கிரஹத்திற்குப் பாத திரங்கள் ஆக்க வேண்டும் என வழிபடுதலாகும்.

7. அங்குரார்ப்பணம்:- முளை இடல்.

நெல் முதலிய நவதானியங்களைப் பாலில் ஊறவிட்டு சந்திரனை வணங்கி உலக கேஷமத்தின் பொருட்டுப் பயிர் வளர்த்தலாம்.

8. ரக்ஷாபந்தனம்:- திருக்காப்பு அணிதல்.

உலக சம்பந்தத்தினால் ஏற்படுகின்ற குற்றங்களை நீக்கிக் கொள்ளவும். எடுத்த காரியத்தை இடையூறின்றி முடிப்பேன் என்ற உறுதியுடன் வாகீஸ் வரியின் கர்ப்ப நாடியிலுண்டானதாகப் பாவித்து நாகராஜை பூஜித்துச் செய்வதாகும்.

9. பூத சுத்தி:- பூதங்களைச் சுத்தி செய்தல்.

பிருதுவி முதல் ஐந்து பூதங்களையும் இவை சம்பந்தமான ஆத்மாவையும் சுத்தப்படுத்துவதாகும்.

ஆன்மாவானது தனது அறிவு மயங்கி மாயையின் வயத்ததாய், மாயை செய்விக்கின்ற வேலைகளை நானே செய்விக்கின்றேன். எனது சொத்து, என்று அகங்கார, மமகார மேலீட்டால் செய்கின்ற, நினைக்கின்ற குற்றங்களை நீக்கி ஆத்மாவை சுத்தப்படுத்துவதுதாம். இங்ஙனம் சுத்தப்படுத்திய பின் இறைவனை பூசை செய்யவேண்டியது.

இந்த பூத சுத்தியானது ஆத்மாக்கள் அடைகின்ற பதப்பிராப்தியினாலும், தீக்ஷா பேதங்களாலும் ஐந்து வகைப்படும், இதில் குரு மூர்த்தியானவர், சிவப் பிரத்தியங்கராகையாலும், சிவாஸ்ரமிகளாகவும், ஆதி சைவர்களாகவும் இருப்ப தால் சிருட்டிக் கிரமம் — திதிக்கிரமம் — சம்ஹாரக்கிரமம்—திரோபவக்கிரமம் — அனுக்கிரகக்கிரமம் என்பனவற்றுள் ஐந்தாவதாகிய அனுக்கிரகக்கிரமம் பூத சுத்தியே செய்தல் எனப்படும்.

“பஞ்சவித சுத்தியினைப் பண்ணிடுக பாங்காகப்
பஞ்சவித பாசமறுப்பார்”.

(சைவசமயநெறி — 502)

தனது தேகமானது பிருதுவி முதலிய பஞ்ச பூதங்கள் விதையாகவும், பிரம்ம விஷ்ணுக்களால் முளையுண்டானதாகவும் ராகம், துவேஷம், தர்மம், அதர்மம், மோகங்கள் வேராகவும் வித்தை, அவித்தை அதிபதிகளாய் ரக்ஷிக்கிற தாகவும், கலை முதலிய தத்துவங்கள் சாரமாகவும், தன் மாத்திரைகளான இந்திரியங்கள் கிளைகளாகவும், விஷயம் தளிராகவும், பிரபஞ்சம் புஷ்பமாகவும், புத்தி வியவசாயிகள் சங்கல்ப்ப பழமாகவும், பழரசத்தைப் புருஷங்கிற பக்ஷி புசிக்கிறதாகவும், பாவித்து வேர் மேலாகவும், தளிர் கீழாகவும் ஆலமரத்தைப் போல் தியானித்து தலைமுதல் பாதம் வரை, ஆகாசம், வாயு, அக்னி, ஜலம் பிருதுவி இவைகள் ஒன்றிலொன்று சேர்ந்து தோன்றும் விதையாகவும் பரவித்து ஜாதி, குலம், குணம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமான தூல தேகத்தைத் தியானித்து யோனி கேஷத்திரத்தில், பிரமன் சிருஷ்டிப்பவராகவும் விஷ்ணு காக்கின்றவராகவும் தியானித்து நமது கர்மம் மூலமாகிய கிழங்காகவும், ஆணவும் முளையாகவும் தர்மாதர்மத்தைப் பாவித்து அத்துடன் ராகத்வேஷ மோகம் உபமூலமாகவும் அவித்தை மாயாகர்மத்தில் இருந்ததாகப் பாவித்து வித்தை பரமெனவும் — இந்தப் பரம்பரிபாலிப்பதாகவும் பாவித்து, நடந்தது. நடக்கின்றது, நடக்கப்போகின்றது ஆகிய காலத்துவ விருக்ஷம் அசையா திருக்கும் பொருட்டு சராசரமாகப் பாவித்தல் வேண்டும். இனி தன் மாத்தி

ரேந்திரியம் — ஞானேந்திரியமென்றும் கன் மேந்திரியமென்றும் இரண்டாகப் பிரியும். அதைக் கொப்புள் கிளைக்கிளாகவும் தியானித்து சப்தம் முதலிய ஐந்தையும் ஐந்து துளிராகவும், புத்தி சங்கல்ப பழத்தை பகுி ரூபமான ஆத்மா புசிக்கிறதாக தியானிக்கவேண்டும்.

ஹோம் என்னும் மந்திரத்தை ஜெந்து முறை உச்சரித்து ஆஸமரத்தை அசைவற்றதாகப் பாவித்து பின்னர் (ஹீம்) என்னும் மந்திரத்தை மூன்று முறை உச்சரித்து வலது கால் கட்டைவிரல் முதல் உண்டாகும். காலாக்கிணியினுல் உலர்ந்த பத்திரத்தை தகிக்கப்பட்டதாய் தியானித்து (ஈஹம்) என்னும் மந்திரத்தை இரண்டு முறை உச்சரித்து தகித்த சாம்பலைப் பரந்ததாகத் தியானித்துப் பின்னர் (ஹாம்) என்னும் மந்திரத்தை ஒருமுறை உச்சரித்துப் பரந்த சாம்பல்களை சேர்த்து அந்தச் சாம்பலை சுத்த ஸ்படிகமாகவும், நிர்மல மாகவும், தியானித்து, முன்கூறிய ஆகாயத்துள் அடங்கியிருக்கும் சிவாபின்தீ மான ஆந்மாவை சிவனிடத்தில் சேர்த்து, எல்லா உபாதைகளில் நின்றும் ஒம் — ஹாம் சிவாய வெள்ஷட் — என சிகையில் நின்றும் அதோ முகமாக இருக்கும் பத்மத்தில் அமிர்தம் பெருகிவருவதாய் தியானித்து உள்ளும் புறமும் நனைத்துப் பின் இருதய கமலத்தில் ஒம் அகார உகார மகாரமும், அதிக ஒளியும் சர்வ வல்லமை முதலிய ஆறு குணங்களோடும், எல்லா வித்தைகளையும் உண்டாகின்றதாகப் பாவித்து இருதய கமல கர்ணிகையின் நடுவில் இந்த ஆத்மா புரியட்ட தேகமுடையதாம் தியானித்து இந்த ஆத்மாவுக்கு உள்ளிருக்கும் பரமாத்ம ஸ்வரூபமானது எல்லா ஜஸ்வரியங்களையும் கொடுப்பதாயும், சாந்த ரூபமாயும், ஆறு குணங்களால் நிறைத்துள்ளதாயும் உள்ள ஆத்மாவை சிவஸ்வரூபம் செய்து கலைகளைத் தாண்டி, பஞ்சப் பிரமத்தை ஆவாகித்து பிராசாத மந்திரத்தை தேஹுத்தில் ஆவாஹித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் திச்கு பந்தனமும், கவச மந்தரத்தால் மும்முறை சுற்றி கலாமயத்தைத் தாண்டி சிவஸ்வரூபத்தை உண்டாக்க வேண்டும். பின் தனது இடை நாடியால் பூரகமும், சுழுமுனு நாடியால் கும்பகமும் செய்து ஜீவாந்மாவைக் கொண்டந்து உண்டான அமிர்தத்தால் தனது தேகத்தை நனைத்து சிவனேரு ஜக்கியம் செய்க. இதன் விளக்கங்கள் சிவவற்றைக் குருமுகமாய்க் கேட்டுணர வேண்டியது. இது அனுக்கிரக பூத சுத்தியாம்.

அந்தர்யாகம் — உட்பூசை சிவபெருமானை வழிபட அந்தர் யாகம் மிக அவசியம்.

“அர்ச்சித்தா னந்தர் யாகம் புரியாதே பலத்தை வர்சித்தா னென்றே மதி”.

(சைவசமயதெநி — 603)

நமது இருதய கமலமானது வாழைப் பூ பேரன்றது. அப்பூவின் அடியிலிருக்கின்ற சுக்தமாயை அர்க்கிய பார்த்திரமாகவும் பிந்துவிலிருந்தும் பெருகுகிற அமிர்தத்தை இதில் நிறைத்து பூசித்து அந்த ஜலத்தை சிரசில் புரோக்ஷித்து, இருதய கமல நடுவில் உள்ள கர்ணிகையில் சூர்ய — சந்திர — அக்னி மண்டலங்களைப் பாவித்து முறையே சதாசிவம், மகேசம், சிவம் இவர்கள் இருப்பதாகவும், இந்த வாழைப் பூவின் மத்தியிலுள்ள தாமரைப் பூ எட்டு இத்மோடு கூடியதாய் தொப்புளைக்கு மேல் எட்டு அங்குலம் தாண்டி அந்தக் கமலம் வைக்கப்பட்டுள்ளதாய் இந்தத் தாமரைப் பூவில் அடித்தண்டு ஒன்பது துவாரமுடையதாய் நான்கு பக்கங்களிலும் கர்ணிகையோடு கூடியதாய், கர்ணிகைக் கேசங்கள் கட்டைவிரல் இறையின் நீளமுயர முள்ளதாய் இந்தக் கர்ணிகையில் சூரிய மண்டலமும், இதன் நடுவில் சந்திர மண்டலமும் இதன் நடுவில் அக்னிமண்டலமும் இருப்பதாய் தியானித்து சூரிய மண்டலத்தில் அனுகத சிவத்தையும், சந்திர மண்டலத்தில் அமனஸ்க சிவத்தையும், அக்னி

மண்டலத்தில் சிவபெருமானையும் பாவித்த குண்டலினி சக்தியை ஆசனமாக வைத்து இருதய கமலத்தில் சக்தியாதி சக்திபரியந்தம் பூஜித்து அதற்குமேல் சுசானுதி பஞ்சப் பிரமத்தாலும், ஞானமய தேகம் கற்பித்து நெத்திரம் கொடுத்து மூலத்தால் வியாபகம் செய்து இருதயாகி ஆறு அங்கங்களையும் பூஜித்து அறிம் சாதி அஷ்ட புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து பொறுமை அர்ச்சிய பாத்தரம். அமிர்தம் அர்ச்சிய ஜலம் கஷ்டப்த சக்தியில் நின்று பெறுகிற பால் அபிஷேகம், புத்தி குங்கும கர்ப்புர, கஸ்தாரி கோரோசனை சந்தனத்திகளால் பூசதல்.

மனமயமான ஆதார பாத்திரத்தில் பிசானைபான வாயு அக்கினி அகங்கார கர்வம் இவைகள் தூப, தீபமாகவும், பிருதுவியிலிருந்து உண்டான தன் மாத்திரைகள் உபசாரங்களாகவும், ஜலம் உட்டெகாள்ளவும். அக்னி கண்ணுடியாகவும், வாயு விசிறியாகவும், ஆகாசம் தோத்திரமாகவும் பிருதுவி நைவேத தியமாகவும் பாவித்து பூசிக்கவும். யோகப்பயிற்சி தெரியாதவர்கள் இருதய கமலத்தில் வித்தியா பீடத்தில் சிவாசன மூர்த்தி மூலத்தால் பூசித்துத் தியானிக் கலாம். பின்னர் நாபி குண்டத்தில் உள்ள சித் அக்கணியில் ஹோமம் செய்யவும்.

எங்கனமெனில் சுத்தமாகை குண்டம், இச்சை, ஞானம், கிரியை மூன்றும் மேகலையாம்; மூலாதாரம் நெய்பாத்திரம், அமிர்ததாரையே நெய். குண்டத்தில் சிதக்கினியை உண்டாக்கி, துவாத சாந்தத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அந்த அக்ணியை சுழுமனு நாடி வழியாக நாபி குண்டத்தில் வைத்து மூலமந்திரத்தாலும், பிரசாத மந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டுக்கூறாமம் செய்து சுஷ்டமனு நாடி, இடைநாடியாகிய சிருக்கு சிறுவங்களால் நெய்யைப் பூரித்து வெளஷ்ட் என்னும் பதத்தை அந்தமாகவுடைய பிரசாதக மந்திரத்தால் பூர்ணாகுதி செய்யவேண்டும் இதுவே ஹோமமாகும்.

இனி சமாதியாவது, ரேசக பாதியால் கும்பகம் செய்து அனுகத சிவத்தை அமனாஸ்க்க சிவத்தில் சேர்த்து, அமனாஸ்க்க சிவத்தை பரமசிவத்தில் சேர்த்து, தியானிக்கவும். இதனால் சித்தம் அழிந்து ஆனந்தம் உண்டாகி சிதானந்தன் ஆகின்றன். இச்சமாதி அணிமா முதலிய எண்வகை சித்திகளுக்கும் இருப்பிடமாம். சிதஸ்வருபமான சிவபிரானிடந்தில் லயித்திருப்பது தான் அந்தரீய ஜனமாம். பின்னர் பிந்துவை எங்குமுள்ளதாகத் தியானித்து நகஷத்ராகாரமாயுள்ள பரமேஸ்வரரை தியானித்து சந்தனத்தால் நெற்றியில் பொட்டிட்டு மூலமந்திரம் உச்சரித்து சிகையில் புஷ்பம் ஒன்று தரித்துக்கொள்வது ஆத்ம பூஜையாம்.

பின்னர் சிரசு முதல் பாதம் வரை சுத்தமயமான தேகத்தை உண்டாக்கி சுசானம் முதலிய மந்திரங்களாலும் முப்பத்தி எட்டு என்னும் கணக்கினையுடைய கலாநியாசம் செய்யவேண்டும் இனி மூலாதாரம் முதலிய ஆறு இடங்களிலும் கிரந்தாக்ஷரக் கணக்கின்படி வகரம் முதல் ஸகரம் சருக நான்கு எழுத்தும், பகரம் முதல் லகர மிறுதியாக ஆறு எழுத்தும், டகரம் முதல் பகர மீருகவும் ககரம் முதல் டகரம் இறுதியாகவும் அகரம் முதல் பதினாறு உயிர் எழுத்துக்களும், எவும், கஷ்வும் ஆக முறையே 4, 6, 10, 12, 16, 2 என்னும் கணக்குப்படி முறையே மூலாதாரம் முதல் ஆக்னை சருக ஆறு இடங்களிலும், பிரம்மா முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளையும் ஐந்து இடங்களிலும் இதற்குமேல் கிரசிற்குமேல் ஓர் அங்குலம் அல்லது சிரசிற்குமேல் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆகிய இடங்களில் ஓர் இடத்தில் ஆயிரம் இதழ்களோடு கூடிய கமலத்தின்மேல் சிதஸ்வருபியாகவும், சூக்ஷமரூபம் உடையவராகவும், நிஷ்டகாராகவும், ஷாட் குண்யராகவும், ஞானமய தேகமுள்ளவராகவும், சிவஜெத் தியானிக்கவும்.

பின் அகரம் முதல் கூடுரம் சருக ஜம்பத்தொரு அகாரங்களையும் சிரசு முதல் பாதம்வரை நியாசம் செய்து, பின்னர் கிரியை செய்யும் பொருட்டுத் தனது கைகளை சிவருபமாக்க வேண்டியது. பின்னர் தான் இருக்குமிடத்தை அஸ்திர மந்திரத்தால் மும்முறை தட்டி பத்துத் திக்குகளிலும் சிவமந்திரத்தால் மும்முறை தட்டி பத்துத் திக்குகளிலும் சிவமந்திரத்தால் சோஷ்கா முத்திரை செல்து கவசத்தால் மும்முறை சுற்றி அக்னிமையமான மூன்று மதில்கள் உண்டாக்கி சக்தி மந்திரத்தால் தேனுமுத்திரையும் காட்டி ரக்ஷிக்கப்படுவதாகியதான் சுத்தியையும் செய்து பின் அர்க்கிய ஜஸத்தால் தன் சிரசிலும் பூஜாத்திரவியங்களிலும் அஸ்திர மந்திரம் சொல்லித் தெளித்து திரவிய சுத்தி செய்யவேண்டியது.

பின் பிராண்யாமத்தால் மூல மந்திரமுச்சரித்து துவாத சாந்தத்தில் பரசிவத்தையும், வலாடத்தில் அமன்ஸ்க சிவத்தையும், கண்டத்தில் அனுகத சிவசிதையும் தியானித்து ஆசனத்தில் சிவாசனமும், இருதயத்தில் சிவ மூர்த்தியும் சிரசில் சிவத்தையும் பூஜித்து பிரமாங்கத்தை அபிமந்திரித்து மூலமந்திரம் உச்சரித்து சிரசில் புஷ்பம் வைத்து, சிவாகாரமாக பாவித்து பிரசாத மந்திரத்தை ஹ்ருஸ்வ தீர்க்க புலுத — சூக்கும அதி சூக்கும சிரமப்படி மூலா தாரம் முதல் துவாத சாந்தம் வரை ஒம்காரம் முதல் நமோந்தம் இறுதியாக முறையே பிரம்மா, விஷ்ணு, உருக்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன், அனுஹத அமன்ஸ்க உண்மனீ பரசிவாந்தம் தியாகக்கிரமமாய் உச்சரித்து மந்திர சுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியது. இதுவே பூதசுத்தி எனப்படும்.

இவற்றுள் சில பகுதி கடினமாயினும் கஷ்டப்பட்டுத் தெரிந்து செய்யின் செய்வோருக்கும் செய்விப்போருக்கும் பெரும் பலதுண்டு. ஆன்ம சுத்தி, பூத சக்தி, அந்தர் யாகம் சமாதியாகிய மூன்றின் தொகுதியாகும். இது நாவலர் பெருமான் அருள்வாக்கு.

பின்னனர யாகத்தில் கும்பம் வைத்து பூஜித்து மூர்த்திகட்கு தான்யாதி வாசம், ஜலாதிவாசம் முதலியன செய்து, மருந்து சாத்தி, எண்ணெய்க் காப்புச் சாத்தி, பிம்ப சுத்தி மூடித்து பின்னர் குறித்த முகூர்த்தத்தில் ஆசனத்தின் மீது கும்பங்களை வைத்து பூசித்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் பக்தர்கள் தோத்தரிக்க, வேத தேவார பாராயணங்களோடு, சகல வாத்திய இசைகளுடன் குரு மூல மந்திரம் உச்சரித்துக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்யவேண்டியது. வர்த்தனி கும்பத்தைப் பீடத்திலும், அஷ்ட வித்தியேஸ்வர கும்பத்தை ஆவடையாரைச் சுற்றிலும் அபிஷேகித்து விஷேட பூஜை செய்யவேண்டியது.

பின்னர் நாற்பத்தி ஜந்தாம் நாள்வரை விசேட அபிஷேக பூஜை செய்து சுற்றில் சங்காபிஷேகம் செய்து நித்திய, நைமித்திய, காமிய பூஜைகளை முறைப்படி செய்வித்து திருவருளுக்குப் பாத்திரர்களாகிய, மனோபீஷ்டங்களைப் பெற்று பேராணந்தப் பெருவாழ்வு பெறுவார்களாக!

தில்லைச் சிதம்பரமே, ‘கிராஞ்சிப் பரம்பொருளே’, எம்மை
வாழ் விக்கவந்த வாழ் முதலே, உன்தாள்
பணிகின்றேம்.

வி. ஆர். எம். அன் கோ.

34, மாணிப்பாய் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

N. V. R. M. & Co.

111, Old Moor Street,
COLOMBO.

—

சிவனே! என்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளும்
 இல்லை. எங்கள் பரனே! கிராஞ்சிப்பதி மேவிய
 சோமகந்தரனே! உன்னை நம்பினேர் கெடுவதில்கூ.
 நாளும் துதிக்கின்றேம்.

(இறக்குமதியாளர்களும் சகலவித
 டள்ளுர் விலைபொருள் விற்பனையாளர்களும்)

Rathgama Storts

64, 4th Cross Street,

COLOMBO - 11.

T^{el} Grame: "YADCAR"

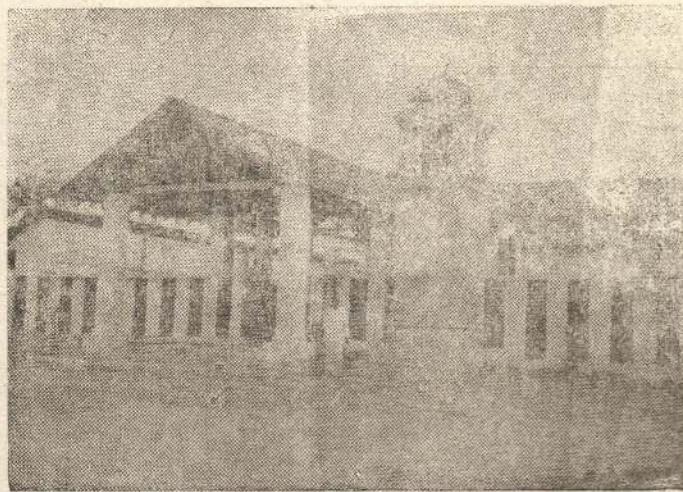
T^{el} Phone: 20693

சிவபெருமான் பவனிவரும்
திருத்தேர்

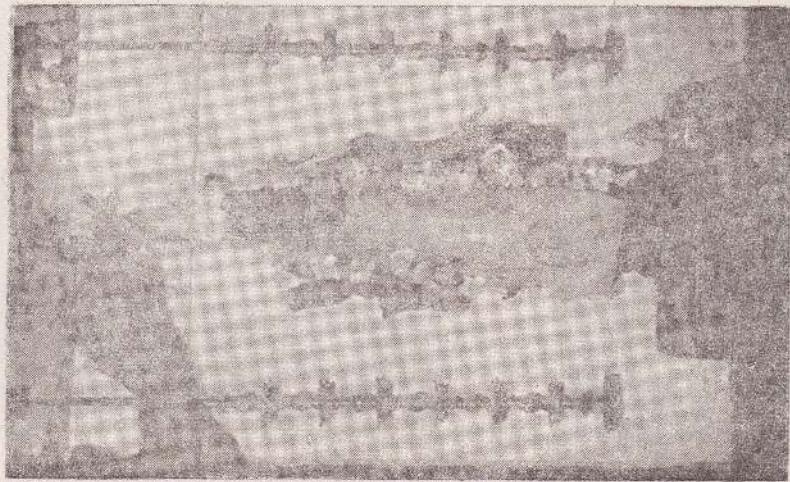
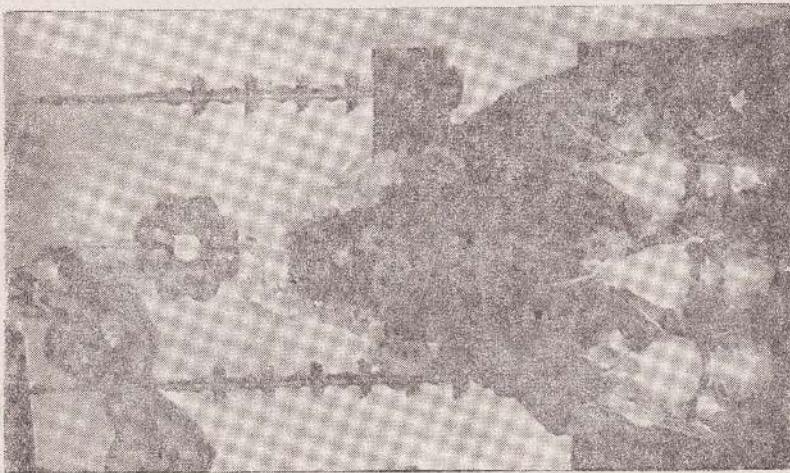

ஸ்ரீ முத்துமாரியம்பாள் தீர்த்தக் குளத்திலே சிவா
சாரியர்கள் விசைஷ சந்தி செய்கிறார்கள்.
பின்னணியில் மஹாமாரி ஆஸய முன்புறத்
தோற்றம்

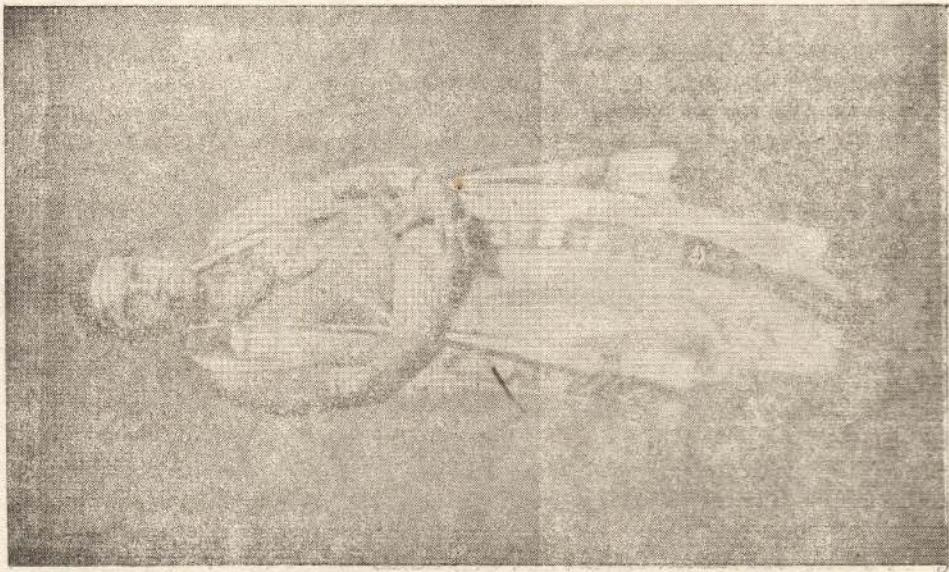
சிவாலயத்தின் வடவீதியிலே தனிப்பெரும் கோயில் கொண்டு அருள்
விளங்கும் கலியுக வரதன் கந்தசுவாமி கோவில், சிவன் கோவில்
சுவாமி எழுந்தருளும் காலங்களில் இவ்வாலயத்தையும் சேர்த்த வலம்
வருதல் யாவரும் அறிந்ததே. அவ்வாறே கந்தசுவாமி கோவில் உற்சவ
காலங்களிலும் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமுருக்கு நெல்லையுமிழு

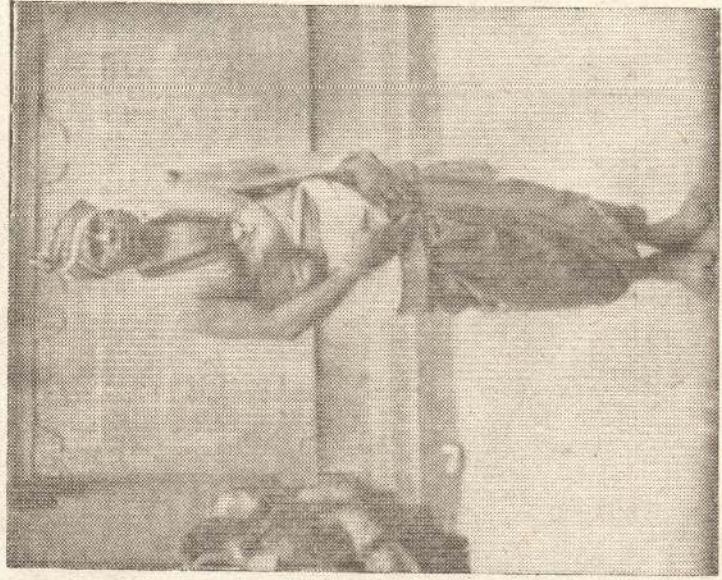

திருக்குடி முழுக்குப்பெறும் மூலஸ்ததான முருத்திகள்

முலூர்த்தியனங்கு நிறுக்குடி முழுக்குச் செய்த சிவாச்சாரியர்கள்

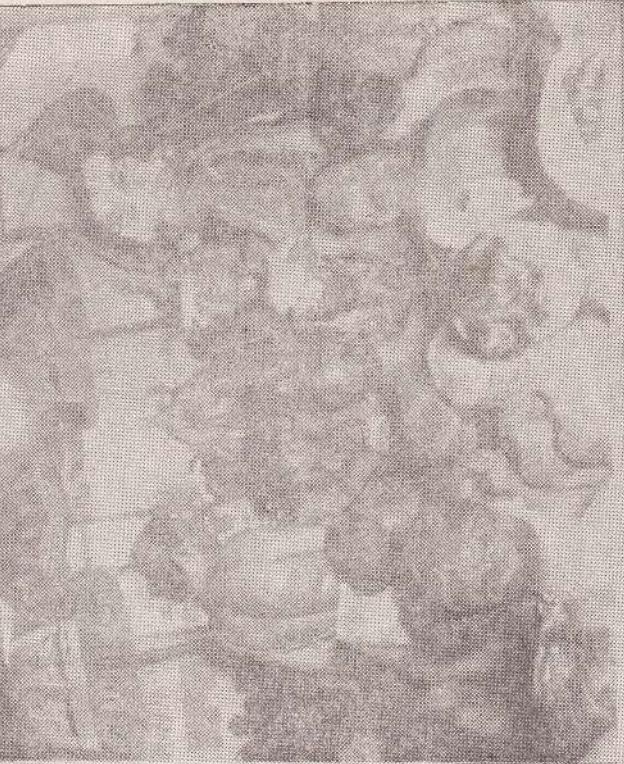

சிவலூர் ஜி. ஒகலாசநாத் துருக்கள்
(பிரதிண்டா பீவாணம்)

சிவலூர் சுவாமிநாத் பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
(பிரதிண்டா திலகம்)

கும்பமீறேக்க காட்சிகள்

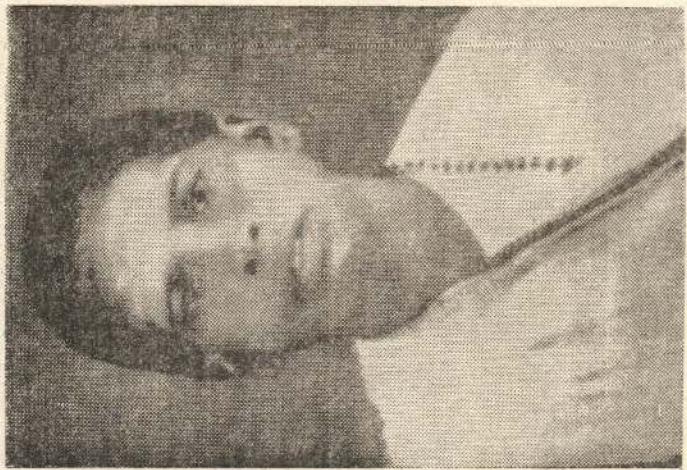

பிரதான கடங்கள் ஓகாபுர வாசலுக்கு வந்ததும், பிரதான சிவாச்சாரியர் மலைமகுடத்துடன் வரைபுவழியம் கொடுக்கி நெடுப்பு வெட்டுத் திட்டம் பெற்று கொண்டிருக்கிறார். அதை கூறுவதற்கு சில வகையிலே கூறுகிறோம்.

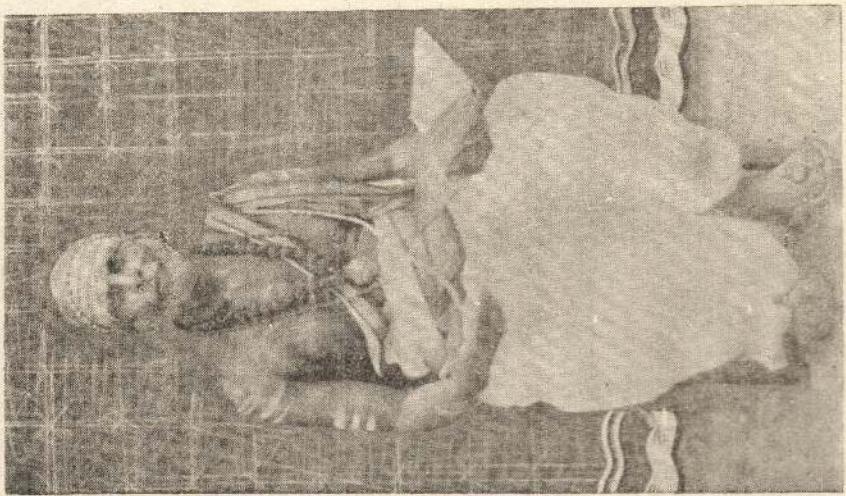
பாரியின் பரம்பரையோ, சுடையப்பன் மறுபிறப்போவாறி வழங்கும் வள்ளு மயில்வாகனங்களும் தம் பாரியார் தண்ணீர் வார்க்க, தாம்புல : தகடுகளைகளை சிவாச்சாரியார்களுக்கு வழங்குகிறார்.

(ஆச்சாரிய சம்பாவண)

சிவாய் டி. கு. மார்க்கன்டேய ஜயகுமர், உழுள்ளூயிருந்து, அனுக்கந் தொல்டார்ப் பிரத்துவமன்றத் தலைமைச் சபோதரர்கள்

ஸ்ரீ மதி. மா. செல்வதாயகி அம்மாள்

சிவபூரி. தி. சத்ரா சிவக்குருக்கள் அவர்கள்

முந்தையர் பணியே முட்டங்கிறத் தொடர்க்கு
இன்னைய நிலைக்கு ஆலயத்தை வளர்களைத் தபால்கள்

சி.வகூர் மா. மீனாட்சிசுந்தரக் குருக்கள் அவர்கள்

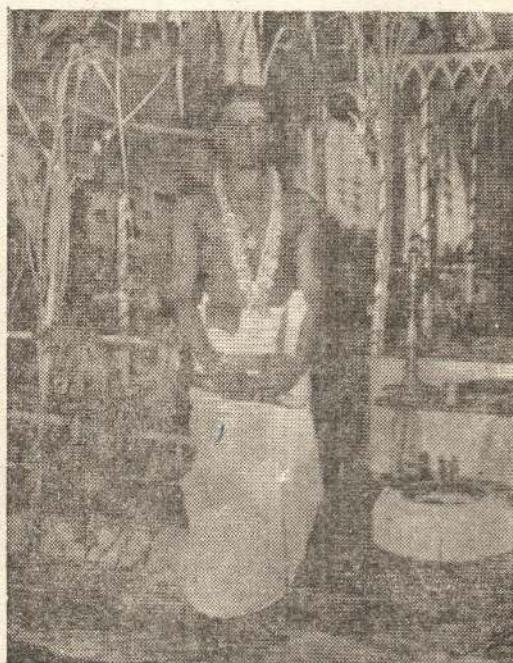
ஸ்ரீமதி. மீ. பரமேஸ்வரி அம்மாள்

இன்றைய நிர்வாகிகள் வழியில் ஏகவாரிசாகவங்து, உறுதியுடனும் ஊக்கத்துடனும் உண்ணதமான நிலைக்கு கோநிலைக் கொண்டுவங்திருக்கும் இளங் தலைமுறையினர், மகளும், மருகரும்.

சிவஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாச நாகேந்திரக் குருக்கள்
ஸ்ரீமதி. லோகேஸ்வரி அம்மாள்

இலையத்தின் அறப்பணிகளுக்கும், நித்திய நைமித்தியங்களுக்கும்
இலையத்தின் அறப்பணிகளுக்கும், நித்திய நைமித்தியங்களுக்கும்
இலையத்தின் அறப்பணிகளுக்கும், நித்திய நைமித்தியங்களுக்கும்
இலையத்தின் அறப்பணிகளுக்கும், நித்திய நைமித்தியங்களுக்கும்

சிவஸ்ரீ இ. கெங்காதரக் குருக்கள்

திருக்குடமுழுக்குப் பெரு சிழைவுக்கும் திருப்பணிகளுக்கும்
பெருநிதி அளித்த பெருமக்கள்

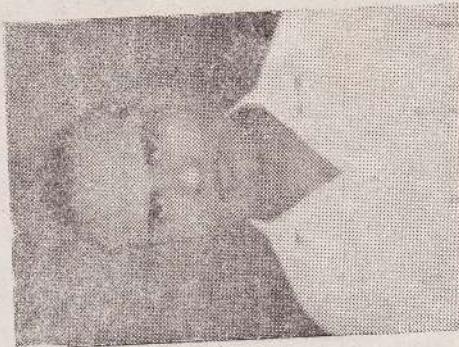

திரு. வி. இராமநாதன் அவர்கள்

திரு. பெ. நெட்டு நாதன் அவர்கள்

திரு. நா. சண்முகம் அவர்கள்

மகா கும்பாபிழேஷகத்தின் போது 31-3-77 வியாழனன்று, “பூசலார் நாயனர்” என்னும் பொருள் பற்றி வில்லிசை விருந்து அளித்த அண்புக்கடல் வி.வி. கே. ஆறுமுகத்தின் வி.வி. கே. வில்லிசைக் குழுவினர்.

மகா கும்பாபிழேஷக விழாவில் 31-3-77 வியாழன் இரவு “பக்தி இசைவிருந்து” அளித்த திருப்பூங்குடி சகோதரர்கள்.

சௌவி ஆ. தவமதி, சௌவன் ஆ. மதிமோகன், சௌவன் ஆ. மதீஸ்வரன் ஆகியோர்.

*With the Best Compliments
from*

V. SELVARAJAH & CO.

General Merchants & Commission Agents
For Local Produce

27, 4th Cross Street,

COLOMBO-11.

T'Grams: "SELVAS"

பெருங்காடு சிவன் கோவில் கும்பாபிகோட்டை மலர் அழகுற
அமைந்து ஆன்மசுத்திக்கு வழி கோலுவதாக அமையப்
பிரார்த்திக்கின்றேம்.

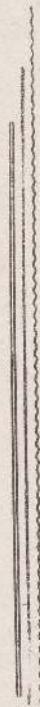

ஜாவ்ஞ ரேடர்ஸ்

108, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உரிமையாளர்: எம். ரி. பரராசுசிங்கம்

அன்பளிப்பு

பொரளை ரெக்ஸ்டரல்ஸ்

1207, மருதானை ரேட்,

பொரளை.

அன்பளிப்பு

மனை ரெக்ஸ்

36, பேஸ்லையின் ரேட்.
பொரல்ல:

அன்பளிப்பு

கீதா கலை

21, றைபிள் வீதி,
கொழும்பு-2.

டாட்டா ஜாவலரி

19, றைபிள் வீதி,
கொழும்பு-2.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்!

தமிழ் ஆங்கிலம் சிங்களம்
ஆகிய மொழிகளில் அச்சு வேலைகளுக்கு

கலைஞரி அச்சகம்

10, பிரதான வீதி, — யாழ்ப்பாணம்.

மற்றும் பாடசாலைப் புத்தகங்கள், உபகரணங்களுக்கும்

கலைஞரி புத்தக நிலையம்

10, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ. பே.: 221

130, திருக்கோணமலை வீதி,
கண்டி.

தொ. பே.: 3196

அன்பளிப்பு

செ. ஆ. செல்கியா அன் கோ.

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி:

7010

கொழும்பு

22128

நன்றி!

அம்மையப்பனின் திருவுருவங்களைக் கொணர்ந்து ஆலயம் அமைத்து அமரத் துவம் அடைந்த ஆண்மீவாதி பிரம்ம ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய தம்பதிகளின் பாத கமலங்களில் எம் இதய மலர்களால் அஞ்சலி செய்கின்றோம்.

அருளுருக்காண பொருளுதவி புரிந்த அன்பர்கள்,

திருப்பணிக்கும் திருக்குடமுழுக்குச் செலவுகளுக்கும் வாரி வழங்கிய வள்ளல்கள் ஆலயங்களை அழகுற அமைத்துத்தந்த திரு. ம. வைத்திலிங்கம் குழுவினர், நிலையம் எடுத்துத்தந்த விக்கிரகங்கள் வார்த்துத்தந்த ஸ்தபதி விஸ்வ ஸ்ரீ நா, சோமசுந்தரம் அவர்கள்,

பஞ்சவிங்கங்களையும் காசியிலிருந்து கொணர்ந்து தந்த பெருந்தகை

ஆவுடையார்களை அமைத்துத்தந்த பாஸ்கரன் அவர்கள்.

வர்ண வேலையினால் அழகுமிளிரச் செய்த ஒவியர் சூரியகுமார் அவர்கள், யாகசாலைகளையும், கொட்டகை வேலைகளையும், அமைத்துதவிய ப. பொன்னுத் துரை குழுவினர்.

வெள்ளை அமைத்த த. சிவவிங்கம் குழுவினர்.

குண்டங்களை அமைத்த K. R. சோமுவும் மைந்தரும்.

யாகத்திற்கு ஒளி அமைத்த த. தம்பிஜயா அவர்கள் ஒளி அமைத்த சி. கோபால் அவர்கள்

மூலங்காரம் புரிந்த ராசவிங்கம் அவர்கள்

மங்கல வாத்தியம் இசைத்த வை, பெரியநாயகம் N. R. சின்னராஜா ந. R. கோவிந்தசாமி N. R. சந்தானகிருஷ்ணன் கணேசன் சுப்பிரமண்யம் அவர்கள் பண்ணிசை இன்னிசை வில்லிசை கதாப்பிரசங்கம் சொற்பொழுவுகள் நிகழ்த்திய பெரியோர்கள் அன்பர்கள்,

மூர்த்திபர்களாக வந்த குருமணிகள், யாகாதிபதிகள், வேத வித்தர்கள், திரு முறை வல்லுநர்கள், சாதகாசார்யர்கள், பல பணி புரிந்தவர்கள், யாக கும்ப அலங்காரம் செய்தவர்கள், இ. குகதாசர்மா அவர்கள் வகுஹுக்குச் சென்று பணம் திரட்டி உதவிய உத்தமர்கள்.

செம்பு, குடம் முதலிய உபகரணங்கள் தந்த தேவஸ்தான பரிபாலகர்கள். வாகன உதவி சர்ரீ உதவி புரிந்தவர்கள், கொங்கிரீட்கல் மண் உதவியவர்கள், கோயில் வீதிகளைப் புனிதப்படுத்திய சர்வோதய சிரமதானத் தொண்டர்கள், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்து தாகம் தீர்த்த சர்வோதய மாதர் சங்கத்தினர், அன்னதானம் அளித்த அன்னதான சபையினர்கள்.

குப்பாபிழைக நிகழ்ச்சிகளை நேர்முக அஞ்சல் செய்த ஜிலங்கை வாசினாலி நிலையத்தினர். அதற்கு அருமூயற்சி செய்த திரு. நா. சண்முகம், திரு. சதா சிவம் சேவையர் அவர்கள்.

நேரடி அஞ்சலுக்குத் தொலைபேசித் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி உதவிய புங்குடு
தீவு கிராமசபையும் அதன் தலைவர், திரு. கா. மதியாபரணம் அவர்களும்,
மண்டலாபிவேஷகம் செய்த அத்தனை உபயகாரர்களும், மண்டலபூரீத்தி சங்காபி
வேஷக உபயகர்த்தாக்களும்.

கும்பாபிவேஷக மலருக்கு ஆசியுரை, வாழ்த்துரை, பாராட்டுரை. பிரார்த்
தனையுரை, கவிதைகள், கட்டுரைகள் தந்து சிறப்பித்த பெறியவர்கள்.

விலைப்பழுவைக் குறைக்க விளம்பரம் தந்துதவிய வர்த்தகப் பெருமக்கள்
புகைப்படங்கள் எடுத்த சற்குணம் ஸ்ரூஷ்யோ, மிகக்கூடிய விரைவிலே
திறம்படப் புளொக்குகள் செய்த கொழும்புஸ்ரூஷ்யோ.

கும்பாபிவேஷக மலரை மிகக் குறுகிய காலத்தில், சிறந்த முறையில்
அச்சிட்டுத் தந்த கலைவாணி அச்சக உரிமையாளர், இரவு பகல்பாராது,
அலுப்பு சலிப்புக்கொள்ளாது, மிகுந்த ஆர்வமும் ஜக்கமும் கொண்டு எம்மோடு
ஒத்துழைத்து இம்மலரை அழகாக ஆக்கித்தந்த கலைவாணி அச்சக ஊழியர்கள்,

இம்மலர் சிறப்புற உருவாகுவதற்கு வேண்டிய உழைப்பினை நல்கிய
சிவங்கி இ. கெங்காதரக் குருக்கள். புலவர் க. சிவானந்தன் ஆகியோர்.

குறிப்பிட முடியாவிட்டனும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அத்தனை அன்பர்களும்.

என்றென்றும் எமது நன்றிக்குரியவர்கள்

இங்ஙனம்

சிவங்கி ஸ்ரீநிவாச நாகேந்திரக் குருக்கள்
தம் பதிகள்

சிவன் கோவில்
புங்குடுதீவு-3

கு. வி. அச்சகம் 386 மணிக்கட்டு வீதி, யாழ்ப்பாளை.